

Giới thiệu Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc

Trong thế giới có hàng vạn người trong hàng vạn người đó có một cô bé đáng yêu xinh xắn giống như một thiên thần tên là Vy Vy, rất ít người gặp cô mà có thể cưỡng chế được độ đáng yêu của cô cho nên rất nhanh liền được đặt biệt danh là Thiên Thần nhỏ.

Trong vô số người yêu thương cô có một chàng trai lạnh lùng nhưng nội tâm lại phúc hắc tà ác, luôn làm mọi thứ để dụ dỗ cô về nhà làm vợ. Nào hãy cùng mị theo dõi chuyện tình yêu đẹp của chàng phúc hắc và nàng đáng yêu nhé :)

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: tiểu thiên thần muốn đi làm

Hôm nay nhà họ Luru có một chuyện kinh thiên động địa xảy ra khiến cả nhà ai cũng kịch liệt phản đối đó chính là tiểu thiên thần nhà họ Luru hôm nay đã tuyên bố muốn đi làm

Luru Vy Vy đại bảo bối của nhà họ Luru năm nay vừa tròn 19 tuổi đã tốt nghiệp đại học sớm hơn người khác mấy năm, cô có một thân hình nhỏ nhắn không cao lắm chỉ vừa 1m60 còn có khuôn mặt cực kì đáng yêu đôi mắt to tròn long lanh đôi môi nhỏ nhắn khi nào cũng hồng hào, làn da thì mịn màng như da em bé cho nên mọi người mới đặt cho cô cái biệt danh tiểu thiên thần nhà họ Luru

Bên trong căn phòng khách lớn của nhà họ Luru, có mấy người đang ngồi và một thiếu nữ đang đứng khuôn mặt bọn họ tất cả đều đen như đất nhìn cô gái đang đứng

"Luru Vy Vy không cho phép con đi làm, có đi thì đi tới công ty của ba nghe chưa" ông Luru tên là Luru Hạnh nhìn tiểu bảo bối tâm can của mình có chút không nhẫn tâm nhưng vì sự nghiệp bảo vệ bảo bối cho nên ông đành phá lệ hét to với Luru Vy Vy, bà Luru tên là Nhan Hồng và mấy người bên cạnh ai cũng gật đầu tán thành

"đúng vậy tiểu bảo bối, qua công ty của chú làm đi" chú hai nhà họ Luru cũng nhanh chóng dụ dỗ cô cháu gái bảo bối của mình

"phản đối vô hiệu hóa, ngày mai con sẽ đi làm" Vy Vy bướng bỉnh nhìn mọi người, cô rất muốn đi làm nha tại sao mọi người lại không cho cô đi làm với lại vào công ty của ba như vậy có khác nào ở nhà cô rất muốn trải nghiệm công việc đi làm như mấy người bạn của cô a

"Luru Vy Vy" ông Luru và bà Luru tức đến hộc máu, đối với sự ảnh hưởng của đứa con gái duy nhất này của bọn họ mọi người đều rất rõ ràng, từ nhỏ đã thân thể không tốt nếu như đi làm quá sức sẽ rất mệt mỏi còn sinh bệnh bọn họ rất đau lòng a

"có gì không được, con là học ngành thiết kế mà có sao đâu suốt ngày ngồi một chỗ nha" Vy Vy chớp chớp mắt đáng yêu nhìn bọn họ, cô biết năn nỉ bằng lời không được đành phải dùng chiêu thôi cô biết bọn họ sẽ không chịu nổi mà

Sự thật cho thấy cô đã đúng cả đại gia đình không một ai có thể cưỡng lại được sự đáng yêu của cô cho nên mềm lòng mà đồng ý

"thôi được, nhưng nếu chúng ta phát hiện con làm việc quá độ thì..." ông Luru mặc dù không muốn nhưng cũng đành phải đồng ý, chịu thôi ai bảo ông không chịu nổi ánh mắt của cô con gái bảo bối kia chứ

"bảo bối đến công ty chú hai đi, chỗ chú hai còn thiếu một người thiết kế đấy" chú hai nhà họ Luru tên Luru Hùng, ông cũng có công ty riêng của bản thân giống như ba của Vy Vy

"không, con đã nộp đơn vào Thiên Thần rồi" Vy Vy bĩu môi xua tay, đùa sao cô mà vào công ty chú hai có khác nào đi vào công ty của ba đâu, có chết cô cũng không đi làm công ty nhà đây hừ hừ đừng hòng dụ dỗ cô

Ông bà Luru và chú hai liếc nhau thâm sắc đầu, công cuộc dụ dỗ tiểu thiên thần của nhà họ Luru chính thức thất bại nga

"khoan đã, con nói con muốn vào Thiên Thần" Ông Luru đang trong tình trạng bất đắc dĩ bỗng nhiên hô lên một tiếng, kinh ngạc nhìn Vy Vy

"đúng vậy, con thấy công ty đó rất được còn đối đãi với nhân viên rất tốt nha" Vy Vy từ lúc nào đã ngồi xuống bên cạnh ghế sofa thoải mái ăn bánh ngọt gật gù trả lời

"ừm, Thiên Thần này mới xuất hiện hơn 5 năm nhưng lại rất biết cách làm ăn nghe nói vị tổng giám đốc kia rất tài giỏi" Chú hai gật đồng đồng ý còn bổ sung thêm một chút, đối với công ty này ông cũng đã chứng kiến nó từng bước từng bước lớn mạnh đối với vị lãnh đạo trẻ tuổi kia rất ngưỡng mộ, chỉ trong vòng 5 năm liền đưa một công ty nhỏ thành một tập đoàn xuyên quốc gia rất có thể lực

"cho nên ba mẹ và chú hai cứ yên tâm nha" Vy Vy vui mừng, vậy là cô đã được đi làm rồi thật háo hức a. Thật ra Vy Vy đã gửi đơn xin việc làm từ tháng trước nhưng không dám cho người nhà biết vừa mới hôm qua cô nhận được cuộc gọi thông báo trúng tuyển cho nên đành nói với bọn họ, nếu

không ở nhà lắm cô sẽ biến thành một cây nấm mốc nga

"mời ông bà chủ vào ăn cơm" thím Trương từ trong nhà bếp đi vào mỉm cười hô, thím Trương làm cho nhà họ Lưu cũng đã ba đời từ đời ông nội của Vy Vy cho tới bây giờ, nhà họ Lưu coi bà như người trong gia đình mà đối đãi không giống như người làm rất hòa thuận và vui vẻ

"oa tới giờ ăn cơm" Vy Vy thả đĩa bánh ngọt đang còn ăn dang dở chạy thẳng vào nhà ăn ngồi xuống chỗ của mình, ánh mắt cô sáng rực nhìn những món trên bàn toàn là những món cô thích

Ông Lưu lắc đầu cười vui vẻ cũng theo gót mọi người đi vào nhưng trong lòng quả thật có chút lo lắng không thôi, đứa con gái này của ông từ nhỏ đến lớn đều sống trong hạnh phúc không biết ra bên ngoài sẽ phải xoay xở như thế nào đây

Chú hai thấy Ông Lưu thỉnh thoảng thờ dài liền vỗ vai đồng tình:"anh cả, cũng không nên suy nghĩ nhiều tiểu Vy cũng đã lớn cũng nên cho nó trải đời một chút"

"được rồi cứ như vậy đi" ông Lưu cũng cũng biết như vậy cho nên cũng gật đầu rồi ăn cơm

Buổi tối của nhà họ Lưu dường như lúc nào cũng vui vẻ hòa thuận như mọi ngày mà người hôm nay vui nhất tất nhiên chính là Vy Vy rồi cho nên hôm nay cô phá lệ ăn thêm một chén cơm khiến mọi người tròn mắt há mồm, ai mà không biết tiểu Vy Vy từ nhỏ đều ăn rất ít, Ông Lưu phải mời liên tiếp rất nhiều chuyên gia dinh dưỡng tới nhà tình trạng ăn uống mới cải thiện một chút nhưng nhiều lắm cũng chỉ ăn được gần 2 chén cơm nhỏ có khi chỉ ăn được gần 1 chén nay lại ăn thêm một bát đúng là khiến người khác mở rộng tầm mắt

Thấy con gái nhỏ vui như vậy ông Lưu cũng không có ý định ngăn cản nữa thôi thì để con bé trải qua một chút sự đời vậy như vậy cũng tốt

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: bảo bồi uống sữa

Ngày hôm sau tại biệt thự nhà họ Lưu

"AAAAAAA" Tiếng hét thất thanh của Vy Vy bảo bồi vang lên khiến mọi người đang làm công việc đều dừng lại chạy vào nhà, cả đám đều sợ hãi cô có chuyện gì xảy ra nhưng còn chưa kịp lên tới cửa phòng thì cửa phòng đã bị bật ra một cô gái mặc một chiếc váy màu trắng khuôn mặt như thiên sứ cầm theo túi xách chạy thẳng xuống nhà với bộ dạng hết sức hốt hoảng người đó không ai khác chính là vị đại tể tông nhà họ Lưu Vy Vy

"huhu tại sao không ai gọi con thức giậy huhu trễ giờ mất rồi" Vy Vy hốt hải chạy xuống nhà cô không muốn ngày đầu tiên đi làm mà lại đi trễ đầu

"tiểu thư, mới có 6 giờ mà" thím Trương từ trong nhà bếp chạy ra, bà đang làm bữa sáng nghe được tiếng hét của cô liền đánh rơi luôn mấy cái vỏ trứng vào bếp sợ hãi muốn chết, bà già rồi nha bị hét như vậy sao chịu nổi

"hà m sao lại mới có 6 giờ" Vy Vy bỗng nhiên dừng chân lại suýt nữa đụng đầu vào bức tường ai oán hỏi lại

"thì mới có 6 giờ thôi mà tiểu thư" một anh nhà làm chỉ vào chiếc đồng hồ to bự tổ chảng trong phòng khách nói

"a, quên mất đồng hồ của con hôm qua bị hư rồi" Vy Vy vỗ trán một cái, bây giờ mới nhớ hôm qua bị đồng hồ đánh thức cho nên cô đã ném hư đồng hồ rồi còn đầu, hôm nay mới nhìn nhầm nha làm hù chết cô rồi

"A..." nguyên một đám người suýt nữa trượt chân té ngã, tiểu tể tông này của bọn họ đúng là

"hìhì mọi người đi làm đi" Vy Vy sờ mũi cười lấy lòng nhìn bọn họ rồi chạy một mạch vào trong phòng xấu hổ chết cô rồi

Đội Vy Vy đóng cửa xong mà mấy người dưới lầu cứ đờ người cả lên đơn giản vì nụ cười đáng yêu của cô nàng làm hút hồn rồi

Thím Trương bắt đầu đi vỗ vai mấy người đó rồi đi vào nhà bếp, ai nha nụ cười của tiểu thư chưa bao giờ bị thất sủng a, thím Trương tiếp tục sự nghiệp cứu rồi nổi trướng ban này làm hỏng chuẩn bị bữa sáng cho Vy Vy

Tối hôm qua ông Lưu và bà Lưu đã bay sang nước ngoài kí kết hợp đồng với công ty đối tác, mặc dù muốn ở nhà tiễn con gái bảo bồi đi làm nhưng sớm đã bị Vy Vy cự tuyệt đe dọa nếu như không đi cô sẽ tức giận cho nên vào tối hôm qua hai ông bà nắm tay nhau bị đuổi ra sân bay với khuôn mặt ai oán hơn bao giờ hết

6 giờ 30 Vy Vy bước xuống nhà với khuôn mặt hào hứng nào còn nhớ ban nãy chính mình hốt hoảng đến bao nhiêu

Hôm nay Vy Vy không xả tóc mà buộc hết cả tóc mái lên cai để lộ khuôn mặt trắng bóc khiến người khác yêu thích không thôi hận không thể xông tới mà cắn một miếng vào mặt (nị:cầu a)

Thím Trương đã chuẩn bị bữa sáng xong xuôi chỉ đợi Vy Vy xuống ăn nữa là xong cho nên vừa thấy Vy Vy xuống liền bung đĩa đồ ăn cùng một ly sữa tới cho cô

Vy Vy nhìn ly sữa ai oán nhìn thím Trương giống như đang lên án : tại sao hôm nay lại xuất hiện sữa

. Có trời mới biết Vy Vy không thích nhất là uống sữa mùi sữa thật là không tốt nga , cho nên bữa sáng của cô nếu như không phải nước lọc thì chính là nước ép trái cây sao hôm nay lại xuất hiện sữa cơ chứ

Thím Trương cười vô hại nói : " hôm qua thiếu gia gọi điện thoại về nhà biết được tiểu thư muốn đi làm liền bảo thím Trương lấy sữa cho cô uống nha "

Vy Vy khuôn mặt đen lại nhìn ly sữa rồi lại dùng ánh mắt đáng yêu nhìn thím Trương

" a , thím Trương còn có việc tiểu thư ăn thôi " Thím Trương hốt hoảng che mặt chạy đi ra ngoài , bà sợ ở lại một giây nữa sẽ bị vị tổ tông kia dụ dỗ mất thời

" aizzzz , lão anh chết tiệt ở xa như vậy còn quản cô làm gì " người mà Vy Vy sợ nhất không phải ba cũng không phải mẹ mà là anh trai cô nha cũng là người cô nghe lời nhất đi

Đúng vậy nhà bọn họ có hai người con một là cô hai là anh trai đang điều hành công ty riêng ở bên Anh mấy năm nay vẫn chưa về Lư Diệc , anh trai cô nha rất đáng sợ nếu như nói có người nào có thể cưỡng lại sự đáng yêu của cô thì người duy nhất đó chính là Lư Diệc , Lư Diệc đối với cô rất cưng chiều nhưng cũng rất nghiêm khắc mỗi lần anh tức giận là khiến Vy Vy sờn gai óc lên tìm chỗ trốn rồi

Mặc dù khuôn muốn uống nhưng anh hai đã dặn thôi thì uống một chút vậy , cho nên bạn Vy Vy căn răng bịt mũi uống hết ly sữa tươi vào bụng nước mất nước mũi liền ứa ra hết sức thống khổ

Thím Trương trốn bên ngoài nhìn vào đau lòng không thôi nhưng vì sự nghiệp sức khỏe của tiểu thư cho nên bà đành phải chấp nhận a

Thím Trương rút điện thoại ra gọi cho ông Lư mà Ông Lư đang ở nước ngoài vào giờ này trời cũng đã gần tối đang ăn cơm với bà Lư tại nhà hành thì thấy điện thoại ở nhà gọi tới sợ có chuyện gì liền nhanh chóng bắt máy nghe : " aolo thím Trương hả ? "

" vâng ông chủ , hôm nay thiếu gia có gọi điện về nhà "

" ừm , nó nói gì sao ? "

" thiếu gia bảo tiểu thư phải uống sữa "

" hà ... nhóc kia uống sao ? "

" uống nha , còn hết cả một ly luôn " thím Trương hưng phấn gật đầu như gà đã thóc kể

" trời ... " Ông Lư hét lớn một tiếng làm bà Lư bên cạnh suốt hết cả ruột nhìn chồng mình

" được rồi ..tôi biết rồi " ông Lư tắt điện thoại nhìn vợ mình nói với giọng có chút mùi chua

" bảo bồi chịu uống sữa cơ đấy ? "

" hà , nó uống sữa chuyện là gì thế ? " bà Lư còn phản ứng hơn cả ông Lư , bà biết con gái bà trước nay rất ghét uống sữa nha , vậy mà lại đi uống sữa còn có tới hôm qua ăn thêm cơm nữa xem ra bảo bồi của bà rất vui khi đi được làm hà

" ừ , Diệc gọi điện thoại về bảo nó uống " Ông Lư hơi ghen nói , đến cả ông dụ dỗ cũng không được vậy mà cái thằng nhóc kia lại dụ dỗ được đúng là tức chết ông mà

" ô thì ra là thế " Bà Lư gật đầu , có chút bất đắc dĩ hai đứa con của bà trước nay đều rất thân thiết , Vy Vy cả nhà cũng chỉ sợ nhất là Lư Diệc anh trai cô cho nên uống sữa cũng bình thường a

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: ngày đầu tiên đi làm

Ấn sáng xong Vy Vy chạy đi làm , nhưng vừa đến bãi đỗ xe lại không chọn được chiếc xe nào thật thích hợp , ánh mắt cô sáng lên như đèn pha ô tô vậy , Vy Vy đi bộ ra ngoài công . Cô đi làm công việc thiết kế mà thôi chắc không nên đi xe riêng a , cho nên cô quyết định bắt xe bus đi làm , Vy Vy đã

từng đi xe bus một lần rồi là khi bạn của cô đưa cô đi thử rất thú vị nha

Ông bảo vệ thấy tiểu thư nhà mình đi bộ ra bên ngoài mà không đi xe liền lo lắng hỏi : "hôm nay sao tiểu thư không đi xe , đi bộ làm gì ? "

" hắc hắc cháu tính đi xe bus nha " Vy Vy cười cười nói sau đó chạy đi ra chỗ đậu xe , đi hết khu nhà cao cấp của cô mới có một bãi đỗ xe bus thôi , ai bảo khi cao cấp lấy đâu ra người đi xe bus như vậy đâu cho nên Vy Vy phải đợi hơn nửa tiếng mới bắt được chuyến xe bus , Vy Vy thầm nghĩ ngày mai chắc phải nhờ bác tài xế chờ đến chỗ đậu xe mới được , thế là ngày mai sẽ xuất hiện một cảnh chiếc xe sang trọng đứng bên cạnh chiếc xe bus sau đó một cô gái giống như thiên thần bước xuống rồi lên xe bus bất quá đó là chuyện của ngày hôm sau bây giờ quay trở lại

Vy Vy rất may mắn vừa tới thì chuyến xe bus của cô cũng đến nơi , từ nơi này đến công ty Thiên Thần chỉ mất hơn 15 phút đi xe bus cho nên rất nhanh cô đã đứng trước công ty rồi

Nhìn cái công ty bự to chẳng trước mặt Vy Vy tâm lại nổi lên một trận vui sướng , bạn bè của cô ai cũng đều đi làm như vậy nha , thật là hào hứng quá đi

Vy Vy vừa mới bước vào công ty liền bị mọi người chú ý , cũng đúng thôi trông cô giống như đứa trẻ vậy gặp thứ gì cũng tò mò nhất là bộ dạng giống như thiên sứ của cô vậy ai mà không chú ý cho nổi

Vy Vy lại gần chỗ chị tiếp tân , khuôn mặt ngây thơ nhìn chị ta hỏi : " chị ơi cho em hỏi phòng thiết kế ở đâu ạ ? "

Chị tiếp tân sững sờ nhìn Vy Vy nghe thấy cô hỏi mới lấy lại tinh thần , khuôn mặt hơi đỏ ửng lên chỉ về phía cầu thang : " em cứ đi lên lầu 13 nơi đó là phòng thiết kế đây "

" dạ cảm ơn chị " Vy Vy trước khi đi còn không quên cười thật tươi với chị tiếp tân rồi lon ton chạy vào thang máy để lại một đám người còn sững sờ

1 phút

2 phút

3 phút

....

" oa thật đáng yêu " chị tiếp tân kích động hô lên , ánh mắt sáng lấp lánh nhìn về phía thang máy

" đúng vậy nha , nhưng mà cô ấy xuất hiện ở đây làm gì ? " nv1 nói

" chắc là đi xin việc làm đi " nv2 nói

" không đúng , nhìn cô ấy giống như một vị thiên kim tiểu thư nhà nào đó " nv3 nói

" ôi tiểu thiên thần của tôi " nv4 nói

"..."

Thế là đại sảnh liên tiếp bàn luận về Vy Vy mà đương sự hiện tại đang ở bên trong thang máy không biết gì , cô nắm chặt hai bàn tay bỗng dưng cảm thấy rất hồi hộp nha

Bỗng nhiên " ding " cửa thang máy mở ra , Vy Vy định đi ra nhưng nhìn thấy số trên biển báo đây mới chỉ là tầng 10 nha , còn 3 tầng nữa cơ cho nên cô lại tiếp tục đứng bên trong thang máy đợi người khác bước vào rồi nhấn nút đi tiếp

Bây giờ cô mới phát hiện đi cùng thang máy với cô có 2 người a , người đứng trước có vẻ như là sếp của người đứng sau đi

Người đứng trước quả thật là một đại mỹ nam nha , anh ta rất cao chắc 1m8 đi cao hơn Vy Vy 1 cái đầu rưỡi lận đó , cô phải ngước lên mới thấy được khuôn mặt của anh ta mà anh ta dường như rất lạnh lùng khí chất tỏa ra trên người anh ta rất khiến người khác sợ hãi nga. Mày rậm đôi mắt phượng khẽ híp lại mũi cao còn có bờ môi quyến rũ hút hồn người . Nói chung anh ta mọi thứ rất hoàn hảo kể cả bộ âu phục màu tím trên người anh ta cũng là số lượng có hạn , nếu so sánh với lão anh nhà mình chỉ có hơn chứ không có kém a còn người phía sau cũng là một đại mỹ nam nha , chỉ khác ở chỗ anh ta đeo một chiếc kính cận màu trắng kết hợp với bộ com lên màu xanh hết sức lịch lãm hiện tại anh ta đang ôm một cuốn sổ đứng đằng sau liên tục thông báo cho người đứng đằng trước

Dường như phát hiện ánh mắt đánh giá của Vy Vy người đàn ông đứng đằng trước lơ đãng quét mắt sang nhìn cô khiến tâm nhỏ bé của cô bị dọa sợ vội vàng cúi đầu xuống đến cả thở cũng không dám

Người đàn ông thấy biểu hiện của cô khoe miệng hơi cong lên trong chớp mắt , hẳn cảm thấy cô không giống như những người phụ nữ khác , hầu như ai gặp hẳn cũng tỏ ra si mê nhìn hẳn nhưng lúc cô chuẩn bị cup mắt xuống hẳn đã kịp thấy ánh mắt của cô ban nãy rõ ràng chỉ có sự thờ ơ thờ ơ còn có sự tán thưởng đúng là một cô gái đáng yêu

Người đứng đằng sau cũng phát hiện Vy Vy đang đứng cúi đầu vì sợ hãi miệng nhếch lên một nụ cười mê đảo chúng sinh nói : " ôi , tại sao ở đây lại xuất

hiện một cô gái dễ thương thế nào ? "

Vy Vy sững sờ mặt đỏ lên như trái cà chua , mặc dù được mọi người khen như vậy rất nhiều nhưng lời nói của hân vẫn khiến cô ngượng ngùng không biết làm thế nào

" không lẽ cô là nhân viên mới sao ? " người đàn ông đeo kính lại xích gần cô hỏi

" A .. xin chào anh em là nhân viên mới của phòng thiết kế " Vy Vy giật mình ngẩng mặt lên nhìn người đàn ông đeo kính , khuôn mặt hơi hồng hào lại khiến độ đáng yêu của cô thêm một bậc

Cả hai đại nam nhân trước lần sau đều sững sờ trước khuôn mặt của Vy Vy lại khiến cô chả biết làm sao đánh ho nhẹ làm hai người trở lại bình thường , bất quá người đứng trước vẫn không nói gì nhưng nếu chú ý kĩ sẽ phát hiện miệng hân hơi cong lên mang tai lại có chút ửng đỏ khó phát hiện

" ao , em là người đáng yêu nhất mà tôi gặp , thật đáng yêu nha " anh chàng mất kính kích động nhảy lên , lại thêm một bước tiến lại gần Vy Vy nói

" cảm ơn " Vy Vy âm thầm ảo não không thôi , cũng đâu cần phải kích động như vậy đâu nha

" hi , anh là Lâm Tuấn trợ lý của tổng giám đốc " Lâm Tuấn đưa tay ra trước mặt ý định bắt tay với Vy Vy nhưng đợi mãi mới thấy cô đưa tay ra bắt lại

" chào anh em là Vy Vy " thôi được rồi , người ta đã giới thiệu thì cô cũng phải giới thiệu thôi hơn nữa người ta còn lại là trợ lý của lão bản công ty nha không thể đặc tội

" ai nha tên cũng đẹp người cũng đẹp " Lâm Tuấn chớp mắt đưa tình nhìn Vy Vy , anh ta cảm thấy cô gái trước mặt rất đáng yêu nha ít nhất trong mắt không có sự say mê đối với hân và đại boss khiến hân rất thích thú

" a đây là tổng giám đốc chúng ta , Bắc Nghiêm " Lâm Tuấn đưa tay giới thiệu với Vy Vy

Thật ra cô cũng đoán được mấy phần về thân phận của anh cho nên cũng không có gì ngạc nhiên cho mấy , khi người người khác giới thiệu cũng lễ phép gật đầu : " chào tổng giám đốc "

Bắc Nghiêm nghe cô gọi anh là tổng giám đốc có chút không vui trong lòng , vì có gì gọi cậu ta là anh mà đến hân lại là tổng giám đốc xa cách như vậy (mị : hắc hắc anh n9 ghen này)

Mong các bạn sẽ ủng hộ cho mị thật nhiều * cúi đầu *

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Vân Nhan

" đình " tiếng dừng của thang máy kết thúc trạng thái ngượng ngùng của Vy Vy làm cô mừng muốn nhảy cẫng lên . Vy Vy nhanh nhẹn bước ra khỏi thang máy ." chào tạm biệt tổng giám đốc , chúc ngài một ngày làm việc vui vẻ " đầu cô đã cúi gần mặt đất dường như chỉ có mấy chục cm sau đó quay người chạy đi giống như gặp quỷ đằng sau lưng vậy

Bắc Nghiêm đen mặt nhìn cô bé đang chạy đi hân quay mặt nhìn Lâm Tuấn đang nín cười đến đỏ mặt đằng sau vô tội nói : " tôi rất đáng sợ sao ? "

" phụt ... mặt anh khi nào mà chả đáng sợ " Lâm Tuấn ruốt cuộc cũng không nhịn được nữa liền ôm bụng cười sặc sụa quên mất khuôn mặt đen thui như đất nòi của Bắc Nghiêm

" tôi nay tăng ca " bạn Bắc Nghiêm mặt đánh lại đút hai tay vào túi quần bấm thang máy rồi không thèm để ý tới hân

" hà ... a không chịu đâu " Lâm Tuấn ai oán nhìn hân bất quá người nào đó không thèm để ý khuôn mặt vẫn lạnh lùng như cũ khiến anh khóc không ra nước mắt , cái này có lẽ nên gọi là là cái miệng hại cái thân a

Vậy là hôm nay vị tổng tài nào đó đem cả khuôn mặt đưa đám vào phòng làm một đám nhân viên sợ mất mặt không dám thở mạnh suốt cả ngày đều sợ sệt

Về phía Vy Vy khi ra khỏi thang máy nhờ cô lao công tốt bụng cuối cùng cũng tìm được phòng thiết kế

Khi cô tới nơi bên trong đã có một số người ngồi trong bàn làm việc , Vy Vy nhìn xung quanh mà hưng phấn cả lên lễ phép chào một tiếng : " chào mọi người em là vy vy là thiết kế mới tới "

" ờ , người mới sao ? " một cô gái từ bên ngoài bước vào vừa hay nghe được lời chào lớn của Vy Vy hưng phấn đi quanh quanh đánh giá Vy Vy

" wao , đại mỹ nhân đáng yêu kia " một anh chàng cũng đứng dậy hô lớn , kích động hơn thấy cả tổng thống vậy

" đúng nha , đáng yêu quá đi " lại một cô gái lên tiếng

" urm...urm... đáng yêu a con cái nhà ai vậy ? " nối tiếp từng người đánh giá Vy Vy , ai cũng đều thích thú nhìn cô như con mèo nhỏ khiến Vy Vy hơi ngượng ngừng đánh ho nhẹ một tiếng lời mọi người quay trở về

" a chào Vy Vy tôi tên Ly Viên " một cô gái tóc ngắn lại chào hỏi

" hi , anh tên Đồng Hoàng "

" chào mỹ nữ , tui tên Mi Hoàn "

" chào chào , có thể gọi chị là Xuân "

Thế là Vy Vy rất nhanh đã quen được toàn bộ người bên trong phòng , kể ra phòng thiết kế tính cả Vy Vy và trưởng phòng nữa thì chỉ có 7 người Ly Viên , Đồng Hoàng , Mi Hoàn và chị Xuân

" khoan đã , em nên đi báo cáo với trưởng phòng nha , phòng chị ấy kể bên đấy " chị xuân vẫn là người chính chắn nhất cho nên tốt bụng nhắc nhở Vy Vy một tiếng , nếu không mới ngày đầu đi làm lại bị trưởng phòng quở trách thì khổ

" a quên mất , cảm ơn chị vậy em đi đây " Vy Vy chào tạm biệt mọi người rồi tiếp tục hành trình chào hỏi đến phòng trưởng phòng

Nghe nói trưởng phòng là một phụ nữ hơn 30 tuổi nhưng lại rất xinh đẹp nhất nhì công ty hình như mới chỉ chuyển từ công ty bên Mĩ trở về được mấy tuần cho nên lần tuyển nhân viên mới lần này cũng không hề tham gia tất cả đều nhờ bộ phận nhân sự , rất nghiêm khắc trong công việc nhưng lại rất vui vẻ bên ngoài điều đó khiến cho Vy Vy cảm thấy rất tò mò về người trưởng phòng tương lai của mình a

Đứng trước cửa phòng cô gõ mấy tiếng lên cửa rồi đợi trả lời , chưa đầu mấy giây người bên trong đã nói : " mời vào "

Vy Vy nhìn xung quanh căn phòng rất rộng được trang trí rất nhẹ nhàng cũng không có cầu kì nhưng lại khiến người khác thoải mái , nhìn tới người phụ nữ ngồi trên ghế làm việc kia mái tóc màu đen được búi lên theo đúng kiểu công sở khuôn mặt đeo kính làn da trắng bóc còn có thân hình hết sức quyến rũ nhưng hình dáng khai thực sự khiến Vy Vy cảm thấy có gì đó quen quen nha

" có chuyện ... " người phụ nữ còn chưa nói xong câu thì đã nhảy cẫng lên kinh ngạc còn có hưng phấn chạy như tên lại chỗ Vy Vy , ánh mắt sáng lên giống như nhặt được vàng vậy

Vy Vy còn chưa hồi phục suy nghĩ hai bên má đã truyền đến sự đau nhói , cô sực quay trở về nhìn người phụ nữ đang nhéo má mình trước mặt

" chị Vân Nhan hả ? " Vy Vy nghi ngờ nói

" wao , bảo bối còn nhớ chị sao " Vân Nhan kích động hôn luôn một cái lên mặt Vy Vy hưng phấn cười

" oa ...người ta đã lớn rồi không được hôn như vậy " Vy Vy đen mặt giống như không vui nhũn mày nói nhưng người vẫn đứng yên cho chị ta nhéo má

" huhu bảo bối của chị lạnh lùng quá cơ , nào lại đây ngồi " Vân Nhan vui vẻ kéo tay Vy Vy lại chỗ ghế sofa ngồi xuống

" ai nha ...lần này em tới nhận chức thiết kế nha " Vy Vy nắm tay Vân Nhan nói

" nhóc con nhà em , em thật lợi hại có thể thuyết phục được bác trai bác gái sao ? " Vân Nhan nghi ngờ nhìn Vy Vy nói

" hắc hắc .. Vy Vy em đây đã ra tay thì tất nhiên là được " Vy Vy tự hào đánh nhẹ một cái vào ngực khuôn mặt trắng nõn ngẩng cao lên nói , bộ dạng cực kì dụ dỗ người phạm tội

" khụ..khụ..chị cũng không ngờ lạ gặp em ở đây , mấy hôm trước chỉ nghe nói có người mới nhưng cũng không xem thử tính hôm nay mới lấy ra xem thì em đã tới rồi "

" hihi trưởng phòng mong chiều cô " Vy Vy vui vẻ chấp tay trên ngực trêu chọc nói

" hahaha vậy là ngày nào chị cũng được nhéo má em nhi ? " Vân Nhan tà ác nhìn Vy Vy

Vy Vy hốt hoảng ôm má : " nô nô cảm nhéo sẽ bị cén ăn đó "

Lời nói ngây thơ của Vy Vy hại Vân Nhan cười đến đau bụng lăn ra cả ghế sofa

Vân Nhan và Vy Vy hồi ở bên Mĩ , lúc đó Vân Nhan là hành xóm bên cạnh căn nhà của cô lại rất hợp nhau nên rất thân có chuyện gì hai người cũng nói

cho nhau nhưng mấy năm trước Vân Nhan có việc phải rời đi mà Vy Vy cũng phải về nước cho nên không còn liên lạc nữa nay lại gặp lại tất nhiên có rất nhiều chuyện nói với nhau, cả hai người nói chuyện cả buổi trời vì Vân Nhan cũng biết thân phận của cô từ lâu nên tối nay Vy Vy mời Vân Nhan về nhà ăn cơm, Vân Nhan cũng rất vui vẻ chấp nhận. Mà hôm nay Vy Vy chỉ tới công ty để nhận việc còn chính thức làm là 2 ngày sau

Vậy là kết thúc ngày đầu tiên đi làm của Vy Vy, tất cả đều diễn ra hết sức thuận lợi. Tối hôm đó Vy Vy dẫn theo Vân Nhan về nhà ăn cơm. Trên bàn con cứ ăn nói vui đùa giống như người thân không kiêng nệ

Mà Vân Nhan cũng đã 32 tuổi nhưng vẫn theo chủ nghĩa độc thân muôn năm không hề lập gia đình cho nên vẫn luôn sống một mình, bà cô là một giáo sư sinh học mẹ cô là nhà thiết kế nổi tiếng nước Mỹ mà Vân Nhan lại thừa hưởng tinh hoa của mẹ mình cho nên rất thích ngành thiết kế cũng trùng hợp giống với sở thích của Vy Vy cho nên hai người cũng có rất nhiều điểm chung thú vị

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

" đình " tiếng dừng của thang máy kết thúc trạng thái ngưng ngừng của Vy Vy làm cô mừng muốn nhảy cẫng lên. Vy Vy nhanh nhẹn bước ra khỏi thang máy." chào tạm biệt tổng giám đốc, chúc ngài một ngày làm việc vui vẻ " đầu cô đã cúi gần mặt đất dường như chỉ có mấy chục cm sau đó quay người chạy đi giống như gặp quý ngài đằng sau lưng vậy

Bắc Nghiêm đen mặt nhìn cô bé đang chạy đi hẩn quay mặt nhìn Lâm Tuấn đang nín cười đến đỏ mặt đằng sau vô tội nói:" tôi rất đáng sợ sao ? "

" phụt ... mặt anh khi nào mà chả đáng sợ " Lâm Tuấn ruột cuộc cũng không nhịn được nữa liền ôm bụng cười sặc sụa quên mất khuôn mặt đen thui như đất nòi của Bắc Nghiêm

" tôi nay tăng ca " bạn Bắc Nghiêm mặt đánh lại đút hai tay vào túi quần bấm thang máy rồi không thèm để ý tới hẩn

" hà ... a không chịu đâu " Lâm Tuấn ai oán nhìn hẩn bất quá người nào đó không thèm để ý khuôn mặt vẫn lạnh lùng như cũ khiến anh khóc không ra nước mắt, cái này có lẽ nên gọi là là cái miệng hại cái thân a

Vậy là hôm nay vị tổng tài nào đó đem cả khuôn mặt đưa đám vào phòng làm một đám nhân viên sợ mất mặt không dám thở mạnh suốt cả ngày đều sợ sệt

Về phía Vy Vy khi ra khỏi thang máy nhờ cô lao công tốt bụng cuối cùng cũng tìm được phòng thiết kế

Khi cô tới nơi bên trong đã có một số người ngồi trong bàn làm việc, Vy Vy nhìn xung quanh mà hưng phấn cả lên lễ phép chào một tiếng:" chào mọi người em là vy vy là thiết kế mới tới "

" ồ, người mới sao ? " một cô gái từ bên ngoài bước vào vừa hay nghe được lời chào lớn của Vy Vy hưng phấn đi quanh quanh đánh giá Vy Vy

" wao, đại nữ nhân đáng yêu kia " một anh chàng cũng đứng dậy hô lớn, kích động hơn thấy cả tổng thống vậy

" đúng nha, đáng yêu quá đi " lại một cô gái lên tiếng

" ừm...ừm... đáng yêu a con cái nhà ai vậy ? " nói tiếp từng người đánh giá Vy Vy, ai cũng đều thích thú nhìn cô như con mèo nhỏ khiến Vy Vy hơi ngưng ngưng đành ho nhẹ một tiếng lôi mọi người quay trở về

" a chào Vy Vy tôi tên Ly Viên " một cô gái tóc ngắn lại chào hỏi

" hi, anh tên Đồng Hoàng "

" chào nữ nữ, tui tên Mi Hoàn "

" chào chào, có thể gọi chị là Xuân "

Thế là Vy Vy rất nhanh đã quen được toàn bộ người bên trong phòng, kể ra phòng thiết kế tính cả Vy Vy và trưởng phòng nữa thì chỉ có 7 người Ly Viên, Đồng Hoàng, Mi Hoàn và chị Xuân

" khoan đã, em nên đi báo cáo với trưởng phòng nha, phòng chị ấy kể bên đấy " chị xuân vẫn là người chính chắn nhất cho nên tốt bụng nhắc nhở Vy Vy một tiếng, nếu không mới ngày đầu đi làm lại bị trưởng phòng quở trách thì khổ

" a quên mất, cảm ơn chị vậy em đi đây " Vy Vy chào tạm biệt mọi người rồi tiếp tục hành trình chào hỏi đến phòng trưởng phòng

Nghe nói trưởng phòng là một phụ nữ hơn 30 tuổi nhưng lại rất xinh đẹp nhất nhì công ty hình như mới chỉ chuyển từ công ty bên Mỹ trở về được mấy tuần cho nên lần tuyển nhân viên mới lần này cũng không hề tham gia tất cả đều nhờ bộ phận nhân sự , rất nghiêm khắc trông công việc nhưng lại rất vui vẻ bên ngoài điều đó khiến cho Vy Vy cảm thấy rất tò mò về người trưởng phòng tương lai của mình a

Đứng trước cửa phòng cô gõ mấy tiếng lên cửa rồi đợi trả lời , chưa đầu mấy giây người bên trong đã nói : " mời vào "

Vy Vy nhìn xung quanh căn phòng rất rộng được trang trí rất nhẹ nhàng cũng không có cầu kì nhưng lại khiến người khác thoải mái , nhìn tới người phụ nữ ngồi trên ghế làm việc kia mái tóc màu đen được búi lên theo đúng kiểu công sở khuôn mặt đeo kính lặn da trắng bóc còn có thân hình hết sức quyến rũ nhưng hình dáng kai thực sự khiến Vy Vy cảm thấy có gì đó quen quen nha

" có chuyện ... " người phụ nữ còn chưa nói xong câu thì đã nhảy cẫng lên kinh ngạc còn có hưng phấn chạy như tên lại chỗ Vy Vy , ánh mắt sáng lên giống như nhật được vàng vậy

Vy Vy còn chưa hồi phục suy nghĩ hai bên má đã truyền đến sự đau nhói , cô sực quay trở về nhìn người phụ nữ đang nhéo má mình trước mặt

" chị Vân Nhan hả ? " Vy Vy nghi ngờ nói

" wao , bảo bối còn nhớ chị sao " Vân Nhan kích động hôn luôn một cái lên mặt Vy Vy hưng phấn cười

" oa ...người ta đã lớn rồi không được hôn như vậy " Vy Vy đen mặt giống như không vui nhíu mày nói nhưng người vẫn đứng yên cho chị ta nhéo má

" huhu bảo bối của chị lạnh lùng quá cơ , nào lại đây ngồi " Vân Nhan vui vẻ kéo tay Vy Vy lại chỗ ghế sofa ngồi xuống

" ai nha ...lần này em tới nhận chức thiết kế nha " Vy Vy nắm tay Vân Nhan nói

" nhóc con nhà em , em thật lợi hại có thể thuyết phục được bác trai bác gái sao ? " Vân Nhan nghi ngờ nhìn Vy Vy nói

" hắc hắc .. Vy Vy em đây đã ra tay thì tất nhiên là được " Vy Vy tự hào đánh nhẹ một cái vào ngực khuôn mặt trắng nõn ngẩng cao lên nói , bộ dạng cực kì dụ dỗ người phạm tội

" khụ..khụ..chị cũng không ngờ lạ gặp em ở đây , mấy hôm trước chỉ nghe nói có người mới nhưng cũng không xem thử tính hôm nay mới lấy ra xem thì em đã tới rồi "

" hihi trưởng phòng mong chiều cố " Vy Vy vui vẻ chấp tay trên ngực trêu chọc nói

" hahaha vậy là ngày nào chị cũng được nhéo má em nhi ? " Vân Nhan tà ác nhìn Vy Vy

Vy Vy hốt hoảng ôm má : " nô nô cảm nhéo sẽ bị cén ăn đó "

Lời nói ngây thơ của Vy Vy hại Vân Nhan cười đến đau bụng lăn ra cả ghế sofa

Vân Nhan và Vy Vy hồi ở bên Mỹ, lúc đó Vân Nhan là hành xóm bên cạnh căn nhà của cô lại rất hợp nhau nên rất thân có chuyện gì hai người cũng nói cho nhau nhưng mấy năm trước Vân Nhan có việc phải rời đi mà Vy Vy cũng phải về nước cho nên không còn liên lạc nữa nay lại gặp lại tất nhiên có rất nhiều chuyện nói với nhau , cả hai người nói chuyện cả buổi trời vì Vân Nhan cũng biết thân phận của cô từ lâu nên tối nay Vy Vy mời Vân Nhan về nhà ăn cơm , Vân Nhan cũng rất vui vẻ chấp nhận . Mà hôm nay Vy Vy chỉ tới công ty để nhận việc còn chính thức làm là 2 ngày sau

Vậy là kết thúc ngày đầu tiên đi làm của Vy Vy , tất cả đều diễn ra hết sức thuận lợi . Tối hôm đó Vy Vy dẫn theo Vân Nhan về nhà ăn cơm . Trên bàn con cứ ăn nói vui đùa giống như người thân không kiêng nệ

Mà Vân Nhan cũng đã 32 tuổi nhưng vẫn theo chủ nghĩa độc thân muôn năm không hề lập gia đình cho nên vẫn luôn sống một mình , ba cô là một giáo sư sinh học mẹ cô là nhà thiết kế nổi tiếng nước Mỹ mà Vân Nhan lại thừa hưởng tính hoa của mẹ mình cho nên rất thích ngành thiết kế cũng trùng hợp giống với sở thích của Vy Vy cho nên hai người cũng có rất nhiều điểm chung thú vị

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: gặp nhau lần 2

Vì một số lý do đột xuất cho nên ông bà Lưu phải lưu lại bên nước ngoài thêm mấy ngày cho nên Vy Vy chỉ ở nhà một mình tự do tung hoành

Sáng sớm vẫn như mọi ngày cô nàng thức dậy vào lúc 9 giờ sáng xuống nhà ăn sáng , mặc trên người bộ đồ ở nhà chim cánh cụt cực kì đáng yêu Vy Vy vừa đi vừa chào mấy người làm trong nhà

" chào mọi người , chúc mọi người một ngày vui vẻ "

" chào buổi sáng cô chủ " hầu như tất cả người làm đều rất thích vị tiểu thư này , không có cậ thể hay chảnh chọe ngược lại cực kì đáng yêu và hoạt bát

Vy Vy vào nhà ăn thì đã thấy thím trương chuẩn bị đồ ăn sáng , mắt cô sáng lên khi nhìn xung quanh nhìn tới nhìn lui mà không có xuất hiện bóng dáng của ly sữa tươi nào , vui đến nỗi híp mắt lại giống như con mèo nhỏ khiến thím trương buồn cười nhìn cô

" tiểu thư , đừng nhìn nữa hôm nay không có sữa nga "

" oa ... thật vui " vui chết cô rồi , không phải uống sữa nữa nha , ngày hôm qua đến lúc đến công ty mà trong miệng còn hương vị sữa làm cô không vui chút nào cả

" phì ... " thím trương che miệng cười , tiểu thư này của bà càng ngày càng đáng yêu rồi

" thím trương người ăn chưa , ngồi xuống ăn với con đi hôm nay ba mẹ không có nhà ngồi ăn cùng con hơi chán " Vy Vy có chút nhớ nhớ nói

" vâng " thím trương cũng không phải lần đầu ngồi ăn với cô , khi có ông bà chủ ở nhà vẫn hay ngồi xuống ăn sáng cũng đã quen rồi nên cũng không có từ chối

Ăn sáng xong Vy Vy một mình ôm tập vẽ chạy ra đằng sau sân ngồi , sân nhà cô rất lớn được thiết kế theo sở thích của cô . Xung quanh đều trồng rất nhiều hoa lạ mắt chính đũa là một căn nhà bằng gỗ để cho cô ngồi xuống kể bên còn có chiếc xích đu đủ cho hai người nằm lên a , không khí rất trong lành

Vy Vy ngồi trên xích đu chăm chú vẽ , cô rất thích thiết kế cho nên lúc rảnh sẽ lôi giấy ra vẽ mấy mẫu đồ hay trang sức gì đó , có đôi lúc ông Luru sẽ lấy mẫu thiết kế đó mà làm cho cô thành một bộ y chang cho cô mặc

" vy vy có điện thoại nè " thím trương từ trong nhà cầm lấy chiếc điện thoại di động đưa cho Vy Vy

" cảm ơn " cô lấy đt nhìn bên trong màn hình hiện lên tên của anh trai cô Luru Diệc

" ô ...anh " hai mắt Vy Vy sáng lên miệng cười thật tươi bắt máy

" đang ở nhà sao ? " Luru Diệc bên kia máy cũng cười trả lời

" vâng , đang ngồi xích đu nha "

" ừm , ăn sáng sao ? "

" ăn rồi "

" em gái yêu dấu ...rảnh không ? "

" vâng ạ "

" lên phòng anh ấy , mở két mật ra lấy cho anh xấp giấy bên trong cái bọc giấy màu đen đưa tới một nơi cho anh đi "

" nhưng mà em không biết đường nha " Vy Vy sờ sờ đầu nói , cô trước giờ rất ít ra khỏi nhà vậy thì làm sao mà biết đường

" không sao , lát nữa em đưa đt thoại cho bác lái xe bác ấy chở em đến "

" vâng "

" nhưng mà có chuyện gì sao ? "

" ừm , một người bạn của anh cần gấp nhưng anh lại không ở nhà mà lại không thể tin tưởng người khác cho nên chỉ có thể nhờ em rồi "

" yes ... em sẽ hoàn thành nhiệm vụ "

" phìđược rồi , anh có cuộc họp giao cho em đó "

" vâng "

Thế là bạn học Vy Vy rất nghe lời lên nhà lấy giấy tờ rồi cho vào túi xách chạy xuống chỗ nhà xe nhờ bác tài xế chở đi gặp người kia mà không phát hiện trên người còn chưa thay ra bộ đồ ở nhà có hình chim cánh cụt

" bác chở cháu tới nơi này đi " Vy Vy đưa cho bác tài xế địa chỉ Luru Diệc gửi bên trong điện thoại

" vâng mời tiểu thư lên xe "

1 tiếng sau, chiếc xe dừng lại tại một căn nhà rất lớn được thiết kế theo kiểu dáng châu Âu cổ điển, màu chủ đạo là màu vàng kim. Căn nhà rất lớn nhà còn lớn hơn cả nhà cô nữa cũng rất đẹp.

Vy Vy bước xuống bảo bác tài xé một lát rồi tự mình đi vào căn nhà, người bảo vệ giống như biết sẽ có người tới cho nên cũng không cản cô lại còn tốt bụng chỉ chỗ đi tới phòng khách

Vy Vy vừa đi vừa nhìn xung quanh, mọi thứ ở đây rất khác ở nhà cô nha rất đẹp. Chẳng mấy chốc cô đã đứng trước cửa chính, lớn ơi là lớn cô hô lên một cái thích thú đẩy cửa đi vào

Sững sờ, 4 ánh mắt giao nhau khiến cả hai người đều đang sững sờ, bên trong căn nhà một người đàn ông mặc áo choàng tắm đang bước xuống cầu thang còn ướt đang nhìn cô chăm chăm

Vy Vy sợ hết hồn vội che mắt lại chạy ra bên ngoài cửa còn không quên đóng cửa lại, ôm lấy ngực

"sợ chết người rồi" Vy Vy khóc không ra nước mắt, có ai nói cho cô biết tại sao lại gặp đại boss ở đây không hả, lại còn ăn mặc như vậy nữa

Khoảng chừng 5 phút sau, cánh cửa mở ra làm Vy Vy đang đứng dựa người vào cửa bị mất đà té ngã ra sau nhưng lại té trúng một cái đệm thịt, hơi thở nam tính bao quanh mũi cô khiến khuôn mặt trắng bóc đỏ ửng lên không biết nên làm thế nào

"cô định nằm trên người tôi như vậy sao?" tiếng nói trầm thấp vang lên trong tai cô làm Vy Vy giật mình loạng choạng bò dậy xấu hổ đến che mặt, hai gò má còn đỏ hơn trái cà chua

"cái đó... xin lỗi tôi không có ý" aaaa cô thật muốn tìm một cái lỗ chui xuống nhà xấu hổ chết được

"sao cô lại ở đây" Bắc Nghiêm từ lúc nào đã đứng dậy đối diện với cô lạnh lùng hỏi

"a... quên mất, Diệc bảo tôi mang cái này tới" Vy Vy cúi đầu hai tay đưa xấp giấy tờ cho Bắc Nghiêm sau đó định quay người chạy đi ai ngờ còn chưa đi đã bị Bắc Nghiêm chặn lại

"khoan đã"

"hà có chuyện gì nữa sao?" đồ thì cũng đưa rồi nha còn gọi cô làm gì

"cái đó... cô có quan hệ gì với Lưu Diệc" Bắc Nghiêm siết chặt tờ giấy lại hai mắt híp lại giống như nhìn con mồi hỏi Vy Vy, hần nghe rất rõ nha cô gái này gọi Lưu Diệc rất thân thiết

"hà... là anh trai tôi" Vy Vy khó hiểu nhìn Bắc Nghiêm, bây giờ mới phát hiện trên người anh không còn mặc áo tắm nữa mà là một bộ đồ thể thao ở nhà hết sức đơn giản

"vậy sao?" Bắc Nghiêm giống như biết được một chuyện hết sức kinh hoàng nhìn Vy Vy chăm chăm

"vâng..." Vy Vy khó hiểu nhìn Bắc Nghiêm, mày nhỏ cô cau lại rất đáng yêu nhìn hần

"hahahaha" Bắc Nghiêm bỗng dưng cười lớn nào đâu còn bộ dạng lạnh lùng thường ngày nha, nếu như để người bên ngoài biết vị đại boss lạnh lùng đáng sợ này lại có lúc cười lớn như vậy thì đúng là dọa người chết khiếp nha

"anh cười cái gì hả" Vy Vy thực sự cau, không nói thì thôi tại sao lại cười đến vui vẻ như vậy chứ

"khụ..khụ.." Bắc Nghiêm giật mình ngừng cười mặt hơi đỏ che miệng, nhưng ánh mắt nhuộm đầy ý cười

"vậy tôi về đây" Vy Vy quay người định đi về nhưng lại lần nữa bị một bàn tay to lớn kéo tay lại

"khoan đã, này em không nhớ tôi sao?" Bắc Nghiêm có hơi không vui nhìn cô, hần đâu có đáng sợ như vậy tại sao cô thấy hần lại cứ như gặp quỷ như vậy

"nhớ cái gì? a anh là tổng giám đốc" Vy Vy khó hiểu nhìn hần, tự dưng lại hỏi cô như vậy

"hừ hừ... không nhớ sao?" Bắc Nghiêm mặt đen như dít nôi, không công bằng lấy cái gì mà hần còn nhớ cô mà cô lại không hề nhớ hần hả, thực ra từ lúc nhìn thấy cô ở bên trong thang máy hần đã nghi ngờ thân phận của cô hôm nay hỏi lại là muốn chắc chắn hơn quả nhiên là cô. Nếu như lúc trước có người nói có người vừa gặp sẽ yêu hần sẽ không tin nhưng bây giờ thì hần đã gặp được người lần đầu tiên thấy đã khiến hần yêu thích rồi a. Bắc Nghiêm đưa tay捏 hai cái má trắng hồng của Vy Vy

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: chịu trách nhiệm

" a ...đau nha " Vy Vy không thể làm gì trùng mắt ai oán nhìn hấn hai mắt phủ một tầng sương mỏng giống như sắp khóc vậy

" còn nhớ cậu bé hay xuất hiện ở nhà em với anh trai em không ? " Bắc Nghiêm lắc lắc cái đầu hơi bất đắc dĩ giúp cô nhớ lại

Hai mắt Vy Vy bỗng nhiên sáng lên đánh giá Bắc Nghiêm , cô còn nhớ hồi nhỏ khi cô được chừng 5 tuổi có một cậu bé rất đáng yêu lớn hơn cô 3 tuổi hay tới nhà chơi với Lưu Diệc nhưng mà khuôn mặt khi nào cũng lạnh lùng hay gọi cô là bé con , cô ngày nào cũng quần lấy hai người chơi đùa nhưng năm lên 6 tuổi không còn thấy cậu ta nữa nghe nói đã chuyển qua nước ngoài định cư khi đó cô còn đau lòng một trận mấy ngày không thèm cười nữa cơ mà nhưng mà cậu bé kia thì liên quan gì tới cô , không lẽ ...

" nhớ rồi " Bắc Nghiêm lại nheo má cô một cái , khoe miệng nhếch lên cực kì đẹp trai

" wao ... là anh thật sao ? " Vy Vy có chút không tin thoát khỏi móng vuốt của anh nhìn lên nhìn xuống đánh giá người đàn ông trước mặt , bây giờ thì cô đã biết tại sao khi gặp người này cô lại sợ hãi người này rồi nha , hồi nhỏ luôn bị khuôn mặt lạnh lùng của anh ta dọa sợ nhưng cô lại rất thích trêu chọc anh nha

" hàng thật " Bắc Nghiêm mỉm cười kéo tay cô lại khung ảnh lớn chỉ thẳng vào bức ảnh chụp chung với Lưu Diệc còn có một cô bé gái mặc váy công chúa đứng ở chính giữa mà người đó không ai khác chính là Vy Vy hiện tại

" oa .. thật nhớ anh nha cứ tưởng sẽ không gặp được anh nữa đấy " bỗng nhiên Vy Vy ôm chặt lấy Bắc Nghiêm khiến cả người anh đều sững sờ cả lên , sau đó cũng đưa tay ôm cô vào lòng khoe miệng nở nụ cười xuất phát từ nội tâm của anh

" bé con " Bắc Nghiêm hơi tưởng niệm cái tên này , lúc đó mặc dù anh lúc nào cũng lạnh lùng nhưng lại rất thích cô bé ngày nào cũng chạy theo sau lưng anh trêu chọc anh , còn nhớ khi đó cả gia đình anh phải ra ngoài định cư vẫn không thể gặp lại cô lần cuối làm anh hối hận không thôi

" hihi " Vy Vy cười thật tươi nhìn Bắc Nghiêm đưa tay kéo Bắc Nghiêm lại ngồi xuống ghế sofa giống như đang ở nhà mình vậy ngồi đối diện anh , cười cười ngây ngô

" không ngờ nha , anh lại thành Boss của em đấy " Vy Vy nghịch ngợm mấy thứ trên bàn vừa cười vừa nói

" ừm , mà tại sao em lại làm ở công ty anh "

" em thích thiết kế , anh không nhớ sao ? "

Bắc Nghiêm giật mình bừng tỉnh đại ngộ , sao anh lại quên mất cô rất đam mê thiết kế hồi đó còn nói lớn lên sẽ trở thành một nhà thiết kế cơ chứ không ngờ bây giờ đam mê đó vẫn còn , mà công ty của anh là một công ty đa ngành trong đó có bao gồm thiết kế trang phục trang sức còn công ty nhà Vy Vy thì lại không có

Bắc Nghiêm nhìn cô gái nhỏ đang cười đùa kia trong lòng lại dâng lên nguồn nước ấm , cười nhẹ . Hấn không để ý rằng lượng cười của ngày hôm nay còn nhiều hơn một năm gộp lại của hấn , mỗi lần ra ngoài đều nở nụ cười máy móc giả tạo không tính là cười đi

" này , hôm nay em ở đây chơi nha " Vy Vy giựt giựt áo của Bắc Nghiêm hai mắt long lanh nói , hại Bắc Nghiêm hận không thể nhào tới ăn sạch cô

" ừ "

" yes , mấy ngày nữa mới đi làm em sẽ qua nhà anh chơi nha nha " Vy Vy nũng nịu nói , cô thực sự rất thích Bắc Nghiêm nha với lại nơi này của anh có rất nhiều thứ lạ a chơi rất vui

Bắc Nghiêm buồn cười nhìn Vy Vy , cô gái nhỏ bé này vẫn như vậy không quen thì thôi một khi đã quen thì rất dễ thương hoạt bát không sợ một cái gì bất quá hấn thích

Buổi trưa Vy Vy cũng không hề muốn về thế là quyết định lấy đt bảo bác lái xe đi về ở lại nhà Bắc Nghiêm chơi thêm một chút

Trong phòng làm việc Bắc Nghiêm ngồi trên bàn làm việc , Vy Vy trên ghế sofa vẽ vẽ gì đó trên giấy cả hai đều không nói nhưng không khí lại rất hài hòa dễ chịu

Thình thoảng Vy Vy sẽ liếc nhìn Bắc Nghiêm mấy cái rồi lại cười tủm tỉm hi hục vẽ , đừng tưởng Bắc Nghiêm không biết gì thực tế những lúc cô nhìn anh đều bị anh phát hiện nhưng mà vẫn để cho cô nhìn , anh cũng đôi lúc sẽ trộm liếc nhìn cô một lát , anh rất thích cảm giác như bây giờ rất dễ chịu , khoe miệng Bắc Nghiêm tà ác nhìn Vy Vy , có lẽ anh nên dụ dỗ à không nhanh chóng bắt cô về nhà thôi

Cứ một lúc Vy Vy sẽ ngẩng mặt lên nhìn anh rồi lại cắm cúi vẽ gì đó Bắc Nghiêm rất tò mò tiến lại xem khoe miệng cong lên đến tận mang tai nhìn vào bên trong tờ giấy

Không sai Vy Vy đang trộm vẽ chân dung Bắc Nghiêm bên trong giấy , đang lúc cô chuẩn bị ngẩng mặt lên nhìn thì thấy chiếc ghế trống không khó hiểu

nhìn xung quanh vẫn không thấy đâu cả

" ủa , anh ấy đâu rồi nhìn ? " Vy Vy không vui đứng dậy định ra bên ngoài xem thử nào ngờ

" phì .." Bắc Nghiêm đứng đằng sau Vy Vy bắt cười nhìn bộ dạng đáng yêu của cô , khiến tâm trạng hân càng tốt

" a ..hết cả hồn ai nha không cho xem còn chưa xong đâu " Vy Vy bây giờ mới phát hiện bức tranh của cô đang bị ai đó cầm trong tay xem xét , khuôn mặt đỏ bừng với lên lấy bức tranh ai biết cô vốn dĩ thấp hơn anh hơn 1 cái đầu với mãi cũng không lấy được , Vy Vy thở phì phì mặt đỏ lên nhìn hân

Đang định lên tiếng thì đã bị một khuôn mặt phóng đại tiến gần chiếm mất đôi môi nhỏ của cô nhẹ nhàng hôn

Bắc Nghiêm rất nhẹ nhàng hôn Vy Vy đợi đến lúc cô không thở được mới quyến luyến buông cô ra nheo cái mũi cô một cái cười nhẹ nói " ngốc "

" hừ ...hừ " Vy Vy lấy tay che miệng ai oán nhìn Bắc Nghiêm , nụ hôn đầu của cô a bị người ta cướp mất rồi huhu

Khóe mắt Vy Vy chảy ra nước mắt tức giận nhìn Bắc Nghiêm , qua mấy giây cô thực sự khóc : " huhu nụ hôn đầu của em huhu "

Khuôn mặt Bắc Nghiêm giật giật : " của anh cũng là lần đầu tiên nha " của anh cũng là lần đầu tiên mà thế tại sao cô lại khóc rồi bắt quá anh sẽ đau lòng nha

Bắc Nghiêm ôm Vy Vy vào lòng vỗ vỗ lưng cho cô : " bé con ngoan anh sẽ chịu trách nhiệm nha " người nào đó nói mà lại không biết ngượng chút nào tuyên bố sẽ chịu trách nhiệm mà khuôn mặt nghiêm túc đến cực điểm

" ai cần anh chịu trách nhiệm " Vy Vy mặc dù vui trong lòng nhưng ngoài mặt vẫn phình má nhìn anh rất giống bị cướp mất đồ chơi vậy

" vậy em phải chịu trách nhiệm với anh " Bắc Nghiêm với tội nhìn cô nói

" anh..anh cái ..." còn chưa nói xong môi nhỏ nhắn của cô lại một lần nữa bị chiếm tiện nghi của vị tổng tài phúc hắc nào đó

Ngày hôm đó Vy Vy ở cả ngày tại nhà Bắc Nghiêm, cả hai cùng ăn cơm cùng làm rất nhiều việc rất vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: đi chơi (1)

nguyên một ngày Vy Vy đều ở nhà Bắc Nghiêm chơi đến tận tối mới về còn được Bắc Nghiêm hẹn mai sẽ chở đi chơi làm tâm tình cô rất vui sướng

Mặc dù năm nay đã gần 20 nhưng Vy Vy lúc nào cũng như những bé gái thích đi chơi này nọ nhưng ông bà Lưu lại sợ nơi đó không hợp vệ sinh cho nên rất ít cho Vy Vy ra ngoài chơi điều đó làm Vy Vy kháng nghị rất lâu cũng không có hiệu quả

Sáng ngày hôm sau Vy Vy đã làm một việc mà trước nay vẫn chưa từng có đó là thức dậy lúc 6 giờ sáng chuẩn bị

Hôm nay cô mặc một chiếc váy màu xanh nước biển hơi bó sát vào người lộ đường cong cùng thân hình hoàn mỹ đi cùng với đôi giày cao gót cùng tông trông cả người chính chắn hơn hẳn rất ra dáng của một thiếu nữ 20 tuổi .

Hôm nay Vy Vy sẽ không ăn sáng ở nhà mà đi ăn sáng cùng với Bắc Nghiêm vì hôm qua anh đã dặn

Khoảng chừng 7 h sáng một chiếc xe BMW kiểu giới hạn màu đen dừng lại trước cửa nhà Vy Vy . Bắc Nghiêm lịch lãm bước ra khỏi xe với bộ đồ đơn giản quần áo sơ mi hở 2 cúc trên cùng lộ ra vùng ngực rắn chắc khiến bao nhiêu cô gái mê mẩn . Khuôn mặt anh vẫn lạnh lùng như ngày nào cho đến khi nhìn thấy bóng dáng Vy Vy từ trong cổng đi ra

Chớp mắt một cái ánh mắt người nào đó tối sầm lại nhìn Vy Vy

Anh thừa nhận cô mặc như vậy rất đẹp nhưng mặc như vậy không phải là khiến người khác chú ý tới bé con của hân càng nhiều thì làm sao hả , người nào đó đã quên mất bản thân mình cũng ăn mặc mê người có khác gì

Bé con ...

vâng Vy Vy vui sướng nhìn Bắc Nghiêm, hôm nay cô cảm thấy anh thật đẹp trai hơn mọi ngày nha

thay bộ khác đi Bắc Nghiêmlệnh không chớp mắt , mặt đã sẫm đen như đất nòi rồi

không chịu , như vậy rất đẹp mà Vy Vy bướng bỉnh cãi lại , miệng chu ra rất đáng yêu khiến vị tổng giám đốc nào đó càng đen mặt

chết tiệt Bắc Nghiêmlấn vào chiếc xe bên cạnh tiến lên kéo tay Vy Vy vào nhà nhưng cước bộ rất chậm sợ cô đi theo không kịp ai bảo chân anh dài hơn chân cô a

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: đi chơi (2)

" này , kéo em đi làm gì còn có tại sao anh lại tức giận " Vy Vy vừa chạy theo Bắc Nghiêmvừa hỏi , người này cuối cùng là bị gì vậy bỗng dưng kéo cô vào ngược trong nhà làm gì còn vác theo khuôn mặt hầm hầm như vậy

" thay đồ " Bắc Nghiêmlên mặt , cô vẫn không biết tại sao anh tức giận sao thật tức chết anh mà

" oa..không chịu mặc như vậy rất đẹp a " Vy Vy cố dây dụa khỏi bàn tay lớn của anh bắt quá sức con gái làm sao bằng nổi sức của một đại nam nhân như Bắc Nghiêmlên nên mặc dù muốn nhưng cũng không thể thoát được đành để mặc cho anh kéo đi vào trong nhà đi thẳng lên phòng cô , chớ nên hỏi tại sao anh lại biết được phòng cô ở nơi nào bởi vì phòng của Vy Vy từ nhỏ vẫn không hề thay đổi sang chỗ khác mà Bắc Nghiêmlại nhớ rất rõ cho nên biết là chuyện bình thường

mặc cái này Bắc Nghiêmkhông biết lại lôi một bộ váy màu hồng từ góc gác trong tủ đồ nào đó ra đưa cho Vy Vy . Một chiếc váy dài hơn đầu gối có dây buộc trên cổ chính giữa có một chiếc nơ nhỏ màu trắng xinh xắn

Mặt cô đen lại nhìn chiếc váy đang cầm trên tay , sao cô lại không biết trong tủ mình còn chiếc váy như vậy nhỉ : A cô nhớ rồi đây là chiếc váy này là của anh hai cô mua nha . Lưu Diệc bảo cô đi ra ngoài nên mặc bộ đồ như vậy nhưng mà cô lại không thích kiểu váy như vậy đâu nhìn sao sao ấy

Sao vậy Bắc Nghiênthấy cô trầm tư suy nghĩ thì hỏi lại

này ...anh có tính linh thông với anh hai em hả ? Vy Vy tò mò hỏi , nếu không tại sao cái gu thời trang của hai người lại giống nhau như vậy cơ chứ

hả ...

ô...k có gì em

Khoảng chừng 5 phút sau , Bắc Nghiêndứng bên ngoài phòng tắm đánh giá mọi thứ trong phòng , vẫn là cách trang trí như vậy ,chính giữa căn phòng là một chiếc giường công chúa kiểu lớn chừng 7 hay 8 người cũng có thể nằm vừa bên trên có một tầng màn nhỏ che lại . Xung quang giường là những vật dụng đáng yêu của bé con hần (mị ấy da chì đã bị người nào đó gắn mác 'của hần ' rồi)

Phía bên dưới là chỗ của mấy cái tủ đồ và trang sức nhiều vô số kể còn có một cái tủ lớn đựng toàn trang phục và trang sức hần chưa bao giờ thấy nếu như hần đoán không lầm thì đó là những thứ ông Lưu sai người làm theo thiết kế của Vy Vy mà tạo thành . Nhìn những bộ trang phục hay trang sức đồ hần cảm thấy tự hào (mị : hắc hắc tự ki thì có)

Vy Vy từ trong phòng tắm bước ra bỗng nhiên lại ngỡ người nhìn theo chỗ Bắc Nghiêndang đứng ,anh rất cao mặc sơ mi vào nhìn rất đẹp vùng lưng rắn chắc nhìn rất mê người ,bất tri bất giác cô lại nhìn đến ngực người kẻ cả Bắc Nghiêndã đứng bên cạnh mình lúc nào cũng không hay

sao vậy , bị anh hấp dẫn rồi Bắc Nghiêntà mị đứng trước mặt cô ,khóe miệng nhếch lên trông rất tà ác

Đâu .. đâu có Vy Vy che mặt lại không dám nhìn , cô chắc chắn khuôn mặt mình hiện tại rất đỏ nếu như còn bị anh nhìn thấy chắc chắn sẽ bị cười đến thúi mũi cho mà xem

Bắc Nghiênbị hành động của cô chọc cười đến càng ngày càng lớn còn đánh giá nhìn cô , quả thật cô mặc cái gì trên người cũng rất đẹp bộ váy dài hơn đầu gối lại càng khiến cô thêm xinh xắn đáng yêu

Bắc Nghiênnheo mắt cô một cái rồi lại không cầm lòng đưa tay ra sau gáy giữ lại áp đôi môi nóng bỏng của mình xuống khuôn mặt đang đỏ ửng của cô

um...

Hai người hôn nhau cho tới khi Vy Vy không thể thở mới chậm rãi buông ra ,hần vuốt vuốt bờ môi mềm mại của cô môi thì liếm liếm . Chỉ khi ở bên cạnh cô hần mới không thể kìm chế bản thân mình mà trở thành một con người hoàn toàn khác không còn sự lạnh lùng thay vào đó là sự dịu hiền cưng chiều cô . Từ trước tới nay chưa từng có một người để hần làm như vậy nhưng hôm nay đã khác bởi vì đã có cô bên cạnh

Sẽ rất nhanh bé con sẽ chỉ thuộc về một mình hân . Ánh mắt Bắc Nghiênnhìn cô càng thêm sùng nịch cùng có mê luyến

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: đi chơi (3)

Bắc Nghiênnhìn Vy Vy tới một nhà hàng sang trọng , tổ hợp hai người trai tài gái sắc hấp dẫn biết bao nhiêu ánh mắt hâm mộ có ghen tị có ao ước cũng có , mà hai nhân vật chính một người thì vui vui về về năng động ngó tới ngó lui rất thích thú người còn lại thì đen mặt trừng mắt với những cái liếc mắt đưa tình đang bắn về phía cô gái ngây thơ đi bên cạnh hân

Bắc Nghiêncó cảm giác hồi hận , đưa cô ra bên ngoài để những thằng đàn ông đáng chết kia dòm ngó thật khiến người ta không vui một chút nào , bé con của hân nấy người kia có tư cách nhìn sao ..hừ hừ một đám khốn khiếp

Vy Vy vẫn vui vẻ cầm tay Bắc Nghiênnhập vào phòng riêng đặt trước theo hướng dẫn của phục vụ , có rất ít khi ra ăn nhà hàng nga , mỗi lần muốn ăn đều bị ba ba gọi đầu bếp tới nhà nấu thôi lần này ra ngoài ăn quả thật khiến cô rất vui vẻ . Bị bơ một cách trầm trọng khiến khuôn mặt vốn dĩ đang đen như đất nôi của Bắc Nghiênlại càng đen thêm , kéo cô gái nhỏ đang tung tăng kia ôm vào lòng hôn một cái lên miệng nhỏ nhắn đáng yêu kia để lôi kéo sự chú ý của ai đó

" a... xấu hổ chết đi được " Vy Vy núp mặt vào ngực Bắc Nghiênnhìn không dám ngẩng mặt lên , mặc dù cô có thích nụ hôn của anh nha nhưng không có nghĩa là sẽ ở đây nơi này mà tình cảm xấu hổ chết đi được

Bắc Nghiênhài lòng về hành động của cô , bàn tay lớn ôm trọn cả thân hình nhỏ bé của cô vào ngực bước đi nhẹ nhàng , khóe miệng còn không quên nở nụ cười vui vẻ thỉnh thoảng liếc mắt nhìn đám người xung quanh , ánh mắt hân sắc bén như lưỡi dao khiến đám người đang còn nhìn VY vy sợ chết khiếp vội vàng cúi mặt xuống không dám nhìn tiếp trong lòng còn thầm cầu nguyện thật đáng sợ

Bắc Nghiênnhìn Vy Vy vào phòng , lối cô gái đang còn úp mặt vào ngực hân ra bên ngoài , nếu như không lôi ra khẳng định sẽ rất khó thờ đi hân sẽ đau lòng nga

" em muốn ăn gì ? " đặt menu trước mặt cô nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại của cô , cagf vuốt cằm thấy thích thú

" ừ..cái này ..cái này ..còn có cái này ..này .." người nào đó đã quên bản thân nào ăn được nhiều như vậy còn liên tiếp gọi những món lạ mắt khiến phục vụ bên kia hoa cả mắt

" được rồi , thêm một ly sữa nữa " Bắc Nghiêncòn không quên bổ sung vài món khác còn không quên gọi thêm một ly sữa

Nam phục vụ đang chuẩn bị bước đi thì bị Vy Vy gọi lại ." khoan đã , Nghiênnhìn gọi sữa làm gì ? "

" tất nhiên là bổ sung cho bé con của anh " Bắc Nghiêncung chiều nheo mũi cô một cái quay sang gật đầu với phục vụ để anh ta rời đi

Vy Vy không kịp gọi vị phục ụ kia lại đành chớp chớp mắt to tròn nhìn về phía Bắc Nghiênnhìn ." em không uống được không ? "

" không được , em rất gầy "

" hức ..người ta rất ghét uống sữa mà với lại em đã gần 20 tuổi " Vy Vy chớp chớp mắt cự kì đáng thương dơ hai ngón tay trước mặt hân , bộ dạng nếu như anh bắt cô uống sữa cô thực sự sẽ khóc cho anh

xem

Bắc Nghiênnhìn đến ngây người bất tri bất giác gật đầu ;" vậy không cần uống "

" oa ..em biết anh thương em nhất mà " Vy Vy nhảy cẫng lên hôn một cái vào má hân cười thật tươi

Bắc Nghiênnhìn phục vụ lấp đầu , ahanws từ khi nào lại bị dụ dỗ thành công bằng mỹ nhân kế như vậy . Bắc Nghiênnhìn e là cả đời cũng chỉ có thể bị cô làm cho thành như vậy thôi bất quá hân chấp nhận a

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: đi chơi (3)

không hổ là nhà hàng cao cấp chỉ mấy phút đã dọn ra hết những món khác hàng gọi , thái độ phục vụ cũng rất tốt . Những món ăn Vy Vy chất đầy trên bàn

Vy Vy có hơi sờ sờ mũi nhiều như vậy làm sao ăn hết đây , cô quay sang nhìn Bắc Nghiêm lấy lòng

sao vậy ? Bắc Nghiêm phì cười , ai mà không biết bé con này của hần ăn rất ít nay lại gọi nhiều như vậy bắt quá ban đầu hần cũng không cảm cô ấy vui là được rồi mà tiểu nhân nhi trong lòng hần bây giờ mới nhận ra haha thật đáng yêu

sao ăn hết đây

haha ăn không hết thì anh ăn

ồ

Vậy là hai người bắt đầu ăn sáng , Vy Vy quả thật ăn rất ít ít đến thảm hại may mà Bắc Nghiêm bên cạnh bắt ép mới ăn thêm một ít

ăn thêm đi Bắc Nghiêm gấp thêm một ít đồ ăn bỏ và đĩa của cô trừng mắt nói , ăn ít như vậy hèn gì người cô gầy ốm không thoải mái . Lần này hần phải đảm nhận chức vụ vô béo cô mới được hơi mập một chút mới ốm thoải mái

Ăn uống no nê Vy Vy tựa người vào miệng đệm thịt Bắc Nghiêm đằng sau để mặc cho hần lau tay cho nàng toàn bộ đều rất hưởng thụ , hai mắt híp lại thỏa mãn như con mèo nhỏ

" có anh thật tốt " Vy Vy vừa hưởng thụ vừa thán thì nói nhỏ bắt quá từng chữ đều lọt vào tai Bắc Nghiêm khiến khuôn mặt hần thoáng chốc như tụ ập mấy đời sinh lực vui sướng tung bông trong lòng

" bé con thích anh sao ? " Bắc Nghiêm tà tà nhếch miệng hỏi lại

" vâng rất thích " cô không hiểu cảm giác này là gì nhưng so với cảm giác thích đối với những người trong gia đình hay bạn bè nó giống như không tương đồng , cảm giác này giống như cảm giác giữa một người con gái với một người khác giới

Bắc Nghiêm sùng nịch hôn lên mái tóc cô trong lòng chảy một nguồn nước ấm áp , bé con của hần cũng thích hần thật tốt

Không biết từ lúc nào một người ngồi trước một người ngồi sau tựa lưng vào nhau lại chuyển thành quay mặt lại đối diện với nhau mà tâm luận , nụ hôn của hai người rất sâu nhưng cũng rất nhẹ nhàng cho đến khi mặt Vy Vy đỏ ửng lên vì thiếu dưỡng khí mới từ từ buông ra , hần vuốt vuốt bờ môi nhỏ nhắn của cô , vờn đầu đặt lên môi cô một cái nữa

" chỗ này ... đã có dấu ấn của Bắc Nghiêm anhkhông được để người khác đụng tới " Người nào đó lớn tiếng tuyên bố chủ quyền cảm người khác xâm phạm

Vy Vy gạt đầu sà vào lòng Bắc Nghiêm , thật ấm áp cảm giác này cô rất thích chỉ mong sao thời khắc này sẽ dừng lại mãi mãi

" Nghiêm "

" ừm "

" nghiêm "

" ừm "

" tiểu nghiêm nghiêm "

" ... "

Ngày hôm đó Bắc Nghiêm đưa Vy Vy đi công viên chơi đến tối mới trở về , sau đó anh mới rời đi

Thấm thoát lại một ngày nữa trôi qua , hôm nay là ngày Vy Vy bắt đầu đi làm chính thức . Hôm nay cô mặc một bộ đồ công sở màu xanh nước biển rất ra dáng một nhân viên công chức , mái tóc dài được buộc hết lên trên cao cố định lại bằng một sợi ruy băng màu xanh cùng màu vào đôi giày cao gót không cao lắm

Ăn sáng xong cô nhờ bác tài xế chở đến trạm xe bus , thật ra hôm qua Bắc Nghiêm có nói sẽ tới đưa cô đi làm nhưng cô lại từ chối , này đầu tiên đi làm cô không muốn gây sự chú ý nga

Thế là cảnh tượng một cô gái bước xuống một chiếc xe sang chảnh lại chạy lại chỗ xe bus đang đậu đi vào bắt đầu đi làm bắt đầu một ngày mới

Vẫn như mọi lần Vy Vy xuất hiện sẽ đem tới một đám người ngắm nhìn mà tâm trạng của cô lại rất tốt cho nên đi đến đâu có người chào hỏi cô đều chào

hỏi lại rất thân thiện , rất nhanh đã được xem là tiểu thiên thần đẹp nhất công ty ở phòng thiết kế

Lên đến lầu 13 Vy Vy nhanh chóng bước tới phòng thiết kế , nếu như không phải cô ngăn cản Bắc Nghiêm sẽ thực sự chuẩn bị một chiếc bàn lớn trong phòng anh ấy ngồi đó mà làm việc nga

" chào mọi người "

Bên trong căn phòng chỉ mới có Ly Viên cùng chị Xuân còn hai người kia lại chưa tới , thực ra Mi Hoàn và Đông Hoàng là một cặp hiện tại cũng đã sống chung định năm sau sẽ đám cưới cho nên cả hai đi làm sẽ đi cùng nhau một trong hai người chưa tới cũng là chuyện bình thường

" chào em " Chị Xuân rất nhiệt tình chào hỏi lại

" hi , mĩ nữ " Ly Viên nghịch ngợm chớp mắt đưa tình với Vy Vy

Vy Vy rất vui về ngồi lại bàn làm việc của mình bắt đầu trang trí và sắp xếp lại

Hôm nay cô đưa tới hai chậu sương rồng nhỏ hôm qua Bắc Nghiêm mua cho cô đặt lên bàn , anh ấy bảo nhìn cây sương rồng này cả ngày cô sẽ đều nhớ đến anh

Với lại cô rất thích ăn bánh cho nên trong túi lúc nào cũng có bánh để sẵn , tiện tay lấy ra đưa cho chị Xuân và Ly Viên ăn cùng sau đó mới ngồi vào bắt đầu làm việc

Thực ra công việc của cô cũng khác đơn giản , chỉ cần ngồi một chỗ rồi thiết kế mấy mẫu trang phục cho từng đợt tung hàng sau đó sắp xếp lại những ý tưởng mới cũ để đàm phán với đối tác , nếu muốn cũng có thể ở nhà làm nếu không thì tới công ty làm hết giờ lại ra về chỉ cần đến cuối ngày nộp lại công việc là coi như xong việc

Mấy phút sau Đông Hoàng và Mi Hoàn cũng tới trong tình trạng tay trong tay rất hạnh phúc

" chào mọi người " Đông Hoàng và Mi Hoàn đồng thanh nói

" chào " Vy Vy là người đầu tiên chào lại , cô rất hưng phấn nha . Máy người khác cũng gật đầu chào hỏi rất hòa hợp

" này tiểu mĩ nữ , sáng nay đi làm đều nghe người ta đồn về cô không đấy " Mi Hoàn chớp chớp mắt chạy lại chỗ Vy Vy cười tà mị nhìn cô

" em ấy hả ? " cô thì có chuyện gì để bàn tán đâu chứ

" hắc hắc , phòng chúng ta cuối cùng cũng có người được xưng là đại mĩ nhân công ty rồi " Mi Hoàn hưng phấn nói , sáng nay đi làm trong công ty đều đồn đại về một đại mĩ nữ phòng thiết kế hỏi lại mới biết là nói về Vy Vy khiến cô vui vẻ không biết trời đất , cuối cùng cái phòng khô khan không mĩ nam mĩ nữ của bọn họ cũng xuất hiện một đại bông hoa lớn rồi hắc hắc , để xem sau này ai dám nói phòng thiết kế chỉ đẹp trang phục mặt thì lại không đi

" không phải chứ ? " Vy Vy hơi ảo não , mỗi ngày đi làm đầu tiên đã bị chú ý như vậy rồi sao

Mi Hoàn còn đang định nói gì nữa thì một đại nam nhân mặc âu phục đã bước vào trong phòng tiến lại chỗ Vy Vy đang ngồi

" trợ lý Lâm anh đến đây có việc gì sao ? " chị Xuân thắc mắc hỏi

Ly Viên thì hai mắt đầy hình trái tim nhìn Lâm Tuấn , mặt hồng lên một trận thích chí nhìn anh ta

" ừ , tới hoàn thành phó thác " Lâm Tuấn nháy mắt một cái lại tiếp tục đi đến chỗ Vy Vy đang ngồi

" tiểu Vy Vy , cậu ta bảo tôi đưa tới cho cô này " Lâm Tuấn lấy một chiếc hộp nhỏ hơn bàn tay đưa cho Vy Vy đang còn sửng sờ

" anh là ai vậy ? " Vy Vy nhận lấy chiếc hộp cầm trong tay nghi ngờ hỏi , đối với người này cô có chút quen quen nhưng lại không ngờ là ai cả

" khu..khu...nhanh như vậy đã quên tôi là Lâm Tuấn trợ lý của tổng giám đốc " thật đau lòng mà nhanh như vậy đã quên anh rồi , không lẽ sức ảnh hưởng của anh lại bị tụt xuống thế thâm như vậy sao

" A ... anh ấy bảo anh tới sao ? " nhớ rồi thì ra là người gặp trong thang máy hôm đó hèn gì cô lại có cảm giác quen quen

" ừ , cậu ta bảo em phải đặt thứ trong tay ở trên bàn a " anh ta thật không hiểu tại sao giám đốc lại đưa vật này cho Vy Vy nhưng mà không thể hỏi chuyện của giám đốc anh mặc dù là bạn thân mấy năm nhưng vẫn không nên đi quá giới hạn , bất quá sớm muộn cũng biết thôi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: thanh mai trúc mã

Tiền Lam Tuấn về Vy Vy mới mở hộp nhỏ Bắc Nghiêm đưa cho cô , không biết cái gì lại được anh ấy bảo để trên bàn vậy nhỉ , một đám người phòng thiết kế ai cũng tò mò xúm lại nhìn , đây là đồ người ta đưa cho đại mỹ nữ của bọn họ đấy nha thật tò mò

Vy Vy có hơi ngượng ngùng từ từ mở hộp ra , nhìn vào bên trong lại khiến cô sửng sốt sau đó đỏ hồng cả mặt lên rồi phá lên cười khoe miệng cong đến tận mang tai . Bên trong có một khung ảnh chụp hình 3 người không quá khó nhận ra đó chính là cô và Bắc Nghiêm còn có Lưu Diệc , bức hình này giống như hình mà Bắc Nghiêm chỉ cho cô thấy hôm ở nhà anh đều là hình chụp lúc nhỏ

Nhưng mà có ai nói cho cô biết tại sao trên khuôn mặt của Lưu Diệc lại trở thành như vậy , trên đầu có hai cái sừng hai bên má còn có hai cái má hồng trông thật quái dị chỗ có hai người bọn cô mới hoàn thiện

, bên dưới bức tranh còn có một tờ giấy nhỏ ghi " đưa một câu sừng rồng lên phòng cho anh "

Vy Vy đen mặt , rõ ràng đã cho cô tại sao lại đòi lại như vậy

" wao , đứa bé nhỏ này là em sao VY Vy " MI Hoan nhanh tay chụp lấy khung ảnh cầm lên xem cho rõ

" thật đáng yêu nha , hai cậu bên anh cũng vậy " chị Xuân cũng cười nói

" ý khoan đã , cậu con trai này thật quen nha " Ly viên không biết từ khi nào đã giật khung ảnh hai mặt đắm chìm suy nghĩ , kéo cả đám người cũng suy nghĩ

" tổng giám đốc " đồng thanh , cả đám người mấy cặp mắt kinh ngạc nhìn Vy Vy , bây giờ mới nhớ lại người đưa thứ này không phải là trợ lý giám đốc sao không phải anh ấy thì là ai vào đây được

" Ách..." bị nhìn bằng ánh mắt như thật đúng là có hơi ngượng ngùng , cô đâu có biết anh ấy ai đưa cho cô tấm ảnh này làm gì vậy có khác nào thân phận bị bại lộ hết cả sao , cô thật muốn đóng vai làm một cô gái bình thường vào công ty làm việc nha

" wao , thì ra em chính là thanh mai trúc mã với đại boss của chúng ta sao ? " MI Hoan kinh ngạc trợ to mắt không dám tin , có ai nói cho cô biết chuyện gì đang xảy ra hay không thanh mai trúc mã với tổng giám đốc a thật là kinh ngạc nha

" thật ra thì ..." chỉ là lúc nhỏ gặp nhau mấy năm thôi mấy năm nay không có gặp , VY Vy đang định nói thêm cho hết câu mà Ly Viên đã cắt lời

"wao , mỹ nữ cô là thần tượng của tôi " nói xong còn cố gắng chớp chớp mắt đưa tình với Vy Vy khiến mọi người nổi da gà lên giật giật khoe miệng , cũng đâu cần lộ liễu như vậy đây nha , đem mấy anh mắt khinh bỉ bắn về phía Ly Viên

" nhưng mà thanh mai trúc mã với tổng giám đốc lại đi làm ở nơi này nhỉ " chị xuân tò mò nhìn cô hỏi

VY Vy rất thật thà với lại cô thấy chuyện này cũng không có gì phải giấu mặc dù chỉ quen mấy ngày nhưng mà cô thật vui vẻ khi ở bên cạnh họ cho nên cô xem bọn họ là bạn cho nên đem mọi chuyện kể cho mọi người nghe ngoại trừ cô là tiểu thiên thần nhà họ Lưu ra thì tất cả đều biết

" wao , thật không ngờ thật ra là như vậy " Ly Viên lại một lần nữa hô lớn

" nhưng mà chuyện này mọi người đừng nói ra ngoài nhé " cô cũng không muốn nổi tiếng lắm đâu , bị bàn tán đã đủ nay lại thêm vụ đó nữa khẳng định sẽ không thể yên ổn làm ở công ty đâu

" ok , ày da tôi đây đàn giữ bí mật quốc gia đó nha " Ly Viên nói làm cả đám phớt cười khinh bỉ nhìn cô lần hai

Sau khi nói chuyện xong tất cả mọi người đều quay lại bàn làm việc , VY Vy đặt tấm ảnh lên bàn mỉm cười thật tươi bắt đầu làm việc , cô đưa tay vuốt ve cây sừng rồng bên cạnh , thôi thì cô cũng có hai cây cho anh một cây thôi ai bảo tiền là anh bỏ ra đâu

Phòng làm việc tổng giám đốc , trên màn hình vi tính đặt hình nền Vy Vy đang mỉm cười thật tươi được Bắc Nghiêm đặt lên , anh muốn cả ngày đều ở bên cô như vậy cho đỡ nhớ

lời tác giả : truyện này mình viết theo ý nghĩ của mình nếu như các bạn hay thì hãy ủng hộ cho mình nha , còn có gì đó thì cmt bên dưới cho mình biết mình sẽ sửa đổi ạ

* cảm ơn các bạn thật nhiều *

CHÚC CÁC BẠN MỘT NGÀY VUI VẺ LÀM VIỆC THẬT TỐT

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13

Tối ngày hôm đó ông bà Lưu trở về nhà , Vy Vy rất vui vẻ phấn khởi cả người đều vui vẻ giống như con chim nhỏ suốt ngày nhảy nhót cười híp cả mắt , ăn uống no nê xong ông Lưu gọi con gái bảo bồi lên phòng

Trong phòng làm việc ông Lưu nhìn con gái đứng trước mặt mình thần thần bí bí nhìn cô từ trên xuống dưới đánh giá một lượt

Vy Vy khó hiểu nhìn ông " ba có chuyện gì sao ? "

" khu... qua tháng sau anh hai con sẽ về " ông Lưu bị nhìn như vậy có chút ngượng ngùng giả bộ che miệng ho nhẹ vừa ho vừa nói

" oa ...thật "

" đúng vậy , còn có một chuyện "

" chuyện gì ạ ? "

" con gái lớn rồi nhì ? " ông Lưu nhìn Vy Vy hỏi ngược lại , trong lòng giống như đang suy nghĩ gì đó

" cái đó mới gần 20 nha " cũng xem như đã lớn đi sang năm nữa là 20 rồi

" Bắc Nghiêm như thế nào ? "

Vy Vy mặc dù không hiểu tại sao ba mình lại hỏi về Bắc Nghiêm nhưng có ngời hỏi tất nhiên phải nói ." rất tốt " suy nghĩ một chút lại nhớ đến nụ hôn của anh dành cho cô khuôn mặt trắng nõn lại không nhin mà hồng hào một mảng , ông Lưu dù sao cũng là người trên thương trường cái nhìn lại rất nhạy bén cho nên đối với thái độ của con mình cũng đã quá rõ ràng

" con về phòng đi ngủ sớm ngày mai đi làm nữa " Ông Lưu sùng ái nhìn Vy Vy phát tay bảo cô về phòng mình

Vy Vy rất khó hiểu , tại sao lại hỏi mỗi câu như vậy nhưng mà lại hỏi về Bắc Nghiêm làm gì , đúng là khó hiểu mà

" vâng " mặc dù trong lòng suy nghĩ như vẫn gặt đầu rồi phòng để lại một mình ông Lưu ở lại trong phòng , mấy phút sau bà Lưu từ bên trong bước ra mỉm cười nhìn ông Lưu " bảo bồi lớn rồi "

" đúng vậy , tên tiểu tử kia cũng rất tốt " ông Lưu cũng cười nhìn bà Lưu nói , đều là cha mẹ nhìn vào con gái thì đã biết tâm tư của nó . Hôm qua khi ông đang còn ở bên nước ngoài Bắc Nghiêm đã gọi điện xin phép ông qua lại với Vy Vy còn định sẽ tiến thêm một bước với con bé , ban đầu ông còn lo lắng con bé sẽ không thích bị sắp đặt cho nên mới hỏi ý nó xem ra bé con nhà ông cũng rất thích tên kia , thôi thì để hai đứa nó qua lại mà thể hệ hai bên đầu rất thích đối phương hai nhà cũng có mối thâm giao lâu năm dễ bề nói chuyện

Vy Vy đang đi bỗng dừng lại cảm thấy lạnh sống lưng chỉ nghĩ là cô mặc quá mỏng mà thôi lại không biết bản thân đang bị ba mẹ thân yêu bán đi mất

Sáng ngày hôm sau Vy Vy còn định tới nhờ bác lái xe đưa đi làm thì đã thấy một chiếc xe cadillac đậu trước cửa , bên cạnh là Bắc Nghiêm . Hôm nay anh mặc một bộ đồ âu màu xanh đậm đầy chất quý phái cao quý còn Vy Vy thì mặc một chiếc váy màu hồng nhạt rất đáng yêu

Cô chớp chớp mắt nhìn anh ." Nghiêm "

" ừ , lên xe đi anh chờ đi làm " Bắc Nghiêm nhìn cô sùng nịch nói , hôm nay bé con của hắn hình như lại càng xinh đẹp ..nếu được hắn sẽ biến cô thành nhỏ lại đeo bên túi lúc nào nhớ thì lấy ra ngắm

" nhưng mà " Vy Vy chần chừ nhìn anh

" nhanh lên " Bắc Nghiêm giả bộ tức giận nói khiến Vy Vy ma xui quỷ khiến chạy lên xe ngồi

Bắc Nghiêm bắt đầu lái xe cài dây bảo hộ cho cô xong xuôi mới bắt đầu lái xe đi về hướng công ty , trên đường đi Vy Vy thao thao bất tuyệt rất nhiều thứ trên trời dưới đất mà không biết một ngược lại Bắc Nghiêm ngồi bên cạnh lại sợ cô nói nhiều rất cổ hợng đành phải cầm chai nước đợi cô nói rồi cho cô uống giống như vũ em siêu cấp

" Nghiêm , hôm qua ba em hỏi về em nghĩ gì về anh đấy " Vy Vy sợ nhớ điều gì đó nhìn anh

" ừ " người nào đó vẫn nghiêm túc lái xe nhưng ai biết được trong lòng đang cười rất tà ác

" anh không tò mò em nói gì sao ? " VY Vy chớp con mắt ngây thơ động lòng người với anh

Bắc Nghiễm đang lái xe xuýt nữa không giữ vững tay lái, dừng xe bên cạnh đường trường mắt nhìn cô, chưa nói gì đã đáp mỗi mình lên mỗi cô tham luyến hôn, lúc thả ra mỗi cô đã bị hôn đến sưng cả lên không hiểu nhìn anh

"bé con của anh là tiểu yêu tinh" thật đau đầu mà, tự xưng là người giữ vững tinh thần bậc nhất vậy mà nhìn khuôn mặt của cô lại hận không hề ăn vào bụng đúng là khó chịu, bất quá chắc sẽ không lâu ừ đầu nhỉ, nghĩ đến đó đôi mắt vị đại boss nồng đậm ý cười

"anh mới là yêu tinh" Vy Vy trừng mắt nói với anh, đã bị ăn đậu hũ lại bị nói là tiểu yêu tinh ai mà vui vẻ cho nổi

Bắc Nghiễm không nói gì chỉ mỉm cười day day mũi cô một chút rồi lại lái xe đi tiếp, nếu nhìn tí anh không biết bản thân sẽ lại mất không chế lại làm gì cô đâu. Buổi sáng không phải là buổi hưng trí nhất sao?

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Chiếc xe an tĩnh đậu nơi giữ xe riêng cho tổng giám đốc một lát sau Vy Vy mới khập khễnh bước xuống xe khuôn mặt cô đỏ ửng lên tiếp theo là Bắc Nghiễm nhưng khuôn mặt anh lại tràn đầy sức sống khỏe miệng hay ánh mắt đều đang cười nếu như có người ở đây chắc chắn sẽ khiếp sợ không thôi

anh đáng ghét, không cho cười nhìn đi trên cổ có dấu kia Vy Vy xấu hổ đánh vào ngực Bắc Nghiễm

Chả là lúc này người nào đó không muốn cho cô xuống xe sớm mà bắt cô ở trên xe hôn đến ngộp thở vậy mà bàn tay xấu xa kia lại thừa dịp ăn đậu hũ khắp nơi trên người cô còn để lại một dấu hôn ngay trên cổ cô mà còn là chỗ dễ thấy nhất mới đau lòng còn bảo là quà khuyến mãi hừ hừ

đi thôi hôm nay cho em một bất ngờ lớn Bắc Nghiễm ôm eo cô kéo vào thang máy

hà là gì vậy? bỏ qua ngại ngùng lúc này Vy Vy thật tò mò leo theo hỏi anh bất quá một lời anh cũng không cho cô biết làm cô thực sự tò mò

muốn biết? đại boss tà tà nhìn Vy Vy hỏi

ừ ừ cô gật đầu như già tôi hai mắt long lanh lấp lánh

hôn một cái anh chỉ vào má mình cũng chớp mắt tà tà nhìn cô

nhưng mà... thôi được rồi được rồi cô thừa nhận cô rất muốn biết chuyện gì a với lại hôn cũng nhiều lần rồi chắc ká không sao đâu nhỉ? Nhưng mà tại sao khi nhìn vào anh cô lại giống như cảm thấy mình đang bị ai đó lừa vào bẫy vậy nhỉ?

Bắc Nghiễm rất hợp tác đưa mặt cúi xuống cho cô tiện đường hôn. Vy Vy hơi ngượng một chút sau đó chu miệng ra định hôn vào má anh ai ngờ anh lại quya mặt lại thế là hai môi hôn nhau cũng may trong thang máy chuyên dụng không có ai khác vậy là hai người lại diễn ra những nụ hôn ướt át

Hôn xong Vy Vy dường như kiệt sức cả người mềm nhũn tựa cả người vào người anh thở hổn hển lấy không khí. Tại sao hôn lại khổ như vậy còn không được thivr nữa chứ

Bắc Nghiễm yêu thương xoa xoa ngực cho cô tiện thể ăn chiếm đậu hũ hắc hắc

nói đi chuyện gì vậy? cô vân. Không quên nhiệm vụ cao cả của mình nha

lên phòng anh rồi sẽ biết anh chớp mắt nói với cô

Bắc Nghiễm Vy Vy thực sự tức giận có ai dụ dỗ người khác như vậy không còn kêu cô lên phòng anh xin lỗi đi ai biết được anh ở trong phòng làm gì với cô đến khi đó cả công ty đều biết hết chuyện sao

bé con

a.. hà

đừng tức giận nhăn mặt sẽ xuất hiện nếp nhăn hahaa

Vy Vy buồn bực vòng tay tới hông anh nheo mạnh một cái tiếng cười của anh dường như dừng lại khiến tâm trạng cô tốt hơn một chút ngẩng mặt lên khiêu khích nhìn anh

bé con muốn dụ dỗ anh ăn em sớm sao? giọng người nào đó khàn khàn trả lời

ách... không muốn cô cũng đã gần 20 cũng biết ý nghĩa của từ ' ăn ' kia là gì thoáng chốc khuôn mặt hơi hồng hào lên mặc dù cô và anh cũng có đụng chạm nhưng bước cuối cùng kia vẫn không làm anh bảo lần đầu tiên phau phau dành cho đêm tân hôn của hai người mới được cho nên vẫn cần lực đề nên xuống nay anh nói vậy trong lòng thực sự có chút sợ hãi nga

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Công cuộc dụ dỗ bé con cuối cùng cũng xong vậy là trên tầng cao nhất của tổng giám đốc lạnh lùng chưa từng có bất kì tin tức liên quan nào lại ôm một cô gái nhỏ nhắn không thấy rõ khuôn mặt đi vào phòng của mình , đám thư kí trợn mắt há mồm không thể giải thích như vậy có phải là đi làm nhưng lại dẫn theo tình nhân hay không với lại trên khuôn mặt đại boss kia lại đang nở nụ cười xuân vô hạn , đúng là hiện tượng hiếm có . Cuối cùng sau bao giờ đúc kết : tổng giám đốc của bọn họ có người yêu rồi

Tình tức tung ra đánh bật biết bao nhiêu thiếu nữ ôm tâm hồn ảo tưởng bị vỡ mộng nháo khắp nơi hận không thể gặp được cái người cưới đi vị trí trong mơ của bọn họ

Mà đương sự hiện tại lại không biết còn rất ngây thơ chạy tới chạy lui trong căn phòng ngó nghiêng ngóc dọc trên tay còn cầm mấy miếng bánh ngọt khoe miệng cười vui vẻ

Bắc Nghiêm ngồi trên bàn làm việc bất quá lại bị bóng ảnh nhỏ bé đang chạy lại kia thu hút hận không thể nhào tới khảm vào người mình cho đỡ thèm

Chơi một mỗi vị nào đó mới ngồi bên cạnh Bắc Nghiêm hai mắt tò mò nhìn vào màn hình trong hình một cô gái mặc bộ đồ công chúa xinh đẹp nước da trắng nõn cùng với khuôn mặt tựa như thiên thần mà người đó không ai khác chính là Vy Vy cô nha , Vy Vy đưa mắt nhìn Bắc Nghiêm ý hỏi rõ ràng

" để đỡ nhớ nha " Bắc Nghiêm cưng chiều nheo má cô một cái , vô hạn sủng nịch đối với hần chỉ có cô mới có tư cách nhận được điều đó

" hi hi " khi nghe hần nói như vậy trong lòng Vy Vy thực sự vui vẻ nha , cô quyết định nghiêm túc ngồi một bên hai tay chống cằm nhìn Bắc Nghiêm làm việc khoe miệng lúc nào cũng nở nụ cười

Đại boss nào đi bị nhìn công khai như vậy có chút bất đắc dĩ quay mặt nhìn cô : " bé con , mặc dù rất thích nhưng anh đang làm việc nha " hần còn chưa muốn hóa thành sói ăn thịt tiểu bạch thỏ đâu

" hắc hắc "

" aizzz " nheo nheo má cô một cái rồi lại tiếp tục làm việc , hần phải làm việc kiếm tiền cưới vợ nha , bất quá nếu như để người khác nghe được lời nói thâm của hần khẳng định sẽ đâm đầu vào tường mà chết cười mất đường đường là đại boss công ty mà lại nói đi làm kiếm tiền cưới vợ cho dù một ngày cưới mấy bà vợ cũng sẽ không đến nổi sài hết tiền tài vô hạn của mình chứ

Chớp mắt cũng đã gần trưa rồi

" này , mà cái vui mừng anh nói là gì vậy " Vy Vy nằm bẹp trên ghế sofa hỏi , cô còn chưa quên sáng nay anh bảo cô có việc gì đó nói cho cô còn xin nghỉ ở công ty đem công việc về nhà làm dùm cô nữa mà sao đến bây giờ ngoài anh đang làm việc ra có gì nữa đâu

" sắp tới rồi , đi chúng ta xuống dưới sảnh đón bí mật " Bắc Nghiêm ngồi trên bàn nhìn tướng nằm của cô rồi lại nhìn đồng hồ treo trên tường bây giờ đã gần là 10 giờ đi bí ẩn nói , nói ra thì người kia phòng chừng đã xuống máy bay rồi nhĩ

Lời Bắc Nghiêm vừa dứt Vy Vy cũng đen mặt , đã vậy kéo cô lên trên này làm gì bây giờ lại đi xuống dưới , mặc dù đi tháng mấy a nhưng mà cũng rất tốn sức đó , nhưng mà cô còn chưa nói xong Bắc Nghiêm đã cất tài liệu cầm áo khoác đến trước mặt cô , cầm túi xách của cô sau đó kéo tay cô đứng dậy trông chả khác nào một culi đi bên cạnh hầu hạ là mấy

Bé con này của hần cũng có cái tật lười biếng a , ai bảo mấy ngày cô đi làm không gặp được cô cho nên hôm nay hần mới đưa cô lên đây , có lẽ nên cân nhắc đem nơi làm việc của cô đem lên đây thôi như vậy tiện nhất

" đi thôi " mặc áo khoác xong rồi lại ôm cô vào lòng trên tay còn lại cầm túi xách của cô mở cửa đi ra ngoài , đám người bên ngoài lại được chứng kiến một màn đáng sợ như vậy , tổng giám đốc bọn họ ôm cô gái kia trên tay còn cầm túi xách cho cô chứng tỏ rất cưng chiều cô gái kia nha

Vy Vy rất ngoan ngoãn núp trong ngực Bắc Nghiêm , mặc dù chuyện này đối với cô cũng không có gì để giấu nhưng gặp nhiều ánh mắt soi mói nhìn mình như vậy thử hỏi ai mà lại không có không vui mặc dù cô sống từ nhỏ đến bé đều bị nhìn như vậy a

Chừng 10 giờ đứng trước cửa lớn đại sảnh Thiên Thần một sự kiện dẫn đến toàn bộ ánh mắt của mọi người , một chiếc xe Ferrari màu đỏ sang trọng cùng với bản số lượng hạn chế dừng lại , một người mặc trang phục màu đen giống vệ sĩ cung kính bước xuống xe mở cửa ra

Một đôi giày sang chảnh lộ ra tiếp theo là một người đàn ông tầm 25 tuổi mặc âu phục màu đỏ bước xuống, dáng vóc người đó rất cao nếu như nói Bắc Nghiêm là một phiên bản lạnh lùng vậy người này cũng vậy chính là một phiên bản lãnh khốc trên khuôn mặt của anh không hề lộ ra bất cứ một cử chỉ nào đôi mắt lạnh lùng quét ngang mọi người khiến cả đại sảnh bỗng chốc im lặng đến đáng sợ, người này còn lạnh lùng hơn cả tổng giám đốc bọn họ

Người đàn ông lạnh lùng đứng nơi đó cùng với bộ đồ màu đỏ tà mị lại tạo nên một khung cảnh vĩ đại

Vy Vy cùng với Bắc Nghiêm mới xuống sảnh liền thấy mọi người im lặng, khóe miệng Bắc Nghiêm cười như không cười ánh mắt hiện lên một tia hiểu rõ còn Vy Vy lại thấp phần tò mò từ trong ngực Bắc Nghiêm đi ra, mà hẳn cũng không có can thiệp để mặc cho cô đi tới đó.

" chào tổng giám đốc " có người nào đó phát hiện tổng giám đốc đã tới từ lúc nào đó vội vàng cúi đầu chào hỏi lại lời kéo ánh mắt về hướng Bắc Nghiêm, Bắc Nghiêm lạnh lùng gật đầu một cái rồi tiến lên phía trước đi theo Vy Vy

Cũng là lúc này không có người nào chú ý tới Vy Vy từ trong ngực Bắc Nghiêm chạy ra cả cho nên chỉ tưởng một mình hắn đi xuống

Mà hiện tại Vy Vy lại đang chen lấn ra trước cửa, đợi đến khi ra ngoài cô mới sững sờ đứng ngay tại chỗ kinh ngạc cùng có vui sướng như điên

Cô không quan tâm mọi người nghĩ gì chỉ từ từ đi lại chỗ người đàn ông đang được vệ sĩ bảo vệ kia, ánh mắt hắn cũng đồng thời chú ý đến động tác của cô bên này

Có một số người phát hiện Vy Vy là đại mỹ nữ đang được bàn tán khắp nơi đình lên tiếng ngăn cản cô đi lại nhưng mà đã muộn, đành phải thảm cầu nguyện mỹ nữ như vậy lại không sợ hãi người lạnh lùng như vậy nha

Vy Vy đi lại gần chỗ người đàn ông đang đứng, trên mặt không còn giống như một đứa bé ngây ngô hay gì đó mà chỉ còn lại sự nghiêm túc, ánh mắt tràn đầy ý cười nhào thẳng vào lòng người đàn ông kia mà đám người vệ sĩ cũng không một ai ngăn cản còn biết ý lui ra một chút

Cảnh tượng khắp nơi mọi người đều há hốc mồm, đại mỹ nữ công ty lại đang ôm người đàn ông lạnh lùng quý phái kia mà người đàn ông kia cũng rất phối hợp ôm cô vào lòng như vậy chứng tỏ gì? tất nhiên là hai người có quan hệ nha

" anh " Vy Vy vui mừng nhìn người đàn ông nói, không sai người này chính là Luru Diệc anh trai Vy Vy vừa mới xuống sân bay lúc này

" ngoan " Luru Diệc sủng nịch xoa xoa đầu cô mỉm cười nói, mà nụ cười đó lại chính làm tan chảy trái tim của mấy cô gái mơ mộng xung quanh, ánh mắt nhìn về Vy Vy lại thêm mấy phần địch ý

" hừ ... buông ra " Bắc Nghiêm đi tới khuôn mặt đã sẫm đen như đất nồi, biết vậy không đưa cô đi đón tên tiểu tử này rồi ôm ấp bé con của hắn thật đáng chết mà, hắn hừ lạnh một cái tiến đến định kéo Vy Vy từ lòng Luru Diệc đi ra ngoài

" không chịu " nhưng mà Vy Vy lại tức thì chu môi càng ôm chặt Luru Diệc, lâu lắm mới được gặp anh trai à ôm một chút cũng không cho

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: đính hôn (1)

Khuôn mặt Bắc Nghiêm phải nói là đen như đất nồi nhìn hai người đang ngồi cạnh nhau trên bàn ăn kia, từ lúc này tới bây giờ Vy Vy cứ chỉ ôm chặt lấy Luru Diệc mà nói chuyện không để ý gì tới hắn mà cái tên chết bầm kia lại cố tình lơ đãng đi thật đáng chết mà

" anh, ba ba bảo còn tháng nữa mới trở về cơ mà ? " lúc trước ông Luru có nói là hơn tháng sau mới về không phải sao

" ừ, công việc xong trước dự định " Luru Diệc không thèm để ý đến khuôn mặt của ai đó gấp thức ăn cho Vy Vy từ tốn trả lời

" vậy bao giờ lại đi tiếp ? "

" ừm có lẽ là sẽ về định cư lại thôi "

" ừ..hà ... vậy không đi nữa sao ? nhưng mà còn có công ty bên kia nha " nếu cô nhớ không lầm thì anh hai cô có công ty riêng ở bên Anh nha

" chuyển tổng bộ về đây rồi " Luru Diệc đối với đứa em gái này là cưng chiều đến vô pháp vô thiên nhưng cũng đồng thời nghiêm khắc không kém

" vậy thì thật tốt rồi hắc hắc "

Lúc này Luru Diệc mới ngẩng mặt nhìn Bắc Nghiêm, khóe miệng anh cong lên một chút nhìn hắn : " lần này cảm ơn cậu " nói xong anh đưa ly rượu lên uống một hơi hết cạn ly rượu

"ừ" Bắc Nghiêm cũng làm động tác tương tự

Lần này Lư Diệc muốn chuyển tổng bộ công ty về đây mà việc này cũng chuẩn bị từ năm trước, lần trước hồ sơ Vy Vy đưa tới cho Lư Diệc là sổ sách đất đai mặt quyền để chuyển công ty rất quan trọng, chỉ vì có việc bận bên Anh chưa thể giải quyết xong nên đành nhờ Bắc Nghiêm ra mặt xử lý một chút mới thuận lợi như vậy, nói gì thì nói Bắc Nghiêm trong giới thương trường đối với Lư Diệc chỉ có hơn chứ không kém mà Lư Diệc cũng không phải đèn dầu cạn ít nhất nhìn công ty của anh là biết, từ một công ty nhỏ đã phát triển thành một công ty lớn như vậy tất cả đều nhờ năng lực của anh mà nên không thể phủ nhận

Ngày hôm đó ở Thiên Thần đã nổi lên một tràng dư luận đại nữ Vy Vy của công ty mới phong có quan hệ với một người đàn ông mà tổng giám đốc của bọn họ lại thích Vy Vy cho nên không chấp nhận Vy Vy qua lại với người đàn ông đó cho nên rất tức giận mà thân thể của người đàn ông kia lại không ai biết là người nào, cũng có tin đồn rằng Vy Vy chính thức làm một lộ lem được hai vị công tử theo đuổi, lúc Bắc Nghiêm và Vy Vy cùng nhận được tin tức này đều đen một mảng khuôn mặt, Bắc Nghiêm ra lệnh cấm người nào đồn đại lung tung sai sự thật nếu không sẽ bị đuổi việc, mặc dù mọi người đều im lặng nhưng trong lòng ai cũng có đáp án đó chính là tổng giám đốc ghen quá hóa giận bắt quá đó là chuyện sau này còn bây giờ

Trong căn nhà lớn nhà họ Lư, ông Lư và Lư, Lư Diệc cùng với Bắc Nghiêm còn có Vy Vy vác khuôn mặt ai oán ngồi bên cạnh đang nhìn nhau mà nội dung cuộc nói chuyện này cô lại không biết gì cả mặc dù bản thân là nhân vật chính vậy mà bây giờ mới biết

"cảm ơn bác Lư" Bắc Nghiêm lễ độ cúi chào ông Lư một cái rồi ngồi xuống

"tốt tốt" hai tiếng tốt khẳng định tâm trạng ông Lư rất tốt, miệng cứ cười toe toét cả lên, mấy người ngồi bên cạnh ông cũng đồng dạng cười vui vẻ thảnh thơi còn liếc nhìn Vy Vy cười khoái chí

"vậy chọn ngày đính hôn đi" Lư Diệc vắt chéo chân tự nhiên uống trà nhạt nhạt nói

"đúng vậy, chọn ngày đính hôn đi" bà Lư hưng phấn gật đầu ủng hộ

"chuyện đó cháu sẽ sắp xếp rồi báo cho bên bác biết" Bắc Nghiêm mỉm cười lễ độ gật đầu nói, cánh tay còn không quên vòng qua eo Vy Vy thừa dịp ăn ké đậu hũ

"hừ hừ đáng ghét" Vy Vy đỏ mặt đánh nhẹ vào tay Bắc Nghiêm ngăn cho anh ngừng lại ai ngờ lại bị ôm chặt hơn nữa

Vậy là sau ngày hôm đó cả thành phố đều biết tin con gái nhà họ Lư có biệt danh là tiểu thiên thần rất ít khi lộ diện ra ngoài đính hôn cùng với tổng giám đốc Thiên Thần người đàn ông vàng của giới thương trường thành công làm bùng nổ cả thành phố

Ngồi bên trong phòng trang điểm Vy Vy để mặc cho mọi người trang điểm, hôm nay cô mặc một chiếc váy màu đỏ thắm kiểu đuôi cá phía trên hình giống cái yếm để lộ bờ vai trắng nõn cùng tấm lưng trần khiêu gợi, ngoài ra còn khoác lên người một chiếc áo choàng màu trắng tao nhã, cả người lúc hờ lúc kín mang đến vẻ đẹp mị hoặc không thể cưỡng lại cộng thêm khuôn mặt đẹp không tưởng của cô làm đám người trang điểm hít phải khí lạnh há hốc mồm không thôi, từ lâu bọn họ đã nghe danh vị tiểu thư này rất đẹp bây giờ chứng kiến lại càng kinh ngạc vẻ đẹp của cô hiếm người có thể sánh bằng a không hổ danh là tiểu thiên thần nhà họ Lư

Tiệc đính hôn tất cả đều do Bắc Nghiêm sắp xếp, từ chi tiết đều do anh chỉ đạo đơn giản bởi vì anh muốn cho Vy Vy một bữa tiệc đính hôn hoành tráng nhất, sau này đám cưới của hai người họ khẳng định còn long trọng hơn vạn lần

Khách mời hai nhà đều là người có tiếng trong giới khắp nơi tề tụ, tự tiện lôi một người trong đó cũng đủ làm kinh ngạc khắp nơi rồi

Hôm nay Bắc Nghiêm đồng dạng với Vy Vy cũng mặc một thân trang phục tự thiết kế màu đỏ, người ngoài không biết nhưng nhà họ Lư lại rất rõ trang phục trên người hai nhân vật chính ngày hôm nay chính tay Vy Vy thiết kế độc nhất vô nhị muốn cái thứ hai cũng rất khó

Khuôn mặt Bắc Nghiêm ngày hôm nay phá lệ không lạnh lùng như mọi ngày ngược lại thảnh thơi cười một chút với quan khách nói chung là dễ chịu hơn mọi ngày

Bên trong sảnh chính buổi tiệc, hai bên nhà trai gái ngồi chung một bàn đang vui vẻ trò chuyện, ông Bắc tức là Bắc Sáng cũng chính là cha của Bắc Nghiêm còn mẹ của anh tên là Chu Hạnh cả hai người đều là thương nhân đã về hưu bây giờ toàn bộ thời gian đều đi ra bên ngoài vui đùa lần này cũng vừa trở lại đây tham gia lễ đính hôn của con trai

Hai nhà Lư Bắc có quan hệ rất thân thiết từ lâu cho nên đối với cuộc hôn nhân này là thập phần đồng ý

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: đính hôn (2)

"bảo bối, đến giờ rồi" bà Lư từ bên ngoài bước vào phòng trang điểm nhu hòa dắt tay Vy Vy ra khỏi phòng, hốc mắt hồng hồng lên cả đời bà bây

giờ chỉ có mỗi đứa con này là con gái cho nên từ nhỏ bà đã rất yêu thương nâng niu trong lòng đến cả đứa con trai đầu cũng không bằng đâu bây giờ con bé sắp cưới chồng rồi

" mẹ " Vy Vy thấy mẹ mình hốc mắt đỏ lên như vậy trong lòng xót không thôi , cô nắm tay thật chặt tay bà mong có thể an ủi được một chút hốc mắt mình cũng hồng lên muốn khóc

" con bé này " bà Lư sùng nịch vỗ đầu cô rồi đi ra ngoài , Vy Vy rất ngoan ngoãn đi theo sau

Lúc hai người xuất hiện quả không hổ là hoàn ngọc trên tay của nhà họ Lư khiến mọi người một trận hoa mắt , bọn họ đều là tầng lớp thượng lưu từng loại người đều đã gặp qua nhưng không một ai có thể giống như Vy Vy như vậy

" khụ .. " ông Lư thấy người khác nhìn chằm chằm vào búi tóc của mình bất đắc dĩ ho nhẹ lời mọi người quay trở lại , ông biết búi tóc của ông rất đẹp nhưng cũng đâu cần nhìn chằm chằm như vậy thật không tốt a

" a ... không ngờ tiểu thư nhà họ Lư lại xinh đẹp như vậy "

" đúng vậy thật xinh đẹp "

" ... "

Từng tiếng bàn luận vang lên hầu như đều là khen ngợi sắc đẹp của Vy Vy còn có Bắc Nghiêm

Khóe miệng Vy Vy giật giật nhìn bọn họ sau đó theo mẹ lại chỗ của ông bà Bắc

Ông bà Bắc nhìn thấy Vy Vy hai mắt đều sáng lên , mặc dù có thể thấy hình của cô trong ảnh Bắc Nghiêm gửi nhưng bây giờ nhìn bên ngoài còn xinh xắn đáng yêu hơn trong ảnh nga , quả thật cô bé này cùng với Bắc Nghiêm nhà bọn họ thật là một đôi tuyệt phối nha " nào nào lại đây "

Bà Bắc thân thiện vỗ tay cho cô lại gần , bên cạnh từ lúc nào Bắc Nghiêm đã xuất hiện đứng sau ông Bắc nhìn cô hạnh phúc cười

" bác gái " Vy Vy bước qua nở nụ cười có sức sát thương mạnh với bà khiến bà Bắc đối với con dâu này lại càng hào cảm , bà lấy từ trong người ra một chiếc vòng tay bằng ngọc màu xanh trên đó có chạm khắc một chữ Bắc , đây là vật mà con dâu nhà họ Bắc đều có để chứng minh thân phận của họ mà trên tay bà Bắc cũng đeo một chiếc vòng nhưng lại là màu trắng cũng có chữ Bắc bất quá không phải ai cũng biết được ý nghĩa của cái vòng này đâu Vy Vy cũng nằm trong đó , bà đeo vòng tay vào tay Vy Vy

" cái này " sở dĩ làn da Vy Vy đã trắng lấm khi đeo vòng tay bằng ngọc màu xanh như vậy lại càng tôn thêm vẻ đẹp , Vy Vy thích thú sờ vòng tay cái này thật đẹp nha bất quá tặng cô để làm gì không lẽ làm lễ ra mắt của trưởng bối sao hả ?

" thôi thôi , con với Nghiêm đi đi " ông Bắc nhanh tay kéo Bắc Nghiêm qua đặt lên tay Vy Vy rồi quay sang nói chuyện với ông bà Lư

" đi thôi " Bắc Nghiêm nháy mắt với mẹ mình một cái rồi kéo tay Vy Vy đi , có trời mới biết lúc anh thấy chiếc vòng tay mà mẹ đeo cho cô anh đã vui như thế nào

Bắc Nghiêm dẫn Vy Vy tới một bàn gần đó đưa cho cô một ly rượu rồi cùng nhau đi tới : " anh đưa em đi giới thiệu bạn của anh "

Đó là một bàn có 4 nữ nam cùng với 2 nữ nữ ngồi chung hiện tại đang cười nói rất vui vẻ

" kia kia nhân vật chính đến rồi " một cậu con trai đang nói chuyện đúng lúc thấy hai người tiến lại hưng phấn nói lớn lên , cậu ta mặc một bộ đồ tây màu đen lịch lãm không kém phần hào hoa

" oa đúng vậy nha , hai nhân vật yêu nghiệt tới rồi " một cô gái khác cũng đồng thời hí hửng mà nói

Vậy là cả đám người quay lại nhìn Vy Vy và Bắc Nghiêm đang tới gần , khóe miệng Bắc Nghiêm nở nụ cười sáng lạng khó gặp

" chào mọi người " Vy Vy gật đầu chào hỏi , mấy người này là bạn của Nghiêm đi , cô đưa mắt đánh giá mọi người

4 nữ nam a trong đó có một người tất nhiên là cô biết anh trai cô a hiện tại đang mặc một bộ đồ màu trắng còn lại 3 người 1 xanh một đen một nâu , kể cả 2 nữ nữ ngồi bên cạnh cũng rất xinh đẹp a

" người áo xanh là Nam Việt , người áo đen là Vĩnh Kỳ , người áo nâu là Vĩnh Thiên , còn hai người kia là vợ Vĩnh Kỳ và vợ của Nam Việt tên Ngân Thanh với Phương Hân " Bắc Nghiêm mở miệng giới thiệu cho Vy Vy biết

" ừm nữ nữ à khi nào rảnh thì hẹn hò đi " Phương Hân chớp chớp con mắt đa tình về phía Vy Vy , cô gái này khiến cô rất thích thú nga

" đúng vậy hội chị em phụ nữ hình thành nga " Ngân Thanh cũng tươi cười nói

" à... vâng " Vy Vy sờ sờ một chút sao đó cười vui vẻ , không hiểu sao đối với hai người này Vy Vy rất có hảo cảm tình tình lại càng khiến cô rất thích

Vậy là nguyên buổi ngày hôm đó Vy Vy bị hai cô bạn mới thân Ngân Thanh cùng Phương Hân lập thành tem con gái nói chuyện hết sức vui vẻ bỏ mặc 3

khuôn mặt đen như đất nòi ngồi uống rượu với nhau tất nhiên là trừ Lưu Diệc và cậu bạn Vĩnh Thiên

" Nghiêm , tôi coi cậu là bạn nhưng nếu như khiến con bé khổ sở tôi chính là người sẽ đưa con bé đi đầu tiên " Lưu Diệc trở nên nghiêm túc lạnh lùng như thường ngày , anh đưa ly rượu lên trước mặt Bắc Nghiêm

" sẽ không có ngày đó " Bắc Nghiêm cũng gật đầu , đùa sao bé con của anh không bao giờ có thể rời xa anh được , nhìn cô gái đang cười vui vẻ kia Bắc Nghiêm nở nụ cười sùng nịch sau đó uống hết ly rượu

Vĩnh Thiên ngồi bên cạnh vẫn không nói gì chỉ một mình uống rượu , ánh mắt hần nhuộm đầy bi thương khó nói , nụ cười tự điều luôn hiện hình trên đôi môi đó

(mị : loa loa thông báo thông báo chương sau sẽ có ít thịt a hắc hắc)

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: em là cả thế giới ...

Buổi tiệc đính hôn kết thúc Vy Vy có thêm hai người bạn mới , mặc dù Phương Hân cũng đã 25 tuổi nhưng mà tính tuổi thì có lẽ sẽ không phải là vấn đề phải không ? còn về Ngân Thanh thì năm nay cô hơn Vy Vy 3 tuổi năm nay đã 22 rồi

Xong buổi tiệc ông bà Bắc vì có chuyện bay cho nên đã rời đi còn ông bà Lưu thì ở lại dọn dẹp mọi việc , Lưu Diệc thì đi chung với lại đám người Nam Việt rời đi chỉ còn lại Bắc Nghiêm và Vy Vy cùng trở về nhà Bắc Nghiêm đơn giản là bởi vì hai bên nhà đều muốn hai người ở chung với nhau tìm hiểu cách sống của nhau thêm với lại thời đại bây giờ chưa cưới mà đã sống chung là chuyện bình thường chứ đừng nói là hai người đã đính hôn như bọn họ

Ngồi trên sofa Bắc nghiêm nhìn Vy Vy nhỏ giọng nói " bé con lại đây " anh vỗ vỗ đùi mình ý bảo cô lại đây ngồi lên , mặc dù có hơi ngượng ngùng nhưng cô vẫn ngoan ngoãn ngồi lên đùi anh , tư thế hai người thập phần ám muội a cũng may bây giờ không còn ai nữa cho nên cô mới dám làm vậy nếu không cho cô thêm mười cái lá gan cũng không dám đâu

" bé con ..." vì phải mời rượu cho nên Bắc Nghiêm cũng bị chốc không ít rượu nhưng đối với người như anh bấy nhiêu đó chưa hẳn là vấn đề lớn nhưng cũng không phải là vấn đề xuống a ít ra theo người ta nói trong người có men rượu ắt sẽ xảy ra chuyện mình không thể khống chế được cũng giống như bây giờ

Một tay Bắc Nghiêm ôm cô vào lòng một tay di chuyển trên người cô làm loạn thừa dịp ăn đậu hũ , khuôn mặt cả hai đều hồng phực lên mà Vy Vy giống như cảm nhận được vật bên dưới mông mình đang xảy ra vấn đề cho nên cả người cứng đờ không dám nhúc nhích khóc không ra nước mắt nhìn móng vuốt đang di loạn trên người mình

" Nghiêm " cô nhỏ nhẹ nói

" ừ bé con của anh " Bắc nghiêm tham luyến hương thơm trên người cô , một cổ hương thơm bất kì ai cũng không thể so sánh mùi hương khiến người khác thật thoải mái

" anh sao vậy , say hả ? " hỏi này cô thấy anh cũng uống không ít nha chắc là say đi , bất quá động tác gì cô cũng chưa làm đã bị anh ôm chặt người xoay người lại đối diện với khuôn mặt anh , hai đôi môi đã sớm áp vào nhau . Nụ hôn nhẹ nhàng nhưng lại hết sức kích thích , trong đôi mắt của anh hiện lên tia dục vọng mãnh liệt chưa từng có hoặc nói là Vy Vy chưa từng thấy qua anh như vậy

" ừm.ừm " Vy Vy bất giác đưa tay qua đầu anh ôm chặt nhanh chóng đáp lại nụ hôn của anh , trong người cũng xuất hiện cảm giác nóng đốt cháy thân thể cô , mặc dù cô không biết đó là cảm giác gì nhưng nó thật khó chịu khiến cả người cô vận vẹo mà lại không biết chính mình lại khiến ngọn lửa dục vọng trong người Bắc Nghiêm mới hòa hoãn lại tăng vọt lên đáng sợ

Nụ hôn trên môi từ từ rơi xuống quai hàm trắng mịn của cô từng chỗ đi qua đều để lại những dấu hôn giống như hững trái dâu đỏ mọng quyến rũ kinh người

" ừm..." đầu óc VY Vy hiện tại là một khoảng trống rỗng bản thân cô hoàn toàn không phát hiện bản thân ruột cuộc đang làm cái gì chỉ biết làm theo bản năng mà thôi

" bé con , em thật đẹp " Bắc nghiêm vừa hôn quai hàm cô vừa mê luyến tán thưởng , đối với bé con anh hầu như chưa thể khắc chế bản thân được

Hai bàn tay anh đã sớm phủ lên hai gò hồng đào mịn màng vuốt ve , ừm cảm giác thật mềm mại thật dễ chịu , thật muốn ăn vào bụng . Nghĩ là làm nụ hôn của anh từ từ dời xuống liếm láp

" ừm... đừng " Vy Vy nắm chặt tóc của anh giọng khàn khàn nói , không hiểu tại sao trong người lại có cảm giác rất hương thụ

Động tác của anh rất nhẹ nhàng giống như đang động vào một vật quý giá nào đó sợ đụng mạnh sẽ bể vỡ vậy hết sức cẩn thận

" Vy Vy cho anh được không ? " mặc dù anh đã hứa với cô sẽ dành chuyện này cho đêm tân hôn đầu tiên của hai người nhưng hiện tại anh không muốn nhìn nữa , anh quả thật không thể dừng lại nữa rồi

" ừm..." cô e thẹn gật đầu một cái , biết sớm muộn gì cũng phải làm chi bằng bây giờ đi với lại cảm giác trong người cô cũng đã sớm trả lời rồi

Chưa bao giờ Bắc Nghiêm vui sướng như vậy , anh yêu thương ôm cô đi lên lầu , đôi mắt vĩnh viễn xuất hiện sùng nịch cung chiều đối với tiểu nhân nhi trong lòng của anh

(nị : ai nha ta chỉ miêu tả được z hoi hắc hắc đừng mong nhiều quá a)

Sáng sớm ánh nắng từ ban công chiếu thẳng vào căn phòng soi rọi bóng dáng hai thân ảnh đang thỏa mãn ôm nhau trên giường lớn trong căn phòng , cô gái ngủ rất yên bình khỏe miệng còn vương lại nụ cười nhẹ nhàng ấm áp , người đàn ông bên cạnh yêu thương ngắm nhìn cô gái trong lòng khỏe miệng cũng đồng dạng nở nụ cười hạnh phúc mà sùng nịch

Bắc nghiêm vuốt vuốt mái tóc màu nâu của Vy Vy , bé con của anh em là cả thế giới của Bắc Nghiêm anh không ai có thể thay thế đâu

Anh yêu thương hôn nhẹ một cái lên trán cô rồi quấn khăn đứng dậy , có lẽ anh nên chuẩn bị bữa sáng cho bé con của anh a , tối hôm qua cô khẳng định rất mệt vừa mới chỉ ngủ được một lát thôi , nghĩ đến đêm qua anh quả thực muốn mắng mình một chút tại sao lại có thể không kiềm chế như vậy a

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: không phải thích mà là yêu

Khoảng chừng 30 phút sau Bắc Nghiêm xuất hiện trên lầu với trên tay là một khay đồ ăn sáng phong phú định gọi cô dậy ăn sáng nhưng lại thấy cô ngủ quá ngon lành đành phải ngồi bên cạnh ngắm nhìn cô ngủ , trông cô ngủ thật yên bình khiến lòng anh thật ấm áp

Mà người nằm trên giường giống như phát hiện có người đang nhìn mình chăm chăm cho nên mi nhíu lại làm Bắc Nghiêm cứ tưởng cô sắp thức dậy ai dè người nào đó kéo chăn lên che mắt cái đầu nhỏ nhắn rồi ngủ tiếp

ngon lành cả người nhỏ bé đều bị chăn trùm kín hết người , thật đáng yêu a

Lúc Vy Vy tỉnh lại thì đã là 12 giờ trưa rồi thì ra là bị bụng đói đánh thức nếu không cô cũng không thèm dậy đâu , định bước xuống giường tìm cái gì đó ăn mới bị ai phát hiện cả người chỉ mặc một chiếc váy ngủ màu hồng còn hạ thân đau nhói kinh khủng mỗi khi hể di chuyển được cô mới bắt giác nhớ tới ngày hôm qua , sau khi dính hôn xong cô..và anh... nhìn xung quanh lại không thấy bóng dáng Bắc Nghiêm đâu cả

Phùng ! mặt cô đỏ như trái cà chua vậy , cố gắng lắm cô mới đi vào được nhà tắm , ngồi trong bồn tắm khiến cả người thư giãn được một chút

" Bắc Nghiêm chết tiệt đánh chết anh đánh chết anh " Vy Vy vùng vẫy đập vào nước khiến nước bắn lung tung , trong lòng còn đem 18 đời tổ tông nhà anh ra mà mắng , đau chết cô rồi vì sao cả hai người cùng làm mà chỉ có cô mệt mỏi như vậy hừ hừ thật bất công nga

" bé con " Bắc Nghiêm ở bên phòng bên cạnh làm việc cảm giác được bên phòng có tiếng động liền chạy qua bên này vào phòng mới phát hiện cô đang ở trong nhà tắm còn nghe được câu hồn dỗi của cô khiến anh không biết nên khóc hay nên cười nữa đây

" hừ ...anh đi ra đi " Vy Vy hừ lạnh một tiếng , hỏi cô bây giờ làm sao đối mặt với anh cơ chứ đáng ghét mà

" đi ra ? đi đâu ? nếu anh nhớ không lầm thì đây là nhà anh nga " Bắc Nghiêm vô tội nói khỏe miệng anh còn nhếch lên nụ cười đáng khâm nghi nhất mọi thế hệ

Thật tức chết cô , tại sao ban đầu lại không phát hiện người ta chính là một con sói hung ác còn mình là ngon cô cơ chứ , Vy Vy ảo não nghĩ

" ngoan , đi ra tắm nhiều coi chừng bị bệnh " mặc dù anh không ngại cùng cô đầu miệng nhưng tắm nhiều sẽ có hại cho sức khỏe a như vậy anh sẽ rất đau lòng đó

" anh ra ngoài trước đi "

" được rồi " Bắc Nghiêm bắt đầu đi ra khỏi phòng dù sao thì thấy gì cũng thấy hết rồi ăn cũng ăn rồi sau này còn nhiều cơ hội nga

Chốc lát sau Vy Vy cũng từ trong phòng bước ra , trên người cô mặc một chiếc váy màu trắng đơn giản mái tóc được sấy khô thả lỏng cả người đều toát hương thơm từ sữa tắm , làn da vừa mới tắm xong có chút ửng hồng khiến đại boss đang đứng trước cửa nuốt một ngụm nước bọt , hạ thân căng cứng nhìn cô chăm chăm , nhưng sau đó lại cố nhịn xuống tối hôm qua anh cũng nhìn ra cô rất mệt mỏi vừa mới tỉnh dậy mà thôi , Bắc Nghiêm ảo não ôm eo

cô đi xuống nhà

Mà Vy Vy từ khi xuống nhà vẫn không nói gì không khí có hơi quái dị , trên bàn ăn một người cầm đầu vào ăn một người gấp một núi thức ăn vào chén người kia không ai nói một lời nào

" Nghiêm ? " cuối cùng Vy Vy cũng là người đánh vỡ cục diện , cô ngừng ăn ngẩng mặt lên nhìn anh

" sao vậy ? " anh sùng nịch lau miệng cho cô hỏi lại

" tại sao anh lại thích em " cô tự nhận bản thân ngoài bộ dạng có chút đáng yêu có chút hoạt bát gia thế cũng được nhưng không phải là người hoàn hảo ít nhất có vô số người hợp với anh hơn cô , đến bây giờ cô vẫn không tin được điều đó

" ngốc , không phải thích mà là yêu " Bắc nghiêm yêu thương ôm cô hôn nhẹ lên trán cô một cái , anh cũng không biết tại sao anh lại yêu cô nhưng ngay từ khi nhìn cô lần đầu tiên cảm giác đó đã ăn sâu trong trái tim anh rồi không một ai có thể thay thế được

" người ta mới không ngốc đâu " khoe mắt cô hồng hồng lên cố gắng quay đi chỗ khác để anh không thể thấy nhưng bộ dạng như vậy làm sao qua mắt được đại boss chinh chiến trên thương trường nhiều năm như Bắc Nghiêm

Anh quay mặt cô lại đối diện với bản thân mình : " bé con , hãy tin anh cho dù là hoàn cảnh nào người anh yêu cũng chỉ có một mình em " nói xong cũng không đợi cô mở miệng đã áp môi mình và môi cô hôn nhẹ nhàng

Giây phút này trong hai người mãi mãi chỉ có đối phương mà thôi tất cả mọi thứ bên ngoài đều là hư ảo , một cổ tình yêu nồng đậm vương lên hai thể xác hai trái tim của hai người bọn họ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: đi mua sắm (1)

Sau khi ăn cơm xong Bắc Nghiêm phải đi làm , mặc dù cô cũng muốn đi nhưng lại bị anh cắt đứt tư tưởng bắt cô phải ở nhà không cho đi làm

Cứ tưởng hôm nay bản thân khẳng định sẽ bị ở nhà một mình rồi ai ngờ buổi chiều hôm đó cô lại đón tiếp 2 vị khách không ai khác chính là Phương Hân và Ngân Thanh

Phương Hân là một đặc công xuất sắc nhưng từ khi lấy Nam Việt đã không còn nữa chỉ ở nhà làm một bà nội trợ đơn giản còn Ngân Thanh ngoài mặt chính là một cô gái ăn không ngồi rồi ở nhà nhưng chính xác lại là một hacker nổi tiếng bí ẩn trong thế giới ngầm , còn về hai nhân vật chồng của hai cô và chồng chưa cưới của Vy Vy còn có Vĩnh Thiên anh hai cô Lưu Diệc chính là 5 người huyền thoại của trong giới thương trường còn có thế giới ngầm nha , nhất là Vĩnh Thiên anh ấy chính là một ông trùm lớn chính hiệu đó máu lạnh nhất đám a còn về thương trường tất nhiên là ông xã chưa cưới của cô là nhất đó , mấy tin tức này không có mấy người biết đâu chính Bắc Nghiêm nói cho cô nếu không phỏng chừng cả đời cô cũng chẳng biết được

" Vy Vy , em đi mua sắm với chị không ? " Phương Hân lời ngược Vy Vy từ trên ghế ghopha ngồi dậy hai mắt long lanh lóng lánh như con chó nhỏ hỏi

" đi đi lâu lắm hôm nay mới được đi mua sắm một lần em là thiết kế mà chọn cho chị vài bộ đồ đi " Ngân Thanh nháy mắt đưa tình phối hợp với Phương Hân

" được " Vy Vy vui vẻ gật đầu dù sao thì đi chơi như vậy vui hơn là một mình ở nhà sớm muộn cũng bị mốc meo mất

Tại trung tâm mua sắm lớn nhất thành phố , 3 cô gái ba phong cách khác nhau cùng đi chung đằng sau còn có mấy ông mặc đồ đen đang khiêng đồ , 3 người phụ nữ đi trước nói chuyện hết sức vui vẻ , Phương Hân mặc một chiếc váy ôm sát người màu đen tôn lên làn da trắng nõn và vóc dáng quyến rũ của mình , Ngân Thanh thì mặc một chiếc áo kiểu trẻ vai màu xanh da trời kết hợp với quần lưng cao khoe ra đôi chân dài miên mang còn Vy Vy mặc một chiếc váy màu trắng hơi xòe ra đúng kiểu đáng yêu bây bi

3 con người 3 kiểu dáng nhưng mỗi người đều có một vẻ đẹp riêng biệt đi chung lại với nhau tạo thành hội trường náo loạn của những người đi mua sắm , con trai thì thèm thuồng con gái thì hâm mộ ghen ghét đủ thứ loại cảm xúc bất quá lại không hề ảnh hưởng đến tâm trạng của 3 người bọn họ

Đằng sau bọn họ còn có 3 vệ sĩ áo đen trên tay cầm biết bao nhiêu túi đồ , cái này phải gọi là bảo tiêu nga , ai bảo trong 3 người bọn họ tùy tiện lời một người cũng đã làm rung động thành phố đâu , một người là vợ chưa cưới của tổng tài đáng sợ trên thương trường (A 9 nhà ta đó) , một người là vợ của trùm buôn bán vũ khí (vĩnh Kì đó) một người là vợ của đại thiếu gia nhà họ Nam danh tiếng lẫy lừng còn là lão đại của tổ chức sát thủ đầu (nam việt đó nga) mặc dù rất ít người biết được thân phận của 3 người bọn họ

Mặc dù không muốn như ra khỏi nhà tất nhiên phải cẩn thận cho nên mỗi ông chồng của 3 người đều bắt bà xã của mình mang theo vệ sĩ để bảo vệ và bây giờ bọn họ chính thức được lên chức culy cầm đồ

Cả 3 người dừng lại trước một cửa hàng trang sức Phương Hân cùng Ngân Thanh hôn hờ kéo tay Vy Vy đi vào

" cái này đẹp chứ " Phương Hân chỉ vào một sợi dây chuyền màu xanh nhạt có mặt giống i như hạt nước được thiết kế tinh xảo nhưng lại không quá cầu kì , đơn giản nhưng lại hết sức quý phái , cô đang định thò tay lấy đi thì phát hiện bị người khác lấy đi mất

" cái này tôi mua " một tiếng nói chua ngoa vang lên xuất hiện là một cô gái mặc bộ đồ bó sát ôm gọn cơ thể đầy đà khiêu gợi , chân váy ngắn đến nỗi sắp lộ mông ra ngoài trên mặt cô ta không biết trét bao nhiêu tấn phấn đâu

" tôi nhìn thấy trước " Dù sao cũng là một đặc công nháy mắt Phương Hân lạnh lùng nhìn cô gái vừa xuất hiện trước mặt khác hẳn bộ dạng cười đùa lúc nãy , đến cả Vy Vy cũng giật mình còn Ngân Thanh thì hình như đã quen cho nên chỉ lắc đầu thầm cầu nguyện cho cô gái ngu xuẩn kia , cô chấp hai tay trước ngực nghiêm túc lâm bâm ." amen "

Vy Vy phì cười với hành động của Ngân Thanh sau đó lại nhìn về phía Phương Hân

Cô gái kia chán ghét nhìn Phương Hân rồi cố gắng uốn ngực lên kinh bi nhìn Phương Hân ." tôi cảm trước là của tôi "

" tôi thấy trước " đáng chết nếu như cô không phải không muốn náo loạn thì đã sớm đánh cho con nhỏ ngực to mà óc như trái nho kia một trận sống chết

" cô biết tôi là ai không ? " cô gái kia có hơi sợ khí thế của Phương Hân nhưng sau đó lại giống như suy nghĩ đến cái gì đó nhanh chóng ngênh mặt ra vẻ

" hai vị có chuyện gì sao ? " từ lúc hai người Phương Hân cãi nhau nhân viên cửa hàng đã chạy vào trong thông báo cho quản sự , lúc hân vừa ra đã thấy hai người cãi nhau đánh lên tiếng ngân càn

" tôi muốn lấy cái này gói lại cho tôi " cô gái kia nhếch miệng cầm sợi dây chuyền đưa trước mặt ông ta sau đó đắc ý liếc Phương Hân một cái

" thì ra là Ngọc tiểu thư , đợi tôi một lát tôi đi gói lại " quản sự giống như nhận ra cô ta hai mắt sáng lên nhận lấy dây chuyền rồi định đi vào , vì Phương Hân quay mặt cho nên hân ta không nhìn thấy khuôn mặt của cô cho nên cũng không có để ý tới

" khoan đã " Vy Vy tức dận ngăn cản , dựa vào cái gì mà lại dám khinh người như vậy

" cô là ai ? " vị ngọc tiểu thư kia tức dận ác độc liếc Vy Vy một cái

" vậy cô là ai ? " Ngân Thanh cũng không chịu nổi bước lên che tầm mắt của cô ta trừng mắt hỏi

" haha không nghe người ta nói sao , tôi là Diệu Ngọc tiểu thư nhà họ Diệu còn là khách quen ở cửa hàng này " Diệu Ngọc nhếch mặt kinh bi nói

" nhà họ Diệu sao ? " Phương Hân nãy giờ vẫn đưa im lặng khi nghe tới tên Diệu Ngọc lại nhếch miệng cười lạnh đi tới trước mặt cô ta

" đúng vậy " Diệu Ngọc cao ngạo nói

" phải không ? " Ngân Thanh liếc Phương Hân một cái ý cười trong mắt hiện lên , tà ác nhìn về phía Diệu Ngọc cười khiến cô ta một trận sợ hãi cả người mền nhũn suýt nữa té ngửa

Vy Vy có chút khó hiểu nhìn Ngân Thanh rồi lại nhìn Phương Hân , sao bỗng dưng lại cười đáng sợ như vậy làm gì

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: mua sắm (2)

Vy Vy không hiểu tại sao hai người Phương Hân lại có biểu cảm như vậy nha không lẽ bọn họ có biết nhau sao ?

Ngân Thanh nhìn Diệu Ngọc đang trừng mắt trước mặt mình ." Diệu gia công ty đối tác vừa mới kí hợp đồng với Thiên Thần chắc bây giờ hai bên còn đang ngồi trên bàn hội nghị nhỉ ? " thanh âm có chút lớn của Ngân Thanh vang lên vừa giống như nói với Diệu Ngọc mà cũng giống như giải thích cho Vy Vy hiểu

Vy Vy giật mình thì ra là nhà làm ăn đối tác với Nghiêm sao ?

" hừ , chỉ lát nữa thôi ba tôi sẽ kí hợp đồng xong đến khi đó ông sẽ bàn về chuyện kết hôn với Nghiêm tổng đợi đến khi tôi làm Nghiêm phu nhân các người sẽ biết tay " Diệu Ngọc cao ngạo nói

" nga~..." rất hiếm khi cả 3 người Vy Vy cùng lên tiếng kinh ngạc nhìn về phía Vy Vy , Phương Hân che miệng cùng với Ngân Thanh cười nắc nẻ , người

đứng trước mặt là vợ chưa cưới bỗng dung xuất hiện một người bảo sắp làm Nghiệm phu nhân hắc hắc chuyện này thật hay nha

Vy Vy khuôn mặt đen lại như đất nồi , nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Diệu Ngọc nhưng chỉ giây sau khuôn mặt đã quay lại gương mặt vô hại cười rất tươi nhìn cô ta : " nhưng tôi nghe nói anh ta đã đính hôn rồi nha "

" hừ đính hôn thì sao chứ , chưa cưới tức là chưa có vợ " Diệu Ngọc giống như bị vạch trần tức giận liếc Vy Vy một cái phồng chùng nếu như ánh mắt có thể giết người thì Vy Vy đáng yêu của chúng ta đã chết mấy lần rồi

" phải không ? vậy cô định đánh bại vị hôn phu của anh ta sao ? không biết lượng sức " Vy Vy cười càng ngày càng tươi , ánh mắt xoẹt qua tia lạnh lùng . Mặc dù ngoài miệng cô rất vì vẻ hòa đồng nhưng không có nghĩa là đối với địch cũng vậy ví dụ như Diệu Ngọc kia nhìn thế nào cũng không thể thấy hảo cảm

" cô...cô " Diệu Ngọc thực sự tức giận run tay chỉ thẳng vào mặt Vy Vy hét lên

" Vợ (em gái) tôi như thế nào "

Hai tiếng nói lạnh lùng vang lên cùng một lúc xuất hiện là hai người đàn ông lạnh lùng từ khi nào đã xuất hiện chặn trước mặt Vy Vy hai người này không ai khác tất nhiên là Bắc Nghiệm cùng Lưu Diệc còn về việc tại sao lại xuất hiện thì chả ai biết

" Nghiệm...Nghiệm...tổng " Diệu Ngọc bỗng dung thay đổi bộ dáng ủy khuất nhìn Bắc Nghiệm mà lại quên mất lời nói của anh có ý gì , bây giờ không chỉ có Vy Vy mà cả 3 người Lưu Diệc cũng đồng thời nhìn Diệu Ngọc trong đầu chỉ vang lên hai chữ 'quá ngu '

Diệu Ngọc giống như người không xương định ngã vào lòng Bắc Nghiệm ai ngờ còn chưa đụng tới đã bị té ngã xuống sàn cảnh xuân lộ hết ra ngoài bắt quả trừ đám người đi bên ngoài ghé vào xem náo nhiệt nhìn ra không một ai bên trong cửa hàng nhìn đến chỉ khinh bỉ liếc cô ta đang nằm dưới sàn

" hừ " Bắc Nghiệm chán ghét tránh xa cô ta một chút rồi quay qua đi lại gần Vy Vy đánh giá cô từ trên xuống dưới , lúc này biết tin cô đi mua sắm với hai người Phương Hân sợ cô mệt mỏi cho nên điện vệ sĩ mới biết được cô đang ở đây định tới đón cô về cùng ai dè lại phát hiện có người đang ăn hiếp cô khiến cả người đều tức giận cũng may cô ta chưa làm gì cả nếu không cả nhà cô ta cũng không chắc yên bình với anh đâu

Lưu Diệc nhìn hành động của Bắc Nghiệm có chút vui vẻ xem ra hẳn ta thực sự không phụ lòng anh rất yêu thương em gái anh , lại nhìn đến Diệu Ngọc đang chết giả nằm dưới sàn không dám đứng lên chán ghét hỏi

" cô là con gái của Diệu Quang ? " không phải câu hỏi mà là câu khẳng định

" vâng ..em là Diệu Ngọc " Diệu Ngọc đỏ mặt từ từ ngồi dậy nhìn chằm chằm vào Lưu Diệc , cô ta cứ tưởng ngoài Bắc Nghiệm ra không ai có thể sánh với mình không ngờ hôm nay lại gặp được người khác tương tự , cô ta cho rằng Bắc Nghiệm đã có vị hôn thê cho nên cô ta chuyển qua phía Lưu Diệc đáng tiếc người như cô ta sống thêm mấy trăm năm nữa Lưu Diệc cũng sẽ không thêm để ý đâu

Lưu Diệc lần này thực sự tức giận dám đụng tới em gái bảo bối của anh đúng là đáng chết mà , anh rút điện thoại ra bấm gì đó rồi đặt lên tai nghe chừng một chút sau có người bắc máy

" cho người hủy hợp đồng vừa mới kí với công ty Diệu gia đi " nói xong anh liền tắt máy đi lại chỗ Vy Vy đang đứng liếc mắt với Bắc Nghiệm một cái , có trời mới biết cái liếc mắt như vậy lại là hành động sắp khiếp một thế lực tương đối lớn như Diệu gia ngày hôm sau thoáng chốc sụp đổ

Thông báo : mị sẽ cố gắng viết một ngày 1 hay 2 chương , trong quá trình viết có sai sót thì mong mọi người góp ý và tiếp tục ủng hộ cho mị * cúi đầu *

chúc các bạn một ngày tốt lành

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: nhà thiết kế V

Quả đúng không hổ là tác phong làm việc của Bắc Nghiệm , đúng ngày hôm sau trên báo chí xuất hiện rất nhiều tin đồn xấu về công ty Diệu gia , từ ảnh con gái của ông ta ra vào quá bar với vô số đàn ông cho đến chuyện công ty đối tác đột ngột rút vốn khỏi công ty khiến công ty Diệu gia hiện tại đang rơi vào không hoảng kinh tế , con người ta nói đúng lúc hoạn nạn mới biết ai là bạn là thù mấy kẻ hay đi nịnh hót Diệu gia nay thấy người ta gặp nạn liền như con rùa rút đầu vào nhà không dám ra mặt còn có người tuyệt tình hơn chính xác là tuyên bố không liên qua đến nhà đó

Mặc dù thấy Bắc Nghiệm làm có hơi quá nhưng xin lỗi cô không phải thánh mẫu cho nên chuyện Bắc Nghiệm làm đối với cô cũng không hề có việc gì nghiêm trọng thậm chí nếu như anh không làm sớm muộn gì cũng có người làm thôi chỉ là vấn đề nhanh hay muộn

Cuộc sống của Vy Vy trôi qua rất bình thản , từ hôm đính hôn cho tới hôm nay cô quyết định không đi làm nữa thay vì đi làm cô ở nhà tiếp tục thiết kế thao cảm hứng của mình

Cho nên cả ngày của cô trôi qua rất nhẹ nhàng , Bắc Nghiêm cùng cô chung sống rất hạnh phúc anh cưng chiều cô đến vô tận chỉ là lúc buổi tối khi nào cũng khiến cô mệt mỏi đến cả người không còn sức , anh và cô quyết định chưa kết hôn bây giờ cho nên vẫn chưa thể có con hơn nữa cô còn trẻ chưa muốn có con sớm cho nên lần nào cũng phải dùng phòng tránh

Nhắc đến chuyện mệt mỏi hình như dạo này anh có vẻ rất mệt mỏi cho nên tối hôm đó nhân lúc Bắc Nghiêm đang ở trong thư phòng Vy Vy làm một chút đồ ăn nhẹ với nước trái cây mang lên phòng cho anh , anh làm việc rất chăm chú đôi lúc lại nhíu mày lại bộ dạng có hơi mệt mỏi , Vy Vy thờ dãi đặt khay đồ ăn xuống day day thái dương cho anh đỡ mệt nhọc mắt cô lại nhìn vào màn hình vi tính nhưng những mẫu thiết kế bên trong ảnh lại khiến cô hơi giật mình sau đó mới hồi phục nhưng Bắc Nghiêm giống như phát hiện hành động của cô cho nên anh quay mặt nhìn cô ." em biết những mẫu thiết kế này sao ? "

" ừ " Vy Vy cũng không có dấu điểm nói gật đầu một cái

" những mẫu thiết kế này thật sự rất tốt , nghe nói là của một nhà thiết kế có danh hiệu là V " Bắc Nghiêm không hề che dấu sự tán thưởng trong lời nói của mình còn không quên hưởng thụ tay nghề của cô , trong lòng có chút cảm thán bé con của anh không ngờ lại xai giỏi như vậy

" anh tìm nhà thiết kế V làm gì ? " Vy Vy hương phấn có chút mong đợi hỏi ngược lại anh thuận tay còn đứt cho anh một miếng bánh

Anh há miệng đón nhận thỏa mãn gật gù ." ừm sắp tới công ty có đợt tung hàng mới về trang sức nhưng những mẫu thiết kế trong công ty không thể đáp ứng định liên hệ một số thiết kế khác hợp tác người này là người phù hợp nhất nhưng lại không thể biết được danh tính thật là vấn đề nam giới " cả tuần nay anh đã cho người tìm hiểu về nhà thiết kế V này , nghe nói là một người phụ nữ những thiết kế của cô ta làm ra tất cả đều rất tinh xảo quý giá hầu như đều được đưa đi đấu giá danh tiếng nhà thiết kế V này rất nổi trội trong giới thời trang hầu như muốn mua được những mẫu thiết kế của cô ta cũng xem như là một loại phương thức khẳng định địa vị của mình , chỉ tiếc là điều tra nhiều như vậy chỉ biết được cô ta biệt danh là V ngoài ra không có gì hết kể cả Vĩnh Thiên cũng không thể điều tra được lai lịch của người này

" nga ~ có lẽ em có thể giúp anh " Vy Vy cười thầm trong bụng lấy tay đoạt miếng bánh ngọt trong tay anh vào miệng mình ăn nốt rồi ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh nhìn anh thần bí cười

" em quen biết V ? " lần này Bắc Nghiêm thật sự rất ngạc nhiên nhìn cô chăm chăm

" nhưng em được gì nha ? " Vy Vy chớp mắt ngây thơ không trả lời anh nhưng ý tứ quá rõ ràng muốn cô giúp cũng được nhưng cô được lợi gì cái đã

" cả người anh đều cho em hết rồi " Bắc Nghiêm tà ác liếm liếm môi nhìn cô , anh không ngại nếu như cô muốn lấy thân anh bị đắp đầu

" khu..khu " Vy Vy suýt nữa bị sặc do chính nước miếng của mình trũng mắt nhìn anh , cô phát hiện đối với người trước mặt này dù thế nào bản thân mình cũng không thể độ độ mặt dày với anh được

" được rồi nói cho anh biết tại sao em lại biết V ? " cái này anh thật sự rất tò mò nga bé con của anh khi nào thì biết một nhân vật như vậy

" hắc hắc , anh nghĩ sao về biệt hiệu V ? " Vy Vy thần bí liếc anh một chút ra tay gợi ý một chút manh mối

" không lẽ ..." bỗng dưng Bắc Nghiêm nhớ tới biệt hiệu nhà thiết kế kia là V mà bé con của anh lại tên là Vy , sẽ không là như anh nghĩ đó chứ . Bắc Nghiêm hai mắt mở to khiếp sợ nhìn cô

" như anh đoán rồi " Vy Vy gật đầu cười nhẹ , thật ra thân phận nhà thiết kế V này cũng là lúc nhàn rỗi cho nên mới xuất hiện , chỉ là ở nhà đôi lúc sẽ rất chán cho nên cô mới thiết kế chúng rồi đem đi bán một chút chơi đùa ai ngờ lại tạo nên hiệu quả như vậy chuyện này đến cả ba ba cũng không biết đâu , tại vì người giúp cô thiết kế là một người bạn cô quen được khi đi du học bên nước ngoài vừa phù hợp cô ấy rất có năng khiếu trong việc thiết kế cho nên hai người đã hợp tác cô thiết kế cô ấy tiêu thụ chỉ như vậy thôi , ai biết được hôm nay Bắc Nghiêm lại nhìn trúng mới hay

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

" hắc hắc muốn hợp tác với em cũng không dễ nha " Vy Vy chớp mắt cực kì ngây thơ nhìn Bắc Nghiêm trong lòng thầm cố gắng lần này cô nhất định phải là người chiến thắng nếu không sau này sẽ bị bắt nạt thế thảm

" vậy em muốn gì ? " Bắc Nghiêm phì cười nhìn cô thật không ngờ bé con của anh lại tài giỏi hơn những gì anh nghĩ

" ừm chưa muốn nói cho anh biết " đùa sao hiếm lắm mới có một lần chiếm thế thượng phong cô phải suy nghĩ thật tốt điều kiện mới được nếu không lỡ cô lại bị lỗ a

" được rồi lại đây ngồi đi " anh vỗ vỗ trên đùi mình cho cô ngồi lên , anh rất thích cảm giác ôm cô vào lòng chỉ có cái dáng người cô tương đối nhỏ bản thân lại ăn rất ít không thể ăn nhiều anh cũng đã nhiều lần đổi chuyên gia ẩm thực nhưng chỉ khắc phục được một chút khiến anh phiền não không thôi , thể chất của cô cũng hơi yếu mỗi lần vật lộn trên giường đều là anh khiến cô mệt muốn chết mặc dù đau lòng nhưng lại không thể kiểm chế ai bảo cô lại khiến anh không thể nào bỏ qua chứ

Ngày hôm sau đúng như đã hứa Vy Vy đi theo Bắc Nghiêm tới công ty bàn kế hoạch với mấy người trong tổ thiết kế về mẫu sản phẩm mới , vì người kí hợp đồng là Vy Vy cho nên việc kí hợp đồng hay quyền lợi hai bên đều tối giản không thực hiện chi cần khi tung ra sản phẩm lấy danh nghĩa của nhà thiết kế V mà thôi

Cũng chính vì vậy mà bây giờ Vy Vy bị một đám người mấy cặp mắt sáng rực nhìn chăm chăm như hổ đói khiến cô có hơi bất đắc dĩ

" tiểu mĩ nữ không ngờ nha chắc chắn hình tượng của chị đối với nhà thiết kế tài ba V phải là một cô gái xét xy cao ngạo nga " chị Xuân rất hưng phấn trao đổi

" ôi , thần tượng của tôi không ngờ lại có thể gặp được " Mi Hoan là người lụy nhất cô gái ôm chặt lấy Vy Vy than thở , cả phòng ai cũng biết Mi Hoan là người hâm mộ thiết kế V thần bí nhất khi nghe được hợp tác đã khiến cô vui vẻ không ngờ người đó lại là Vy Vy

" được rồi " Bắc Nghiêm đen mặt cướp Vy Vy từ trong móng vuốt của Mi Hoàn . Vy Vy giật giật khóe miệng người ông xã sắp cưới này của cô đến cả phụ nữ cũng ghen a

Mấy người Mi Hoàn bị quát liền lấy lại tác phong ngồi nghiêm túc không dám hé miệng , sao bọn họ lại quên mất trước mặt là đại boss uy nghiêm đó

" ủa nhưng mà tại sao Vân Nhan đâu chị ấy là trưởng phòng mà " Vy Vy nhìn xung quanh lại phát hiện trừ mấy Ly Viên và Đồng Hoàng đã đi công tác không có ở đây đầy đủ cả chỉ thiếu Vân Nhan hơn nữa chị ấy không phải là trưởng phòng sao

" cô ấy đã từ chức từ 1 tuần trước rồi em biết cô ta ?" Bắc Nghiêm có hơi ngạc nhiên nhưng sau đó sùng nịch hỏi cô

" đúng vậy , hồi đi du học nhà chị ấy ở ngay bên cạnh " Vy Vy gật đầu trả lời lại không để ý hai mắt Bắc Nghiêm xoẹt qua tia gì đó rồi lại nhìn cô chăm chăm

" tôi anh đưa em đi gặp một người "

" được " gặp ai thì gặp miễn sao có Nghiêm đi chung là được có gì đâu mà phải sợ

" được rồi tiếp tục bàn đi " lời nói lạnh lùng của Bắc Nghiêm lại lạnh lùng vang lên nào có điệu bộ sùng nịch nhẹ nhàng như lúc nãy , đám người Mi Hoàn lu lười nhìn xếp nhà mình thay đổi 360 độ như vậy đúng là chỉ có mỗi mình Vy Vy là đủ trình để khiến giám đốc thay đổi a

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Tối hôm đó Bắc Nghiêm đưa Vy Vy tới một quán bar cao cấp nhất thành phố với cái tên là Lung Linh , muốn vào được nơi này nghe nói phải có thẻ thông hành không phải cứ có tiền là vào được

Vy Vy ăn mặc rất đơn giản váy hồng đơn giản cùng đôi giày búp bê cùng tông , mái tóc được buộc cao lên lộ ra vầng trán trắng mịn đi cùng Bắc Nghiêm mặc quần tây áo sơ mi trắng tất nhiên đều là hàng hiệu , hai người vừa vào liền thu hút không ít ánh nhìn nhưng không hiểu sao lại không ai dám tiến lên chào hỏi mà Bắc Nghiêm cũng không để ý nắm tay đưa Vy Vy lên tầng cao nhất tòa nhà

Bên trong căn phòng xa hoa kia chỉ có duy nhất một người đang ngồi uống rượu , trên bàn còn rải rác không ít chai rỗng phỗng đã uống rất lâu đi mà người này có nhận ra chính là Vĩnh Thiên ông trùm đáng sợ của thế giới ngầm

Vĩnh Thiên thấy hai người tới chỉ gật đầu coi như chào hỏi một chút sau đó tiếp tục uống rượu

Bắc Nghiêm đặt vào tay Vy Vy một ly nước hoa quả rồi kéo cô cùng ngồi xuống đối diện Vĩnh Thiên , Vy Vy mờ mịt không biết anh đưa cô đến đây làm gì nhưng rất ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh anh thật thà uống nước trái cây

Thực ra đêm nay Vĩnh Thiên gọi Bắc Nghiêm tới uống rượu nhưng suy đi nghĩ lại sợ để Vy Vy ở nhà một mình buồn chán cho nên anh mới đưa cô tới đây tiện thể....

" vẫn không thấy cô ấy sao ? " Bắc Nghiêm cầm một ly rượu lên cạn với Vĩnh Thiên hỏi , giọng nói của anh có chút lạnh lùng nhưng nếu nhận kĩ sẽ phát hiện bên trong nó là sự lo lắng quan tâm

"ừ" Vĩnh Thiên nhàn nhạt cười tự điều trả lời, lại tiếp tục một ly một ly mà không có điểm dừng, ánh mắt chứa đầy phiền muộn cùng bi thương

"Nghiêm, anh ấy sao vậy?" cuối cùng Vy Vy cũng không nhịn được mà giật giật ống tay áo Bắc Nghiêm hỏi thử

"có liên quan đến Vân Nhan" Bắc Nghiêm có hơi cười khở nhìn cô trả lời, người bạn này của anh cái gì cũng tốt chỉ có chuyện tình cảm lại không hề thuận lợi

"ồ" Vy Vy giật mình đôi chút rồi cầm đầu uống nước trái cây, khuôn mặt cô thoáng chốc cứng đờ sau đó mới khôi phục lại hoàn toàn không nói gì

"cô biết cô ấy" Vĩnh Thiên bây giờ mới ngẩng mặt lên nhìn Vy Vy chăm chăm, khuôn mặt bi thương của cô gái nào đó lại hiện lên trong tâm trí anh khiến lòng anh đau như cắt

"biết" Vy Vy gật đầu

"cô biết cô ấy ở nơi nào không?" Vĩnh Thiên nắm chặt tay mong chờ hỏi lại

"không biết" Vy Vy lắc đầu, cô thực sự không biết cô ấy bây giờ ở nơi nào

"vậy sao" giọng điệu Vĩnh Thiên có phần thất vọng lại nặng nề uống rượu

Vy Vy nhìn chăm chăm Vĩnh Thiên sau đó như chợt nhớ đến gì đó giật giật tay áo Bắc Nghiêm nhìn ra bên ngoài í bảo anh đi cùng cô ra bên ngoài cùng mình

Hai phút sau hai người đã đứng bên ngoài cánh cửa, Vy Vy có hơi nặng nề nhìn Bắc Nghiêm chỉ hi vọng câu trả lời sắp tới của anh không giống cô đang suy nghĩ

"em hỏi anh người có biệt danh Hắc Báo có phải là Vĩnh Thiên?" không ai phát hiện lòng bàn tay đang nắm chặt của cô móng tay đã đâm sâu vào tận lòng tay, trong lòng chợt căng thẳng chờ đợi câu trả lời của Bắc Nghiêm

"... đúng vậy" Bắc Nghiêm có chút ngạc nhiên vì câu hỏi của cô nhưng vẫn trả lời cô, anh không tính dấu điểm cô biết cứ chuyện gì mà mình biết cả

Sắc mặt Vy Vy bỗng nhiên trắng bệch hẳn ra cả người suýt nữa ngã khụy xuống cũng may có Bắc Nghiêm đỡ cô nếu không chắc chắn sẽ ngồi phịch xuống sàn nhà lạnh lẽo

Đôi mắt cô ửng đỏ lên hai bàn tay nắm chặt lấy nhau, Bắc Nghiêm chưa bao giờ thấy biểu cảm của cô như vậy bao giờ tại sao cô nghe tên Hắc Báo lại có biểu hiện như vậy

Anh đang định hỏi lại cô thì bất ngờ Vy Vy đã tự động đứng dậy chạy rất nhanh vào phòng hướng tới Vĩnh Thiên một cái tát "chát"

Khóe mắt Vy Vy thực sự đỏ lên chứng tỏ cô đang khóc, ánh mắt cô vạn lần không vui lạnh lùng nhìn Vĩnh Thiên chỉ hận không thể phanh thây anh ta ra

Bắc Nghiêm cùng Vĩnh Thiên cứng đờ không hiểu chuyện gì đang xảy ra, Vĩnh Thiên tức giận nhưng đối phương lại là vợ chưa cưới của bạn tốt cho nên anh nhịn trường mặt lạnh lùng nhìn cô. Bắc Nghiêm thì khó tin, bé con của anh bị làm sao vậy anh chưa bao giờ thấy cô như vậy cả nhưng rất nhanh cả hai người đàn ông liền hiểu

"anh chính là người làm cho chị Nhan bị xảy thai?" Vy Vy tức giận lạnh lùng nhìn Vĩnh Thiên

Thực ra lúc cô quen biết Vân Nhan đã chứng kiến rất nhiều việc mà cả đời này cô cũng không thể quên được, người phụ nữ tang thương nằm trên giường bệnh khi nghe cái tin đứa bé 3 tháng trong bụng không thể giữ khi nghe cái tin bản thân không thể mang thai được nữa mà tất cả chuyện đó lại do một tay kẻ ác độc đang đứng ở đây gây ra làm sao tâm tình cô có thể tốt lên được, ngoài mặt Vân Nhan chính là một người hòa đồng vui vẻ nhưng thực ra cô biết trong thâm tâm chị ấy rất cô đơn cùng bi thống khó phai mờ

"cái gì, Vân Nhan sảy thai?" Vĩnh Thiên giống như nghe được cái tin động trời nắm chặt lấy bàn tay Vy Vy rống lên, hai mắt anh hiện lên những tia máu đỏ sẫm khiến khuôn mặt Vy Vy bỗng chốc lại trắng bệch

Bắc Nghiêm đau lòng không thôi, anh đưa mắt trừng Vĩnh Thiên gỡ tay cô ra đặt trong lòng bàn tay vuốt vuốt sợ cô đau

Trong khi đó Vĩnh Thiên mặc dù buông tay nhưng lại như con hổ xuất trông đáng sợ đợi đáp án của Vy Vy

"anh là người đáng chết, nếu như không phải vì anh... không phải vì anh chị ấy cũng sẽ không bị sảy thai tâm tình cũng sẽ không tốt dẫn đến bị bệnh trầm cảm nếu như... nếu như huhuuh..." Vy Vy hét lớn lên sau đó chui vào ngực Bắc Nghiêm khóc lớn, cô đã rất đau lòng khi chứng kiến cảnh tượng đó lúc đó cô đã hận người cận kề làm cho Vân Nhan phải chịu như vậy

Vĩnh Thiên hoảng sợ ngã khụy xuống đất, từ lúc nào khóe mắt lại trào ra những giọt nước mắt, hai tay anh ôm lấy mặt quỳ xuống sàn nhà

Không khí xung quanh chợt hạ thấp đến cực độ chỉ nghe được tiếng Vy Vy đang khóc trong lòng Bắc Nghiêm, Bắc Nghiêm đau lòng vuốt vuốt bàn mái tóc mềm mại của cô, anh tự hứa sẽ không bao giờ khiến cô phải đau lòng như vậy, anh đưa mắt nhìn bạn tốt của mình bất đắc dĩ thở dài

Chương 25

Buổi tối sau khi trở về tâm trạng Vy Vy rất tồi tệ , bỗng dưng cô cảm thấy nếu như một ngày nào đó Nghiêm không còn yêu thương cô nữa anh có làm như vậy với cô hay không , tâm trạng cô trở nên rối loạn

Bác nghiêm cũng không nói gì anh biết cô cần có thời gian suy nghĩ một chút , anh hiểu cô đang suy nghĩ về cái gì nhưng anh vẫn lựa chọn im lặng đứng đằng sau cô lặng lẽ nhìn cô

" Nghiêm , anh sẽ không ghét em đúng không ? " Bỗng dưng Vy Vy chạy lại nhào vào ngực Bác Nghiêm bất an hỏi , cô không muốn tình cảnh của mình một ngày nào đó cũng diễn ra như vậy

" không " anh sẽ không bao giờ để cho cô đau khổ , anh đặt cô ở trong trái tim của mình làm cô đau lòng anh sẽ đau gấp bội

" Nghiêm " không hiểu tại sao khi nghe lời này của anh tâm trạng phức tạp cũng biết mất không còn cô chỉ biết hiện tại anh và cô rất tốt

Sau ngày hôm đó Vy Vy nằm bệt trên giường không chịu xuống , ai bảo đêm hôm qua anh hành hạ cô đến chết đi sống lại làm chi cô phải phản chủ nghĩa tư bản giống giai cấp tư nhân a

" bé con , dậy ăn sáng đi " Bác Nghiêm đặt khay đồ ăn trên bàn cung chiều kéo cô ngồi dậy đáng tiếc người nào đó đang giận dữ không thèm nhìn anh mà đắp chăn lên mặt muốn ngủ tiếp

Bác Nghiêm bất đắc dĩ cười lại nhìn đến dấu hóm chi chút khắp người trên người cô anh lại bật cười thỏa mãn , mỗi ngày chỉ cần như vậy thôi là đủ rồi một năm anh sống một mình không bằng một phút ở bên cạnh cô

" ngoan thả chăn ra nếu không sẽ bị ngập thờ " Anh tiến lại gần lôi kéo cái chăn của cô ra vứt sang một bên bé cô ngồi dậy đưa cô vào nhà tắm

Đánh răng rửa mặt xong xuôi lại ôm cô ra ngoài , cả người Vy Vy như con gấu nhỏ ôm chặt lấy người Bác Nghiêm mặc kệ anh làm gì thì làm , cũng may người nào đó làm việc xong rất có tác phong đem cô đi tắm rồi mặc quần áo nếu không mỗi sáng thức dậy đều phải ngâm nước nóng mất

Ăn sáng xong vì mệt mỏi cho nên Vy Vy ở nhà một mình Bác Nghiêm phải đi làm sớm hôm nay có cuộc hội nghị lớn , buổi trưa ở nhà một mình rất buồn chán cho nên Vy Vy bảo người làm làm một chút đồ ăn rồi đưa đến công ty cho anh định cho anh một bất ngờ

Vì ở công ty này ai cũng biết quan hệ của cô cho nên cô đi một mạch lên tầng cao nhất mà không bị ai ngăn cản , đến nơi lại phát hiện Lâm Tuấn cùng hai cô thư kí ngồi bên ngoài bàn làm việc bộ dạng rồi rấm không biết làm như thế nào , cô tò mò lại gần " chuyện gì vậy ? "

" A... Tiểu Vy Vy " Lâm Tuấn giật mình định quay sang mắng cho người kia một trận ai ngờ đối phương lại là Vy Vy , anh ôm ngực thảm lạy trời đất cũng may phản ứng kịp nếu không mà đụng tới cô ấy khẳng định đại boss sẽ lột gia anh ra mất

" sao anh không vào " Vy Vy cũng không mấy để ý đến cách gọi tên với anh , dù sao chỉ là một cái tên thôi gọi thế nào thì gọi đi cũng không phải việc to tát gì

Lâm Tuấn lắc đầu chỉ tay vào cửa văn phòng , đúng lúc đó từ bên trong vang ra tiếng mắng lớn : " các anh làm việc như vậy sao , chỗ này ..chỗ này đi thay đổi hết còn nữa tác phong làm việc như vậy quá tồi tệ tôi bỏ tiền ra thuê các anh để làm việc chứ không phải người vô dụng " rõ ràng là tiếng nói của Bác Nghiêm , bộ dạng anh hình như rất tức giận

Vy Vy bất giác rung mình xem ra chỉ có đối với những người quen biết thân thiết anh mới có bộ mặt dịu dàng một chút nơi này là công ty thực không kiêng nê gì hết nha

Vy Vy nghĩ gì đó rồi mở cửa bước vào Lâm Tuấn còn chưa kịp ngăn cản thì đã thấy cô cầm hộp đựng đồ ăn đi vào

" vào không gõ ..." Bác Nghiêm đang tức giận nghe có tiếng người nào đó mở cửa bước vào cho nên anh lớn tiếng nói , lúc quay mặt sang nhìn lại sững người

Đám người ngồi trong phòng thầm cầu mong cho cô gái xinh đẹp vừa mới bước vào , ánh mắt bọn họ nhìn Vy Vy với sự đồng tình cùng chung hoàn nạn

Vy Vy tái mét sợ hãi nhìn Bác Nghiêm , đây là lần đầu tiên anh mắng cô lớn tiếng như vậy cô chỉ muốn vào ngăn cản anh một chút ai ngờ vừa mở cửa bước vào đã bị anh mắng đầu

Bắc Nghiêm từng người một chút rồi đi lại chỗ Vy Vy đang đứng , mấy người đằng sau có người trừng mắt sợ hãi có người nhắm mắt lại bọn họ sợ sếp tức giận ngay cả cô gái nhỏ bé kia cũng chống lại không nói ai ngờ

" bé con " tiếng nói sùng nịch vang lên mà không phải là hành động tàn bạo như bọn họ suy nghĩ , cả đám tròn mắt há mồm không biết nên làm như thế nào

Vy Vy lấy lại tinh thần uất ức dơ bình giữ nhiệt lên lắc lư , Bắc Nghiêm đau lòng đưa tay ôm eo cô đi lại ghế làm việc của anh đặt cô ngồi xuống , hai mắt sùng nịch cầm bình giữ nhiệt . Có trời mới biết khi thấy cô đến trên tay còn cầm đồ như vậy trong lòng rất ấm áp

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

À nhon xê ô mị đã trở lại và lợi hại hơn xưa , máy tính được sửa nhanh hơn dự đoán hi hi cho nên mị lại tiếp tục hành trình hoàn thành bộ truyện

Chúc các độc giả một ngày vui vẻ

được rồi các anh quay về làm lại một lần nữa cho tôi Bắc Nghiêm đổi giọng lạnh lùng nhìn đàn người đang mắt chữ A miệng chữ O đằng sau
vâng cả đám người đồng loạt co chân chạy ra khỏi phòng giống như đám tù nhân được phóng thích vậy

Vy Vy tròn mắt há mồm xem ra Nghiêm trong công ty là một người rất đáng sợ

" bé con , dọa em sao ? " Bắc Nghiêm cung chiêu nheo mồm cô hỏi nhẹ , anh sợ bản thân ban nãy làm cô giật mình

" không sao hi hi " Vy Vy cười lắc đầu , mặc dù có hơi ngạc nhiên nhưng đối với cô chẳng sao cả , anh đối với cô luôn luôn dịu dàng như vậy

Bắc Nghiêm ôm Vy Vy tới ghế sofa bằng da màu râm nắng trong phòng làm việc, mong đợi mở hộp giữ ấm cô mang tới, nhìn thấy những món ăn bên trong hộp , trong mắt mỉm cười sắc sảo hơn.

Thế nào? món ăn cs vừa miệng hay không? Vy Vy dò hỏi, trong giọng nói khó có thể đè nén khẩn trương.

Không có đồ ăn bé con mang tới sao có thể không ngon Bắc Nghiêm ăn rất ngon lành , chỉ là một bữa ăn nhưng đối với anh lại hết sức thỏa mãn rồi

Món ăn trước mắt tuy bình thường, nhưng để lại trong lòng anh ngọt ngào dị thường, bởi vì đây là cô tự mình đưa tới

Bắc Nghiêm cung chiêu cúi người xuống ngậm lấy đôi môi mềm mại của cô . Lần này hôn không giống với trước kia, so với lửa nồng đậm, lần này hôn rất dịu dàng, môi mỏng cương nghị của anh như chuồn chuồn lướt nước rơi trên bờ môi của cô, một chút ngứa, khiến cô có khát vọng muốn lấy nhiều hơn, môi của anh dần dần dời xuống...

Từng điểm từng điểm chạm khẽ ở quai hàm nhạy cảm của cô , cảm giác ấm áp giống như điện giật khiến cả người cô trở nên cứng ngắc cô có thể cảm nhận được vật dưới thân đang rục rịch

Nghiêm

Cô vừa định mở miệng nói anh không nên như vậy , lại bị anh hôn càng thêm sâu , dẫn đạo cái lưỡi thom tho của mình vào miệng cuốn hết vị ngọt bên trong , bàn tay sau lưng càng ngày càng dùng sức, tựa hồ muốn đem cô khám vào thân thể mình

Hô hấp của cô trở nên dồn dập, vô lực thừa nhận bị anh ăn đậu hũ

Ý thức được cô sắp mất đi hít thở , Bắc Nghiêm mới lưu luyến tạm thời buông môi cô ra, đầu ngón tay ấm áp chống khẽ trên bờ môi cô, phía trên đã sớm dính đầy hơi thở của mình và hương vị ngọt ngào cô dành cho anh

Bỗng nhiên anh cảm thấy cuộc sống như vậy có cô là đủ mỹ mãn rồi

Ừ , bé con thật ngọt ... bữa ăn cũng ngon nhất mà anh từng ăn . Bắc Nghiêm chỉ chỉ hộp giữ ấm bên cạnh, khàn khàn nói, nếu như không phải thời gian, địa điểm không đúng, anh nhất định muốn cô a

Vy Vy ngồi trong ngực anh hạnh phúc cười mãi mãi , gương mặt nhỏ nhắn lại hồng lên cực kì đáng yêu

Ha ha ha. Bắc Nghiêm nhìn động tác đáng yêu của bảo bối trong ngực , cười khẽ một tiếng, lúc này mới tiếp tục ăn thức ăn cô mang tới

" anh ăn đi , em muốn xem một chút " nói xong cô từ trong lòng anh muốn đi ra

Nghe vậy, Bắc Nghiêm cũng không miễn cưỡng, nhẹ nhàng buông lỏng cánh tay ôm chặt thân thể mềm mại của cô, để cô làm chuyện mình thích, mà anh tiếp tục ăn bữa trưa tình yêu bé con mang tới cho mình .

Vy Vy từ từ quan sát phòng làm việc trước mắt, mang theo không khí trang nghiêm có phần lãnh đạm , rất giống phong cách của anh , cửa sổ bằng kính thật to bên cạnh để một bàn làm việc lớn , phía trên chất rất nhiều văn kiện của công ty , bên cạnh bàn làm việc chính là bộ sofa lớn để ngồi bàn công việc , cuối phòng là chỗ để dựng những cuốn sách không cần nhìn cô cũng biết trong đó chắc là bản vẽ mấy vấn đề kinh tế hay thể giới gì đó đi bất quá cô rất ít đọc sách cho nên cũng không mấy thích thú

Hai bên tường được lắp đặt những giàn đựng những mẫu rượu nổi tiếng trên thế giới nhìn sơ qua cũng đã mấy trăm loại tất cả đều được lau chùi sạch sẽ và cẩn thận

Bắc Nghiêm ngồi trên ghế sofa vừa ăn vừa hạnh phúc cười đôi lúc sẽ liếc mắt nhìn tiểu bảo bối đang đi loanh quanh trong phòng dòm ngó đôi lúc sẽ cầm lên xem thử , bóng dáng nhỏ nhắn đó khiến cả lòng anh đều ấm áp không gì sánh bằng

Ăn xong bữa trưa Bắc Nghiêm thỏa mãn tựa người vào ghế nhìn Vy Vy đang chơi máy tính , trông cô rất vui vẻ khiến cả người anh đều nhộn nhạo

" bé con lại đây " anh phát tay về phía cô nhẹ giọng gọi

" vâng ? " mặc dù máy tính chơi rất vui nhưng lệnh của ông xã tương lai không thể cãi cho nên cô vẫn bỏ xuống từ từ đi lại gần chỗ anh còn rất tự giác ngồi vào lòng anh

" một không ? " anh cung chiều vô hạn nhìn cô , chỉ có cô mới có thể khiến anh thay đổi như vậy cũng chỉ có anh mới có thể chứng kiến được dáng vẻ yêu kiều của cô mà thôi , những người đàn ông khác dám dòm ngó đến cô ...hừ ...

" không đâu vui mà " Vy Vy cười hi hi trả lời , không hiểu sao cô không hề cảm thấy mệt gì cả chỉ thấy trong lòng rất vui vẻ mà thôi có lẽ ở bên cạnh Nghiêm khiến cô rất vui đi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Thấm thoát thời gian trôi qua một cách nhanh chóng , cuối cùng cũng đến ngày mà hai con người hạnh phúc đều mong đợi chính là ngày Vy Vy kết hôn với Bắc Nghiêm

Hôn lễ diễn ra trong thâm lặng a không phải nói là bởi vì Vy Vy không muốn bị nhiều người dòm ngó nghị luận về hôn lễ của cô cho nên hai bên nhà Lư Bắc đã bàn luận tổ chức trên một hòn đảo tư nhân của nhà họ Bắc

Hòn đảo sở hữu quyền của ông Bắc cũng chính là món quà cưới của ông dành cho con dâu bé nhỏ của ông , còn về phía ông bà Lư không có gì ngạc nhiên khi hai người bọn họ giao công ty lại cho anh quản lý nhưng Bắc Nghiêm lại cương quyết từ chối mà bắt buộc Lư Diệc nhận lấy , bắt đầu đi Lư Diệc phải nhận lấy công ty của nhà mình mặc dù anh vẫn đang còn muốn phát triển công ty của riêng mình và cuối cùng nhờ vào sự trợ giúp của tất cả mọi người hai công ty hợp vào thành một cùng nhau phát triển

Ngày hôm nay từ sáng sớm Vy Vy đã bị bà Lư cùng bà Bắc lôi dậy trù trên giường ngồi máy bay đi đến đảo tư nhân , ngồi trên máy bay cả người đều bị hai vị phu nhân hoạt động không ngừng nghĩ nào là chăm sóc da nào là trang điểm nào là mặc trang phục khiến cô hoa cả mắt , so với hôm đính hôn còn đáng sợ hơn nữa

Còn Bắc Nghiêm từ hai ngày trước đã tới đó điều hành mọi thứ trong buổi lễ , ngâm đắng nuốt cay rời xa bé con thân yêu của mình để chuẩn bị cho cô hôn lễ tuyệt nhất thế gian và độc nhất vô nhị

Rà soát lại một lần nữa tất cả đều hoàn mỹ , Bắc Nghiêm khoác trên mình bộ đồ chú rể màu trắng được thiết kế tinh xảo tôn lên vóc dáng đẹp như tượng thần viên cổ cả người anh đều toát lên khí thế vương giả cao quý giờ đây trên khuôn mặt lạnh lùng băng giá ngàn năm cuối cùng cũng không còn thay vào đó là khuôn mặt cười thật tươi chứng tỏ tâm tình anh cực kì tốt đẹp

Bắc Nghiêm dẫn đầu một đám người đi tới nơi máy bay đáp , đoạn đường từ trong sân lễ đến đó đều được trải thảm đỏ hoành tráng

Một đám mỹ nam mỹ nữ đi sau Bắc Nghiêm ai ai cũng nở nụ cười vui vẻ chúc phúc cho hôn lễ , không khó nhận ra đằng sau có 3 cặp trai gái đi chung với nhau và hai người đàn ông trung niên đang trò chuyện cười toe toét

Phuong Hân cùng với ông xã của mình Vĩnh Kỳ

Ngân Thanh cùng với Nam Việt

Hai người đàn ông trung niên không ai khác chính là hai ông thông gia ông Lưu và ông Bắc, bọn họ trên môi đều mỉm cười vui vẻ

Hai người cuối cùng chính là Vĩnh Thiên và Vân Nhan đã lâu không xuất hiện, khuôn mặt Vĩnh Thiên vẫn lạnh lùng nhưng để ý kỹ sẽ phát hiện khóe miệng của anh đang cong lên cùng với Vân Nhan thân hình hơi tiêu tụy nhưng khuôn mặt cũng rạng rỡ không kém, có thể thấy hai người bọn họ đã hòa hợp rồi

Đúng lúc đám người Bắc Nghiêm tới nơi hạ cánh của máy bay tư nhân cũng là lúc máy bay đáp xuống, mở cửa đi ra đầu tiên là hai người phu nhân Bà Lưu và Bà Bắc kế tiếp là trong tay bọn họ mỗi người cầm một cánh tay dắt đi xuống

Vy Vy xuất hiện với lễ phục cưới có hình dạng giống như một công chúa cổ tích màu trắng, làn váy xòe cổ điển mái tóc màu nâu được vấn lên theo kiểu cô dâu kem theo khăn che đầu màu trắng được vắt ra đằng sau

Khuôn mặt cô từ lúc xuất hiện luôn nở nụ cười hạnh phúc

Ông Lưu tiến lên dắt tay con gái bảo bối của mình đi vào lễ đường, ông Bắc cũng không thua kém ôm vợ yêu của mình đi lại chỗ Bắc Nghiêm đang đứng

Bên trong lễ đường, bên trên bục lớn Bắc Nghiêm đứng một mình chờ đợi cô dâu của anh, bên cạnh còn có cha sứ khuôn mặt hiền từ khóe miệng vĩnh viễn nở nụ cười đón hậu

Tiếng nhạc du dương vang lên, Ông Lưu nắm tay Vy Vy đi trên thảm đỏ đến chỗ Bắc Nghiêm, khóe mắt ông đã từ sớm ửng đỏ còn có bà Lưu cũng khóc ngồi trên hàng ghế đầu tiên

Bắc Nghiêm mỉm cười hạnh phúc nhìn bé con đang dần đi tới chỗ anh đang đứng, trong lòng rung động vì khoảnh khắc cả đời này vĩnh viễn là ngày hạnh phúc nhất cuộc đời của anh

Ông Lưu đặt bàn tay Vy Vy vào tay Bắc Nghiêm, cả khuôn mặt nghiêm túc nhìn anh: "cha giao con gái bảo bối cho con, cả cuộc đời này phải đảm bảo nó thật hạnh phúc nếu không cả nhà họ Lưu vĩnh viễn sẽ không tha cho con" câu này ông nói là sự thật nếu như tiểu thiên thần nhà ông có chuyện gì xảy ra ông sẽ là người đầu tiên đưa cô rời xa anh

"vâng" Bắc Nghiêm mỉm cười gật đầu, anh nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Vy Vy. Vy Vy cũng đồng thời cười thật hạnh phúc, hốc mắt lại có chút đỏ lên không biết nên nói gì

Ông Lưu vỗ vỗ vai Bắc Nghiêm rồi đi xuống chỗ bà Lưu ngồi xuống, cười vui vẻ với nhà thông gia rồi ôm vợ yêu đang khóc của mình vào lòng an ủi

"Bắc Nghiêm con có đồng ý lấy Lưu Vy Vy làm vợ suốt cả cuộc đời này vĩnh viễn làm cô ấy hạnh phúc dù ốm đau hay bệnh tật anh cũng sẽ không xa rời cô ấy?" Cha sứ nhìn đôi trai tài gái sắc bên dưới mỉm cười rồi bắt đầu đọc lời tuyên thệ

"con đồng ý" không hề do dự anh gật đầu đồng ý nhanh chóng rồi nhìn sang người con gái đứng bên cạnh mình, suốt cuộc đời Bắc Nghiêm anh thề rằng sẽ chỉ yêu thương một mình cô mà thôi

"Lưu Vy Vy con có đồng ý lấy Bắc Nghiêm làm vợ suốt cả cuộc đời này vĩnh viễn làm anh ấy hạnh phúc dù ốm đau hay bệnh tật con cũng sẽ không xa rời anh ấy?"

"con đồng ý" Vy Vy gật đầu, mỉm cười nhìn Bắc Nghiêm. Giây phút này đây cô sẽ mãi mãi ghi nhớ rằng cuộc đời của mình vĩnh viễn chỉ yêu một người tên là Bắc Nghiêm, người đàn ông duy nhất của cuộc đời cô

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: tuần trăng mật ở pháp

Thủ đô của nước Pháp, "kinh đô ánh sáng" của châu Âu, cùng với New York, London, Tokyo hợp thành bốn "thành phố toàn cầu", Paris như trái tim của châu Âu trong nhiều lĩnh vực kinh tế, thương mại, văn hóa, du lịch. Thành phố thuộc vùng Ile-de-France, nằm dọc bờ sông Seine, và đồng thời cũng là hợp lưu của sông Seine và sông Marne. Nhiều người yêu mến Paris thường nói đùa rằng, chỉ cần thêm hai chữ cái thì Paris sẽ biến thành thiên đường

Bắc Nghiêm và Vy Vy chọn cho mình nơi để hưởng tuần trăng mật ở Paris nơi được gọi là thiên đường của sự lãng mạn ngọt ngào

Trên cầu đi bộ Pont des Arts nổi tiếng với tên gọi 'cầu khóa tình yêu', họ là những đôi trai gái là những đôi vợ chồng hạnh phúc đi bên cạnh nhau cùng nhau khóa những khóa tình yêu gắn chặt tình yêu bọn họ cả đời, không khi đang nhận nhạo bỗng dừng lại tầm mắt bọn họ đều hướng về cặp trai gái mới bước lên cầu

Chàng trai mặc một chiếc áo khoác da lớn bên trong là áo sơ mi màu trắng tôn lên vóc dáng cao ráo săn chắc cùng với đôi chân hơn 1m8, anh chàng lịch lãm điển trai khí chất vương giả ở trên người anh hiếm ai có thể thay thế, trong chiếc áo khoác rộng của anh là một cô gái mặc một chiếc váy màu trắng xinh xắn, cả người cô giá chôn vào ngực anh để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp mà đáng yêu không thể tả, hai người bọn họ trên môi đều nở nụ cười

Ánh mắt ai cũng đầy hâm mộ, có người còn lấy máy ảnh ra ghi lại khoảnh khắc đẹp đẽ này

Hai người không ai khác chính là Bắc Nghiêm và Vy Vy vừa mới bước chân xuống đất nước Pháp xinh đẹp ngày hôm qua

"Nghiêm, chúng ta đi mua khóa để khóa lên cầu đi" Vy Vy hưng phấn lộ tay từ trong người anh chỉ đến chỗ bán ổ khóa

"được" Bắc Nghiêm sủng nịch ôm cô đến nơi bán khóa, nhiệm vụ của anh bây giờ là cung chiều cô vô tận cho nên chỉ cần cô thích tất cả đều được

Mua xong móc khóa cả hai đều móc khóa lên cầu, khoe miệng Bắc Nghiêm cong lên sủng nịch ôm tiểu bảo bối trong ngực nhìn xuống dòng sông bên dưới, cảm thấy thật thanh bình và hạnh phúc cả thế giới của anh bây giờ đã ở bên trong ngực của anh rồi, cả đời này anh sẽ dành tặng hết cho cô sẽ khiến cho cô hạnh phúc nhất

"như vậy thật tốt" Vy Vy tựa người vào lồng ngực anh thỏa mãn nói nhẹ thật nhỏ nhưng làm sao qua được Bắc Nghiêm

Anh thăm gật đầu, bàn tay lại ôm chặt eo cô hơn cảm thụ như vậy thật tốt

"chúng ta đi ăn thôi" đứng được một lúc Bắc Nghiêm ôm Vy Vy đến chỗ nhà hàng đặt trước, anh đã chuẩn bị thật tốt để cho cô một tuần lễ trăng mật lãng mạn

Bên trong nhà hàng lớn 5 sao của thành phố, hiện tại lại không một bóng người bên trong chỉ có duy nhất một chiếc bàn dưới ánh nến lung linh, bên trên bục lớn là hai người nghệ sĩ dương cầm đang đánh một bản nhạc, chiếc bàn trang trí rất đơn giản bên trên có một lọ hoa hồng xung quanh đều được cắm nến không khí cực kì lãng mạn

Đó chính là những gì Vy Vy thấy khi đi theo Bắc Nghiêm đi vào nhà hàng, nhìn thôi cũng biết chính là người đàn ông của cô chuẩn bị cho bọn họ, trong lòng cô cực kì ấm áp bàn tay vô giác nắm chặt tay Bắc Nghiêm

Trong lòng Bắc Nghiêm đang cực kì tự hào vì có thể làm cho cô thích, cảm giác thật thành tựu chỉ cần một nụ cười của cô là đủ rồi

Hai người ngồi vào bàn cũng là lúc người phục vụ nhà hàng đi ra đằng sau còn có một đoàn nhân viên bưng những khay đồ ăn lớn nhỏ đặt xuống bàn

Vy Vy để ý toàn là món cô thích, cô ngẩng mặt lên cười nhìn anh. Số cô sao lại tốt như vậy có được một người đàn ông hết sức yêu thương mình như vậy lại còn chăm sóc chi tiết như vậy

Vy Vy không biết toàn bộ sở thích của cô anh đều ghi nhớ thật rõ trong đầu, chỉ cần một thứ cô không thích anh sẽ thay đổi chỉ cần cô hạnh phúc mà thôi

"cảm ơn anh" lòng cô hiện tại thực sự cảm động đến chết rồi

"chúng ta là vợ chồng" Bắc Nghiêm cung chiều gấp thức ăn vào chén cho cô

Vy Vy gạt mình sau đó lại cười nhẹ, đúng vậy bọn họ là vợ chồng thì tại sao lại có thể nói một cách khách sáo như vậy cơ chứ, có anh thật tốt

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Kết thúc tuần trăng mật hai bạn trẻ Vy Vy cùng Bắc Nghiêm lại quay trở lại quy luật sống hằng ngày của họ, phải nói bây giờ ngoại trừ thời gian đi làm của Bắc Nghiêm còn lại hai người sẽ dính như sam không tách ra khiến bao nhiêu người hâm mộ

Mới đó mà thời gian ra mắt sản phẩm mới của Thiên Thần cũng đã tới đoạn hoàn thiện, mặc dù đối với sức hút của tập đoàn có thể quảng cáo ra rất rộng nhưng Bắc Nghiêm vẫn lấy danh nghĩa của nhà thiết kế V để quảng cáo sản phẩm trên nền của công ty anh, có trời mới biết anh muốn cho bọn họ biết bà xã của anh là người hoàn hảo đến thế nào

Đối với việc này Vy Vy cũng không phản đối chỉ cần có thể giúp được anh vậy là đủ rồi, từ đầu cô cũng không có ý định giấu diếm danh hiệu này suốt đời đâu bây giờ có thể dùng nó giúp đỡ ông xã thân yêu thì còn gì bằng cho nên mới có quyết định nhà thiết kế V tự tay tới buổi họp báo giới thiệu sản phẩm mới của Thiên Thần

Tin tức làm chấn động giới thời trang cùng giới thượng lưu phải biết nhà thiết kế V này không những tài giỏi mà còn rất thần bí cô chưa từng xuất hiện trên giới báo chí, có thể đeo thiết kế của cô chính là tượng trưng của đại vị trong giới thượng lưu này đơn giản vì không phải ai muốn mua được thì liền mua được. Từ trước tới nay nhà thiết kế này chưa từng đầu quân cho một công ty nào chính cô cũng có thương hiệu riêng của mình

Nay nhà thiết kế thần bí lại xuất hiện cùng với mẫu thiết kế mới nhưng cô lại là người thiết kế của sản phẩm mới tung ra của tập đoàn Thiên Thần lại khiến khắp nơi rồi rít phỏng đoán xem quan hệ của cô với Thiên Thần. Câu hỏi được đặt ra là Thiên Thần sao có thể thuyết phục được nhà thiết kế tài ba này đầu quân cho công ty bọn họ?

Mà nhân vật chính của những tờ báo mới xuất hiện hiện tại đang ngồi trên ghế sofa trong phòng làm việc của Bắc Nghiêm, Vy Vy thả tờ báo xuống lắc đầu chán nản tại sao đám người này lại thích soi mói như vậy nào là cô là người tình của tổng giám đốc Thiên Thần, nào là Thiên Thần phải bỏ ra một đồng tiền lớn mới có thể mời được cô về...nói chung là tùm lùm vấn đề a

" sao vậy ? " Bắc Nghiêm mới đi họp về vừa vào phòng đã thấy tiểu bảo bối của mình đàn xoa trán bộ dạng thật chán nản, anh tiến lên ôm cô vào lòng sủng nịch xoa trán giúp cô nào có bộ dáng lạnh lùng của tổng tài truyền thuyết

" không có gì " Vy Vy lấy lại tinh thần chui vào ngực anh tìm một vị trí thích hợp nũng nịu nói, không hiểu tại sao từ lúc kết hôn tới giờ cô cực kì thích anh ôm mình như vậy

" đi ăn cơm thôi " anh sủng nịch xoa mái tóc mềm mượt của cô, mắt vô tình lại liếc xuống thấy tờ báo trên bàn, nháy mắt trong mắt anh lóe lên tia thâm trầm. Xem ra mấy tên ruồi muỗi này không muốn tiếp tục hành nghề nữa rồi

Vy Vy để mặc người nào đó ôm mình đi, càng ngày cô càng ý lại anh rồi bất quá như vậy không phải rất tốt sao

Bắc nghiêm nhìn cô gái nhỏ đang ở trong lòng mình mỉm cười thỏa mãn, từ ngày kết hôn cô dường như thay đổi rất lớn trưởng thành hơn còn có thuần thực hơn, anh biết cô như vậy là bởi vì anh... anh còn nhớ hôm ở pháp cô đã nói cô sẽ khiến anh hạnh phúc vì có một người vợ như cô, lời nói đó anh vẫn luôn khắc trong lòng. Một người con gái sẵn sàng vì một người đàn ông của họ mà trở nên hoàn thiện chứng tỏ cô rất yêu người đó không phải sao mà chính anh cũng sẽ vì cô mà thay đổi bất quá chỉ một mình cô mới xứng đáng nhận được mặt thay đổi đó mà thôi, tìm anh chỉ có thể chứa một người con gái là cô mà thôi vĩnh viễn như vậy.

Một chiếc xe cadillac màu đen lịch lãm dừng lại trước cửa một nhà hàng 5 sao, một người con trai thân hình hoàn mỹ mặc y phục màu xanh da trời lạnh lùng bước từ trong xe ra kéo theo rất nhiều ánh mắt hâm mộ điên cuồng nhưng kể tiếp đó lại khiến toàn bộ hiện trường sặc sỡ

Một người lạnh lùng như vậy mà lại có thể cúi người ôm người trong xe ra ngoài, đó là một cô gái mặc một chiếc áo sơ mi kiểu kết hợp với một chiếc quần bò cá tính, cô có mái tóc màu nâu ngang lưng làn da trắng nõn nà cùng với khuôn mặt đẹp không thể tả

Hai người đứng là một đôi trời sinh mà từ lúc cô gái bước ra khuôn mặt chàng trai lại trở nên nhu mì sủng nịch ôm cô gái trong lòng bỏ mặc nhiều ánh mắt hâm mộ mà đi vào nhà hàng, hai người đó không ai khác chính là Bắc Nghiêm cùng Vy Vy rồi

Đợi đến khi hai người đi vào trong nhà hàng, người đứng xung quanh mới lúi lúi bàn luận

" này, hai người đó thật đẹp thật xứng đôi a "

" đúng vậy, nhất là chàng trai nha thật đẹp đó "

" tôi lại thấy cô gái kia đẹp hơn, là người đẹp nhất mà tôi từng thấy nga "

Từng lời bàn luận xuất hiện khắp nơi

Bên trong nhà hàng Bắc Nghiêm ôm Vy Vy đi thẳng tới phòng ăn đã đặt trước, anh rất lạnh lùng liếc những ánh mắt hướng về Vy Vy trong ngực, chết tiệt mỗi lần đi tới những chỗ như vậy mấy con ruồi đáng chết kia lại dám nhìn bảo bối của anh, dám nhìn nữa anh sẽ móc mắt bọn họ

Vy Vy sao lại không biết người đàn ông đang ôm cô có biểu hiện gì, cô phì cười trong lòng lại thầm hạnh phúc

Hiếm khi mới có cơ hội chọc anh tất nhiên Vy Vy sẽ tận dụng cơ hội triệt để, cô che miệng cười khúc khích " anh chính là một cái bình dấm hahaha "

Bắc Nghiêm bắt đầu dĩ sủng nịch ôm chặt cô hơn nữa nghiêm túc gật đầu " đúng vậy cho nên đám ruồi muỗi này thật đáng chết " anh không hề phủ định lời cô nói, ai bảo tính độc chiếm của anh rất lớn, bé con của anh chỉ có thể được một mình anh ngắm nhìn mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Lúc Vy Vy cùng Bắc Nghiêm vào phòng đã có người phục vụ đứng đợi sẵn, tác phong anh ta rất nhanh nhẹn lại không có một động tác dư thừa nào ngoại trừ hơi ngạc nhiên rồi chỉ có lãnh đạm, nhiều đó cũng đủ Vy Vy cảm thán trong lòng không hổ là nhà hàng 5 sao nhân viên phục vụ rất tốt rất biết làm việc, cô rất hứng thú cảm thán nhưng lại không biết nam nhân bên cạnh từ lúc nào đã đen mặt đơ giãn vì bé con của anh lại đi chú ý người đàn ông khác bỏ quên anh bên cạnh, thật tức chết anh rồi

Vậy là người nào đó bá đạo ôm chặt vòng eo của cô rồi lại lạnh lùng liếc người phục vụ kia một cái khiến anh ta lạnh hết cả sống lưng trong lòng thâm than vãn, cho xin hân có làm gì đắc tội đến vị tổ tông này đâu nha thật khó hiểu

Dọn hết món đồ ăn trong khay lên bàn người phục vụ liền lui ra để lại không gian cho hai vợ chồng bọn họ, anh ta vừa mới đi Vy Vy đã bị Bắc Nghiêm lôi kéo vào ngực hôn đắm đuối cho đến khi cô không thể thở mới thỏa mãn buông cô ra, bàn tay anh miết miết bờ môi nhỏ nhắn bị hôn đến đỏ hồng của cô khiến tâm tình anh thật tốt, ở nơi này có hương vị của anh cũng chính là đặc quyền chỉ mình anh mới có

Vy Vy bất đắc dĩ lắc đầu người đàn ông này của cô cũng quá đồ dấm đi bất quá cô thích

" ăn thôi " nghĩ đoạn cô gấp mấy miếng thịt bỏ vào chén của anh rồi cũng tự mình ném thử

Suốt bữa ăn Vy Vy ăn rất ít hầu như đều là Bắc Nghiêm ăn, mặc dù anh ăn rất nhiều nhưng động tác lại rất tao nhã quý phái không tìm ra sơ hở thô tục nào khiến Vy Vy lưu luyến

Biết tiểu bảo bối nhà mình ăn rất ít làm anh đau lòng không thôi, anh cũng nhiều lần cưỡng chế cô ăn thêm nhưng tất cả đều bị ọi ra ngoài không thôi cho nên bữa ăn của cô mặc dù ít nhưng đều phải đầy đủ dinh dưỡng cho nên trong nhà ngoại trừ mấy đầu bếp lâu năm của nhà anh toàn bộ đều là chuyên gia dinh dưỡng cho cô, nay đi nhà hàng ăn anh cũng gọi toàn những món cô thích để đảm bảo cô được ngon miệng

Bắc Nghiêm cung chiêu lau miệng cho cô rồi lại lau tay sau đó đưa nước cho cô uống xong xuôi mới lo lắng cho bản thân mình

Vy Vy cũng để mặc cho anh làm, đối với hành động của anh cô cũng đã rất quen thuộc rồi hơn nữa còn hưởng thụ mà ngả người tựa vào đằng sau híp mắt lại nhìn anh

" tiểu yêu tinh " Bắc Nghiêm búng mũi cô một cái, có trời mới biết nhìn cô như vậy thôi cũng đủ anh nhộn nhạo trong lòng rồi, anh thầm thở dài trong lòng anh dám chắc nếu một ngày nào đó cô không ở bên cạnh anh cuộc sống của anh khẳng định sẽ chỉ là một màu u tối mà thôi bất quá anh chưa bao giờ nghĩ sẽ để chuyện đó xảy ra đâu, anh cung chiêu cô còn không hết làm sao nữa làm cô tổn thương đâu

" đau nha " Vy Vy chu môi cực đáng yêu tố cáo, ánh mắt cô long lanh khiến người nào đó hận không thể ngay bây giờ nuốt vào bụng hung hăng yêu cô một trận

Trên thực tế anh cũng đã hành động như vậy, Bắc Nghiêm duỗi tay ôm cô vào lòng tham luyến hít thở hương thơm trên người của cô, bàn tay còn lại cũng không chịu yên phận du ngoạn khắp trên người cô, không biết từ lúc nào bàn tay lớn đã luồn vào áo sơ mi của cô xoa nắn hai đồi núi mềm mại

" ừm..không nên a sẽ có người " Vy Vy cả người căng thẳng cố gắng đẩy bàn tay anh ra ngoài, ai biết lỡ đâu nhân viên phục vụ bước vào thì phải làm thế nào, tuy cô không bài xích mấy chuyện thân thiết với anh như vậy nhưng cũng không có nghĩa muốn làm xuân cung đồ sống ở nơi này đâu

Mị: Hắc hắc ước gì ngoài đời cũng có một ông giống như anh n9 nhỉ?

Mà bật mí cho các bạn biết bắt đầu từ chương sau sẽ có một số biến cô bất ngờ nga

Khụ...chỉ có như vậy thôi chúc các bạn đọc giả một ngày tốt lành

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Kết thúc buổi ăn trưa Vy Vy thì trở về nhà còn Bắc Nghiêm bị cô cưỡng chế bắt đi công ty làm việc một mình trở về nhà

Mang theo tâm trạng thực tốt cô vừa đi về nhà đã phát hiện có một người đứng bên ngoài cửa nhà cô mà người đó không ai khác lại là Diệu Ngọc người đã từng có chút rắc rối với cô công ty cha cô ta cũng bị Nghiêm với anh cô phanh phui nhiều tội lớn, nhưng mà tại sao bây giờ lại xuất hiện ở đây. Không hiểu sao tâm trạng cô có chút bất an

Diệu Ngọc từ xa đã thấy Vy Vy đi tới nhưng mà lại không biết làm sao , cô ta đứng tại chỗ băn khoăn nhìn chăm chăm Vy Vy

" cô tới đây làm gì ? " đối với cô gái trước mặt này Vy Vy cảm thấy có chút bài xích nhưng cũng không phải chán ghét nhiều lắm nhưng đối với người trước đây có ý với chồng mình thử hỏi ai có thể dùng khuôn mặt vô tư mà dối mặt ?

" tôi ... " Cô ta nắm chặt hai tay không biết làm như thế nào nhìn Vy Vy có chút hổ thẹn

" cô nói đi " Vy Vy đứng tại chỗ nhìn cô ta , trông cô ta giống như có gì đó muốn nói

" xin cô giúp tôi " bỗng nhiên cô ta quỳ rạp xuống chân Vy Vy , khóe mắt ứa ra những giọt nước mắt nhìn Vy Vy . Mối đồ mọng đã bị cô ta cắn đến chảy máu

" vì sao tôi phải giúp cô ? " với vấn đề này bỗng dưng có người tới quỳ trước mặt của mình lại xin mình giúp cô ta , bất quá không lẽ cô ta định xin cô đi cầu xin Nghiêm bỏ qua cho công ty cô ta

" tôi ...tôi thực sự không còn cách nào khác .. làm ơn " Diệu Ngọc khóc như mưa nắm lấy ống quần Vy Vy , giọng nói của cô ta chứa đầy bất đắc dĩ và bi thương

" được rồi giúp cô việc gì ? " Vy Vy thở dài cũng may nơi này là khu riêng của nhà cô nếu không phỏng định có người đi qua sẽ tưởng cô bắt nạt người ta mất với lại cô cảm thấy cô gái Diệu Ngọc kia hình như thay đổi rất nhiều trước kia , mặc đồ cũng bảo thủ hơn còn có khuôn mặt hốc hác nào còn đáng người tiểu thư điệu đà kiêu ngạo như trước

" cô thật giúp tôi ? " Diệu Ngọc giống như nhận thấy được điều khó tin nhất trên đời vốn dĩ cô bị bức đến đường cùng mới bỏ hết tự trọng tới đây cầu xin nhưng lại không dám mơ ước được cô giúp đỡ nay lại nhận được đáp án như vậy

" vào nhà nói " Vy Vy thở dài kéo cô ta đứng dậy , được rồi cô thừa nhận cô là người rất dễ tính a

Vy Vy dẫn theo Diệu Ngọc vào nhà mình , đợi quản gia đưa đồ uống lên mới ngồi thẳng nhìn cô ta , cô muốn biết chuyện gì lại khiến một con người kiêu ngạo như Diệu Ngọc chịu xuống mình tới đây quỳ xuống ống quần cô như vậy

" thật xin lỗi " còn chưa đợi Vy Vy nói chuyện Diệu Ngọc đã mở miệng chân thành xin lỗi cô , trong mắt cô ta chỉ còn lại biểu tình thành khẩn cùng hối hận

" được rồi , cô có chuyện gì sao ? "

" chuyện là như vậy" Diệu Ngọc đem mọi chuyện kể cho Vy Vy nghe

Thì ra từ ngày tập đoàn nhà cô ta bị phanh phui những chuyện xấu công chuyện làm ăn ngày càng xuống dốc vì nợ nần Diệu Quang cũng chính là cha Diệu Ngọc bán cô ta cho một ông chủ của chợ đêm làm công cụ phát tiết lấy tiền trang trải nợ nần , cô biết cũng bởi vì bản thân mình đắc tội với Vy Vy cho nên công ty bà cô ta mới bị như vậy nhưng lại không ngờ công ty của bà cô ta lại làm ra nhiều chuyện xấu hổ như vậy cho nên mới chấp nhận bị bán đi , suốt mấy tháng qua cô ta không bị hiếp đáp cũng bị sỉ nhục bởi những người đàn ông ghê tởm ở chợ đêm , vì không muốn sống tiếp những ngày như vậy cho nên cô ta liều mạng trốn thoát chạy về nhà tìm ba mình mong ông ta cứu giúp nhưng không ngờ lại bị ông ta nhẫn tâm đá ra khỏi nhà , nhắm hi vọng cuối cùng cô ta tới tìm mẹ của mình nhưng lại phát hiện mẹ của mình cũng bị ông ta đánh đập dã man , cô vì thương mẹ mình cho nên trốn ở trong nhà chăm sóc mẹ mình nhưng lại không ngờ nghe được một bí mật động trời

Đó là ông ta chính là người hại anh trai của mình mới lên được người đứng đầu Diệu Thị , vốn dĩ đã quá thất vọng về cha mình cho nên cô ta đã định rời khỏi nhưng lại phát hiện ra được kế hoạch độc ác sắp tới của ông ta cho nên cô mới tới đây cầu xin

" xin cô hãy tin tôi , điều tôi nói là sự thật " Diệu Ngọc giống như sợ Vy Vy không tin , cô ta quỳ xuống sàn nức nở nói , mặc dù việc cô đang làm chính là đang hại cha đẻ của mình nhưng cô cũng là bước đường cuối cùng vì muốn mẹ và bản thân mình thoát khỏi cảnh tượng tàn khốc này cho nên cô mới đến đây cầu xin Vy Vy

Vy Vy trầm mặc không nói gì nhưng trong lòng lại thầm phi nhỏ Diệu Quang đến cả con gái và vợ mình mà cũng làm như vậy đúng là cảm thú mà , nhưng đối với Diệu Ngọc cô cũng không hề quá tin tưởng vào lời nói của cô ta xem ra phải nói chuyện này với Nghiêm thôi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Sau khi Diệu Ngọc rời đi Vy Vy nhưng cũng chưa đáp ứng sẽ giúp mẹ con bọn họ trốn thoát cô phải chắc chắn điều cô ta nói là sự thật thì mới tin được , 5 giờ chiều cuối cùng Bắc Nghiêm cũng trở về nhà

Vừa bước vào nhà anh đã nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé đang nằm trên ghế trong phòng khách loay hoay vẽ cái gì đó trên giấy, cả người cô chỉ mặc một chiếc váy ngủ ở nhà chứng tỏ vừa mới ngủ dậy, hình như cô không hề phát hiện chuyện anh đã về cho nên vẫn chăm chú vẽ, những sợi tóc dài xõa tùy ý vương lên mặt ghế cả người cô giống như một tinh linh nhỏ bé linh động, Bắc Nghiêm khẽ nuốt nước miếng cười tà tà lại gần cô

" A... " Vy Vy đang chuyện tâm về thì bị một bàn tay lớn nào đó sờ soạng trên người theo như phản xạ cô hét lên một tiếng định quay lại nhìn lại bị một vòng tay ấm áp ôm lấy, nhận thấy được hơi thở quen thuộc cô mới thở ra một cái vỗ vỗ ngực thầm mừng sợ chết cô rồi

" về cái gì ? " Bắc Nghiêm phì cười với hành động của cô cung chiêu vén mái tóc rơi xuống mặt cô hỏi

" nẫu thiết kế mới nha " Vy Vy giống như đứa trẻ nhỏ đưa bản vẽ đang vẽ dở che lại không cho anh coi tình nghịch nháy mắt với anh một cái

Bắc Nghiêm mỉm cười cũng không ép cô bắt quá sớm muộn gì cũng thấy không phải sao

" A, đúng rồi Nghiêm em có chuyện muốn nói với anh " đột nhiên Vy Vy từ thế bị động chuyển thành thế chủ động, cô quay người lại ngồi trên đùi của anh nghiêm túc nói

" có chuyện gì sao ? " anh thật tò mò nha bé con của anh sẽ nói với anh chuyện gì nào

" chuyện là hôm nay cô gái Diệu Ngọc kia có tới tìm em "

" hửm ? " Bắc Nghiêm nhíu mày suy nghĩ tại sao cô ta lại đến tìm bé con của hắn, nếu như cô ta dám có ý đồ bất chính đối với cô anh khẳng định cô ta sẽ sống không bằng chết

" được rồi, cô ta nói với em một chuyện " Vy Vy khẽ lắc đầu, nhìn biểu tình của anh là biết ngay anh đang suy nghĩ gì đó không tốt rồi

" nói xem " Bắc Nghiêm ôm eo cô để cô ngồi thật thoải mái trong ngực mình mới chậm rãi hỏi lại

" cô ta nói cha cô ta cấu kết với phó giám đốc trong công ty của anh trai em nhằm tiết lộ thông tin quan trọng với bên ngoài hãm hại anh ấy " nói đến chuyện này Vy Vy rất tức giận, đáng ghét dám hãm hại anh trai cô hừ không có cửa lớn đâu cửa sổ cũng đóng

Bắc Nghiêm trầm mặc không nói suy nghĩ về chuyện này Diệc cũng đã phát hiện sơ hở nhưng lại không có chứng cứ cho nên mới âm thầm điều tra nay không ngờ người đứng sau phó tổng giám đốc kia lại là lão già Diệu Phong đáng chết kia, đúng là quá ngu xuẩn rồi. Bất quá tại sao Diệu Ngọc lại nói cho Vy Vy biết

" cô ta có nói muốn em làm gì không ? " đột nhiên trong đầu anh lóe lên một vài tin tức điều tra được về cô ta và mẹ cô ta

" à về chuyện đó cô ta muốn chúng ta giúp cô ta và mẹ cô ta trốn thoát là được mà em cũng chưa có đồng ý với cô ta đâu " Vy Vy gạt đầu bộ dạng trẻ nhỏ dễ dạy nói

" tốt chuyện này để cho anh xử lý đi còn bây giờ anh rất đói nga " Bắc Nghiêm mỉm cười nheo má cô một cái sau đó ôm cô đi lên lầu còn chuyện sau đó ... ai nha tự nghĩ đi :))

3 tiếng sau hai thân ảnh xuất hiện ở nhà chính họ Lưu, chàng trai ôm cô gái nhỏ trong lòng cười thỏa mãn đi vào nhà còn cô gái thì thăm nguyên rùa 18 đời tổ tông nhà anh bắt quá thân thể vẫn dễ mặc cho anh ôm đi vào cơ bản đến bây giờ cô cũng không đi bình thường được cả người đều hơi ngưng ngừng

" tiểu thư " Thím Trương vừa hay từ trong phòng khách đi ra thấy Vy Vy trở về vui vẻ thiếu chút nữa nhảy cẫng lên che miệng hô lớn, hốc mắt hồng hồng định tiến lên ôm cô một cái ai biết đâu bị một ánh mắt lạnh lẽo quét bà một cái khiến bà sợ chết khiếp đành đứng yên một chỗ không dám động đậy chỉ trung khuôn mặt tíy khuất nhìn Vy Vy

Vy Vy phì cười từ trong lòng của anh từ từ đi ra ôm lấy bà ngọt ngào kêu " thím Trương đã lâu không gặp "

" tiểu thư " Thím Trương giật mình cười vui vẻ nhưng vẫn không nhìn được rùng mình một cái khi nhìn về phía Bắc Nghiêm đang trừng mắt với bà, thăm lâu mò hỏi chồng tiểu thư thật đáng sợ à bất quá bà cũng nhìn ra được anh ta rất yêu tiểu thư nhà mình cho nên cũng yên tâm không sợ tiểu thư bị ăn hiếp

" đúng rồi anh trai đâu " Vy Vy bây giờ mới để ý không thấy Lưu Diệc, ông bà Lưu từ ngày giao lại được ' của nợ ' kia liền nắm tay nhay ngoao du thiên hạ, mấy ngày trước cô gọi điện mới biết đang làm khách ở bên vương quốc Anh không biết bây giờ ra sao rồi

" cậu cả đang ở trên thư phòng để thím lên gọi xuống " nói đoạn Thím Trương lật đật đi lên lầu, bà dám cá nếu như còn đứng ở đó nữa sẽ bị chồng tiểu thư giết chết bằng ánh mắt, Vy Vy nhìn động tác luống cuống của bà quay lại trừng mắt Bắc Nghiêm một cái

Thím Trương vừa đi Bắc Nghiêm đã tiến lên ôm eo Vy Vy thật chặt hưng hăng hôn cô một cái sau đó mới thả ra, bà già đáng chết dám chiếm chỗ riêng của Bắc Nghiêm anh, nếu như không phải tiểu bảo bối trừng mắt ra hiệu anh đã sớm ném bà ta ra khỏi vòng ôm của cô rồi hừ hừ không biết ôm là đặc quyền chỉ dành riêng cho anh thôi sao hả ?

Đáng tiếc Vy Vy không biết suy nghĩ của anh lúc này nếu không phỏng chừng sẽ một cước đạp anh bay thật xa khinh bỉ nhìn anh một chút

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Lúc Luru Diệc xuống nhà đã thấy Bắc Nghiêm ôm Vy Vy ngồi trên ghế tay kia đút trái cây vào miệng cho cô ăn bộ dạng giống như anh mới thực sự là chủ nhân của căn nhà này vậy . Khóe miệng Luru Diệc giật giật nhưng sau đó lại cười đi lại chỗ hai người

hôm nay rỗng tới nhà tôm sao ? anh hài hước ngồi xuống đối diện với hai người vắt chéo chân nói

anh Vy Vy mặc kệ Bắc Nghiêm bên người chạy tuốt qua ngồi với Luru Diệc ôm cánh tay anh nũng nịu . Đây là thói quen của cô rồi

Luru Diệc sờ sờ tóc cô có hơi đắc ý nhìn Bắc Nghiêm giống như đang nói : nhìn đi đây là em gái tôi ha ha ha

Bắc Nghiêm đen mặt chưa lẽ nói : Bé con

ách... Vy Vy bây giờ mới để ý tới anh cô giật mình một cái sau đó cười híp mắt từ chỗ Luru Diệc ngồi lại trong vòng tay của anh . Trong lòng thâm lắng đầu bắt đầu đi , người đàn ông của cô cái gì cũng tốt chỉ là lúc anh ghen rất kinh khủng a mà hình phạt mà cô phải chịu ... nghĩ thôi cũng rùng mình mặc dù đó là hình phạt ' ngọt ngào '

Đúng như dự đoán khuôn mặt Bắc Nghiêm khề đụ xuống nhưng vẫn trừng mắt với Luru Diệc

được rồi , hai người tới không phải chỉ là đi thăm tôi chứ Luru Diệc cũng rất rõ ràng tính tình của người nào đó , nếu như không phải có việc anh ta khẳng định sẽ không tới tìm anh

Bắc Nghiêm gạt đầu nếu như không phải chuyện này nói chuyện qua điện thoại không tiện với lại bé con nói muốn tới thăm Luru Diệc anh chắc chắn sẽ không đưa cô tới đây , mà chuyện này làm sớm một ngày càng yên tâm ngày đó không phải sao ?

em tới nhà ăn với thím Trương một lát nhìn thấy hai đại nam nhân nghiêm túc Vy Vy nhanh miệng nói rồi đi vào nhà ăn , cũng lâu lắm rồi cô chưa được ăn bánh ngọt do thím trương làm có chút nhớ hương vị của nó

Luru Diệc và Bắc Nghiêm thăm nháy mắt cả hai người cùng nhau đi lên thư phòng

Cho đến khi Bắc Nghiêm đi xuống lần nữa đã thấy Vy Vy vui vẻ ôm mấy hộp bánh ngọt trong lòng hai mắt cười típ hần lên rất vui sướng

Thím Trương đứng bên cạnh luôn miệng dặn dò cô đủ chuyện không khí rất hài hoà

Phát hiện Bắc Nghiêm đi xuống thím trương mới nói với Vy Vy câu cuối cùng rồi vắt chân chạy đi chỗ khác

Vy Vy mỉm cười đi lại chỗ anh trên tay vẫn không quên cầm nốt mất hộp bánh trên bàn chất đầy trong vòng tay sớm đã đầy bánh của mình

Bắc Nghiêm sùng nịch cười nếu thích ăn anh bảo người làm , không cần cầm nhiều như vậy

không cần đâu bánh thím trương làm rất ngon em ăn từ nhỏ đến lớn nga Vy Vy chu miệng nói , hai mắt lại đề phòng anh đem đồng bánh trên người cô vứt xuống

Đại boss Nghiêm phì cười với hành động đáng yêu của cô , bé con của anh càng ngày càng đáng yêu rồi nhìn chỗ nào cũng thấy thích , anh phải có phúc bao nhiêu mới có được cô kiếp này nhi

Ai nha bữa nay mị vào học ngày đầu tiên rồi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Tại một căn nhà hoang vắng trên một mảnh đất đầy cây cối , không gian khắp nơi quý mị rợn người . Chiếc cột trong góc căn nhà có một cô giả mặc một

chiếc váy màu nâu rách nát dài tới đầu gối chân đầu tóc cô ta bù xù không nhìn ra được rõ ràng khuôn mặt , cả người cô ta đầy rẫy vết thương chi chít trên người bộ dạng cực kì nhếch nhách

Cả căn nhà hoang chỉ có duy nhất một mình cô ta bị cột trên đó còn ra không còn ai khác , một lát sau một người đàn ông trung niên khuôn mặt chẳng chút đầu vết sẹo hung tợn bước vào trên người hắn ăn mặc không khác nào một du côn chính hiệu , trên tay hắn ta cầm 1 hộp com nhỏ tiến lại gần cô gái đang bị cột

Mà cô gái kia hình như đang bị hôn mê gì đó cho nên không động đậy , cả căn phòng im lặng đến quỷ dị . Bỗng nhiên người đàn ông kia cầm ca nước gần đó xối vào mặt cô gái một cái

Cả người cô gái kia run run lên sau đó mới nặng nề ngẩng mặt lên , bây giờ mới phát hiện người này lại không ai khác là Diệu Ngọc mới gặp Vy Vy mấy ngày trước , khuôn mặt cô ta trắng bệch không còn một chút huyết sắc nào , đôi mắt chứa đầy bi thương cùng với đau đớn . Diệu Ngọc thấy người đàn ông trước mặt mình cũng không hề có lên tiếng chỉ cười đầy tự điều nhắm mắt lại tiếp tục im lặng

Mi người đàn ông nhú lại hình như rất khó chịu với hành động của cô , hắn ta rút bên hông ra một sợi roi da quất lên người Diệu Ngọc

" chát " tiếng roi vụt lên người kế tiếp đó trên người Diệu Ngọc lại thêm một vết thương , từ vết thương bị đánh rướm máu ra trông thật chói mắt khiến người khác sợ hãi

" người đàn bà chó chết dám không để ý tới ông sao ? " người đàn ông gầm lên hai mắt trợn lên hung ác càng thêm mạnh tay đánh lên người Diệu Ngọc

" khốn kiếp " mãi mà Diệu Ngọc vẫn không hề phản ứng người đàn ông giống như bị điên lên hung hăng đập vào người cô ta một cái sau đó rồi đi còn ác độc nên hộp thức ăn xuống dưới đất dẫm lên sau đó mới rời đi

Đợi đến khi người đàn ông kia rời đi Diệu Ngọc mới ngẩng mặt lên cười thê lương , từ ngày ở nhà Vy Vy trở về không hiểu tại sao cô lại rất hay bất an , khi nhận được cuộc gọi của Bắc Nghiêm hứa sẽ để cho hai mẹ con cô đi ra nước ngoài cho nên cô nửa đêm từ chỗ trốn đến nhà tìm mẹ mình muốn đưa bà rời đi nhưng một màn kia lại khiến cô bị sốc nặng bị thương cùng thống khổ

Người cha mà một thời cô tưởng kính nể yêu thương lại đang cùng với một người phụ nữ lăn lộn trên giường nhưng cái chính là mẹ cô lại bị buộc ở chỗ gần đó chứng kiến toàn bộ điều đó

Bây giờ cô mới hiểu tại sao khi ở chung với cha cô mẹ cô chưa bao giờ nở nụ cười hay chỉ là một hành động lấy lòng đối với ông

Lúc trước cô thấy ông ta đối xử với cô rất tốt không nói đúng hơn là cưng chiều cô như mạng mà đối với mẹ cô cũng rất sùng ái cho nên cô mới có tính cách kiêu ngạo hơn người hay ăn hiếp người khác nói đúng hơn là ghen tị những người có sắc đẹp hay địa vị hơn mình

Cho đến khi cô vô tình đắc tội với vợ của đối tác làm ăn với ông ta chính là Vy Vy vợ Bắc Nghiêm ngày đó , tin đồn cô bị đưa vào khách sạn cùng với những thông tin xấu hổ của cha cô bị phanh phui cô biết người làm việc này chính là Bắc Nghiêm nhưng quả thật cô lại không ngờ ba cô lại làm nhiều việc xấu như vậy cho nên những chuyện anh ta phanh phui tất cả đều là sự thật còn có chuyện ông ta hãm hại người thân để chuộc lợi ông ta cũng làm còn chuyện cô bị đưa vào khách sạn với người đàn ông khác cũng là ông ta sắp xếp tất cả chỉ để tư lợi cho bản thân mình . Ngay từ giây phút đó hình tượng người cha đáng kính sùng ái cô đến tận trời lại phút chốc bị phá hủy hoàn toàn

Cuối cùng cô cũng không hề trách Vy Vy hay Bắc Nghiêm ngược lại cô lại cảm thấy nên cảm ơn hai người bọn họ đã để cho cô nhìn ra bộ dạng thật sự của ông ta , thật sự ghê tởm

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Trong phòng làm việc của tổng giám đốc Thiên Thần , hai người đàn ông mặc âu phục khác nhau một người màu đen một người màu đỏ đang ngồi đối diện với nhau hai người đó không ai khác chính là Bắc Nghiêm và Lưu Diệc

Bắc Nghiêm tao nhã buông ly trà trên tay xuống vắt chéo chân nhìn Lưu Diệc chuyện này cậu định xử lý như thế nào ?

đã tìm được nơi giấu cô ta cũng đã cứu được mẹ cô ta nhưng mà lão Diệu Quang lại dám câu kết với băng đảng của thế giới ngầm người bạch đạo như chúng ta đối chọi cũng không phải là kẻ hay Lưu Diệc nhíu mày trả lời , mặc dù anh ở bạch đạo

cũng coi như là có tiếng nhưng mà ở nơi hắc đạo kia sâu không lường được bắt quả không phải là anh sợ nhưng chỉ là có hơi phiền phức

Nhờ Thiên ra mặt đi Bắc Nghiêm cũng gạt đầu tán thành , chuyện này một trong hai người bọn họ đều không thể nhúng tay tới giới hắc đạo chỉ bằng để một người đứng đầu nó ra mặt

được , nhưng mà Vy đâu bây giờ Lưu Diệc mới chợt nhớ ra hôm nay Bắc Nghiêm người có tiếng dính vợ như keo lại không đưa vợ đi làm nga

đi với đám người Phương Hân gì đó nhắc đến chuyện này lại khiến anh đen mặt , sáng nay lúc hai người chuẩn bị đi làm lại nhảy đầu ra mấy tên đáng chết cướp mất bảo bối của anh , nếu không phải cô này thì anh sẽ để cô đi ?

được rồi tôi đi trước Lưu Diệc gật đầu rồi đứng dậy ra về , xem ra phải tiến hành một cuộc cải cách máu trong công ty rồi

Trong quán cà phê gần đó Vy Vy cùng với hai người Phương Hân còn có Vân Nhan , nhìn sắc mặt Vân Nhan cũng biết rất tốt rất thoải mái và vui vẻ

" chị , Vĩnh Thiên đối tốt với chị chứ ? " Vy Vy quan tâm nắm lấy tay Vân Nhan hỏi , nếu như Vĩnh Thiên dám đối xử không tốt với chị ấy cô sẽ không bao giờ tha thứ cho anh ta

" ừm , rất tốt " nhắc đến Vĩnh Thiên , Vân Nhan một mặt đỏ ửng trả lời

" anh rể nhà cực kì đối tốt với chị dâu luôn " Phương Hân cao hứng không ngại đem ánh mắt sùng bái với Vân Nhan , đối với cô anh trai của chồng cô Vĩnh Kỳ mới là người đáng sợ nhất so với đám người Bắc Nghiêm chỉ có hơn chứ không kém về độ tàn nhẫn ấy nếu không cũng không phải là người thao túng cả thế giới ngầm rồi

" hắc hắc , vậy trong chúng ta ai cũng có gia đình chỉ còn lại Diệc thôi nhỉ ? " Ngân Thanh tà ác nháy mắt với Vy Vy khiến cả đám người đều nổi da gà , không biết cô ấy lại suy nghĩ ra chiêu trò gì nữa đây

Quả nhiên chưa kịp để mấy người khác nói Ngân Thanh đã nháy mắt với bọn họ " chúng ta có nên vì tương lai tương sáng của anh ấy không ? "

" cô không sợ lão Việt nhà cô ghen vì cô để ý đến người đàn ông khác ? " hành động đang hưng phấn của Ngân Thanh ngay lập tức bị đình chỉ bởi câu nói của Phương Hân , cô rùng mình một cái rồi quyết định sẽ không bao giờ nghĩ đến chuyện này nữa

" phì .. " Vy Vy không nhịn được mà cười tươi , khoe miệng Phương Hân và Vân Nhan đồng thời cũng giật giật cười nhẹ

" có lẽ mấy người đàn ông kia đều có tính cách khá giống nhau cho nên bọn họ mới có thể làm bạn với nhau nga " Vy Vy chợt nghĩ đến ông xã mình còn có mấy người Vĩnh Thiên , bọn họ tự tiện kéo ra một người ai không phải là tử thần trong lĩnh vực của họ ?

" yes , sẽ có lúc bà đây đứng dậy phát cờ khởi nghị đòi lại chủ quyền áp đảo người đàn ông tư bản hừ hừ " Vân Nhan vỗ đùi gật đầu lia lịa không để ý tới ánh mắt lo lắng của Vy Vy còn có hai cặp mắt xem kịch của Vân Nhan và Phương Hân đang nhìn cô

" em muốn làm gì hả ? " một giọng nói trầm ấm có phần lạnh lẽo vang lên từ sau lưng Ngân Thanh , làm cô giật thót mình cầm đầu xuống dưới bàn lấy cái menu che lên đầu không dám nói gì hết

Nam Việt mặc bộ đồ tây màu trắng tào nhả mà lạnh lùng đứng đằng sau Ngân Thanh , bên cạnh anh còn có Vĩnh Thiên đã từ lúc nào đến bên cạnh Vân Nhan ôm cô vào lòng đứng một bên vẻ mặt xem kịch

" trả lời anh " Nam Việt dường như không muốn cô cho qua chuyện này cho nên giật tờ menu đang che đầu Ngân Thanh kéo cô đứng dậy ôm vào lòng lạnh lùng hỏi nhưng nếu nghe kĩ sẽ phát hiện bên trong câu hỏi của anh chứa đầy sùng nịch vô hạn dành cho cô gái trong ngực

" không có gì nha " biết mình trốn không thoát thái độ Ngân Thanh thay đổi 360 độ , cô chủ động vòng tay qua cổ anh nũng nịu nói , còn lấy đầu cọ cọ vào ngực Nam Việt giống như con mèo nhỏ

" tốt " Nam Việt thấy cô nũng nịu mình như vậy trong lòng mềm nhũn ôm thiên hạ trong lòng càng chặt nói nhỏ

Vy Vy nhìn một màn này bỗng dưng thấy nhớ ông xã của mình , anh ấy cũng rất hay dính lấy cô ôm cô như vậy

" hai người có muốn vào chung luôn hay không , một lát nữa ông xã các cô cũng tới " Vĩnh Thiên hơi lạnh lùng hỏi Vy Vy cùng với Phương Hân đang ngồi một mình

" được "

Một đoàn 6 người cùng nhau đi vào chỗ phòng đặt sẵn , Nam Việt ôm Ngân Thanh ngồi xuống bên cạnh Vĩnh Thiên và Vân Nhan

Vy Vy cùng Phương Hân ngồi đối diện , bất quá người nói chuyện chỉ có 4 người phụ nữ còn hai người đàn ông cũng chỉ sùng nịch ôm cô gái trong lòng không nói chuyện

Đột nhiên Vĩnh Thiên ngẩng mặt lên nhìn Vy Vy nghiêm túc nói : " chuyện lần trước cảm ơn cô "

Vy Vy giật mình chính là bởi vì cô không ngờ Vĩnh Thiên lại cảm ơn cô nhưng sau đó cô lại giống như hiểu chuyện gì đó liếc nhìn Vân Nhan một cái rồi mỉm cười gật đầu

" Chuyện gì vậy ? " Vân Nhan rất thắc mắc hai người đang nói chuyện gì đó nhưng cô lại không biết , bất quá Vy Vy cũng chỉ mỉm cười không nói gì ,

Vân Nhan biết cô không định nói rồi lại nhìn về phía Vĩnh Thiên

Vĩnh Thiên sùng nịch vuốt ve mái tóc của cô đặt một nụ hôn nhẹ lên trán cô nói : " về nhà nói cho em "

" được " đã nói về nhà nói cho nên Vân Nhan cũng không muốn tiếp tục dồn ép chuyện sớm muộn gì cũng biết mà

Khoảng tầm 15 phút sau 3 người đàn ông cũng lần lượt bước vào không ai khác ngoài Bắc Nghiêm , Vĩnh Kì và Lư Diệc

Vậy là khung cảnh bên trong căn phòng người ngồi đầu tiên là Lư Diệc , hai bên cánh tay của anh là 4 cặp vợ chồng

Vy Vy thấy Bắc Nghiêm tới rất ngoan ngoãn ngồi trong lòng anh , thích thú hưởng mùi thơm quen thuộc trên người anh khóe miệng lúc nào cũng nhếch lên cực kì đáng yêu

Còn Phươg Hân cũng vậy , cô và Vĩnh Kì rất vui vẻ ngồi chung với nhau cười đùa

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

" Thiên , lần này cảm ơn cậu " Lư Diệc dơ ly rượu trước mặt Vĩnh Thiên cười hài hòa nói

" chúng ta là bạn " Vĩnh Thiên hiếm khi nở nụ cười nhẹ cùng ly rượu uống hết một hơi rồi lại dốc ly rượu xuống chứng tỏ mình đã uống hết

" mấy chị chị có hứng thú muốn đầu tư vào công ty em hay không ? " Vy Vy mặc kệ mấy người đàn ông uống rượu bọn họ cô lấy cánh tay Bắc Nghiêm đang ôm eo mình ra chọc chọc thích thú rồi hỏi mấy người Phươg Hân

" em ? có kinh doanh gì sao ? " Phươg Hân ngạc nhiên hỏi lại

Theo cô được biết Vy Vy hiện tại đã nghỉ ở công ty rồi mà tại sao lại hỏi như vậy

" đúng vậy tiểu Vy em bỗng dưng hỏi vậy là sao ? " Ngân Thanh đặt ly nước trái cây xuống nhìn cô chăm chăm hỏi

Vân nhan thì lại không ngạc nhiên gì cả bởi vì trong lòng cô cũng đã có đáp án từ sớm rồi

" cái đó là về thời trang nha em định mở một chi nhánh ở thành phố " chuyện này cô và Bắc Nghiêm đã từng thương lượng , bây giờ anh đi làm cô cũng không thể ở không được cho nên mới quyết định mở chi nhánh thời trang ở đây cho đỡ buồn chán

" chi nhánh ? ồ vậy em có công ty riêng sao ? " Phươg Hân không thể tin nhìn Vy Vy , có ai nói bọn cô biết em ấy lại có công ty riêng rồi

" ahaa cũng tại vì không có chuyện gì làm nên " Vy Vy ngượng ngùng xoa đầu khuôn mặt hơi đỏ ửng lên trông cực kì đáng yêu , Bắc Nghiêm từ lúc này giờ vẫn luôn chú ý cô nhìn đến biểu cảm của bảo bối mình hận không thể đè cô ra cắn mấy ngụm cho thỏa mãn

" khụ khụ , có lẽ mọi người không biết em ấy là nhà thiết kế V trong truyền thuyết đi " Vân Nhan phì cười trả lời dùm Vy Vy đang đỏ mặt

" cái gì ? " ngoại trừ Vĩnh Thiên , Vân Nhan và Bắc Nghiêm ai cũng giật mình la lên ngay cả Vĩnh Thiên mặc dù không nói nhưng cũng có chút kinh ngạc nháy qua

Bắc Nghiêm đắc ý ôm chặt eo Vy Vy , nhìn đi đâu phải một mình anh mới giật mình như vậy đâu ai bảo bé con của anh là tiểu thiên tài nha

" Vy Vy , thật ? " Lư Diệc có chút không tin nhìn Vy Vy , dạo trước thấy công ty Bắc Nghiêm xuất hiện trên báo chí rằng đã kéo được nhà thiết kế V về tay mình chuẩn bị ra mắt sản phẩm mới lại không ngờ rằng người đó là em gái mình , thật có chút tự hào nga em gái của anh đó

" chắc chắc cho chị xin chữ kí nhanh lên " Ngân Thanh từ lúc nào đã lấy ra một cuốn sổ nhỏ kèm theo cây bút trong túi xách hai mắt sáng rực lên nhìn Vy Vy hưng phấn đến đỏ mặt

" không ngờ nha , Nghiêm cậu thật lấy được cô vợ nhỏ thiên tài rồi nha " Nam Việt hiếm khi trêu chọc bạn tốt của mình

" thật không ngờ anh " Ngân Thanh sùng bái nói , cô vẫn luôn nhờ Nam Việt tìm kiếm nhà thiết kế V nhưng mà vẫn không tìm được , đúng là câu xa tận chân trời gần ngay trước mắt mà

" nghe thật sự rất hào hức nha , cho chị 1 chân nha " Phươg Hân nháy mắt với Vy Vy , cũng đúng lúc ở nhà như vậy rất chán chi bằng ra ngoài kiếm tiền , trước nay ai lại sợ tiền nhiều ?

" chị nữa " Ngân Thanh hưng phấn chen miệng trả lời

" chị thì không cần nói đâu nhì ? " Vân Nhan cười nhẹ nhìn cô thần bí , Vy Vy cũng nháy mắt lại cười thật tươi

Thế là mấy đại nam nhân bị bỏ rơi một cách phũ phàng , đám người Vy Vy tụ họp lại một chỗ bàn bạc

Bắc Nghiêm cùng mấy người khác liếc mắt nhau thờ dãi lại bắt đầu trao đổi những chuyện đàn ông của bọn họ nhưng ánh mắt hầu như đều nhìn về phía bà xã của mình

Ra về đã là lúc trời gần tối , đáng lẽ bọn họ phải về lúc mấy giờ trước nhưng lại la cà đi mua sắm hay khảo sát địa hình khắp nơi để chọn nơi lập chi nhánh

Lần này Vy Vy tuyên bố sẽ không để Bắc Nghiêm nhúng tay vào việc này cho nên mấy người kia cũng bắt chước đi theo con đường đó ngăn cấm ông xã nhà mình nhúng tay vào còn nói cái gì mà sợ bọn họ làm sự việc

Bất quá cho dù là Bắc Nghiêm hay Lưu Diệc hay hai anh em nhà Vĩnh Kỳ bọn họ cũng không hề ngăn cản mà chỉ định âm thầm giúp đỡ mà thôi

Về đến nhà cả người Vy Vy đã mệt hết sức , mặc kệ cho người nào đó đau lòng ôm đi tắm rồi vật lộn một trận

Sau hoan ái Vy Vy nằm sấp vào lồng ngực Bắc Nghiêm thờ dốc , mệt rũ rời

" không công bằng vì sao hai người cùng làm chỉ có mỗi mình em mệt như vậy " Vy Vy lầu bầu rất nhỏ bất quá lại không thể thoát khỏi tai của nam nhân đang ôm cô

Bắc Nghiêm sùng nịch vuốt ve mái tóc mềm mượt của cô hôn nhẹ một cái lên tay cô nói " ai bảo em khiến anh không thể cưỡng chế đây ? "

" hừ " Vy Vy quyết định không nói với anh nữa nũng nịu chui vào lòng quyết định chuẩn bị đi ngủ nào ngờ động tác của cô lại thành công khơi dậy dòng lửa nóng trong người Bắc Nghiêm

" bé con em lại nhóm lửa thì phải dập lửa nga " nói dứt người nào đó lại hóa thân thành con sói đói vồ lấy thân thể nhỏ bé của thiên hạ trong lòng

Lại một lần nữa kết thúc Bắc Nghiêm yêu thương ôm Vy Vy và nhà tắm lau chùi người Vy Vy trong cực khổ vì lửa nóng trong người

Thả cô xuống giường cũng đồng thời đắp chăn cho cô rồi mình cũng chui vào chăn ôm cô vào lòng , anh hôn nhẹ lên má cô cung chiều nhìn cô đang ngủ ngon lành

" bé con , tiểu bảo bối của anh " Bắc Nghiêm nhẹ nhàng nói vào tai cô , thỏa mãn ôm bảo bối trong lòng nhắm mắt lại đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: bắt cóc (1)

Thấm thoát 2 ngày cũng đã trôi qua , hôm nay là ngày Vy Vy có cuộc họp báo về sản phẩm mới ra mắt của Thiên Thần

Buổi họp báo ngày hôm nay không phải cánh nhà báo nào cũng có thể tới nói đúng hơn là những nhà báo nổi tiếng mới được tham dự ngoài ra còn có rất nhiều khách mời trên thương trường của Bắc Nghiêm nữa vì hôm nay buổi ra mắt sản phẩm mới cũng không chỉ có như vậy

Cũng bởi vì hôm nay có sự xuất hiện của nhà thiết kế V thần bí cho nên từ sớm cánh nhà báo mặc kệ người được đi vào hay không được đi vào đều chực ở cửa chính để lấy tin tức

11h sáng là giờ bắt đầu cuộc họp báo chính thức nhưng đã 10h30 nhân vật chính vẫn chưa tới khiến cho đám nhà báo cùng những khách mời suốt ruột còn có không biết vị tổng giám đốc trong truyền thuyết không biết có mặt hay không

Đúng lúc đó một người đàn ông trung niên đang cầm chiếc máy ảnh hưng phấn hét lên : " nhìn xem nhìn xem kìa "

Hành động của ông ta làm tất cả mọi người dừng lại động tác nhìn về phía một chiếc xe đang chạy tới

Đó là một chiếc xe hộp Aventador màu vàng kim sang chảnh khiến người khác lóa mắt , mọi người đang cùng đoán xem nhân vật lớn nào lại có thể chạy loại xe như vậy nhưng trong lòng lại thầm ngưỡng mộ người đó một trận

Người giữ xe nhanh chóng chạy lại mở cửa đón người từ trong bước ra , đập vào mắt bọn họ đầu tiên là đôi giày đen bóng sau đó là một đôi chân dài

miền mang kế tiếp đó xuất hiện trước mặt bọn họ là một người đàn ông mặc tây phục màu đen đính đá kim cương lạnh lùng người này không ai khác là Bắc Nghiêm

" đó là Nghiêm tổng " một người nào đó kinh ngạc hô lên xác nhận thân phận của hắn sau đó thay nhau chụp ảnh , phải nói Bắc Nghiêm rất ít khi xuất hiện ở nơi như thế này cho dù là tiệc lớn của công ty cũng chỉ có mấy lần không chụp lại là thiệt a

Nhưng bấy nhiêu đó cũng chưa khiến bọn họ sợ hãi nhất mà là Nghiêm tổng lại tự tay đi về phía cánh cửa khác mở ra hai tay đặt vào bên trong chuẩn bị đỡ người khác ra ngoài

Mà người bọn họ thấy chính là Vy Vy

Hôm nay cô, mặc một bộ váy dài hơn đầu gối màu trắng như mọi ngày nhưng lại được thiết kế tỉ mỉ tinh tế vừa nhìn vào cô giống như một cô công chúa từ truyện tranh bước ra vậy , mái tóc màu nâu được nhuộm đen lại theo kiểu kinh điển chỉ buộc cao lên để lộ vóc dáng thon thả mảnh mai làn da trắng nõn , khuôn mặt đáng yêu xinh đẹp mê người ngay cả Bắc Nghiêm cũng nhìn đến ngây người

Vy Vy nhả nhẹn cười một tiếng rồi vòng tay vào tay Bắc Nghiêm bắt đầu đi vào

Khung cảnh hai người đi chung với nhau khiến người khác cảm thấy bọn họ là dư thừa , một đen một trắng đi chung với nhau nhưng lại hòa hợp đến dị thường

Bắc Nghiêm liếc xung quanh một cái rồi lại ôm chặt Vy Vy đi vào trong , đám người bị liếc làm sợ thót tim đúng là tổng tài trong truyền thuyết thật đáng sợ nha

Còn có cô gái đi bên cạnh thật đẹp a , có người suy đoán cô là người tình của Bắc Nghiêm cũng có người đoán rằng cô là nhà thiết kế V trong truyền thuyết

Vy Vy được Bắc Nghiêm ôm eo đi vào , bên trong trang trí phải nói là rất xa hoa nhưng cũng không kém phần trang nhã khiến người khác thoải mái

Người đứng bên trong hội trường rất nhiều hầu như đều là người có máu mặt

" chào Nghiêm tổng " một người đàn ông bụng béo phệ đi về phía Bắc Nghiêm còn dâm dăng liếc nhìn Vy Vy không

" Hào tổng " Bắc Nghiêm cũng lạnh lùng nhìn hắn nhưng lại không đưa tay ra bắt lấy tay hắn

Hào Khang thấy Bắc Nghiêm hơi nhíu mày thì biết đường cười lấy lòng nhìn về phía Vy Vy

" vị tiểu thư này là .." hắn cố ý kéo dài lời nói , ánh mắt nhìn Vy Vy ngày càng nghiêm dục vọng

Vy Vy cau mày không trả lời , người trước mặt này cô cảm thấy thật chán ghét nhất là ánh mắt của hắn quá xấu xa

" vợ tôi " Bắc Nghiêm lạnh lùng liếc hắn một cái , lão già chết tiệt dám dùng ánh mắt như vậy nhìn bé con của hắn đúng là chán sống rồi còn nữa đừng tưởng anh không biết suy nghĩ gì trong đầu hắn hừ muốn lợi dụng anh đừng hòng

Lời nói của Bắc Nghiêm không phải là quá to nhưng cũng đủ để cho rất nhiều người đứng gần đó nghe thấy , cả đám người nghe được đều sững sờ ngạc nhiên

Cũng đúng thôi hôn lễ của Vy Vy và Bắc Nghiêm không quá nhiều người biết cho nên bọn họ không biết cũng là chuyện bình thường thôi

Hào Khang giống như bị sét đánh khuôn mặt nháy mắt trắng bệch , hắn chỉ tưởng cô ta cùng lắm chỉ là người tình của Nghiêm tổng mà thôi không ngờ lại là vợ của hắn , chết tiệt vậy mà hắn còn định giới thiệu con gái yêu của mình chần hấn lại bỗng dưng lộ ra một cô vợ

" thì ra là Nghiêm phu nhân " đầu gối cũng là tăng lóp lão luyện trên thương trường nháy mắt khuôn mặt hắn đã thay đổi cười cười nhìn Vy Vy

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: hợp báo (2)

Nói với Hào Khang mấy câu Bắc Nghiêm ôm eo Vy Vy đi đến đây bàn đồ uống , vợ yêu của anh là quan trọng nhất cho nên phải đảm bảo cô không khát nước hay đói bụng nga

Vy Vy nhận lấy ly nước từ tay anh uống một hơi cảm thấy đỡ khát hơn rồi đưa ly cho anh , tự mình tìm chỗ nào gần đó ngồi xuống rồi cũng kéo anh ngồi xuống chung , mặc dù chỗ ngồi của hai người không phải ở chỗ này nhưng mà còn chưa đến giờ nha cho nên tiện thể ngồi đây một chút vậy

" Nghiêm " Vy Vy nắm lấy bàn tay lớn của Bắc Nghiêm hơi ỉu xiu gọi anh một tiếng , không hiểu tại sao cô lại có cảm giác bất an khó hiểu

" sao vậy ? " Bắc Nghiêm cũng để ý này giờ cô hình như không hào hứng như lúc sáng không lẽ cô mệt rồi ? , anh nắm tay cô quan tâm hỏi

" a.. không có gì " Vy Vy mỉm cười nhẹ , không phải cô còn có người đang bên cạnh này đây sao , có lẽ là cô suy nghĩ nhiều rồi

" đôi bụng hay không ? "

Cô lắc đầu mỉm cười nhìn anh có anh bên cạnh là được rồi , đúng lúc đó một người đàn ông từ trên sân khấu cầm mic nói lớn

" đã đến giờ , mời mọi người vào vị trí ngồi chúng tôi sẽ bắt đầu cuộc họp báo " đó là một người đàn ông trung niên mặc quần áo màu nâu đáng người cũng có chút cao

" đi thôi " Bắc Nghiêm gật đầu với ông ta một cái rồi ôm Vy Vy đi tới chỗ hàng ghế trên cùng ngồi xuống , rất nhanh rất nhiều người cũng ngồi vào chỗ của mình

" chào mọi người tôi là Nhân Minh tổng giám đốc bộ phận thiết kế , hôm nay Thiên Thần chúng tôi sẽ ra mắt dòng sản phẩm mới nhất , nhưng mà bộ sản phẩm đầu tiên chính là tự tay nhà thiết kế V của chúng tôi tự tay thiết kế cho nên những bộ đầu tiên ngày hôm nay sẽ được bán đấu giá toàn bộ tiền thu được sẽ làm từ thiện toàn bộ " Nhân Minh mỉm cười lễ độ nói với mọi người sau đó lại thăm liếc Vy Vy một cái trong mắt đầy tán thưởng , đối với ông một cô gái chỉ mới gần 20 tuổi đã làm được như vậy quả thật rất hiếm gặp mà người đàn ông ngồi bên cạnh cô lại càng hiếm gặp vậy mà hai người lại cùng một đôi quả thực khiến người khác hâm mộ

Từng tràng vỗ tay liên tiếp vang lên địa biểu sự hưng phấn của bọn họ , đùa sao không phải lúc nào nhà thiết kế cũng cũng thiết kế , hầu như đây là lần đầu tiên tổ chức ở thành phố này ngoài ra đều là ở nước ngoài với lại giá cả cũng không phải chuyện đùa a bất quá ai trong bọn họ mà lại không muốn có món đồ đẹp mà tinh xảo đầu hơn nữa những người có mặt ở đây tự tiện lôi ra một người cũng đủ lấy tiền đẻ chết người rồi

" sau đây xin mời nhà thiết kế của chúng ta , V " Nhân Minh rất hài lòng với phản ứng của mọi người như vậy , ông lấy hơi nói một câu thật lớn thật khí thế sau đó dời đứng sang một bên đội nhà thiết kế cũng chính là Vy Vy bước lên

Mọi người ai cũng háo hức đợi xem nhà thiết kế kia ruột cuộc có diện mạo như thế nào cho nên ai cũng giống như đều ngừng thở theo dõi lên khán đài

Bắc Nghiêm chỉnh sửa lại vạt áo cho Vy Vy và của mình sau đó mới đứng dậy ôm eo cô đi lên khán đài trước vô vàn ánh mắt sợ hãi của những người đang ngồi bên dưới

Thì ra cô gái kia thực sự là nhà thiết kế trong truyền thuyết không ngờ lại còn trẻ như vậy còn có tại sao Nghiêm tổng trước nay đều không không hề có tin đồn với phụ nữ nay tại sao lại ôm nhà thiết kế V lên khán đài không lẽ hai người bọn họ quen biết nhau ? , rất nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu bọn họ nhưng cũng có vài người lúc này đứng gần Hạo Khanh là biết được cô gái đó là vợ của Nghiêm tổng nhưng những người ở đây ai không phải là cáo già đầu bọn họ cũng không muốn đi nói nhiều như vậy

" chào mọi người tôi là V " Vy Vy từ trong vòng tay của Bắc Nghiêm đi ra đứng trước khán đài cầm mic lên cười nhẹ nói , mà Bắc Nghiêm đối với hành động của cô có hơi nhịu mày nhưng cũng không hề tức giận ánh mắt vẫn một mực chú ý đến từng động tác của cô

" tách .tách.. " những nhà báo thay nhau chụp ảnh lại có người còn chen lấn lên khán đài để lấy tận mặt của Vy Vy những điều bị ánh mắt giết người của Bắc Nghiêm và đội ngũ bảo vệ đuổi về chỗ

" xin hỏi , có tin đồn nghe nói cô không dễ dàng đầu quân cho một công ty tại sao bây giờ lại gia nhập Thiên Thần phải chăng quý công ty cho cô rất nhiều lợi ích sao ? " một nhà báo nhanh tay đứng lên cầm máy quay hướng về phía Vy Vy hỏi , mấy nhà báo khác cũng đồng thời quay lại hoặc chụp lại đợi chờ câu trả lời của Vy Vy

" chuyện này a , là anh ấy mời tôi về công ty " Vy Vy cười tủm tỉm nhìn Bắc Nghiêm một cái rồi lại nói

" vậy cô có quan hệ như thế nào đối với Nghiêm tổng ? " lại một nhà báo khác hỏi

Sau khi câu hỏi vang lên giống như bầu không khí có phần im lặng hơn cả , hiển nhiên ai cũng có thắc mắc về chuyện này cho nên đều rất mong chờ , ngay cả Bắc Nghiêm cũng không biết tại sao cả người cũng căng thẳng chờ đợi câu trả lời từ cô

" ừm ... Nghiêm tổng ... là ông xã của tôi " Đến hôm nay Vy Vy cũng không muốn dấu diếm với lại nếu như cô phủ nhận mối quan hệ này với anh khẳng định ban đêm ở nhà sẽ bị ' ăn hiếp ' a

" ồ " Rất nhiều người kinh ngạc còn có sợ hãi , không ngờ quan hệ của hai người lại vượt xa tầm tưởng tượng , có ai ngờ hai người kia lại là vợ chồng ?

" vậy cô và Nghiêm tổng kết hôn khi nào , theo chúng tôi được biết Nghiêm tổng chưa từng tổ chức hôn lễ không lẽ là tổ chức trong bí mật sao ? " lại một câu hỏi thắc mắc khác được vang lên

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: đấu giá (3)

Toàn những câu hỏi đặt ra cho mối quan hệ của Bắc Nghiêm và Vy Vy cũng may Bắc Nghiêm ra mặt giả vờ nếu không cô thực sự sẽ bị hỏi đến mệt mỏi

" vậy xin hỏi với tư cách là nhà thiết kế V Tiểu thư có thể nói về mẫu sản phẩm mới của quý công ty hay không ? " một cô gái đứng gần khán đài nhất cầm ống kính hồ lớn hỏi Vy Vy

Vy Vy nhẹ nhàng thở ra một hơi cuối cùng cũng có người chú ý vào vấn đề chính a

" được " Cô mỉm cười nhẹ ra mắt với Nhân Minh , ông ta cũng rất hiểu ý phân phó nhân viên đưa mẫu sản phẩm mới nhất lên

Sau khi làm xong xuất hiện trước mắt mọi người là một bộ trang sức rất bắt mắt về độ chói lóa cũng như sự tinh tế của nó , một chiếc vòng cổ được thiết kế hoàn toàn bằng kim cương quý hiếm được mài dũa thành một sợi dây chuyền cùng với mặt dây chuyền có hình giọt nước lỏng lạnh xinh đẹp , những hoa văn hình lá nhỏ được khảm từng vòng quanh sợi dây chuyền tạo nên cảm giác hoàn mỹ , kết hợp với sợi dây chuyền là một đôi bông tai cũng là hình giọt nước màu xanh nhạt đục điểm xuyên những viên kim cương óng ánh xung quanh còn có một chiếc lắc tay được kết hợp từng giọt nước lại với nhau tạo thành một vòng nhỏ cũng màu trắng điểm nhấn là những bông hoa xanh nhỏ đính xung quanh chiếc vòng , cả bộ trang sức kết hợp lại không biết nó sẽ tạo nên vẻ đẹp hoàn mỹ chính chu như thế nào , phong cách quý phái sang trọng cũng không kém phần tao nhã khiến vừa ra mắt bộ trang sức đã khiến cho nhiều người yêu thích đều mong muốn có được

Vy Vy bước lại gần nơi để bộ trang sức cười nhẹ nhàng nói ." đây là bộ Lệ Chi Thủy "

Bộ trang sức này cô đã phải dành thời gian gần 1 năm mới có ý tưởng làm ra nó , đúng lúc Thiên Thần cũng cần nó cho nên cô đã lấy nó làm bộ sưu tập chính thức ở bộ sản phẩm mới của công ty

Tiếng bàn luận xôn xao rất lớn hầu như ai cũng mong có được món trang sức này , bởi vì đây là bộ duy nhất do chính tay Vy Vy làm cho nên độ quý hiếm là đứng hàng đầu từ sớm người ta đã nói sẵn bộ này chỉ có duy nhất một bộ a

" sau đây chúng tôi sẽ bắt đầu cho buổi đấu giá bộ sản phẩm này , vì đây là một bộ cho nên sẽ không đấu giá từng cái riêng lẻ mà sẽ đấu giá nguyên một bộ , vậy chúng ta bắt đầu " Nhân Minh đợi Vy Vy giới thiệu xong xôn xao mới bước lên sân nói lớn đây cũng chính là tiêu điểm của ngày hôm nay không phải sao ?

" giá khởi điểm là 50 triệu " Nhân Minh vừa dứt lời

" tôi ra 50 triệu "

" tôi trả 60 triệu "

" ... "

" tôi trả 100 triệu "

" 200 triệu "

" 250 triệu "

" 300 triệu "

" tôi trả 500 triệu " lần này là nâng thẳng tới hơn 200 triệu , mà người nói ra con số đó lại là Hạo Khang vừa mới bị Bắc Nghiêm liệt mặt vào danh sách đen , ông ta ngồi trên chiếc ghế đề lộ ra chiếc bụng lớn , bên cạnh ông ta còn có một cô gái đáng vẻ sexxy hở trên hở dưới , bàn tay của ông ta một tay sơ sảng ra số tiền một tay vòng qua hông của cô ta bóp bóp bộ dạng rất hưởng thụ

Vy Vy nhủ thầm nhìn ông ta rồi lại thờ dài một cái sao cô lại có cảm giác bộ trang sức của cô khi rơi vào tay ông ta lại thấy rất khó chịu mặc dù ông ta trả tiền mới có được nó nha

" 550 triệu " đúng lúc đó một người đàn ông mặc đồ tây trang màu vàng nhạt ngồi gần Hạo Khang lớn tiếng ra giá , ông ta đáng người rất gầy khuôn mặt cũng không đến nỗi nào cũng xem như thời trẻ cũng tuấn tú

" ông ta là Trần Thương kẻ đối đầu trong thương trường với Hạo Khang " không biết từ khi nào Bắc Nghiêm đã đứng bên cạnh Vy Vy trước mặt tất cả mọi người ôm cô vào trong lòng ghé sát vào tai cô nói , âm thanh của anh rất nhỏ chỉ đủ cho hai người nghe mà thôi cho nên với ánh mắt của người ngoài bọn họ chính là đang ân ái

Vy Vy gạt đầu xem như hiểu chuyện gì đang xảy ra , thì ra hai người kia là đối thủ của nhau a ... thú vị nha

Vy Vy không biết Bắc Nghiêm lúc cô không để ý nó cười tà ác, có trời mới biết anh vừa rồi là cô ý ngà. Đây là tuyên bố chủ quyền một cách trực tiếp để tránh người khác ngu ngốc mà có ý định với bé con của anh đó với lại đám phóng viên kia chắc cũng chụp được rồi à hắc hắc

"hừ 600 triệu" Hạo Khanh đen mặt đẩy cô gái bên cạnh ra kích động còn có tức giận ra giá, nếu như để lão già kia lấy được nó không phải ông ta bị thua bởi lão già kia sao, đối thủ một mất một còn với hẳn chính là lão già kia nếu như bị thua bởi ông ta thì Hạo Khang ông còn mặt mũi nào trên thương trường nữa

"700 triệu" Trần Thương khác với Hạo Khanh thái độ của ông rất bình tĩnh mà ra giá nhưng ít ai biết được lòng bàn tay ông ta đang nắm chặt mồ hôi nhễ nhại, đối với ông con số 700 triệu cũng không phải là con số quá nhỏ nhưng mà để thắng được Hạo Khang có thể nói là bất chấp

"ông... 750" Hạo Khang thật sự tức giận đến tím mặt, lớn tiếng hét lên số tiền

Mọi người từ sớm đã thôi đấu giá lẫn nhau mà chuyển thành quan sát hai người Hạo Khang và Trần Thương đấu đá nhau giành giật đều là bộ dạng xem kịch dù sao một trong hai người này đoạt được cũng sẽ có trò hay xem à

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: bắt cóc (1)

Cuối cùng bộ trang sức cũng rơi vào tay Trần Thương với con số 1 tỉ 10 triệu đồng, Hạo Khanh tức giận ném lại cô tình nhân hi hục đi về còn Trần Thương sau đó cũng thanh toán toàn bộ rồi cũng đi về, còn mấy món trang sức đáng sau thì không bán đấu giá mà chỉ giới thiệu cho giới báo chí và mọi người biết, Vy Vy cũng không cần phải tự mình giới thiệu tất cả đều do đám người bên tổ thiết kế và Nhân Minh thực hiện

Vy Vy ngồi trên xem cùng Bắc Nghiêm về nhà, càng về sau không hiểu tại sao tâm trạng Vy Vy lại càng bất ổn cô có chút lo lắng không hiểu tại sao cô lại cảm thấy sắp có điều gì đó xảy ra

"hôm nay em sao vậy" Bắc Nghiêm cung chiều vén mái tóc của cô lên sau gáy rồi捏 má của cô cười ôn hòa nói, anh để ý lúc này cô cũng như vậy không lẽ cô có chuyện gì đáng lo lắng sao?

"Nghiêm, em cảm thấy thật bất an" Vy Vy nhìn Bắc Nghiêm rồi bỗng dưng nhào vào lòng anh nhỏ giọng nói

"có anh ở đây" ánh mắt Bắc Nghiêm xoẹt qua tia gì đó rồi vuốt mái tóc của cô hôn nhẹ lên một cái mới trả lời

"ừm" Hương thơm nam tính của anh cứ xông vào mũi cô khiến tâm trạng cô mới thả lỏng được một chút, ôm anh như vậy thật tốt

"ngoan, thắt dây an toàn lại chúng ta về nhà" mặc dù ôm cô như vậy anh rất hài lòng nhưng bây giờ là ở trong xe à, anh sợ mình không kìm chế được mà muốn cô ở trong xe lâu cho nên biện pháp tốt nhất vẫn là về nhà mình nha

"vâng" từ trong lồng ngực anh lui ra, cô rất ngoan ngoãn ngồi lại ghế phụ để cho anh cài dây an toàn cho mình, về nhà thôi như vậy mới thỏa mái

Bắc Nghiêm cười cung chiều, nhìn xem cuộc đời của anh có sự xuất hiện của bảo bối là việc anh hạnh phúc nhất, nhìn cô như vậy cả ngày cũng không hề chán à thật đáng yêu

Bắc Nghiêm khởi động máy rồi nhấn ga điều khiển xe đi về nhà mình

Đang đi giữa đường bỗng nhiên một đoàn xe màu đen không biết từ đâu lao tới chạy xung quanh chiếc xe nổi bật của Bắc Nghiêm

Anh nhíu mày nhìn đám xe đang phá rối kia, bỗng nhiên trong đầu hiện lên câu nói của Vĩnh Thiên sáng nay bảo anh phải cẩn thận trong thời gian này người hợp tác với Diệu Quang kia cũng không phải tầm thường

Vy Vy cau mày thật chặt bàn tay cô bất giác nắm thật chặt có chút hốt hoảng nhìn Bắc Nghiêm đang trầm mặc bên cạnh

Vì số lượng xe rất đông mà Bắc Nghiêm lại bị vây quanh ở giữa cho nên rất nhanh đã không còn đường đi, đám người trong xe lần lượt bước xuống từng tốp người đứng vây quanh chiếc xe của anh, biết không thể tiếp tục đi, Bắc Nghiêm nhíu mày dừng xe lại tại chỗ nhìn đám người kia rồi lại nhìn Vy Vy

"đừng sợ, có anh ở đây" anh nắm lấy bàn tay đang nắm chặt của cô hơi đau lòng nói nhẹ

"ừm, em không sợ" Vy Vy cố gắng mỉm cười nhìn anh nhưng thực ra trong lòng cô đang thực sự rất bất an, cô không biết đám người này là ai nhưng cô có cảm giác bọn họ với chuyện của Diệu Ngọc là có liên quan với nhau

Bắc Nghiêm nhìn cô một lượt sau đó mới rút điện thoại ra bấm số Vĩnh Thiên gọi đi

" Thiên "

...

" đúng vậy "

...

" được "

Tắt điện thoại Bắc Nghiêm nhìn Vy Vy một lần nữa mỉm cười trấn an hộn nhẹ lên má cô một cái rồi nói " ngoan ngồi ở đây đợi anh , không được ra ngoài biết không ? đợi anh trở lại " nói xong anh liền mở cửa bước ra ngoài

Một mình Vy Vy ngồi bên trong xe đợi cô khôi phục tinh thần thì anh đã bước ra bên ngoài xe , cô định mở cửa xe ra ngoài nhưng nhớ đến câu nói của anh với sợ mình làm vướng víu anh để anh phải bảo vệ thêm cô thì lại thôi rất yên phận ngồi ở trong xe nhưng tâm trạng lại rất rối bời

Bắc Nghiêm sau khi bước ra khỏi xe khuôn mặt đã khôi phục lại bộ dạng lãnh khốc sát khí tỏa ra từ người của anh rất mãnh liệt khiến đám người đang vây quanh anh cũng phải sợ hãi lui về sau mấy bước không dám hành động

" các người muốn gì " anh lạnh lùng nhìn đám người hỏi , mặc dù trong lòng anh đã sớm có đáp án

" không hổ danh là tổng tài của một tập đoàn lớn như vậy " đúng lúc đó một người đàn ông mặc đồ màu đen cả người khuôn mặt đầy chỉ chít những vết sẹo lớn nhỏ trên mặt , đáng người to lớn . Nếu như có Diệu Ngọc ở đây cô chắc chắn sẽ nhận ra người này bởi vì hắn chính là người hàng ngày vẫn luôn hành hạ cô mà

Người đàn ông kia bước tới đầu người đầu dạt qua một bên cung kính cúi đầu cho đến khi hắn ta đứng đối diện với Bắc Nghiêm

Bắc Nghiêm nhíu mày nhìn hắn ta , xem ra hắn là người cầm đầu đám người này rồi , anh trầm mặc nhíu mày nhìn hắn tia chán ghét hiện rõ trên khuôn mặt của anh

" thì sao ? " sau một hồi trầm mặc suốt cuộc Bắc Nghiêm cũng đã lạnh lùng lên tiếng

" haaahaa đúng là có chí khí bất quá lại quá ngu xuẩn dám đối đầu với ông chủ , a còn có mấy tên kia nữa chứ đúng là ngu xuẩn nha " người đàn ông bắt ngờ cười lớn lên , từ trong người rút ra một khẩu súng nhỏ chia vào đầu Bắc Nghiêm khoái chí nói

Nhưng rất nhanh hắn ta đã không thể cười nổi , cảm giác lạnh lạnh chạm lên cổ của hắn , đó là một con dao nhỏ hơn 2 gang tay từ lúc nào đã đặt lên cổ của hắn

Đám người đứng bên cạnh thấy tình hình bất lợi liền cảm vũ khí lên chỉ thẳng vào người Bắc Nghiêm

Nhưng anh không hề sợ mà mỉm cười , nụ cười đó khiến cho tên cầm đầu có chút sợ hãi lùi về sau một bước , nhưng khẩu súng vẫn chỉ thẳng vào đối phương mà con dao trên cổ hắn vẫn còn

" Nghĩ xem súng của mày nhanh hơn hay dao của tao nhanh hơn " Bắc Nghiêm lạnh lùng nhìn hắn khoé miệng lại cười lạnh nói

a a a a mấy bạn thông cảm bởi vì mấy hôm nay vì phải đi học cho nên thời gian viết chương mới bị chậm trễ , hôm nay mị đăng 2 chương cùng 1 lúc bù cho mọi người nhé

Cảm ơn các bạn đã theo dõi chuyện của mình

Chúc các bạn một ngày tốt lành :))

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: bắt cóc (2)

Bắc Nghiêm lạnh lùng nhìn xung quanh , mặc dù anh không sợ nhưng một mình anh đối đầu với một đám người mà bọn họ lại có vũ khí sát thương nặng như vậy rất khó khăn cho nên anh phải suy nghĩ thật kĩ tình trạng ngay bây giờ

Có thể là trước đây đối với anh sinh mạng của mình thì không sao cả nhưng bây giờ bên cạnh anh đã có thêm Vy Vy cho nên anh phải sống thật tốt hảo sống tốt

" Mày quá ngây thơ rồi " tên cầm đầu chỉ sợ hãi trong chốc lát sau đó cũng lấy lại bình tĩnh cười nham hiểm với Bắc Nghiêm . Mà Bắc Nghiêm nghe xong cũng đồng thời nhú mày chột anh căng thẳng quay đầu lại nhìn về phía chiếc xe đang có Vy Vy ngồi bên trong mày kiểem nhú lại , đang định chuẩn bị chạy lại thì đúng lúc đó

" aaaaaaa Nghiêm ..." tiếng hét khỏ sở của Vy Vy vang lên khiến tim anh như bị treo lên , anh quay đầu chạy lại thật nhanh về hướng chiếc xe , chết tiệt nếu như dám đụng đến bảo bối của anh anh sẽ giết chết bọn hần

Nhưng lúc Bắc Nghiêm chạy tới thì đã không kịp cánh cửa xe bị mở toang ra người bên trong lại không hề còn bóng dáng chỉ còn lại đôi giày cao gót của Vy Vy bị mắc kẹt trên ghế phụ

Khuôn mặt Bắc Nghiêm hiện tại đang rất đáng sợ sát khí bùng bùng còn hơn lúc này , anh định quay lại thì dường như đã bị ai đó đánh ngất xỉu , ý thức cuối cùng của anh là phải giết được bọn họ nhưng rất nhanh đã chìm vào hôn mê

" Thả tôi ra ... buông ra ? " Vy Vy không trong tình trạng bị che mắt bằng cái bao lớn màu đen , hai tay cùng hai chân cô đã bị người khác buộc lại rất chặt chỉ để lại duy nhất miệng của cô là không bịt , cô sợ hãi vung loạn xạ vừa hành động vừa la lên

Lúc này nhìn qua kính chiếu hậu trên xe cô thấy Bắc Nghiêm bị chĩa súng vào đầu cả người đều lo lắng , không kịp suy nghĩ liền mở cửa chạy tới đó nhưng còn chưa kịp mở cửa thì cánh cửa xe đã bị người khác mở ra rồi cô bị trùm cả người vào tấm vải đen rồi đưa đi , sức lực cô rất yếu cho nên không thể đẩy dụa được chỉ có thể la lên tên của anh nhưng hình như đã quá chậm cô đã bị người nào đó vác lên vai đưa đi

Ngồi trên xe cũng đã rất lâu rồi nhưng cô vẫn không biết hiện tại rốt cuộc mình sắp bị đưa đi đâu , trong lòng cô chỉ có sợ hãi lại cực kì nhớ Bắc Nghiêm cũng rất hối hận tại sao mình lại không thể chú ý hơn một chút

Đi khoảng chừng một lúc lâu nữa chiếc xe dừng lại cô bị hai người kéo vào chỗ nào đó vì bị mất cho nên không thể biết nổi mình đang ở đâu cô chỉ có thể bất lực bị kéo đi như vậy , cô biết cô có gọi cũng không ai tới đâu

" A ..." cảm nhận được tay chân mình đều bị buộc vào cái gì đó rất cứng và lạnh lẽo có lẽ là cái cột đi cô bất giác thốt lên

Sau đó khăn che mắt cô được mở ra , vì ánh sáng quá chói cho nên cô phải nhắm mắt một lần nữa mới mở ra được sợ hãi đánh giá xung quanh

Nơi này của cô hình như là ở đâu đó trong một căn nhà bị bỏ hoang khắp nơi đều là gỗ với phế liệu bị vứt bỏ

" không hổ là em gái của Lưu Diệc kia cũng rất xinh xắn đó còn có vợ của tên tiểu tử kia nữa " lúc Vy Vy đang còn nhìn xung quanh thì đã bị một giọng nói trầm lạnh lùng vang lên bên tai khiến cô giật mình quay lại nhìn

Trước mặt cô là một người đàn ông trung niên mặc trang phục màu đen tuyền từ đầu tới chân , trên mặt đeo một cặp kính đen che gần hết khuôn mặt nhưng cô có thể cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng rét run của hần , hần đút hai tay vào túi quần nhìn cô chăm chăm , đằng sau hần chỉ có hai người đàn ông một người khuôn mặt bị chằng chịt vết sẹo lớn nhỏ đang nhìn cô với ánh mắt dâm dăng còn một người thì có vẻ tầm 25 hay 26 tuổi hần mặc một bộ đồ đơn giản quần tây áo sơ mi trắng , dáng người hơi cao khuôn mặt cũng không lạnh lùng nhưng đôi mắt tỉnh lặng kia khiến cô có cảm giác tang thương ,cô cảm thấy giống như mọi thứ ở đây tất cả đều không thể tác động tới hần , hần cũng chỉ lặng lặng đứng đằng sau đó cũng đang nhìn cô nhưng lại không có biểu tình gì mà đối với người này

" ông là ai ? " bỗng nhiên Vy Vy lên tiếng , thái độ của cô cũng trầm hơn hần , nói sợ là không phải nhưng ít nhất cô phải giữ được bình tĩnh cho đến lúc Bắc Nghiêm đến không thể để cho anh có thêm lo lắng

" haha ta là ai ? " người đàn ông híp mắt nở nụ cười lớn , ánh mắt nhìn cô lại càng thêm hứng thú

" ông muốn gì ? " cô thật chán ghét người đàn ông nay nhìn hần cô có cảm giác rất già tạo

" muốn gì ? tất nhiên là"bỗng nhiên hần ta lại híp mắt nguy hiểm với cô

Ở trong một căn phòng lớn , 3 người đàn ông đang ngồi đối diện nhau bộ dạng cực kì đáng sợ sát khí khiến người ta phải sợ hãi . Mà 3 người đó lại chính là Lưu Diệc , Bắc Nghiêm và Vĩnh Thiên

Bắc Nghiêm im lặng đến đáng sợ anh chỉ ngồi im lại một chỗ , Vĩnh Thiên thì trầm mặc , chỉ có Lưu Diệc lo lắng đứng lên rồi lại ngồi xuống , khuôn mặt anh vận vẹo đến rất khó coi bàn tay đã nắm chặt đến nỗi trắng bệch , bình thường anh rất lạnh lùng nhưng khi đụng tới Vy Vy lại không thể bình tĩnh được , em gái bảo bối từ nhỏ đã yêu thương bị bắt cóc không thể hiểu rõ bây giờ khiến anh rất bối rối sợ bọn họ làm tổn thương con bé , thể trạng nó từ nhỏ đã không tốt bị hành hạ chắc lẽ không chịu nổi . Cho đến giờ chuyện Vy Vy bị bắt cóc anh cũng không dám nói cho ông bà Lưu biết nếu không khẳng định bọn họ lại càng sợ hãi hơn cả anh nữa

Bác Nghiêm mặc dù rất im lặng nhưng khuôn mặt anh lại đầy lo lắng cùng tự trách , nếu như anh để ý thêm một chút chắc hẳn bé con sẽ không bị bắt đi , mà bàn tay của anh đang nắm lại không ai để ý màu từ lúc nào đã từ bên trong chảy lên quần áo màu đen của anh

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: giải thoát (1)

" reng ...reng .." tiếng điện thoại di động đột ngột vang lên chấm dứt không gian im lặng của cả 3 người

" ALO " tiếng điện thoại là của Bác Nghiêm , số gọi đến là số máy lại anh lạnh lùng bắt máy cũng lạnh lùng trả lời . Đồng thời hai người Vĩnh Thiên và Lưu Diệc cũng liếc nhau rồi nhìn Bác Nghiêm vào lúc này mà lại có người gọi còn là số lạ khẳng định không đơn giản như vậy có khi lại liên quan đến việc Vy Vy bị bắt cóc

" chào " tiếng đàn ông vang lên từ đầu giây bên kia

" ông là ai ? " Bác Nghiêm nhíu mày nói

" ha ha không cần biết tôi là ai chỉ cần biết vợ cậu đang trong tay tôi là được rồi " lại là người đàn ông kia cười lớn trả lời

" khôn khiếp nếu ông dám đụng tới một cọng tóc của cô ấy tôi sẽ giết chết ông " Bác Nghiêm tức giận đứng bật dậy , gân xanh nổi lên trên trán khiến anh thật đáng sợ

" ha ha cậu cứ thử " hẳn ta dường như không hề sợ hãi trước câu nói của anh mà càng ngày càng cười nham hiểm hơn

Bác Nghiêm rất tức giận chỉ muốn lao đến xé xác tên dám bắt cóc bé con của anh , bầm hấn ra làm trăm mảnh thả thịt cho chó ăn ngay lập tức

" nếu như cậu muốn cứu cô ta chỉ cần chuyển nhượng 50 % cổ phần cậu đang giữ trong tay của Thiên Thần chuyển qua cho tôi thì có lẽ tôi sẽ thả cô ta ra " ông ta không hề sợ hãi mà còn có chút đắc ý nói

" được " Bác Nghiêm không cần suy nghĩ liền gật đầu chấp nhận , chuyện đó không phải là chuyện gì to tát chỉ cần bé con của anh bình an tất cả đều được , nhưng anh biết chuyện chưa hẳn chỉ là vậy

Người đàn ông đầu dây bên kia trầm mặc hình như rất kinh ngạc vì sự quả quyết của Bác Nghiêm , không ngờ anh lại không suy nghĩ mà trả lời luôn như vậy khiến hẳn có chút nghi ngờ nhưng ngoài mặt vẫn cười toe toét nói " người xưa luôn nói đúng , đàn ông chưa ai từng qua khỏi ải nữ nhân a "

" Vy Vy đâu ? " Đột nhiên Bác Nghiêm rất sợ Vy Vy không có anh bên cạnh sẽ rất sợ hãi , nghĩ đến đó trái tim anh lại như bị ai buột lại đau đớn

" muốn gặp cô ta sao ? "

Bác Nghiêm trầm mặc chính là biểu hiện của sự đồng ý

" được thôi " hẳn cũng không ngại nếu như cho hẳn xem cô bé kia đâu , dù sao cũng không làm được gì cả , nói xong hẳn tắt máy

Bác Nghiêm nắm chặt điện thoại trên tay mày mắt đều nhíu lại thành một hàng rất khó chịu

" là người bắt cóc Vy ? " Lưu Diệc đi lại nhìn anh hỏi

" ừm " Bác Nghiêm suy nghĩ một hồi rồi nhìn Vĩnh Thiên nói

" hình như hẳn ta không biết quan hệ mình với cậu "

" ừm quan hệ của chúng ta rất ít người biết hẳn không biết cũng không có gì lạ nhưng tớ đang thắc mắc người kia tại sao lại hợp tác với Diệc Quang ? " Vĩnh Thiên hiếm khi nói nhiều như vậy nhưng biểu cảm của anh vẫn lạnh lùng như cũ

" hẳn muốn 50 phần trăm cổ phần " Bác Nghiêm gật đầu rồi nói ra điều kiện của người đàn ông kia

" sợ rằng không đơn giản là vậy " Lưu Diệc lo lắng nói

Cả 3 người lại một lần nữa lâm vào trầm tư , mỗi người đều có một suy nghĩ riêng của mình

Khoảng chừng 1 phút sau điện thoại Bác Nghiêm lại vang lên thông báo lần này là một video được gửi qua

Bắc Nghiêm nóng nảy bật đoạn video lên

Trong video Vy Vy bị buộc tay buộc chân lại ở một cái cột đá , khuôn mặt tái nhợt quần áo có duy nhất một chỗ rách nát từng vệt đỏ hiện lên chứng tỏ vừa bị đánh ở chân còn lại vẫn bình thường

Nhưng nhiều đó thôi cũng đủ cho Bắc Nghiêm đau lòng không thôi , nhìn vết roi cô bị đánh trên người khiến cả người anh như lâm vào hầm băng lạnh đến run người , đáng chết

" khốn kiếp " Lưu Diệc tức giận la lên , bảo bối của cả gia đình Lưu gia nhà anh bị như vậy thử hỏi tại sao không lo lắng đau lòng ?

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: giải thoát (2)

tin ~ lại một tin nhắn vang lên , nội dung chính là nơi giao dịch điều kiện với nhau vào ngày mai , Bắc Nghiêm đang rất nóng nảy tại sao lại là ngày mai mà không phải là hôm nay như vậy bé con của anh lại bị bọn chúng làm gì đó thì như thế nào . Đúng lúc đó cánh cửa phòng được mở ra

" chủ nhân đã xác định vị trí của bọn họ rồi " Một người đàn ông mặc dạ phục màu đen chạy từ bên ngoài cửa vào cung kính nói với Vĩnh Thiên

" chuẩn bị một chút " Vĩnh Thiên phát tay cho hắn đi ra ngoài rồi nhìn hai người bạn tốt trước mặt của mình gật đầu một cái

đi thôi

3 người Bắc Nghiêm đi chung một chiếc xe đằng sau là những sát thủ cấp cao của Vĩnh Thiên đi theo

Dừng lại ở chân núi ngoài thành phố dãy núi này khắp nơi hoang vu đến đáng sợ , nơi đó chỉ có duy nhất một căn nhà phía trên cùng đỉnh núi mà thôi mà con đường lại quá nhỏ cho nên bọn họ phải đồng loạt đi bộ đi lên đó

Trong lúc đó ở trong căn nhà

ăn cơm đi một người thiếu niên đặt khay cơm trước mặt Vy Vy

Vy Vy nhận ra hắn là người đứng đằng sau người đàn ông hỏi này

Cô lắc đầu , cô vẫn không đói với lại hai tay bị buộc làm sao ăn ? mấy người này thật kì quặc mà không lẽ phải cúi xuống ăn sao ?

a quên mất cô đang bị trói giống như nhận ra được điều gì đó không đúng người thiếu niên giật mình một cái rồi lại nhìn Vy Vy nói

Trên trán Vy Vy nổi lên 3 vạch đen trầm mặc không nói gì cô cúi đầu chọn cách không quan tâm cho nên cô không thấy được đôi mắt người thiếu niên xoẹt qua tia bi thương cùng với bất lực

Thiếu niên ngồi xuống bên cạnh Vy Vy ôm lấy hai đầu gối của mình nhìn về phía trước một lúc sau đó mới chậm rãi nói

tôi là con của người đàn ông đó khi nói đến đây hắn dường như rất buồn.mà Vy Vy vì bị buộc đứng đằng sau cho nên không thấy được khoé mắt hắn đã hiện lên những tia máu

nhưng chỉ là cái danh nghĩa mà thôi , tôi chưa bao giờ nhận hắn là cha của mình , khốn kiếp hắn chỉ là một người đàn ông góp chút của cải mà

trời biển mắt mà thôi , người sinh tôi ra nuôi lớn tôi chỉ có một người chính là mẹ tôi , bà đã phải rất khổ cực trong thời gian đó nhưng cho đến khi hắn biết sự hiện diện của tôi ... hắn đã giết chết mẹ tôi và đoạt tôi về lấy tên trong gia phả nhà hắn thật đáng hận

Người thiếu niên kích động nói , khoé mắt từ lúc nào đã chảy ra những giọt nước mắt đau thương

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: giải thoát

" cậu không muốn trả thù sao ? " Vy Vy nhìn thiếu niên đang bị thương kia không hiểu sao lại rất đau lòng thay hắn , nếu như là cô rơi vào hoàn cảnh đó cô không biết mình sẽ sống như thế nào nữa

" trả thù sao ? " thiếu niên kia giống như đang nghe được một câu chuyện rất buồn cười

Hắn ngửa người cười tự đắc , sau đó hắn đứng dậy phui phui bụi đất trên người rồi lại cầm khay đồ ăn đưa lên

" tôi dứt cô ăn , người kia hình như đã giao dịch với ai đó một nửa cổ phần có lẽ cô sẽ được thả ra thôi nhưng cũng có thể là không " Hắn lơ đãng nhìn cô nói , nếu như nhìn kĩ sẽ phát hiện trong lời nói của hắn có chút âm mưu đối với cô

Vy Vy trầm mặc cô biết mặc kệ là anh trai cô hay Nghiêm bọn họ đều nhất định sẽ đồng ý điều kiện của người kia đưa ra . Bây giờ cô cảm thấy mình thật vô dụng luôn tạo gánh nặng cho bọn họ cho dù là ở nhà với ba mẹ hay là lúc sống chung với Bắc Nghiêm , bọn họ không khi nào không chăm sóc tỉ mỉ với cô trân quý như bảo vật

Nay bọn họ vì giúp cô mà làm như vậy cô quả thật rất đau lòng , trong lòng lại càng hận tên chủ mưu đã bắt mình tới đây để uy hiếp bọn họ

Nếu như cô nghe lời Phương Hân theo cô ấy học một chút võ đạo thì có phải bản thân sẽ không yếu đuối như vậy hay không ?

" ăn thôi " người thiếu niên kia đưa một thìa cơm vào miệng cho Vy Vy

Lần này cô không hề từ chối há miệng nuốt thìa cơm vào miệng , mặc kệ cô phải ăn cho thật tốt mới không để Nghiêm lo lắng

Trong lúc đó , bên ngoài con đường lên núi đầy cây cối

Bắc Nghiêm cùng Vĩnh Thiên và Lưu Diệc đi bên cạnh nhau bên cạnh có rất nhiều ám vệ , không phải bọn họ nhát gan mà là người bọn họ phải đối phó không dễ dàng như vậy cũng không được khinh địch , ai biết trên đường lại xuất hiện cạm bẫy thì như thế nào

Cho dù thân thủ bọn họ có tốt nhưng cũng không phải thần thánh có thể một lúc đối mặt với nhiều thứ được cho nên điều đầu tiên là phải cẩn thận

" có gì đó không ổn ? " Lưu Diệc cẩn thận đánh giá xung quanh rồi mới chậm rãi kết luận , con đường từ đây lên đỉnh núi không thể nào im lặng như vậy được ít nhất phải có gì đó đang đợi bọn họ nếu không đám người kia cũng sẽ không dễ dàng để bọn họ đi vào như vậy

" ừm " Vĩnh Thiên cũng gật đầu , đôi mắt nheo lại quan sát xung quanh rồi từ từ đi lên

Bắc Nghiêm vẫn trầm mặc không nói , bây giờ đã hơi tối không biết bé con của anh đã ăn cơm chưa , thể chất cô không tốt cho lắm nếu như không được ăn cơm sẽ nhất thời bị bệnh , điều đó anh khiến anh thật muốn phá vỡ đội hình chạy thật nhanh lên đỉnh núi để xem cô như thế nào

" xì ... xì ... xì " đúng lúc đó xung quanh khắp nơi xuất hiện từng đợt tiếng động , nghe rõ thì phát hiện là tiếng của rắn

Rất nhanh trước mắt bọn họ xuất hiện rất nhiều rắn . Đây là loài cực độc trong số các loại rắn lục , mình xanh và đuôi có màu nâu đỏ

" là rắn lục đuôi đỏ " một người nào đó trong đội hình kích động hô lên

Đối với ám vệ bọn họ một vài con rắn không uy hiếp gì nhưng lúc này lại là một đàn nha một đàn đó , lực sát thương tất nhiên nhiều hơn là 1 vài con a

" tại sao chúng lại xuất hiện ở nơi này nhiều như vậy " Bắc Nghiêm cau mày , theo hắn biết rắn lục đuôi đỏ Khác với loài rắn độc khác là khi bị cắn , nọc độc tấn công vào hệ thần kinh, gây tê liệt hệ thần kinh. Còn loại rắn độc đuôi đỏ, chỉ tác động vào hệ tuần hoàn, gây rối loạn đông máu. Nếu không chữa trị kịp thời sẽ gây phù nề, hoại tử da vùng bị cắn nhất là người yếu tính, đối với người khỏe mạnh như bọn họ mặc dù có bớt chút nguy hiểm nhưng số lượng lại rất lớn e rằng cũng không tốt rồi

" đem lưu huỳnh tới đây " Vĩnh Thiên phát tay với đám ám vệ rồi nói , với bọn họ đi vào nơi như thế này không thể thiếu lưu huỳnh cho nên tất nhiên phải chuẩn bị từ trước , đúng lúc cần dùng rồi

" vâng " người áo đen đưa cho Vĩnh Thiên một bọc lưu huỳnh rồi phân còn ại chia cho mọi người mỗi người một chút

Lưu Diệc và Bắc Nghiêm cũng nhận lấy Lưu Huỳnh vừa đi vừa rải khiến cho đám rắn lục đuôi đỏ phải lui về phía sau , thường là rắn đều rất sợ lưu huỳnh

" không ngờ hắn ta lại để cho nhiều rắn mai phục như vậy " Lưu Diệc suy tư nói , bọn họ bây giờ chỉ chưa tới vùng giữ núi mới chỉ đi được một chút mà thôi , chặng đường còn một khoảng dài . Bọn họ mặc dù có thể chọn nhiều phương pháp khác để đi lên đỉnh núi nhanh chóng chẳng hạn như máy bay trực thăng nhưng không thể tai vách mạch rừng được , như vậy rất nguy hiểm đến người kia sẽ có hại đến Vy Vy cho nên mới đi đường này , mà người kia lại rất cẩn thận bày trí như vậy thật khiến người khác hận không thể

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: giải thoát (4)

Trong một căn phòng tổng thống của một khách sạn lớn

" bang chủ " Người đàn ông khuôn mặt đầy vết sẹo cung kính cúi đầu trước một người đàn ông trung niên đang đứng bên cạnh cửa sổ

" có chuyện gì ? " người đàn ông kia không quay mặt lại nhưng lại lạnh lùng đáp trả

" thuộc hạ đã điều tra được cái chết của em gái ngài năm đó quả thực có liên quan đến Vĩnh Hàn Minh "

Người đàn ông trầm mặc không nói gì giống như đã sớm đoán được kết quả , chỉ là ánh mắt hắn càng thêm rét lạnh nhìn về phía thành phố bên ngoài tấm kính trong suốt , hai bàn tay nắm thật chặt lấy nhau từng đường gân trên mặt từng chút một hiện lên một cách dữ tợn

" có tin tức gì của hắn hay không ? " sau một lúc hắn cũng khôi phục lại bộ dạng ban đầu lạnh lùng hỏi

" theo người điều tra được , năm đó Vĩnh Hàn Minh được cứu về nhưng tính mạng cũng không giữ được mấy tháng sau liền chết " người mặt sẹo lại cung kính trả lời

" hừ , người đã chết rồi ... " người đàn ông hừ lạnh đâm mạnh một cái vào tấm kính kích động nói

" nhưng không hiểu sao Kim Ứng sau khi Vĩnh Hàn Minh mất lại càng ngày càng lớn mạnh , nghe nói con trai hắn là Vĩnh Thiên đã lên vị trí bang chủ tiếp quản Kim Ứng "

" Vĩnh Thiên... Vĩnh Thiên ... " người đàn ông lầm nhảm tên Vĩnh Thiên lặp đi lặp lại giống như một phương thức khắc sâu trong trí nhớ của mình

" hắn rất thần bí , chưa từng ai thấy khuôn mặt thật của hắn mà còn sống sót ngoại trừ hộ vệ bên cạnh hắn , tin tức về người này hoàn toàn trống rỗng "

" ngu dốt , chỉ là tin tức của một người lại không điều tra được " Người đàn ông kia dường như rất tức giận quay người lại lấy mấy cuốn sách ném vào người tên mặt sẹo , hắn tức giận mắng

" xin bang chủ tha mạng , thuộc hạ nhất định sẽ sớm hoàn thành " tên mặt sẹo sợ hết cả hồn quỳ xuống dưới đất không ngừng xin tha mạng

" hừ , Lục Đại ta nói cho ngươi biết nếu như còn không điều tra được lai lịch của hắn ta thì ngươi cũng không cần xuất hiện trước mặt của ta , cắt "

Người đàn ông mang tên Lục Đại sợ hãi chạy ra bên ngoài không dám một khắc ở lại bên trong , đối với hắn giống như là địa ngục vậy

Mặc dù là vậy nhưng hắn cũng không dám trái lệnh , năm xưa nếu như không phải ông ta cứu hắn trong cuộc chém giết đó chắc chắn hắn đã không còn sống như ngày hôm nay mặc dù khuôn mặt của mình đã hoàn toàn bị hủy không thể chữa trị được nữa

Bên trong căn phòng , người đàn ông đó một mình ngồi vào bàn làm việc , lời trong ngăn kéo ra một chiếc hộp nhỏ màu xanh da trời , hắn ta nâng niu chiếc hộp rồi từ từ mở nó ra , bên trong là một khung hình một người cô gái tầm 20 tuổi , khuôn mặt cô luôn mỉm cười xinh đẹp về hướng đằng trước cả người đều thoát lên vẻ đẹp động lòng người khiến người khác nhìn rồi không thể không yêu thích . Người đàn ông vuốt ve khuôn mặt trong khung hình , hốc mắt hắn ta nhiễm những tơ máu màu đỏ đáng sợ bàn tay lại càng nắm chặt khung hình người phụ nữ đó

" Vĩnh Hàn Minh không ngờ mày chết rồi nhưng còn con trai mày tao sẽ bắt hắn trả hết mối hận năm đó mày làm ra với em gái tao "

Ở trong rừng bỗng nhiên Vĩnh Thiên hơi khựng người lại tâm trạng có chút lạnh đi nhìn về hướng ngoài thành phố

" chuyện gì vậy " Lưu Diệc đi đằng trước thấy Vĩnh Thiên không theo kịp liền quay lại quan tâm hỏi

" đi thôi " hắn lắc đầu lại đi tiếp lên núi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: giải thoát

Sau một hồi tiếp xúc Vy Vy biết được người thiếu niên này tên là Đinh Phương còn người bắt cóc cô tên là Đinh Đức , tên mặt sẹo là Lục Đại tay sai

thân cận của Đình Đức

" vậy anh tại sao lại giúp tôi ? " đây có thể xem là thắc mắc lớn nhất của Vy Vy bởi vì Đình Phương đáng lý không hề có lý do gì để có thể giúp cô cả nga

" không biết , chỉ cảm thấy rất thích cô mà thôi " Đình Phương nửa giả nửa thật nhìn Vy Vy nói , Vy Vy giật mình sau đó có chút không tự nhiên

" a ha xin lỗi tôi đã có chồng rồi với lại anh ấy rất yêu tôi " cô đã có Bắc Nghiêm nha , chỉ mình anh thôi đủ rồi . Nghĩ đến Bắc Nghiêm khuôn mặt Vy Vy lạ nồng đậm nhu hòa khỏe miệng cũng không tự giác nâng lên đến cả cô cũng không phát hiện

" đùa thôi người như tôi ai lại chịu thương cơ chứ " nhìn thấy cô như vậy Đình Phương cup mắt xuống nhẹ nhàng nói làm cho không ai nhận ra biến hóa tong đôi mắt của anh

" rồi anh sẽ tìm được một nửa của mình mà thôi với lại anh cũng không phải là người xấu mà " Vy Vy không hiểu sao khi nói chuyện với Đình Phương cô không cảm thấy chán ghét mà ngược lại còn giúp cô đỡ sợ hãi hơn khi bị nhốt ở trong này

Đình Phương không cho ý kiến , anh ngồi dựa người vào cột đá chỗ đang buộc Vy Vy lại trầm mặc nhìn về hướng khác , một lúc sau anh bỗng nhiên đứng dậy

" cô có muốn thoát đi hay không ? "

" hà ? " Vy Vy kinh ngạc tròn to mắt nhìn Đình Phương , anh ta đang nói đùa sao

" cô có muốn thoát đi không ? " Đình Phương không để ý tới biểu cảm của cô mà nhìn cô nghiêm túc nói , có lẽ nói chuyện với cô xong anh có cảm giác mình không muốn đi theo con đường này nữa , mấy năm nay như vậy là đủ rồi cho nên anh quyết định giải thoát giúp cô , cảm giác chờ đợi một người như thế nào anh rất hiểu cho nên

" nhưng mà ... "

" cô chỉ trả lời có đi hay không mà thôi " Đình Phương hơi nhíu mày nhìn cô

" được " đùa sao , trốn đi ? tất nhiên là muốn rồi

" đi thôi " nói xong Đình Phương rút trong người ra một con dao nhỏ hơn một gang tay bắt đầu cắt dây trói trên người Vy Vy xuống

Quá trình chỉ hơn mấy phút Vy Vy đã được giải thoát , cả người cô hiện tại đau ỏ ầm .. bản này bị buộc cũng không cảm thấy như vậy , cả người dường như yếu đi xuýt nữa ngã quỵ xuống đất cũng may có Đình Phương đỡ nếu không khuôn mặt cô khẳng định sẽ về với đất mẹ đẹp vô cùng

Vì bên ngoài chỉ có mấy người canh gác cho nên Đình Phương rất nhanh liền hạ ngã mấy người đó dù sao thì lặn lội bao nhiêu năm trong giới hắc đạo công phu bên người cũng không tệ

Bất quá hai người dường như đã đánh giá thấp Đình Đức , ngoại trừ đám người kia sau khi ngã xuống liền có một đám khác xuất hiện

" thiếu chủ người đang làm gì vậy " một người đàn ông bật mặt khiếp sợ nhìn Đình Phương

" tránh ra " Đình Phương nhíu mày , sao anh lại không biết đám người này cũng ở chỗ này thế không phải theo kế hoạch thì bọn họ hiện đang ở tổng bộ sao ? ... xem ra ông ta cũng không tin tưởng anh đến như vậy . Trong lòng anh cười lạnh tăng băng trong lòng lại càng thêm một lớp

" thiếu chủ , bỏ cô ta ra chúng tôi có thể bỏ qua chuyện này không báo cáo cho bang chủ " lại là người kia , hần nhíu mày khuyên bảo

Vy Vy nhíu mày đứng sau lưng lo lắng nhìn Đình Phương

" tránh ra " Đình Phương lạnh lùng nói , hai tay đã nắm chặt con dao trong tay biểu hiện sẵn sàng ứng chiến

" nếu như người không buông cô ta ra đừng trách thuộc hạ không hạ thủ lưu tình " tên bật mặt nhíu mày lạnh lùng nói , khi tới đây bang chủ cũng đã đoán được thiếu chủ chắc chắn sẽ mềm lòng rồi nhưng lại không cho phép hần đã thương thiếu chủ dù chỉ một chút chuyện này thực sự làm khó hần , nhưng thời thế bất buộc thiếu chủ không chịu buông chịu thì chỉ còn cách duy nhất mà thôi thả đắ tội thiếu chủ một chút chứ không thể để con tim được cứu thoát được

" hừ ..chỉ bằng các người " Đình Phương lạnh lùng rút khẩu súng trong ngực ra chia vào đám người trước mặt

Hôm nay dù như thế nào anh cũng phải giúp cô chạy thoát , anh cũng không muốn sống cuộc sống như trước nữa cho nên không thể buông tay cô ra cho bọn hần , nếu như bị bắt về người kia có lẽ cũng sẽ không nghiệm tình cha con mà đối xử tốt với hần

" đắ tội " tên bật mặt hơi khom người một chút rồi ra hiện cho đám thuộc hạ đằng sau tiến lên còn hần thì cũng rút súng ra đi tới

" hừ " Đình Phương hừ lạnh chặn trước người Vy Vy

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: giải thoát (cuối)

Mặc dù thể lực Đình Phuong cũng không phải là yếu nhưng một lần đối mặt với nhiều người như vậy một lúc sức lực dù có lớn đến đâu cũng đã mệt là người nhưng hắn vẫn không từ bỏ , đang định đá một tên bên cạnh không ngờ lại bị người đằng sau đá một cước vào bụng ngã khụy xuống đất đau đớn

Vy Vy cắn răng nhìn người đang nằm đằng trước mặt mình , hốc mắt cô hồng lên lấy tay che miệng để cho mình không phải hét lên

Trong mắt người bị áo đen đứng đầu có chút tức giận tạp xoẹt qua mắt hắn nhìn tên mới đã thương Đình Phuong bằng một ánh mắt rét lạnh , chết tiếp đám người này đúng là ngu xuẩn

Ánh mắt hắn lại một lần nữa nhìn về phía Vy Vy , ánh mắt hắn lóe lên liếc mắt ra hiệu cho đám người xung quanh

Lập tức tất cả đều dồn về phía Vy Vy nhằm không chế cô , nếu như không chế được cô gái này vậy bọn hắn cũng có thể không chế được thiếu chủ nếu không khẳng định hậu quả rất nghiêm trọng

" cút " Đình Phuong tức giận hét lên cố gắng muốn chạy lại giúp cô nhưng đã không kịp , hắn đã bị tên áo đen chế ngự không thể làm gì ngoài trơ mắt nhìn Vy Vy bị bắt trở lại

Đúng lúc đó

" pằng .." tiếng súng nổ vang lên , kế tiếp đó tên áo đen đứng gần Vy Vy nhất bị một nhát súng vào yết hầu chết cũng không biết tại sao mình lại chết chỉ có thể ngã xuống đất vĩnh viễn nhắm mắt

Vy Vy vẫn chưa hết sợ hãi thì cả người đã rơi vào một vòng ôm thật ấm áp đầy rẫy hơi ấm quen thuộc , hốc mắt đỏ nẩy giờ nhưng không hề khóc bây giờ lại tuôn ra như mưa , uất ức trong lòng ngày càng nồng đậm dụi vào lòng người đang ôm mình cuối cùng cũng khóc lớn lên , đối với người chưa từng trải qua cảnh giết chóc này như VY VY quả thật rất khó tiếp nhận cả người sợ hãi run lên

Bác Nghiêm đau lòng ôm tiểu nhân nhi trong lòng , mặc dù chỉ hơn nửa ngày không gặp nhưng nhìn cô lại yếu hơn hẳn điều đó khiến tim anh đau như cắt

Vĩnh Thiên cùng Lưu Diệc bên này thì đang đối phó với mấy tên áo đen , Đình Phuong đã bị người bị mặt áo đen đánh ngất rồi đưa đi chỉ để lại một đám thuộc hạ mà thôi

Người của Vĩnh Thiên tất cả đều là tinh anh cùng với vũ khí tiên tiến rất nhanh không chế được tất cả ám vệ áo đen bắt lại trói lại cùng một chỗ

Chỉ tiếc là tên cầm đầu kia lại tẩu thoát quá nhanh không thể đuổi kịp , xem ra từ dưới chân núi lên trên này khẳng định có đường bí mật nào đó nếu không khi người kia đi lên núi bọn họ hẳn khẳng định sẽ biết đường này lại không hề có chút động tĩnh nào cả

" tự nó có làm gì em hay không ? " Lưu Diệc nóng nảy nhìn Vy Vy từ trên xuống dưới đánh giá cô xong không phát hiện thêm cái gì nhưng vẫn lo lắng hỏi

" không có " Vy Vy lắc đầu thành thật kể lại toàn bộ câu chuyện cho bọn họ nghe , quả đúng là không ai hành hạ cô cả ngoại trừ người đàn ông tên Đình Đức kia ban đầu đánh một roi lên người cô rồi rời đi còn thời gian còn lại bên cạnh cô chỉ có một mình Đình Phuong mà thôi mà Đình Phuong cũng là người giúp cô

" bang chủ , trên người những thi thể đằng trước cánh cửa cùng với nhóm người này là hai nhóm khác nhau " thuộc hạ Vĩnh Thiên xách một tên mặc áo đen đã bị đánh ngất xỉu giống như một con gà đến trước mặt Vĩnh Thiên sau đó vạch áo đằng sau của hắn ra hiện lên một kí hiệu nhỏ hình trăng khuyết gần dưới hông màu đỏ chỉ lớn bằng ngón tay cái nếu không để ý nhiều rất có thể sẽ nhầm lẫn

Vĩnh Thiên trầm mặc nhìn dấu hiệu trên lưng người kia , ánh mắt bỗng chắt tối sầm lại

" Đình Đức lại có quan hệ với Huyết Nguyệt xem ra ... "

Thật ra bọn họ ban đầu đã điều tra được người hợp tác với Diệu Quang là Đình Đức nhưng lại không ngờ Đình Đức lại liên quan đến Huyết Nguyệt tổ chức sát thủ lớn mạnh ở trung đông nhưng điều gì lại khiến cho một tổ chức lớn như Huyết Nguyệt lại chịu hợp tác với Diệu Quang một nhân vật rất nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48

" chủ nhân , nhiệm vụ thất bại thuộc hạ nguyện chịu phạt " người bịt mắt ôm ngang Đình Phuong đi vào căn phòng lớn trong khách sạn , đặt Đình Phuong êm xuôi mới quỳ xuống xin nhận tội

Đình Đức cúi người nhìn xuống chỗ Đình Phuong đang nằm , hần thở dài vốn dĩ hần cũng biết trước có thể sẽ làm trái với mình mà cho nên hần mới cho người tới không ngờ lại không kịp

" đi nhận tội đi " hần phát tay cho người đàn ông rời đi

" còn nữa thuộc hạ phát hiện một chuyện "

" chuyện gì " Đình Đức lại nhìn hần hơi nhíu mày hỏi

" lúc cứu người đám người bên kia có hai người thuộc hạ biết chính là Lưu Diệc và Bắc Nghiêm nhưng còn một người nữa hần cũng không kém , cái đáng nói là thuộc hạ của hần ta rất tinh anh có đầy đủ trang bị tân tiến mới nhất cho nên người của chúng ta mới bị thất thế , thuộc hạ suy nghĩ cũng không biết được hần là người nào "

Đình Đức trầm mặc phát tay cho người kia ra ngoài mày kiếm hơi nhíu lại , là người nào lợi hại đến như vậy quả thực khiến người khác tò mò vậy là đằng sau hai người Bắc Nghiêm kia khẳng định có người chống lưng sao ? chuyện này không ngờ lại phiền phức như vậy

Đúng lúc đó

" bang chủ , Diệu Quang xin gặp " bên ngoài người canh giữ lên tiếng thông báo

Đình Đức nhíu mày lạnh nhạt nói " cho hần vào "

Cánh cửa được mở ra , một người đàn ông mặc áo sơ mi màu xanh quần tây bước vào trông khuôn mặt phòng chừng đã trung niên , dáng người hần cũng bình thường không quá nổi bật ngoại trừ đôi mắt có phần gian xảo khá nhưc mắt thì không còn gì khác người này không ai khác chính là Diệu Phong , nếu như có người so sánh Diệu Ngọc và Diệu Quang cùng với mẹ của Diệu Ngọc bọn họ sẽ phát hiện Diệu Ngọc và Diệu Quang đến một phần cũng không giống hần đối với mẹ của cô cũng chỉ giống một chút mà thôi

" Đình bang chủ " hần ta hơi run sợ trước khí thế của Đình Đức nên không dám làm gì quá phận vẫn cúi đầu chào

" hừ , xem ra tin tức của người cũng không phải chậm " Đình Đức hừ lạnh , nếu như không phải di vật của em gái bị rơi vào tay người đàn ông này hần ta sẽ không bao giờ hợp tác với người này

" chuyện này , lần này thất bại e rằng ... " Diệu Quang ảm úp sợ hãi mãi không dám nói thêm cái gì , nếu như không phải hần vô tình thấy trong phòng của vợ mình sợi dây chuyền giống hết với sợi dây chuyền của Đình Đức hần cũng không dám mạo hiểm hợp tác với người này , nhưng mà hần lại là người có thể lực hợp tác với hần khẳng định chuyện kia không thành vấn đề gì không ngờ lại thất bại làm cho hần không biết nên làm như thế nào

" ngươi muốn cái gì ? " Đình Đức lạnh lùng nhìn hần , khuôn mặt trầm xuống hiển nhiên là hần đang tức giận

" cái đó ... tôi ...tôi muốn một số tiền để lấy lại công ty " đến nước này Diệu Quang cắn môi sợ hãi nói , cả người đều mềm nhũn suýt nữa ngã xuống đất

" ra giá đi " Đình Đức mặc dù cũng không phải người tốt lành gì nhưng đối với loại người như Diệu Quang hần cực kì bài xích , loại người như hần đúng là nên bị như vậy nếu không phải sợi dây chuyền kia mà hần đã huy động người cũng tìm không ra thì hần cũng không cần phải nhượng bộ lớn như vậy đối với loại người này

" 10 tỉ " Diệu Quang dơ bàn tay lên mặt mày không ý thức sự tham muốn của mình ra giá 10 tỉ

" hừ , mang sợi dây chuyền đến đây " Đình Đức hừ lạnh tiền là thứ hần không thiếu nhất , đúng là loại người tham lam mà hần ghét nhất chính là loại người như vậy cho nên

Diệu Quang không ngờ người kia lại thực sự chấp nhận cả người đều hết sức vui vẻ , chỉ cần 10 tỉ hần có thể lấy lại được công ty mình còn đủ để cho hần sống biết bao nhiêu thời gian nữa , thật không ngờ một sợi dây chuyền của người phụ nữ kia lại có giá trị lớn hơn vậy biết trước hần sẽ ra giá lớn hơn gấp mấy lần như vậy .

" vậy tôi về trước " nhận được sự mong muốn Diệu Quang mặt mày hớn hở xin trở về nhà

" cút " Đình Đức sớm đã chán ghét người này thấy hần lại càng nổi nóng , phát tay lạnh lùng nói với hần

Căn phòng chỉ còn lại Đình Đức và Đình Phuong đang hôn mê , Đình Đức cười lạnh nhìn về cánh cửa nơi Diệu Quang vừa mới đi ra , ánh mắt bỗng chốc tối sầm từ trước tới nay hần là người đầu tiên dám ra điều kiện với Đình Đức hần , tốt ...tốt...

Chương 49: mang thai

" phu nhân chỉ vì quá mệt mỏi mà ngắt đi thôi , Nghiêm tổng không cần lo lắng " bác sĩ đứng kế bên giường sau khi kiểm tra cho Vy Vy xong mới nói cho Bắc Nghiêm biết tình trạng của cô , cả người ông ta đỏ mồ hôi hột , thật đáng sợ , bộ dạng lúc này của Nghiêm tổng thực sự đáng sợ a

" vậy sao cô ấy lại chưa tỉnh ? " Bắc Nghiêm đen mặt lạnh lùng nhìn bác sĩ nói

" A ..chuyện đó để cho phu nhân ngủ một giấc chắc chắn sẽ không sao đâu "

" được rồi " Bắc Nghiêm định phát tay cho ông ta ra ngoài thì thấy bộ dạng muốn nói rồi lại thôi của ông ta

" chuyện gì ? " anh lạnh lùng hỏi

" chuyện là ..chuyện là hiện tại thai nhi còn nhỏ chuyện phòng the phải hạn chế một chút ... không ..nên để cho phu nhân mệt mỏi dễ động thai khí " ông bác sĩ áp a ấp úng nói chỉ sợ ánh mắt của Nghiêm tổng lại nhìn mình

" đi đi " Bắc Nghiêm phát tay cho ông ta đi ra ngoài

Ông bác sĩ thở phào nhẹ nhõm , ôm hòm thuốc của mình chạy như điên ra ngoài , đoán nếu ở lại thêm giây phút nào nữa khẳng định sẽ bị tổn thọ từng ấy mất

Trong phòng một mình Bắc Nghiêm còn đứng sững sờ ngay tại chỗ đại não hiện tại đang phân tích lời nói của bác sĩ ' thai nhi còn nhỏ ' còn có ' hạn chế chuyện phòng the ..' là thế nào ?

" có thai " bỗng nhiên hai mắt Bắc Nghiêm sáng lên rồi lại nhìn cô gái đang ngủ trên giường , cả người lâng lâng như say rượu khóe miệng nở nụ cười ngây ngô , nếu đề nhân viên của anh biết được anh có bộ dạng như vậy phỏng chừng sẽ sợ hãi mà chết mất

" bé con có tiểu bảo bảo ..ta sắp được làm cha .. " Bắc Nghiêm cung chiêu vuốt chiếc bụng phẳng lì của Vy Vy thì thầm nói , khuôn mặt không cảm được mà vui mừng như điên , nhìn chỗ vòng eo nhỏ nhắn của Vy Vy anh lại đang tưởng tượng có một sinh linh bé nhỏ đang được hình thành đó là kết tinh của tình yêu của hai người họ đó là đứa con đầu tiên của anh với cô...

Vậy là đại tổng tài ác ma trong truyền thuyết hiện tại đang ngồi cười ngây ngô trên giường giống như một đứa trẻ vừa được nhận quà

Khi Vy Vy tỉnh dậy đã là sớm hôm sau vì cái bụng nhỏ nhắn đang kêu mới chịu thức dậy , ngủ đủ khiến cả người cô đều thoải mái , đang định đứng dậy đi vào nhà vệ sinh thì phát hiện có chuyện gì đó không đúng , trên người cô mặc một chiếc đầm ngủ màu trắng trên chân đầy rẫy vết hôn chi chít , khuôn mặt cô đỏ ửng lên nhưng cả người ngoại trừ dấu hôn thì không còn gì khác nha không lẽ bước cuối cùng kia ông xã của cô lại chịu dừng lại hả

Chuyện là đại Boss Nghiêm cực kì rất uất ức vì lời dặn chuyện phòng the phải đợi qua 3 tháng mang thai mới được làm nếu không bảo bảo sẽ xảy ra chuyện anh sẽ ăn sạch sành sanh cô như hiện tại lại không thể cho nên cả đêm phải đi tắm nước lạnh , theo chủ nghĩa không ăn cơm được cũng phải được ăn nhẹ mới miễn cưỡng thỏa mãn cho nên trên người cô chỉ có vết hôn mà thôi chỉ là Vy Vy vẫn không biết hiện tại mình đã mang thai mà thôi

" bảo bối tỉnh ? " Bắc Nghiêm từ bên ngoài vào đã thấy cô gái ngồi trên giường ngơ ngẩn , chiếc váy ngủ không đủ để che hết những dấu hôn trên người cô khiến cả người anh lại khô nóng không dấu vết nuốt một ngụm nước miếng nhưng trong lòng lại đang thầm kêu gào ' cô hiện tại không được '

" a.. Nghiêm " nghe thấy tiếng gọi ôn nhu của anh trong lòng cô lại âm thầm thỏa mãn , mỉm cười thật tươi về phía anh

" đáng chết " dục vọng đang áp chế sắp thành công của Bắc Nghiêm lại một lần nữa dâng lên chỉ vì một nụ cười của cô , chết tiệt khi nào mà anh lại mất kiểm chế đến như vậy hả , bình tĩnh..bình tĩnh không thể để tiểu bảo tổn thương được nhưng mà ăn đậu hũ chắc là được nhỉ

Nghĩ là làm anh tiến lên ôm cô vào lòng cung chiêu hôn lên miệng cô , nụ hôn rất nhẹ nhàng ôn nhu , thế giới chìm lặng chỉ còn tiếng rên nhẹ của Vy Vy mà thôi

Hôn xong cả người cô vô lực tựa vào lồng ngực của anh nhắm mắt lấy lại hơi thở

Bắc Nghiêm nhìn thiên hạ trong lòng cười nhẹ một tiếng sùng nịch vuốt mái tóc của cô , cúi người tựa cằm vào vai cô khiến cô nhột nhột cả người

" bé con ..tiểu bảo bối ... anh sẽ không bao giờ để em gặp lại chuyện như hôm qua nữa " có trời mới biết khi cô bị bắt cóc anh đã tưởng tượng đến bao nhiêu tình huống xấu nhất trong đầu khi nhìn thấy tám anh kia cả người anh đều đau như cắt hận không thể nhào đến nơi ôm cô vào lòng

" vâng " Vy Vy gật đầu rồi lại chui vào lồng ngực của anh tham luyến hơi thở nam tính trên người anh

" bé con ... chúng ta sắp làm cha làm mẹ rồi " Bỗng nhiên Bắc Nghiêm ô lấy vai cô đối diện với mình hưng phấn nói

" vâng "

.

.

.

" A ... làm cha ? làm mẹ ? " sau một hồi tiêu hóa Vy Vy hét lên kích động nhìn anh

" đúng vậy em có bảo bảo rồi " nhìn hành động đáng yêu của cô Bắc Nghiêm bất giác cười rộ lên , bé con của anh ngày càng khả ái đáng yêu thật hận không thể giấu cô đi chỉ một mình anh chiêm ngưỡng

" em..em có thai sao ? " đôi mắt lấp lánh của Vy Vy nhìn vào bụng mình nhẹ nhàng vuốt ve , bên trong này đang có sự hiện diện của một sinh linh bé nhỏ sao ?

" ừm " Bắc Nghiêm sùng nịch ôm chặt lấy cô đang ngây ngốc , trong lòng thầm la hét anh phải đi nói cho đám người xấu tính kia biết bảo bối nhà anh có bảo bảo rồi nha

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

Từ hôm biết Vy Vy có thai Bắc Nghiêm giống như một đứa trẻ lúc nào cũng vuốt ve cái bụng nhỏ của cô tâm sự giống như bây giờ vậy

cục cụng nhanh nhanh đi ra ba sẽ dẫn con đi chơi Bắc Nghiêm ghé đầu nằm trên đùi của Vy Vy áp tai vào bụng cô nhỏ giọng nói

phì ... nhìn hành động của anh cô bất giác cười thành tiếng , người nói vui quá hoá rò là vậy a

bảo bảo mới được 1 tháng đầu nga

nó là con anh tất nhiên phải hơn người , thôi anh đi lấy nước cam cho em uống đợi anh nói xong anh đã một mạch đi vào nhà bếp làm đồ uống

Trên trán Vy Vy từ lúc nào đã rơi vào ba vạch đen thui nhưng trong lòng lại ấm áp không thôi

phu nhân có tiểu thư Phương Hân và tiểu thư Ngân Thanh tới thăm ạ bà quản gia đi từ bên ngoài vào cung kính cúi đầu thông báo

Bà sống đây đã lâu lần đầu tiên thấy thiếu gia có biểu cảm như vậy trong lòng rất vui vẻ thay cho hân cho nên đối với vị phu nhân nayd bà thật sự rất thích không có kiêu ngạo với người làm nhưng vẫn giữ được con người đoan trang cao quý thật hợp với thiếu gia

mời họ vào đi Vy Vy gật đầu với bà nói

vâng

Một lát sau hai thân ảnh xinh đẹp bước vào tất nhiên là Phương Hân và Ngân Thanh

ây dô xin chào mom trẻ Ngân Thanh hải hước treu chọc Vy Vy

chúc mừng em Phương Hân cũng tươi cười gật đầu , khi nghe tin Vy Vy mang thai bọn họ đã rất

vui mừng cho nên liền tới đây chúc mừng nga

cảm ơn Vy Vy ngược đồ mặt trả loĩf dù sao thì cô cũng đều là cười sau bọn họ mà lại có bảo bảo trước nha

cảm giác có thai như thế nào ? Ngân Thanh hào hứng nhìn bụng Vy Vy hai mắt phát sáng lên , cô thực sự rất thích có đứa nhỏ nha

cảm giác có một sinh linh trong này thật hạnh phúc cô cười nhẹ vuốt ve cái bụng còn chưa nhô lên của mình mỉm cười ấm áp

hắc hắc chừng nào sinh con thì hai nhà chúng ta làm thông gia nha , nếu là con gái thì sẽ làm thiếu

phu nhân nhà chị còn nếu con trai thì làm con rể của nhà chị thế nào ? Ngân Thanh hai mắt phát sáng cầm tay Vy Vy vui mừng nói

từ khi nào con tôi đã trở thành con rể của

nhà cô hả ? Đúng lúc Bắc Nghiêm đi vào phòng khách nghe được câu nói cuối cùng của Ngân Thanh khuôn mặt đen như đất nồi đến chỗ Vy Vy kéo cánh tay đang bị Ngân Thanh ôm ra trừng mắt nhìn Ngân Thanh

haha haha Phuong Hân này giờ vẫn không nói gì bây h mới cười lớn khi nhìn thấy khuôn mặt của Ngân Thanh

cười cái gì Ngân Thanh thẹn quá hoá giận ném luôn cái gối trên ghế sang phía Phuong Hân trừng mắt nhìn cô

Dù sao cũng là một tin đồ của võ thuật Phuong Hân rất dễ dàng tránh né được ' vũ khí ' ném tới , không ngừng cười còn ngược lại cười lớn hơn

Vy Vy nhìn thấy hai người trêu chọc nhau khoe miệng cũng nở nụ cười nhưng lại nghĩ đến chuyện gì đó mới nhìn hai người hỏi

chị Nhan đâu sao chị ấy không tới cùng các chị ?

A cô ấy đi cùng với Vĩnh Thiên xử lý một chút chuyện trong bang rồi , em thấy đây Vĩnh Thiên kia nào có thể để giai nhân của mình ở lại mà đi đâu Phuong Hân chớp chớp mắt tà tà vừa cười vừa nói

đúng vậy hai người kia cái gì cũng bám lấy nhau thật là ... Ngân Thanh chu miệng nói

Vậy để tôi gọi ông xã các cô tới thế nào ? Bắc Nghiêm bỗng nhiên lên tiếng khiến hiện trường vắng ngắt như tờ

aaa không được phải năn nỉ lắm mới được ra ngoài không thể lạo trở về nhanh như vậy Ngã Thanh kích động đứng dậy uất ức nhìn Bắc Nghiêm

Phuong Hân mặc dù không nói nhưng cũng gật đầu

Có trời mới biết lúc Vĩnh Kỳ biết Bắc Nghiêm có bảo bảo liền điên cuồng cày cày , cái gì mà bảo bạn tốt cho nên không thể thua kém như gì đó làm cô một muốn chết phải khổ lắm mới năn nỉ được đi ra bên ngoài đó

Di nhiên số phận của Ngân Thanh cũng không khác gì cho nên mới kích động như vậy a

hahaa Vy Vy nhin không được mà cười lớn lên , hai người này thật đáng yêu nha

hừ Bắc Nghiêm hừ lạnh , phải cả tuần mới có được một ngày nghỉ ở nhà với bảo bối và cục cưng lại bị hai con ruồi đáng chết phá đám nếu như không phải bảo bối của anh thích bọn họ với lại là bà xã của bạn tốt anh sẽ đem bọn họ đá ra ngoài đỡ chiếm thời gian như vậy

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Sau khi tiễn được hai ôn thần về nhà Bắc Nghiêm mặt mày đen thui ngồi trên ghế

Chuyện là nhớ tới câu nói cuối cùng của Vân Nhan khiến cả người giống như bị cào cấu rất uất ức

nha nha lão bà có thai k được vận động nha

Nghĩ tới đây mặc dù biết là thế nhưng trong người vẫn không nhịn được mà buồn tủi , ý thức được trong vòng hơn 3 tháng chỉ có thể nhìn không thể ăn chuyện này dường như thật khó sở a

sao vậy Vy Vy vừa mới từ cửa bước vào đã thấy anh như vậy quan tâm tâm hỏi

không có gì Bắc Nghiêm kéo cô vào ngực hôn nhẹ lên mái tóc của cô hai tay thì đặt lên bụng cô vuốt ve thật nhẹ nhàng

Đến tối cả hai cùng nhau ăn cơm ở nhà , vì Vy Vy mang thai miệng càng kém vị ăn càng ít cho nên Bắc Nghiêm phải mời rất nhiều chuyên gia dinh dưỡng còn có mấy bác sĩ khoa sản về nhà tiện bề chăm sóc

Ngày thứ 2 Bắc Nghiêm đi làm một mình Vy Vy ở nhà , cũng vì cô mang thai cho nên ngủ rất nhiều cũng may cô số tốt không bị ốm nghén như những bà

bầu khác đỡ phải mệt nhọc , công việc của cô chỉ có ăn và ngủ và về mà thôi ngoài ra Bắc Nghiêm không cho cô làm gì cả đến cả chuyện tắm cho cô anh cũng cường chế không cho làm chỉ để mình anh làm là được rồi mà khổ nỗi những lúc như vậy trên người lại xuất hiện dấu vết của dấu tây mặc dù bước cuối cùng vẫn k thể làm

Biết anh đã phải rất kìm chế cho nên Vy Vy cũng chiều theo ý anh tùy anh làm vậy dầu sao thì như vậy cô cũng rất hạnh phúc a

Không có việc gì làm Vy Vy lại lấy cuốn sổ vẽ quen thuộc ra vẽ , bên trong là một bộ đồ con trai rất đẹp và tỉ mỉ có thể thấy bản vẽ này được chăm chút rất kĩ càng , đây là bản vẽ mấy ngày nay Vy Vy không chịu cho Bắc Nghiêm coi bởi vì cô muốn làm cho anh một bất ngờ cũng may anh thấy cô không cho thì cũng không có đuổi theo để hỏi nếukoong sẽ bị lộ rồi

Nhìn bản vẽ khoẻ miệng Vy Vy nườ nộ cười hạnh phúc , lại lật sang một trang mới bắt đầu vẽ một bản khác , cô rất muốn ngày nào anh cũng mặc đồ cô thiết kế như vậy không còn gì thoả mãn hơn nữa

Cũng vào lúc này tại nơi khác , thân thể Diệu Ngọc được đặt trên một chiếc giường , khuôn mặt cô tiểu tụy đến đáng sợ hai gò má hóp vào nhìn rõ được xương bên trong , mái tóc dường như đã được cắt ngắn đến ngang vai , trên người còn có nhiều vết thương do bị roi đánh mà thành

urm ... trong cơn đau Diệu Ngọc tỉnh lại , cô mơ màng nhìn xung quanh khắp nơi

Cra người giật giật rõ ràng đây không phải là căn phòng cô bị nhốt mà nhưng mà tại sao cô lại ở đây hả ?

tỉnh rồi đúng lúc đó một tiếng nói trầm ấm vang lên lôi kéo sự chú ý của cô

Trước cửa một chàng thanh niên mặc bộ đồ thể thao mát mẻ đáng người cao ráo tuấn tú ,hai taynh ta đút vào túi đứng đó nhìn cô , ánh mắt anh ta có chút u buồn khiến người khác đau lòng

anh là ai ? Diệu Ngọc giật mình sau đó bất giác lùi về sau để phòng hờ

Đình Phương

Đúng vậy người này là Đình Phương người đã cứu Vy Vy lần trước

sao tôi lại ở đây ? Diệu Ngọc có chút không tin nhìn anh hỏi , người vẫ căng thẳng để phòng như trước , mấy ngày nay cô đều tiếp xúc với đám người ô hợp có những người nhìn giống anh ta nhưng thực chất lại không phải điều đó khiến cho cô hoàn toàn mất niềm tin vào đàn ông rồi

không cần phải sợ tôi chỉ cứu cô ra mà thôi Đình Phương thờ dãi bước lại ngồi xuống bộ bàn ghế bên cạnh thoải mái nói

Diệu Ngọc nghi ngờ nhìn anh , nhưng tâm cũng đã hơi hai xuống một chút tầm mắt vẫ không rời khỏi anh giống như muốn tìm ra nét giả dối nào đó trên mặt anh nhưng khiến cô thất vọng là anh vẫ không chú ý cô mà chỉ ngồi đó nhìn ra xa khuôn mặt nhuộm màu ầu ầu sầu

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

tại sao anh lại cứu tôi ? Diệu Ngọc khó hiểu nhìn Đình Phương nói , đáng lẽ ra giữa cô và hắn cũng không hề quen biết tại sao anh lại cứu một người xa lạ như cô đây

không biết , có lẽ là bởi vì hoàn cảnh cô rất giống tôi chăng ? Đình Phương lạnh nhạt thay đổi hướng ngồi đối diện với Diệu Ngọc

Hắn cũng không hiểu tại sao mình lại cứu cô , trực giác nói cho hắn biết cô gái này rất quen thuộc dường như đã thấy ở đâu đó nhưng lại không thể nhớ ra được là đã gặp ở đâu đó

" cùng hoàn cảnh sao ? " Diệu Ngọc khó hiểu nhìn hắn

Đình Phương không trả lời chỉ nhân nhợt cười nộ cười cô đơn mà lãnh đạm

Hai người cứ ngồi như vậy Diệu Ngọc không tiếp tục thắc mắc Đình Phương cũng không trả lời chỉ ngồi lẳng lẳng ở đó , hai con người mỗi người đều có ý nghĩ riêng của mình

Diệu Ngọc ngồi tự điều có phải là cô trước đây đã làm quá nhiều việc ác cho nên ông trời mới trừng phạt cô hay không , bây giờ nàng muốn nói rằng cô đã hối hận rồi thực sự hối hận

Trong biệt thự lớn nhà họ Luru , một cô gái đang mặc chiếc đầm màu trắng tinh xảo đang ngồi trên chiếc xích đu lớn đủ để cho năm sáu người ngồi lên , du đi du lại bộ dạng chán nản mà người này lại chính là Vy Vy hiện tại đang qua đây chơi

Vì hôm nay Bắc Nghiêm có việc bận cho nên Vy Vy mới qua bên này ở với thím Trương cũng tiện thể báo cho bà biết tin mừng

Nào ngờ Bắc Nghiêm đã làm quá thím Trương còn làm quá hơn không cho cô đựng một thứ gì hờ một cái là tay chân luống cuống dẫn không được làm này này không được làm cái kia thực sự rất chán nản , cô kiễng chân lên đẩy xích đu lên cao hơn một đoạn rồi lại ngày càng nhanh thích thú nhẹ cười một tiếng khanh khách , không cho cô làm gì thì chơi xích đu vậy

" tiêu tổ tông của tôi đu nhẹ một chút a " nào ngờ thím Trương từ trong nhà đi ra thấy cô như vậy hốt hoảng chạy lại níu cái xích đu lại không hài lòng nhìn cô

" thím Trương " Vy Vy úy khuất chu cái miệng nhỏ nhắn của mình lên nói , trước tới nay chiều này chưa từng thất bại a

Nào ngờ " không được đu như vậy rất nguy hiểm tiểu thư đang mang thai đó " thím Trương lần này không mắng mư mà còn nghiêm khắc nói với cô

" xì ..cục cưng cũng chỉ mới có hai tháng thôi " Vy Vy day day chân dưới đất không vui nói , cô cũng lo cho cục cưng nha nhưng mà cục cưng mới chỉ có hai tháng thôi vẫn đang hành hình a

" nhưng cũng không được sơ suất đâu " thím Trương rất nghiêm khắc nói , Vy Vy từ nhỏ đã chính tay bà nhìn đến lớn làm sao không lo lắng với lại cô hiện tại đang có bầu không được vận động mạnh nếu không ảnh hưởng đến sức khỏe thì bà biết làm sao bây giờ

" hừ ..hừ các người là người xấu tụ họp lại ăn hiếp con " Vy Vy nụng nịu cúi đầu nói

Đúng lúc đó hai thân ảnh cũng xuất hiện đang đi tới chỗ Vy Vy ngồi cũng nghe được câu nói của Vy Vy , lòng đều mềm xuống không khỏi nở nụ cười trên khóe miệng

Mà đương sự là Vy Vy hình như không phát hiện có người tới vẫn cúi đầu chạm nhẹ cái bụng nhỏ của mình nói

" cục cưng bọn họ ăn hiếp mẹ đó ... "

Bắc Nghiêm nhìn hành động đáng yêu của cô khóe miệng ngày càng cong bao nhiêu một môi trong người đều tan biến định đi lại chỗ của cô không ngờ lại nghe thấy cô nói tiếp

" hừ hừ sau này cục cưng được sinh ra con sẽ nói nó đi trả thù mấy người vì tội ăn hiếp mẹ nó hừ hừ " cô rất đáng yêu nói có chút ủy khuất . Bắc Nghiêm sững sờ nhìn cô sau đó khóe miệng lại ngày càng cong chỉ thiếu cười ra tiếng mà thôi

" ha ha " Luru Diệc lúc này mới không chút khách khách cười lớn lên , tâm trạng ít khi vui vẻ như vậy thím Trương cũng không kiêng kị cười ha ha

" a .." Lúc này Vy Vy mới chú ý được có người tới vừa ngẩng mặt lên liền thấy Bắc Nghiêm và Luru Diệc từ lúc nào đã tới trước mặt

Bắc Nghiêm nhìn bộ dạng khả ái của Vy Vy cả người ngứa ngáy hận không thể ngay lập tức nhào tới cắn cô một ngụm trên thực tế cũng đã làm vậy a

Vy Vy rất nhanh bị rơi vào vòng tay của người nào đó còn bị ăn đậu hũ một cái hôn má , mặt đỏ ửng lên dụi đầu vào ngực của người đang ôm mình

Thím Trương rất vui vẻ lui vào nhà chỉ còn lại Luru Diệc nhìn đôi vợ chồng son ân ái trước mặt không khỏi lắc đầu

" anh đã thông báo cho cha mẹ rồi , bọn họ bảo không lâu nữa sẽ về tới " nhắc đến mới nhớ lúc ông bà Luru biết được bảo bối nhà mình có bảo bối liền ngượng ngùng rồi là hết um sùng đòi quay trở về nhưng bởi vì đang ở quá xa cho nên nhanh nhất cũng phải đợi hết ngày mai a

" ba mẹ anh cũng sắp về rồi " Bắc Nghiêm cũng cười nhẹ nói , vòng tay ôm cô vào ngực thỏa mãn giữa người đằng sau

" hà ? .. " Vy Vy đầu đầu chỉ mới thím Trương đã như vậy thêm hai bên ' phụ thân và mẫu thân ' nữa khẳng định sẽ rất bị kịch a , chớp mắt một cái Vy Vy đã biết được sống phận trong vòng 7 tháng nữa của mình nha ..thật đau đầu mà

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

Hôm nay là ngày thứ 3 kể từ ngày Đinh Phương cứu Diệu Ngọc ra ngoài , hai người chung sống rất tốt . Đinh Phương đưa Diệu Ngọc tới một căn biệt thự của anh xem cô như em gái à đối đãi mà Diệu Ngọc cũng vậy

Cho đến ngày thứ 4 Đình Phương đi khỏi một mình Diệu Ngọc ở nhà gặp phải một nhân vật thay đổi hoàn toàn cuộc đời của cô Đình Đức

Hôm nay Diệu Ngọc ở nhà một mình đam ra rảnh rồi liền đi tới vườn hoa trong biệt thự chăm sóc , cô mặc một chiếc áo màu trắng và một chiếc quần màu đen đáng người gầy gò vì bị hành hạ còn có mái tóc dài đen bây giờ đã biến thành ngắn ngang vai , bây giờ nhìn cô không còn là con người như trước kia nữa trở thành một cô gái trầm lặng cũng ít nói đi rất nhiều cũng cô đơn đi rất nhiều

Đó là những gì Đình Đức thấy được khi mới đi vào biệt thự

Hôm nay ông có việc phải đi xa định tới đây thăm con trai một lúc không ngờ lại gặp được cảnh này

Không biết từ lúc nào hốc mắt ông ta đỏ lên nhìn cô gái trước mặt mình không xa kia , đã tưởng tượng bao đêm nằm mơ bao nhiêu lần cũng không nghĩ được mình lại có ngày gặp lại được một lần nữa em gái của mình ..không phải nói là dung mạo giống rất giống giống đến 7 ..8 phần không sai

Diệu Ngọc cũng phát hiện có người tới liền nhìn sang nhưng sau đó cũng sững sờ đứng ngay tại chỗ

Người này ... trong bức hình chụp hai người của chiếc vòng cổ hay đeo của cô giống như hệt ông ta , mà mẹ cô trước khi cô được 1 tuổi đã đưa cô mang vào mặc dù bà không nói người này là ai nhưng cô vẫn luôn đeo từ lớn đến nhỏ , người kia cho cô có cảm giác rất thân quen

" ông là ai ? " Diệu Ngọc tò mò đi lại gần Đình Đức mới phát hiện hốc mắt ông ta đỏ lên khiến cô giật mình lùi về sau một bước cũng vì động tác quá nhanh chiếc vòng cổ cũng bị lộn ra một nửa

" Linh ... " Đình Đức lẩm bẩm , bàn tay lại run run nắm lại sau đó lại nhìn thấy chiếc vòng cổ trên cổ Diệu Ngọc cả người lại lần nữa run lên , hốc mắt từ lúc nào đã xuất hiện những giọt nước mắt

Ông xác định người này không phải Đình Linh em gái ông chỉ là dung mạo giống nhau mà thôi nhưng đến khi nhìn thấy chiếc vòng cổ trên cổ cô gái trước mặt đeo kia ông lại không thể tin được , không lẽ

Diệu Ngọc hơi sợ hãi không biết nên làm như thế nào , trông người này hình như cũng không phải là người tầm thường nhìn cách ăn mặc có thể thấy được rất cao quý hoặc có địa vị rất lớn

" con tên gì ? " Đình Đức cố gắng lấy lại bình tĩnh nhìn Diệu Ngọc hòa ái lạ thường hỏi

Diệu Ngọc không trả lời , cô hiện tại rất sợ những người này nhận biết cô là Diệu Ngọc đến lúc đó lại báo cho cha cô hoặc là thuộc hạ của tên mặt sẹo đến bắt cô thì làm như thế nào ? nhưng mà không hiểu tại sao cô lại có cảm giác người đàn ông trước mặt khác so với bọn họ

" ta sẽ không hại con " Đình Đức mỉm cười nói , ông biết cô đang lo lắng cái gì

" tôi..Diệu Ngọc " Cuối cùng Diệu Ngọc cũng lên tiếng nói , hai tay cô nắm chặt lấy nhau hơi thả lỏng một chút

" Diệu Ngọc ? ... con gái của Diệu Quang ? " Đình Đức cau mày , hẳn có nghe nói Diệu Quang có một đứa con tên là Diệu Ngọc nhưng hẳn chưa bao giờ để ý đến đứa con này của Diệu Quang chỉ ít hẳn cũng không thích lấy thể loại đề hèn để áp dụng với một tên ngu dốt như Diệu Quang lại không ngờ cô gái này lại là Diệu Ngọc , nhưng tại sao cô ta lại có chiếc vòng cổ của em gái ông

" vậy con làm sao có được chiếc vòng trên cổ ? " đó cũng là thắc mắc của ông

" cái này , mẹ tôi đã từng nói phải giữ gìn nó thật kĩ đó là vật quan trọng nhất của mẹ tôi " Diệu Ngọc không hiểu tại sao lại bất giác trả lời câu hỏi từ một người xa lạ như vậy nhưng nói thì cũng nói rồi không thể lấy lại được nữa

" mẹ ... mẹ con đâu ? " Đình Đức kích động nhào lên kéo lấy cánh tay của cô gằng giọng hỏi

Diệu Ngọc sợ hết hồn lui về phía sau một bước không dám nói gì nữa , Đình Đức cũng phát hiện mình quá kích động cũng thả tay cô ra nhưng ánh mắt vẫn nhìn cô chăm chăm

" bị..bị Diệu Quang nhốt ở nhà " Diệu Ngọc sợ hãi ấp úng nói , cô hiện tại cũng đã không muốn gọi cha mình bằng cha như trước nữa rồi , người cha đó thật khiến người khác ghê tởm

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54

" Diệu Quang , có một ngày ông sẽ phải hối hận " một người phụ nữ trung niên điên cuồng gào thét , hai mắt bà ta đỏ hoe lên nhìn người đàn ông đang

đứng trước mặt mình

Người đàn ông đứng ngay tại đó cũng không ai khác là Diệu Quang , hắn ta khuôn mặt đen lại nhìn người phụ nữ không khác gì kẻ điên trước mặt mình có chút không tin đây là người vợ vẫn im lặng từng ấy năm của mình , hai tay sớm đã nắm đến hiện rõ gân xanh , là một người đàn ông lại chấp nhận một người phụ nữ đứng trước mình nhục mạ ?

" bà câm miệng cho tôi " ông ta tức giận hét lên khuôn mặt u ám khiến người phụ nữ hơi sợ hãi nhưng vẫn là không thể ngăn bà lại

" đồ đáng chết , ông lại dám đem con gái của tôi đi bán cho đám người nhu nhược ..đồ không có nhân tính "

Phụ nhân uất ức vừa nói vừa khóc , cả đời bà chỉ có một đứa con gái này vốn dĩ biết ông ta đối xử với nó rất tốt cho nên bà rất cao hứng nhưng không ngờ khi gặp chuyện ông ta lại đem con gái đi bán như vậy mà bà lại đến bây giờ mới biết , bao năm nay ông ta mặt ngoài ôn nhu nhưng đằng sau lại hành hạ bà sống không bằng chết nay lại thêm con gái của bà như vậy làm sao bà có thể sống đây , con gái của bà ..

" nó là con của tôi , tôi muốn bán nó là chuyện bình thường " Diệu Quang tức giận tát vào mặt phụ nhân một cái nghiêng răng nghiêng lợi hét lên . Hắn nuôi đứa con lớn như vậy cha nó gặp chuyện thì nó phải giúp cha nó là chuyện bình thường không phải sao ?

" đồ không có tính người tôi liều mạng với ông " phụ nhân tức giận bỏ nhào tới người Diệu Quang , trong tay không biết từ khi nào đã cầm một con dao gọt trái cây nhỏ hướng về phía Diệu Quang đâm tới

Diệu Quang không ngờ bà ta lại có chuẩn bị không kịp tránh bị đâm một nhát vào bụng , vạt áo nhanh chóng thấm máu loang lổ , ông ta chợt phát hiện mình bị đâm thì đã muộn , con người đỏ lên dùng sức đá mạnh người phụ nữ văng ra ngoài

Thân thể người phụ nữ rất mảnh mai một cước của Diệu Quang chính là bay xa ra đụng người vào bộ bàn ghế , máu từ đầu cũng chảy ra

Diệu Quang giống như còn chưa hả giận cầm lấy ngay chiếc ly uống nước trên bàn ném về phía người phụ nữ , bị đá quá mạnh nào còn sức chống cự người phụ nữ chỉ có thể nhắm mắt lại đợi chờ bị đánh vào người , bà vô lực chua xót mỉm cười giống như kết cục này đã định sẽ sớm xảy ra trên người bà vậy

" xoảng "

Tiếng động vang lên nhưng bà vẫn không cảm thấy đau một chút nào bà miễn cưỡng mở hết mắt ra nhưng rồi hai tròng mắt lại co rút lại kích động che miêng nước mắt cũng trào ra một lần nữa

" mẹ ..mẹ.." Diệu Ngọc hoảng sợ chạy lại đỡ bà ta đứng dậy hốc mắt cũng đỏ lên

" Đình..Đình ...bang chủ " Diệu Quang đứng ngay đó ngây người không biết chuyện gì đang xảy ra kinh ngạc há hốc miệng lắp bắp nói

Đình Đức không trả lời Diệu Quang mà gắt gao nhìn người mình đang che chắn trước mặt , hốc mắt cũng đỏ lên tâm tình kích động cũng không để ý đến máu đang chảy trên đầu mình ngày càng nhiều ngày càng ghê rợn

" đem ông ta bắt lại đem tới tổng bộ " Đình Đức sau một hồi mới phần nộ hết lên , một đám người mặc áo màu đen xuất hiện vây quanh Diệu Quang chẳng mấy chốc ông ta đã bị bắt đi trong phòng chỉ còn lại 3 người bọn họ

" ông ..ông không sao chứ ? " Diệu Ngọc nói xong câu lại lại thăm nắn mình ngu ngốc người ta máu chảy nhiều như vậy mà lại nói không sao đúng là ngu rồi

" không sao " Đình Đức nhìn Diệu Ngọc lại nhìn người cô đang ông trong lòng vẫn nhìn ông đang khóc không thành tiếng có chút kích động đi lại gần

" Linh " tiếng ní non rất nhỏ phát ra từ miệng của ông những cũng khiến cho hai người kia ở góc độ rất gần nghe được nhất là Diệu Ngọc lại không khỏi trợn mắt lên nhìn , ông ta biết tên mẹ của cô sao mặc dù cái tên này bà chưa từng nói cho người khác nghe ngoại trừ cô mà

" anh .." phụ nhân cũng khóc thành tiếng nhìn về phía Đình Đức khóe mắt trào ra nước mắt giống như bao nhiêu uất ức trong thời gian qua đều tuôn ra theo nước mắt

" linh..linh là em sao ? " Đình Đức không cảm được run rẩy dơ hay tay ra ôm phụ nhân vào lòng để lại một mình Diệu Ngọc đang ngây ngốc không hiểu bất kì một chuyện gì đang xảy ra , tại sao mẹ mình và ông ta lại như vậy bọn họ quen biết nhau từ khi nào ?

" anh là em .." phụ nhân khóc nức nở ôm chặt Đình Đức

Đình Đức run rẩy đem phụ nhân ôm vào lòng , bao nhiêu năm bao nhiêu năm rồi hắn lại có thể được một lần nữa ôm em gái của mình như vậy , ruột cuộc là mơ hay là tỉnh ông lại không dám xác định chỉ biết đem em gái mình cứ ngỡ đã chết đi ôm vào lòng nước mắt cũng không cảm được mà tuôn rơi , bây giờ ông không phải là một bang chủ quyền uy lãnh khốc mà là một người anh trai đang vui vẻ khi biết được em gái mình còn sống , đúng vậy phụ nhân cũng là mẹ của Diệu Ngọc chính là em gái ông Đình Linh

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 55

" chủ nhân , không biết tại sao Đình Đức lại hoàn toàn rút quân về không tiếp tục gây khó dễ với chúng ta nữa "

Một nam nhân y phục dạ hàng xuất hiện trước mặt Vĩnh Thiên cung kính nói

" hử ? " Vĩnh Thiên đang xem giấy tờ bỗng nhiên ngừng lại ngẩng đầu lên có chút kinh ngạc nhíu mày

" nguyên nhân thì lại không biết rõ hơn nữa hình như hắn ta đã xuất ngoại còn về việc tới đâu thì không thể điều tra được , đường không là tư nhân của bọn họ người của ta không có khả năng xuyên vào để dò xét "

" còn chuyện gì không ? " Vĩnh Thiên hơi gật đầu một chút , mấy ngày nay tung tích của Diệu Quang hình như biến mất hoàn toàn công ty của ông ta cũng đã bị khắp nơi thu tóm còn chuyện của Đình Đức không hiểu tại sao lại nhằm vào bang của hắn nhưng mà lần này hắn ta rút lui xem như chuyện này chưa từng xảy ra , mặc dù thế lực của bang Kim Ưng không phải là nhỏ nhưng mà đối kháng với một đại bang như vậy không tránh khỏi mất mát thế lực mà mất đi những tình anh lại gây ra một hậu quả không thể nhìn được , tìm người rất dễ nhưng để đào tạo tình anh của một bang phái là rất khó

Trong phòng một mình Vĩnh Thiên ngồi cau mày suy nghĩ

" cóc ...cóc " tiếng gõ cửa vang lên khiến hắn hơi thả lỏng ra một chút

" vào đi "

Đi vào là một cô gái mặc một chiếc đầm ngủ màu nâu hai mắt còn mơ mơ ngủ dụi dụi mắt cực kì dễ thương mà người này lại chính là người già già tuổi nhất trong đám người Vy Vy , Vân Nhan nếu như để cho Vy Vy nhìn thấy bộ dạng này của Vân Nhan khẳng định sẽ há hốc mắt mà nhìn trông mắt cũng sẽ rớt ra luôn vì trong mắt của cô Vân Nhan là một người chính chắn nhất rất có tính mạnh mẽ rất hình tượng nha

Ánh mắt Vĩnh Thiên phóng tới lại dâng lên một trận khô nóng thậm chí mình quá vô sỉ cô vừa mới chỉ ngủ dậy đó ...đêm qua ..

" Thiên " Vân Nhan ngập nhẹ một cái lại gần rất tự nhiên ngồi trên đùi Vĩnh Thiên gác đầu vào vai anh bộ dạng rất buồn ngủ

" sao vậy " Vĩnh Thiên cứng ngắc một chút rồi lại cười khở , xem ra mấy điều của bạn tốt nói luôn đúng đối với bảo bối mình yêu mãi là không thể không chế a .. xem ra phải hảo tâm lạnh một phen rồi

" tí nữa em muốn đi thêm Vy Vy , em ấy có thai rồi " Nhắc về chuyện này Vân Nhan lại một trận buồn bực tin tức này lại chỉ có cô là người biết cuối cùng đó , hôm nay mấy người Phương Hân lại rủ không thể không đi a

" ừm " Vĩnh Thiên cung chiều cười , xem ra hắn cũng phải nhanh chóng tạo ra tiểu bảo bối nha như vậy mới tốt nếu không tên Bắc Nghiêm kia lại khoe khoang với hắn nữa

Vân Nhan nói xong lại gác xuống vai Vĩnh Thiên nhân lúc đám người Phương Hân chưa tới ngủ một chút .đêm qua thực sự..rất mệt đó

" bé con , sao lại dậy rồi " Bắc Nghiêm ngẩng mặt lên nhìn Vy Vy đã tỉnh lại cung chiều vuốt mái tóc của cô một cái

Hôm nay Bắc Nghiêm mang theo Vy Vy đi làm , bụng cô cũng đã được 2 tháng rồi , mấy ngày nay nếu như không phải Bắc Nghiêm cưỡng chế khẳng định cô sẽ bị 4 đại gia thần vây quanh làm phiền một phen , lại không ngờ đến cả ba anh người nghiêm túc kia nghe tin có cháu liền như đứa trẻ nhảy toáng lên đứng một tí là nhào lên không chỉ một mình ông đầu mà cả hai đại ba mẹ vợ cũng chẳng khác gì , anh có chút hối hận vì báo cho bọn họ tin bảo bối có thai a thật phiền phức làm bọn họ một muốn chết

" ừm , tí nữa mấy người Phương Hân sẽ đến đưa em đi dạo một chút " Vy Vy mặc kệ ai đó đang xoa xoa trên người mình mỉm cười trả lời

Bắc Nghiêm đen mặt " không cho đi " đùa sao đem bảo bối đi làm là để cho cô có thời gian bên cạnh mình nay lại bị mấy ôn thần kia đưa đi vậy hắn ở đây một mình hà ...

" Nghiêm .." Vy Vy chu miệng hai mắt ôn nhu nhìn anh

Bắc Nghiêm lại càng đen mặt , rõ ràng biết mình không qua khỏi chiêu này nhưng mà cũng không thể từ chối cô được rồi

" ừm ... " Bắc Nghiêm cắn răng , đem khuôn mặt lớn của mình ám xuống khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đôi môi ẩm nhanh chóng áp lên ngấu ngiến hôn cô giống như đang lên án còn có chút uất ức

Hôn đủ rồi anh mới buông cô ra mà trên mặt Vy Vy lại thêm một trận đỏ bừng , mặc dù đối với chuyện này không hề xa lạ nhưng mà mỗi lần bị anh hôn

đều có cảm giác như vậy mặt đỏ lên là phản ứng tự nhiên đi

" hahaa " Bắc Nghiêm bây giờ mới thỏa mãn một chút vuốt ve đôi môi hồng hồng của bảo bối nhà mình , không ăn được cũng phải chiếm một chút tiện nghi không phải sao dù gì đi chăng nữa anh cũng là một thương nhân a làm ăn không thể không lời ..

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56

" tiểu Vy em muốn ăn gì ? " Phương Hân cầm menu ân cần hỏi Vy Vy , hiện tại Vy Vy là lớn nhất nha 1 thân thân thể nhưng lại là hai mạng người nha cho nên phải cẩn thận cẩn thận a nếu không tên ác thần Bắc Nghiêm kia sẽ hóa thành ác quỷ mất

" em hà ? một ly hồng trà và một miếng bánh socola vậy cũng không đói lắm " Vy Vy mỉm cười nhẹ nhàng nói

" Vy Vy về chuyện mở chi nhánh thương hiệu em định làm như thế nào ? " Vân Nhan nhìn Vy Vy hơi nghiêm túc hỏi một chút

" chuyện đó có lẽ nên để sau khi sinh bảo bảo rồi mới tính tiếp đi "

Dù sao thì bảo bảo đến cũng không ngờ được bây giờ sinh bảo bảo là điều nên làm trước tiên a

" đúng vậy từ từ đi dù sao thì thương hiệu của nhà thiết kế V vĩ đại của chị sao có thể mai một được " Ngân Thanh hai mắt lóe sáng nhìn Vy Vy còn có lời nói sùng bái của cô khiến cho cả 3 người còn lại đều cười vui vẻ Vân Thanh cũng không nhịn được mà cười cười

Cả buổi chiều cả 4 người đều đi rất vui vẻ , cũng vì tính rất hợp nhau nên cái gì cũng rất dễ dàng chung đụng cả 4 vốn thân nay lại càng thân thiết

Hơi tối tối mỗi người chia tay nhau mỗi ngả về tổ ấm của mình . Mỗi người đều được ông xã mình đưa về

Trên đường về nhà Vy Vy ngồi dựa vai vào Bắc Nghiêm nhắm mắt ngủ , có thể nói thể chất người mang thai dường như rất thích ngủ chỉ mới chớp mắt một cái cô đã ngủ rồi

Bắc Nghiêm cung chiều vuốt ve mái tóc mềm mại của cô ý cười đã hiện rõ lên khuôn mặt , chỉ cần có cô ấy bên cạnh như vậy thật tốt

Về đến nhà Bắc Nghiêm cũng không hề đánh thức Vy Vy mà trực tiếp ôm ngang theo kiểu công chúa bế cô vào nhà

Nhưng nháy mắt khuôn mặt vốn đang ôn nhu lại đen phất lại

Trong phòng khách 4 con người đang ngồi ở đó vui đùa rất vui vẻ , ông bà Lưu và ông bà Bắc không ngừng nói chuyện còn cười ha hả phát hiện Bắc Nghiêm về liền định chạy lại thì bị khuôn mặt đen thui của anh dọa sợ

" mọi người im lặng một chút " khuôn mặt đen thui của Bắc Nghiêm hiện tại đã đen tới cực điểm , tại sao mấy lão gia hỏa này lại tới phá hủy không gian yên tĩnh của anh và bé con nữa vậy còn ăn nói lớn như vậy lỡ làm cô tính giắc thì như thế nào hà

" bọn ta ..bọn ta chỉ là nhớ hai con một chút " Bà Bắc cười cười xấu hổ đứng đằng sau lưng ông bác ảm úng nói

" này này bọn ta thực sự muốn đến chăm sóc Vy Vy một chút , dù sao thì kinh nghiệm của chúng ta cũng nhiều hơn hai người trẻ tuổi các con nha " bà Lưu nháy mắt với nhà bên kia không ngừng lấy lòng nói

" đúng vậy đúng vậy nha " đến cả ông Bắc vốn dĩ nghiêm túc cũng gượng ngừng gật đầu

" chúng ta định..." ông Lưu còn chưa nói xong thì Bắc Nghiêm đã đen mặt toàn bộ

" ai về nhà này cho con Vy Vy cần nghỉ ngơi "

Cả 4 người đều bị tiếng quát của Bắc Nghiêm giật mình bây giờ mới chú ý Vy Vy là đang ngủ trong lòng Bắc Nghiêm lại thêm một chút ửng đỏ cúi đầu rất biết tự giác cúi đầu xuống ..bình tĩnh ..bình tĩnh Vy Vy là quan trọng nhất nha với lại trung bụng còn có tiểu bảo bảo của mấy người bọn họ a , bọn họ trông chừng ngày này cũng đã lâu rồi đó

" được rồi chúng ta đi trước vậy " ông Bắc gật đầu với con trai mình một cái rồi lại kéo tay vợ mình đi ra ngoài , ai lại không biết tính tình hai đứa nhỏ này thích yên tĩnh cơ chứ

Ông bà Lưu cũng lưu luyến đi về

Cứ như vậy một bức ảnh hai đôi bạn già bị cưỡng chế đi về nhà trên mặt đều có chút uất ức phóng xe về nhà lớn họ Lư

Bắc Nghiêm nhìn 4 người rồi đi mới thờ dài một chút , cùng lúc đó Vy Vy cũng bị tiếng động làm giật mình một cái hơi dụi dụi người vào người anh như muốn tỉnh dậy mà vô tình lại hơi nhép nhép miệng nơi ngực của anh khiến Bắc Nghiêm luống cuống nơi nào đó nơi hạ thân cũng rục rịch cũng may cô lại an vị trong lòng anh ngủ tiếp , Bắc Nghiêm cung chiều ôm cô lên phòng

Xem ra hành trình kiêng ăn mặn của anh lại phải đợi thêm một thời gian nữa rồi đúng là khó chịu mà

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: sinh bảo bảo

7 tháng sau ...

Trước cửa phòng sinh mổ , một đám người đang nhao nhao đứng không ngừng đi đi lại lại , Bắc Nghiêm hiện tại đang rớt ruột đến khó chịu nếu như không phải mấy người ông bà Lư ngăn cản khẳng định anh đã chạy vào bên trong rồi

Mấy người khác cũng không khác gì mấy ai cũng mặt mày ruột ruột , phải nói là ai nấy đều có đủ , 4 người ông bà Lư Bắc , Lư Diệc , Văn Nhan , Ngân Thanh , Phương Hân , còn có Vĩnh Thiên , Vĩnh Ki , Nam Việt hiện tại đi theo bà xã nhà mình đến

Một đội ngũ kinh thiên động địa không ai không có máu mặt đều tập trung tại một căn phòng sinh của bệnh viện làm cho các y tá hay bác sĩ đi qua đều xanh mặt còn có một số người nhìn đến hoa mắt

" aaaaa " Bỗng nhiên từ trong phòng truyền ra tiếng la rất lớn của Vy Vy

Mặt Bắc Nghiêm cùng mọi người lo lắng , Bắc Nghiêm chuẩn bị chạy vào thì lại bị một cánh tay khác ngăn cản

" không sao đâu lúc trước ta đẻ con ra cũng như vậy thôi " Bà Bắc mỉm cười trấn an nói nhưng trong tay lại càng nhiều mồ hôi chứng tỏ mình cũng đang rất sốt ruột

" đúng vậy , cậu đi vào thì đám bác sĩ bên trong chắc chắn sẽ bị dọa sợ mất " một câu nói của Lư Diệc hoàn toàn được cái gật đầu của những người còn lại , để cho nam nhân này đi vào đừng nói là không làm gì cũng đủ để đám bác sĩ sợ hãi rồi đến lúc đó sẽ rất thảm đó

" chết tiệt " Bắc Nghiêm rống lên một tiếng rồi cũng từ bỏ ý nghĩ muốn xông vào bên trong , hai tay nắm đến mồ hôi nhễ nhại

Bảo bối của anh vào đó đã hơn 2 tiếng đồng hồ rồi vẫn chưa có động tĩnh ban nãy lại la lên một tiếng như vậy chắc chắn là rất đau đi

" oa oa oa ... " một lúc sau tiếng trẻ con vang lên từ bên trong căn phòng , cả đám người vô lực thở ra một hơi thoải mái

Đúng lúc đó nhìn sang chỗ Bắc Nghiêm cũng đã không thấy bóng dáng của anh đâu hết mà cánh cửa phòng sinh đang được mở ra chứng tỏ người đã đi vào trong rồi

" bé con " Bắc Nghiêm nhìn người con gái nhỏ nhắn đang vô lực nằm trên giường đau lòng vuốt ve khuôn mặt tái nhợt của cô

" Nghiêm .." Vy Vy yếu ớt nở một nụ cười nhẹ nhàng ảm áp sau đó hoàn toàn mất ý thức

" Vy Vy " Bắc Nghiêm thấy cô ngất đi hai mắt tràn đầy tơ máu , một cảm đau đớn xuất hiện , anh chạy lại nắm lấy cổ áo tên bác sĩ

" cô ấy bị làm sao vậy hả ? " Bắc Nghiêm rống to lên khiến đám bác sĩ sợ hãi

Tên bác sĩ bị nắm cổ áo đã tái nhợt không còn chút máu " cậu ...cậu bình tĩnh cô ấy chỉ vì quá mệt mỏi cho nên mới ngất đi mà thôi "

" đúng vậy cô ấy chỉ là ngất đi mà thôi " tên bác sĩ khác cũng mau chóng phụ họa , tay chân luống cuống sợ Bắc Nghiêm làm gì bọn họ

Lòng phần nộ của Bắc Nghiêm dần dần hạ xuống , thở phào một cái ném luôn tên bác sĩ xuống đất quay người lại nhìn Vy Vy

Lại nói hôm nay là ngày thứ 2 sau khi Vy Vy sinh bảo bảo , là một cậu con trai nhỏ rất đáng yêu bụ bẫm . Ngày đó sự kiện của Bắc Nghiêm khiến rất nhiều người được cười một trận nên hôm nay cả Vy Vy đang nằm trên giường cũng không nhịn được mà cười ha ha

Nằm trên giường Vy Vy nhìn người đàn ông đang ôm lấy đứa con trai bé nhỏ miệng không ngừng nhếch lên một cách thỏa mãn trong lòng Vy Vy lại

muốn khóc , cuộc sống có được như vậy cô còn muốn gì nữa đây

" nào nào , gọi cha đi .. cha ..cha nha " Bắc nghiêm không ngừng dụ dỗ bảo bảo trong tay mà bao bảo hình như không hiểu gì cả mà khanh khách cười

Bắc Nghiêm không tức giận mà chỉ mở miệng cười vui vẻ

Nhìn hai cha con hòa thuận như vậy Vy Vy cũng không cầm được mà vui vẻ

Một nhà 3 người cứ như vậy mà vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: ngoại truyện 1

Mẫu chuyện cha con (1)

Bắc Thiên lớn lên hoàn toàn giống Vy Vy như đúc chỉ có đôi mắt giống Bắc Nghiêm và còn có tính cách lạnh lùng vốn có , ngay từ nhỏ đã ngoan ngoãn đi thường rất ít khi dính lấy mẹ cho bao đứa bé khác , bé từ nhỏ đã thích vượt qua cha mình bất quá bất kể cái gì cũng chưa từng vượt qua được điều đó khiến cho bé rất hay đi theo cha mình để học hỏi . Năm nay đã 5 tuổi

1 Ngày bé đi theo cha mình đến công ty , 1 lớn 1 nhỏ dắt tay nhau đi vào đại sảnh khuôn mặt vĩnh viễn lạnh lùng quả thật như nhau bất quá khuôn mặt bé vẫn còn quá non nớt hơn cha mình

Bé không tò mò như bao đứa bé khác mà chỉ im lặng đi bên cạnh cha mình , Bắc Nghiêm đặc ý trong lòng con trai của Bắc Nghiêm anh là phải vậy chứ

" wao nhìn xem đó là con của xếp đó " một nhân viên hâm mộ thì thầm với người bên cạnh

" ước gì mình cũng có một đứa con đáng yêu như vậy " lại một nhân vật ảo tưởng khác xuất hiện

" mơ đi cưng , con xếp là hàng hiếm đó nhìn xem khuôn mặt kia hình như là giống hoàn toàn với vợ xếp có cả tư thế nghiêm túc của cậu bé nữa không khác gì xếp ... " lại 1 nhân viên khác khinh thường nói

....

Bỏ lại lời bàn tán xung quanh Bắc Nghiêm vẫn lạnh lùng cầm tay con trai mình đi lên lầu trên cùng

" cha " vào trong thang máy chuyên dụng của tổng giám đốc Bắc Thiên mới ngẩng mặt lên nhìn cha mình , hai đôi mắt có chút ngây thơ

" sao vậy ? " Bắc Nghiêm cười cưng chiều ngồi xuống vuốt tóc bé hỏi

" tại sao hỏi ba ăn hiếp mẹ sao ? " hai đôi mắt ngây thơ của bé mở to đến cực điểm , rõ ràng có chút chất vấn trong lời nói của bé

Hôm qua bé đi uống nước vào ban đêm thì bên trong phòng cha mẹ vang lên từng tiếng mẹ của bé kêu đau , mặc dù rất muốn xông vào nhưng cửa phòng đã bị khóa bé không thể làm gì phải quay trở về phòng ngủ , đến sáng mẹ vẫn chưa có thức dậy nên bé mới hỏi cha mình

" hà ..? " Bắc Nghiêm giật mình , sau đó bỗng dưng mặt có chút đỏ cười cười không biết nên làm thế nào

" chuyện đó sao ? cha và mẹ chỉ vận động một chút "

" hửm ? " tiểu Bắc Thiên không hiểu nghiêm đầu nghi ngờ nhìn cha mình nhưng mà cha đã sớm đứng dậy , bé cúi đầu xuống sàn nghĩ : có lẽ nên hỏi ông bà ngoại thử xem thôi

Mẫu chuyện cha con (2)

" cha , tại sao con lại không có em gái ? "

" hà ? con muốn em gái sao ? " người nào đó kinh ngạc rồi cười cười hỏi lại

" đúng vậy , các bạn ở lớp bảo phải có em gái mới có thể bảo vệ rồi làm một người anh tốt " cậu bé nào đó rất ngây thơ trả lời

" được , vậy cha sẽ cố gắng được không ? với lại mẹ cũng phải cố gắng a " mỗi nam nhân liếc sang nhìn cô gái đang ngồi bên cạnh cười phúc hắc

Mẫu chuyện cha và con (3)

" cha , tại sao mẹ lại sinh ra được con ạ ? "

" cái đó sao ? ba cũng góp phần nha "

" góp cái gì ạ "

" à à cái đó lớn lên con sẽ biết thôi "

Mẫu chuyện cha và con (4)

" Cha ơi , mẹ nói tối nay cha phải ngủ với ở phòng con sao ? "

" ừm vậy con không thích cha ngủ chung sao ? "

" có nhưng mà tối nay mẹ bảo con ngủ chung với mẹ nha "

" ... "

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: ngoại truyện : Bắc Thiên 1

Năm tháng trôi qua cậu bé Bắc Thiên ngày nào đã lớn năm nay cậu cũng đã được 18 tuổi là một sinh viên đại học , thành tích học tập của cậu rất tốt dường như đều thừa hưởng tính hoa của cha mẹ mình nhưng có lẽ đi theo cha đến công ty từ nhỏ cho nên rất giỏi trong việc kinh doanh , Bắc Nghiê đã nói rằng đợi đến khi cậu 18 tuổi anh sẽ giao lại công ty cho cậu rồi cùng với Vy Vy đi du ngoạn khắp nơi như ba mẹ mình

18 tuổi Bắc Thiên đã cao hơn 1m7 đáng người hoàn mỹ không kém ba cậu một chút nào cơ hồ ngày càng phát triển

Thừa hưởng tính chất lạnh lùng của cha mình cậu từ nhỏ đã rất cứng chặc tự lo liệu cho bản thân không như những đứa bé khác điều đó làm cho Vy Vy và Bắc Nghiê rất tự hào về đứa con của mình

Hôm nay là sinh nhật thứ 18 của cậu , cũng là lúc cậu chính thức tiếp nhận công ty từ ba mình

Hôm nay cậu mặc bộ âu phục màu tím lạnh lùng mà huyền bí , vóc dáng vốn đã cao lại chính là lợi thế của cậu

" con trai " Vy Vy đi từ bên ngoài đi vào mỉm cười ấm áp với cậu , năm nay cô cũng đã 38 tuổi bất quá trên khuôn mặt cô vẫn không lưu bất kì một vết gì lớn tuổi mà ngày càng đẹp hơn thuần thực hơn nữa . Hôm nay cô mặc một bộ váy dạ hội màu trắng tinh khiết có đuôi cá , thân áo ôm gọn vòng eo nhỏ bé ngày nào của cô không vì sinh con mà giảm sút , tóc được búi theo kiểu phu nhân vừa thanh lịch vừa cao quý

" mẹ , ba đâu " Bắc Thiên chỉ có ở trước mặt người phụ nữ duy nhất nở nụ cười chính là mẹ của mình trong mắt cậu mẹ là hình mẫu lý tưởng cho người vợ sau này của cậu , dịu dàng mà ấm áp còn ba cậu chính là mục tiêu mà cậu phấn đấu tới

" ba con hả ... " Vy Vy còn chưa nói xong đã bị một vòng tay ôm lấy kéo vào lòng , khóe miệng cô không nhịn được mà mỉm cười

" hai mẹ con có nói gì về anh sao ? " tiếng đàn ông vang lên trầm ấm mang theo sự sùng nịch vô hạn

" đâu có nha " Vy Vy cười cười , nhéo bàn tay đang ôm eo mình một cái rồi lại trừng mắt nhìn anh , làm ơn đi phải giữ hình tượng trước mặt con mình a

Bất quá người nào đó làm lơ đi , đưa a ôm vợ mình có gì đâu với lại thằng bé không phải là thấy từ nhỏ đến lớn sao hả

" chuẩn bị tốt " anh quay sang chỗ Bắc Thiên đang đứng hơi lạnh lùng nói bất quá trong lời nói của anh mang đầy kiêu ngạo của một người làm cha khi nhìn con mình trưởng thành lại có thể tài giỏi hơn người như vậy

" vâng " đã quen với cách nói của anh Bắc Thiên chỉ cười gật đầu nghiêm túc nói , mục tiêu của cậu chính là đạt được thành tích cao hơn cha mình cho nên cậu sẽ cố gắng

" tốt , không hổ là con trai ta " Bắc Nghiê vỗ vỗ bả vai của cậu rồi ôm vợ mình bước đi ra chào một số người quen bên ngoài

Bắc Thiên nhìn theo bóng dáng cha mẹ mình trong lòng cực kì vui vẻ và hâm mộ , chỉ có ở với mẹ ba mới có thể làm một người chồng ôn nhu mà thôi , cậu cũng muốn có một tình yêu đẹp như vậy

Chương 60: ngoại truyện Bắc Thiên 2

" tốt , không hổ là con trai ta " Bắc Nghiêm vỗ vỗ bả vai của cậu rồi ôm vợ mình cùng cậu bước đi ra chào một số người quen bên ngoài

Bắc Thiên nhìn theo bóng dáng cha mẹ mình trong lòng cực kì vui vẻ và hâm mộ , chỉ có ở với mẹ ba mới có thể làm một người chồng ôn nhu mà thôi , cậu cũng muốn có một tình yêu đẹp như vậy

Lần sinh nhật này của Bắc Thiên rất lớn có thể nói là rất lớn bao nhiêu người làm ăn hay thượng lưu gì đó đều có hết , tất nhiên thân là con trai một của Bắc Nghiêm cậu bị rất nhiều người dòm ngó thường xuyên tới giới thiệu con gái mình với cậu chủ yếu là muốn lôi kéo quan hệ nhưng mà có lẽ là trời sinh cậu rất giống ba mình cực kì ghét mấy người như vậy cho nên cậu khi nào cũng lạnh lùng cùng lắm chỉ gật đầu cho có lệ mà thôi

" tiểu Thiên của chúng ta đã lớn như vậy rồi à ?" người còn chưa tới nhưng mà tiếng đã tới , hai người Bắc Thiên và Vy Vy hơi khựng người lại sau đó lại nhìn nhau mỉm cười

Ngân Thanh cùng Nam Việt khoác tay nhau đi tới đằng sau hai người còn có một cô gái chừng 17 tuổi khuôn mặt khá ái đáng yêu đang nhìn xung quanh đó là con gái của hai người có cách Vy Vy 1 năm , mà hai người từ khi sinh đứa bé liền đi du lịch khắp nơi mấy năm nay đều không trở lại không ngờ bây giờ lại xuất hiện

" chào hai bác " Bắc Thiên từ nhỏ đã được biết hai người cho nên cũng không tính là xa lạ cậu gật đầu cười với hai người bất quá nhìn đến cô gái kia mày cậu hơi nhíu lại sau đó lại giống như nhớ đến gì đó cười quỷ dị

Cô gái phát hiện Bắc Thiên nhìn mình thì cũng giật mình sau đó đỏ mặt cúi đầu xuống không dám ngẩng mặt lên nhìn cực kì đáng yêu

" Tiểu Linh ra chào anh và hai bác đi " Ngân Thanh lôi cô gái đằng sau ra trước cười toe toét nói

" chào hai bác , chào anh Thiên " Ngân Linh rút rề cúi chào hai người Bắc Nghiêm đến khi chào Bắc Thiên giọng lại hơi run run một chút

Bắc Thiên hình như không thích cô như vậy hơi nhíu mày một chút nhưng cũng không có phản ứng gì nhiều , Bất quá chuyện đều không thể bỏ qua được đôi mắt của Bắc Nghiêm và Nam Việt , hai người đàn ông hơi nháy mắt với nhau cùng cười nhẹ

Vy Vy và Ngân Thanh thì lại khác , hai người lâu ngày không gặp nhau liền kéo nhau ra một góc nói chuyện để lại 3 người đàn ông và một cô gái nhỏ bé đang lúng túng

" Tiểu Thiên đưa Tiểu Linh đi tham quan một chút đi " Bắc Nghiêm nhìn cậu rồi lại nhìn tiểu Linh , hơi gật đầu một chút rồi nói

" vâng " Bắc Thiên làm sao dám cãi lời ba mình với lại cậu cũng đang có ý đó a , liền dẫn theo tiểu Linh rồi đi

Nam Việt cười cười nháy mắt với Bắc Nghiêm

" xem ra nhà chúng ta lại sắp được ăn mừng a "

" tốt "

Hai người một trước một sau rồi đi mà chỗ đến tất nhiên là chỗ của hai bà xã thân yêu của hai người rồi

Ở chỗ khác Bắc Thiên đưa Tiểu Linh đi dạo quanh một vòng rồi lại dừng ngay một đài phun nước

Vì cậu dừng quá đột ngột Tiểu Linh đi đằng sau đang cúi đầu không chú ý liền đụng và tấm lưng của cậu , , cô chu miệng xoa xoa đầu hình như là bị đụng đau

" chuyện gì vậy ? " cô uất ức ôm đầu nói nhỏ

Bắc Thiên không trả lời nhưng lại quay người lại nhìn vào cô , cô gái mà từ nhỏ đã hay đi theo cậu chơi đùa lên năm 8 tuổi rồi đi nước ngoài nay đã đứng trước mặt cậu , có cảm giác gì đó rất ấm áp cuối cùng cô cũng quay về rồi

" sao anh không nói gì ? " đg bị đụng đau lại anh không có trả lời Tiểu Linh cáu lên tức giận nói , thật ra cô chỉ muốn trước mặt ba mẹ mình ngoan một chút không ngờ lại bị anh phá hủy hình tượng thật sự tức giận cho nên cô không thêm để ý đến nữa cáu giận nói

" phì .. đây mới là em " bỗng nhiên Bắc Thiên đưa tay捏 má cô một cái rồi lại ôm cô vào lòng , cô gái của anh trước nay chưa từng hiền dịu như vậy

làm anh có cảm giác cô thay đổi bây giờ nhìn thấy cô không ngại trang nữa anh mới thấy vui về

" hừ ..buông..buông em ra " Tiểu Linh giật mình một chút nhưng sau đó để ý hình tượng hai người quá ám muội liền cố gắng thoát ra nhưng mà sức con gái làm sao đọ được với sức đàn ông cô đẩy dựa mãi mà cũng không được liền từ bỏ , khoe miệng nở nụ cười quỷ dị cô nâng chân phải lên đá mạnh một cái

" aaa " một tiếng la thất thanh của con trai vang lên trong bầu không khí im lặng

Bắc Thiên ôm hạ bộ của mình nhìn cô gái đang cười khanh khách trước mặt mình , trong đầu thâm lắng một cái cậu xem như thua bởi cô rồi

" cha mẹ anh chỉ có anh thôi đó , em muốn anh bị đoạn tử tuyệt tôn hả " bất quá ngoài mặt anh lại làm bộ hơi tức giận , động tác lại ngày càng đau đớn ôm hạ bộ ngồi xuống đất bất chấp hình tượng

Ngân Linh thấy anh có vẻ rất đau đang cười thì dừng lại hơi nhú mày nhưng lại không dám lại gần , cô rất hiểu anh nha còn chưa biết được là thật hay giả đâu với lại cô dùng chỉ mới có 5 phần sức a cũng đau đến nổi đau đớn như vậy

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: ngoại truyện : Bắc Thiên 3

ý thức được mình hơi quá lỗ Ngân Linh có hơi lo lắng nhìn cậu nhưng mà chung thủy vẫn không có lại gần cậu luống cuống không biết nên làm thế nào

Bắc Thiên dám lấy tình yêu của ba mẹ cậu ra thề cậu thật sự rất đau , lúc này lúc đụng vào cô hạ thân đã có phản ứng đang ở chỗ yếu ớt nhất lại bị cô đá vào một cái thật sự rất đau , trong lòng lại thâm ảo não chỉ có ở trước mặt cô cậu mới có thể bị như vậy a , bình thường những cô gái cũng không ít lần tiếp cận thậm chí dụ dỗ nhưng mà có bao giờ thành công ? tất nhiên là không , theo lời của mấy đồng bọn của cậu mà nói thì cậu chính chắn còn là xử nam chân chính a , từ nhỏ đã được cha và mẹ nghiêm khắc giáo dục chỉ được cưới một vợ phải thương yêu người đó không được lăng xăng ra ngoài với lại sống với hai người Bắc Nghiêm và VY vY từ nhỏ suốt ngày chứng kiến bọn họ hạnh phúc cho nên cậu cũng muốn bản thân phải làm được như vậy quyết định dành lần đầu tiên của mình cho người mình yêu nhất

Cũng may ba mẹ cậu không có lấy hôn nhân của cậu ra làm điều kiện trên thương trường cho nên cậu về mặt hôn nhân thoáng hơn mấy đồng bạn rất nhiều cơ bản là tự mình quyết định

Mà Ngân Linh chỉ mới có 17 tuổi a còn là tuổi đi học cho nên phải nhịn a , cậu cũng mới chỉ có 18 tuổi thôi bất quá 18 tuổi là tuổi hưng thịnh nha , chịu đựng cũng là một cực hình đó

" này anh không sao chứ ? " Ngân Linh nhận thấy được mồ hôi trên trán Bắc Thiên chảy ra từng giọt luống cuống ngồi xuống chọc chọc vào người cậu

Cả người Bắc Thiên vừa mới chỉ khôi phục một chút liền bị đụng vào khiến cả người cứng ngắc , có chút ảo não cậu cố gắng tránh đi " ma quỷ " của người nào đó

Một hành này động đối với Bắc Thiên mà nói chỉ là lảng tránh vì không muốn bản thân mất khống chế nhưng rơi vào mắt Ngân Linh lại là cậu đang giận lấy cô khiến cô không biết nên làm thế nào , có phải là cô quá miễn cảm hay sao , hồi nhỏ cũng đều bị như vậy mà

" này .." Hết cách cô chỉ có thể mở hai mắt to ra đáng thương nắm lấy góc áo của cậu áp ứng nói

" chết tiệt " Bắc Thiên thề rằng bản thân hận không thể nhào về phía cô nhưng lí trí cậu không cho phép cậu như vậy , cậu lách người về phía ngược lại Ngân Linh mà rời đi , cậu không chắc chắn mình ở lại sẽ làm ra chuyện gì nữa

Ngân Linh sững sờ nhìn theo bóng lưng của cậu rời đi , trong lòng không biết tại sao lại trống trải hốc hốc mắt bỗng dưng lại đỏ lên

Mặc dù cô đã 17 tuổi rất có chính kiến riêng của mình cũng không phải là người mềm yếu nhưng vẫn là độ tuổi dễ dàng kích động không thể khống chế được tâm trạng xoay người chạy đi , cô cho rằng cậu đang rất tức giận và không để ý đến mình nữa

Một lát sau Bắc Thiên quay trở lại đi tìm cô thì lại không thấy cô ở đâu cả , tâm trạng treo lên cao chạy đi khắp nơi tìm kiếm

Kết thúc buổi sinh nhật , Bắc Thiên đi tìm Ngân Linh cậu đã suy nghĩ rất kĩ sẽ nói rõ lòng mình với cô như vậy mới dễ dàng đối mặt hơn , sau này cô cũng chỉ có thể là của cậu mà thôi

Vậy mà lại không phát hiện cô ở đâu cả , cậu luống cuống lên đi khắp nơi tìm kiếm , gặp được cha mẹ và hai người Ngân Thanh cũng không có phát hiện cô ở cùng mà cũng không ai biết được cô đi đâu

Lòng cậu suốt ruột tâm cũng treo lên cao lo lắng đi tìm , trong lòng lạ thầm mắng cô nếu như để cho cậu tìm được sẽ đánh nát cái mông của cô đi lung

tung khiến cho người khác lo lắng

Cứ như vậy một tập thể đi tìm Ngân Linh nhưng cũng không có ai biết được cô đang ở đâu , Nam Việt cũng vì con gái đi đâu đó không tìm thấy điện thoại gọi cũng không bắt máy lại hùng hổ đi tìm Bắc Thiên chất vấn

Chuyện này cậu cũng biết được bản thân sợ sót là bởi vì cậu để cho cô ở một mình là cậu không đúng nhưng mà ở lại thì lại không thể a nên cậu mới lựa chọn rời đi nha

Thế lực hai nhà Nam Bắc khắp nơi đi tìm kiếm cô nhưng cũng không có phát hiện cô ở đâu

Bắc Thiên cũng không rảnh rồi , lái xe đi khắp nơi thành phố tìm cô đến cả chỗ cô hay đến lúc nhỏ cũng đến hết

Lúc đi qua một tấm bảng hiệu , một khung cảnh bờ biển lớn rộng hiện ra , trong đầu cậu lại giống như nhớ đến gì đó không ngừng lặp lại

" anh thiên , em muốn đến biển " một cô bé nhỏ nhỏ buộc hai cái nơ trên đầu cùng với khuôn mặt khả ái nhìn chàng trai trước mặt nũng nịu nói

" tại sao em lại muốn đến biển ? " chàng trai mỉm cười nhưng cũng thắc mắc hỏi

" tại vì nha bà ngoại nói chỉ cần nhìn những ngọn sóng trên biển bao nhiêu buồn phiền đều sẽ trôi đi theo con sóng a " cô bé nào đó ngây thơ trả lời

" được , chúng ta đi biển " cậu con trai sùng nịch xoa đầu cô gái nhỏ rồi nói

CHẳng mấy chốc xe Bắc Thiên đã đi tới bờ biển , cậu để xe đi chậm chậm trên bờ vừa đi vừa chú ý quan sát xuống bên dưới

Quả nhiên một bóng dáng nhỏ bé đang ngồi ở ngoài kia , cô ngồi úp mặt lên hai đầu gối của mình không hề nhúc nhích , cả người toát lên sự cô đơn hiu quạnh

Lòng Bắc Thiên đau nhói , cậu mở cửa cầm theo chiếc áo khoác của mình đi về phía cô gái nhỏ ngồi ở kia cô gái mà làm cho cậu xao xuyến

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: ngoại truyện : Bắc Thiên 4

Quả nhiên một bóng dáng nhỏ bé đang ngồi ở ngoài kia , cô ngồi úp mặt lên hai đầu gối của mình không hề nhúc nhích , cả người toát lên sự cô đơn hiu quạnh

Lòng Bắc Thiên đau nhói , thấy cô chỉ mặc một chiếc đầm ban nãy lại mong sợ cô bị lạnh cậu mở cửa cầm theo chiếc áo khoác của mình đi về phía cô gái nhỏ ngồi ở kia cô gái mà làm cho cậu xao xuyến

Lại gần cậu mới phát hiện cô không hề nhúc nhích tâm bỗng nhiên hoảng hốt lên lay lay người cô , mãi mà không được cậu quyết định đỡ đầu cô ngẩng mặt lên

Khuôn cậu mặt nháy mắt đen lại , cô gái này ngồi ở đây cũng có thể ngủ được đến cả nước miếng cũng chảy ra rồi , cô ngồi đây một mình không thấy sợ sao mà còn dám ngủ hả , không biết vì sao trong lòng lại tức giận lại vừa buồn cười

Thở dài vài hơi cậu khoác lên người cô chiếc áo khoác của mình bế ngang kiểu công chúa đưa cô về xe của mình

Vì bị bất ngờ Ngân Linh theo bản năng vòng tay qua cổ Bắc Thiên dụi dụi người tìm một vị trí an ổn tiếp tục ngủ

Cả người cậu cứng ngắc cảm nhận được cái kia đang rục rịch không khỏi đỏ mặt thở dài

" chỉ có em mới khiến tôi như vậy thôi " cậu sùng nịch nheo mắt cô một cái rồi sai bước đi

Cậu không biết khuôn mặt đang dụi vào trong người cậu khóe miệng đang cong lên một độ cong hoàn mỹ

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: ngoại truyện : Đình Phương 1

Tôi là Trần Phương , từ nhỏ đã sống với mẹ của mình bà tên là Trần Quyên. Cuộc sống của chúng tôi mặc dù không phải hạnh phúc hay đầy đủ như bao nhiêu gia đình khác thậm chí là đói kém nhưng mà cuộc sống vẫn luôn vui vẻ và ấm áp

Mẹ tôi không hề kể bất kì một điều gì về người thân của bà cũng như về cha của tôi ngoại trừ ông bà ngoại của tôi vì tai nạn mà chết cho tôi nghe cho nên tôi chỉ biết đến một người thân duy nhất của mình là mẹ

Cho đến một ngày mẹ tôi không hề trở về nhà , đêm đó tôi rất lo lắng đi tìm khắp nơi từng mọi góc ngách đến cả công ty mà mẹ đi làm cũng đã kiểm tra tới nhưng không hề thấy bà bất cứ nơi nào

Cứ thế một tuần lễ trôi qua mẹ tôi đều biệt tăm biệt tích , tôi cũng đã từng liên hệ với công an nhưng vẫn không có tìm ra được bà , tôi chán nản bỏ học đi tìm mẹ mình đến cả ăn cũng không ăn chỉ uống nước sống qua ngày

Đến một ngày tôi đi lang thang trên đường lớn lúc đó tôi mới phát hiện một người phụ nữ đang đứng ở bên cạnh một người đàn ông mặc ăn mặc bất phàm đeo kính màu đen che hết gần nửa khuôn mặt

Tôi không biết ông ta cùng với mẹ nói gì chỉ thấy ông ta đẩy mẹ tôi ngã xuống vì đụng vào bậc thềm bên dưới mà xuất huyết rất nhiều nhưng người đàn ông kia lại quay đi một cách lạnh lẽo vô tình

Cả thế giới tôi dường như chấm dứt cử động ngay lúc đó , không hiểu nên phải làm như thế nào không biết mình phải ra sao

Cho đến khi một chiếc xe đi ngang qua tôi mới sực tỉnh lại , tôi chạy như điên tới bên mẹ mình

" mẹ ..." tôi đau đớn ôm bà chạy đi tìm bệnh viện

Cũng may gần đó có bệnh viện tư nhân rất lớn nhưng đối với tôi sự an toàn cho mẹ mình mới là quan trọng nhất mà bây giờ mình phải làm , chạy đến cửa bệnh viện ..

" có ai ở đó không nhanh chóng cứu lấy mẹ của tôi " tôi chỉ biết chạy vào bên trong và hô toáng lên tìm người cấp cứu cho mẹ tôi

Hơn nửa ngày ngày trôi qua tôi ngồi bất động bên ngoài cánh cửa phòng phẫu thuật chờ đợi đèn tắt đi và mẹ tôi sẽ qua khỏi

Nhưng có lẽ ông trời ghen ghét mẹ tôi vì bệnh ung thư não từ lâu không thể chữa trị ban nãy lại bị đẩy mạnh gây chấn động tạo ra xuất huyết não quá nặng không thể qua khỏi

Tôi ngã phịch xuống đất hai tay ôm lấy đầu mình mà khóc , mặc kệ con trai nam hán không thể khóc thì sao bây giờ tôi chỉ biết ngồi khóc mà thôi cho dù tôi có làm gì mẹ tôi cũng không thể sống lại

Dường như tôi đã cảm nhận được cuộc sống của mình đã đi đến hồi kết người mẹ mà tôi có thể dựa vào duy nhất người thân mà tôi yêu thương nhất bây giờ đã không còn

Đau lòng bi thương ngoài ra cũng chỉ có thống khổ mà thôi

Không biết tại sao bệnh viện lại không hề nói tôi phải trả viện phí phẫu thuật của mẹ mình bất quá lúc đó tôi nào có quan tâm đến việc đó hay không

Đám tang mẹ tôi , tôi phải chạy khắp nơi đi vay tiền tổ chức đến cả đám xã hội đen cũng mượn đến mới có thể có tiền lo hậu sự cho mẹ

Tôi co mình vào một góc nhỏ phòng tang lễ , người đến rất ít bởi vì lúc sống mẹ tôi không hề có giao thiệp nhiều với người bên ngoài

Tôi cảm thấy chua xót thay cho bà đến lúc chết cũng không có lấy một người bạn tới thăm chỉ có duy nhất đứa con ngu ngốc như mình ngồi ở nơi này vô tri vô tài bất dụng

Nhưng hình như mọi thứ lại chưa hề kết thúc , cuối ngày đi chôn mẹ mình xong xuôi lại có một người đàn ông tới tìm tôi , tôi có thể nhận ra đó chính là người đẩy mẹ tôi hôm đó

" đồ đáng chết , ông đã hại chết mẹ tôi " Tôi giống như người nổi điên lên nhào vào người đàn ông kia nắm lấy cổ áo ông ta mà hét

Dường như ông ta cũng không hề chống lại những người áo đen đứng đằng sau cũng không ngăn cản tôi lại nhưng mà điều đó lại khiến tôi tức giận hơn , hai mắt tràn đầy tơ máu đâm vào mặt ông ta

Người đàn ông kia không hề phản kháng nằm xoài dưới đất ngơ ngác nhìn bài vị của mẹ tôi

Khóe mắt tôi lại đỏ ửng lên, vừa tức giận vừa uất ức vừa đau khổ

" ông đến đây làm gì, trở về đi sẽ có một ngày tôi sẽ tận tay giết chết ông " tôi biết với bản thân mình bây giờ muốn làm gì ông ta cũng không thể nhưng tôi dám thề có một ngày nào đó ông sẽ vì mẹ mình trả thù cho bà

" con là con trai ta "qua một lúc người đàn ông mới đứng dậy phui phui y phục ưu thương nhìn tôi, trong ánh mắt của ông ta chứa đầy sự kinh ngạc mừng rỡ cũng có bi thương

Nhưng đối với tôi đó lại là một câu nói động trời

" ông nói cái gì ? " gần tay đều đã nổi lên, tôi thật sự sợ hãi không biết chuyện gì đang xảy ra, tôi hơi lùi về sau mấy bước phòng bị nhìn ông ta

" ta là Đinh Đức, là cha ruột của con " Đinh Đức run run tay bước lại gần tôi vừa đi vừa nói

" cút .." tôi như bị bức đến điên lên rống lên chỉ thẳng vào mặt ông ta, bất kể ông ta là ai đi nữa cũng chính là hung thủ giết chết mẹ của tôi điều đó làm tôi không thể chịu đựng được

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: ngoại truyện : Đình Phương 2

" cút .." tôi như bị bức đến điên lên rống lên chỉ thẳng vào mặt ông ta, bất kể ông ta là ai đi nữa cũng chính là hung thủ giết chết mẹ của tôi điều đó làm tôi không thể chịu đựng được

Đình Đức đau lòng nhìn đứa con trai trước mặt, ông đã hiểu lầm bà nhiều năm như vậy nếu như lúc đó ông đủ mạnh mẽ để chống đối lại cha mình mang theo bà ấy cùng nhau chung sống thì có phải bây giờ sẽ không xảy ra chuyện này hay không, ông cũng sẽ không nhận được sự trừng phạt hay không ?

Ngày đó vì quá tức giận ông đã đưa tay đẩy bà ra không ngờ bà lại té xuống cứ như vậy mà rời xa trần gian này, lúc đó ông thực sự rất hối hận hối hận vì mình quá vọng động không điều tra tất cả mọi thứ mà trách móc bà ấy thì có phải bà còn sống hay không và gia đình ông sẽ được đoàn tụ !

" con trai " Đình Đức bi thương nhưng lại không biết nên làm như thế nào run run nói

" ông ..câm miệng " tôi lấy hai tay bịt lỗ tai mình để không phải nghe ông ta nói bất cứ điều gì nữa, trong lòng tràn đầy rối loạn tôi thật sự không biết nên làm như thế nào, thật không ngờ hung thủ giết chết mẹ tôi lại là người cha của tôi người mà trong mười mấy năm qua tôi chưa từng được biết đến ..thật đáng hận

" được, ta sẽ đến thăm con " Đình Đức nắm chặt hai bàn tay lại quay người rời đi, bóng lưng của ông chứa đầy sự cô đơn và tĩnh mịch

Đứng trên đỉnh cao để rồi nhận lại được gì ?..ông tự hỏi

Đúng như lời ông ta nói mấy ngày liên tiếp ông ta đều đến thăm tôi bất quá tôi đều không mở cửa, không ăn không uống ở trong phòng mình

Một ngày mới lại đến lúc tôi thức dậy định đi đến bàn thờ mẹ mình thấp nhang cho bà mới phát hiện ra bản thân đang ở một nơi khác hoàn toàn lạ lẫm

Căn phòng rất lớn không phải nói là cực kì lớn so với căn nhà tôi còn to hơn gấp đôi thậm chí là gấp 3, căn phòng lại được bày biện không khác gì căn phòng nhỏ kia của tôi bất quá nhìn như thế nào cũng không cảm thấy thoải mái

" cốc ..cốc .." tiếng gõ cửa bên ngoài căn phòng vang lên

Tôi giật mình nhìn chằm chằm vào cánh cửa sau đó mới chậm chậm mở nó ra

Bên ngoài có một người đàn ông trung niên đang đẩy một chiếc xe đồ ăn mỉm cười nhìn tôi

Tôi khó hiểu nghi hoặc nhìn ông ta " ông là ai ? "

" xin chào thiếu chủ, tôi là quản gia tên là Mạn Phong có thể gọi tôi là quản gia Mạn " quản gia mạn hiền hậu mỉm cười nhìn tôi

" đây là đâu ? " tôi mơ hồ hỏi lại nhưng trong lòng lại dâng lên cảm giác bất an khó chịu

" sau này đây sẽ là nhà của cậu, ông chủ đã cho người sửa sang lại toàn bộ theo như căn nhà cũ của cậu " quản gia Mạn trong lòng cảm thán ông chưa

từng thấy ông chủ quan tâm người nào như vậy ngoại trừ em gái đã mất của ông ấy

" Đình Phuong " trong lòng tôi đã có đáp án , hai từ nói ra không phải là phủ định mà là khẳng định

Quản gia Mạn có chút sững sờ khi tôi gọi luôn cả họ tên của ông ta như vậy nhưng cũng không hề nói ra

Suốt một tuần tôi sống trong căn biệt thự lớn một mình thật lạnh lẽo , tôi dường như ít nói hơn hẳn cả ngày cũng không nói được hơn 10 câu , quản gia Mạn sẽ chăm sóc tất cả tôi chỉ việc ăn và ngủ

Cuộc sống của tôi cứ vậy trôi qua một cách lạnh lẽo , có đôi khi tôi cảm giác mình không hề tồn tại mục tiêu sống của mình là cái gì .. tôi không biết

Đến cả người giết chết mẹ mình tôi cũng không làm được gì cả ông ta lại chính là cha của mình người thân trên danh nghĩa còn lại duy nhất của tôi trên đời này

Lúc tôi đang ngồi thư thả trong phòng thì ba bốn người đàn ông mặc đồ màu đen đeo kính đen đi vào cung kính đứng thành hai hàng như đợi chờ người nào đó đi vào , trước đó tất cả đều cung kính gọi tôi hai chữ " thiếu chủ "

Tôi cũng không có hành động gì nhiều chỉ là tôi biết người kia tới đây , nở một nụ cười tự hiểu tôi cảm thấy thật buồn cười

Ngay sau đó Đình Phuong đi cùng quản gia Mạn nghiêm trang đứng đằng sau , ông ta nhìn tôi với ánh mắt thương yêu còn có chút phức tạp bất quá tôi chỉ hồ hững nhìn ông ta , mấy ngày ở trong nơi này tôi đã học được sự hồ hững với tất cả mọi việc

" đứng lên đi theo ta " Đình Đức bất đắc dĩ nhìn tôi nói

Tôi biết mình không thể phản kháng liền đứng dậy cũng không nói gì đi theo ông ta

Ông ta đưa tôi đi đến một căn cứ ngầm nào đó có lẽ là căn cứ của ông ta đi bởi vì mỗi lần có người đi qua đều gọi ông ta là bang chủ rất cung kính kể cả tôi cũng bị gọi là thiếu chủ , thật chán ghét

Dừng lại trước một sân luyện tập , hiện tại có rất nhiều người đang tập luyện bọn họ đều dừng lại nhìn ông ta rồi cung kính cúi đầu

Đình Đức quay lại nhìn tôi với ánh mắt phức tạp

" từ hôm nay con hãy huấn luyện với bọn họ ở đây đi , nếu như con muốn đánh gục ta để trả thù thì hãy cố gắng mạnh mẽ lên , ta sẽ chờ con " nói xong ông ta nói với mấy người kia cái gì đó rồi rời đi

Tôi sững sờ đứng ở đó , thật sự không hiểu ông ta lại nói vậy nhưng đừng tưởng như vậy sẽ khiến tôi cảm động

Trong lòng tôi quyết định sẽ có một ngày tôi phải mạnh mẽ đủ để đánh bại ông ta

Xin chào vì lịch học quá dày đặc :) cho nên mị phải đi học rất nhiều có rất ít thời gian viết được truyện nếu có chậm trễ mong mấy bạn thông cảm a

Cảm ơn các bạn đã nhảy hố truyện của mị :)

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đình Phuong 3

Ngày ngày trôi qua một cách tẻ nhạt tôi đều kiên cường thậm chí là hành hạ bản thân mình để có được sức mạnh để một ngày nào đó đánh bại ông ta nhưng mọi chuyện dường như không dễ như tôi tưởng chỉ cần tôi có hành động ông ta đều có thể phát hiện ra điều đó trước , tôi biết bản thân bị theo dõi sau lưng nhưng thực lực của bản thân tôi lại không thể làm gì cả

Trong một lần vô tình quay trở về nhà cũ tôi phát hiện một bức thư của mẹ mình cất trong ngăn bàn , trong thư bà viết rất nhiều , bà nói tất cả là lỗi của bà không phải là của ông ta bà chỉ xin tôi đừng tìm ông ta trả thù , câu cuối cùng bà cũng viết rằng tôi không nên hận ông ta

Tôi nở nụ cười đau xót , phải làm sao đây nói không hận có thể không hận được sao ? từ bỏ thì có thể từ bỏ được sao ?

Cho đến một ngày ông ta hình như thương lượng với người nào đó bắt một cô gái

Cô ấy rất đáng yêu khả ái thoạt nhìn rất yếu đuối nhưng trong mắt lại có sự kiên cường bất khuất làm tôi phải chú ý cô ấy tên là Lưu Vy Vy

Lúc thuộc hạ nói tôi mới biết thì ra cô đã có chồng hơn nửa lần bắt cóc này cũng có liên quan đến anh ta

Không hiểu tại sao nhìn vào cô ấy tôi có cảm giác rất yên bình rất tốt thật sự rất thoải mái không phải cảm giác giữa người con trai và con gái và giống như hai người bạn với nhau mà thôi

Cô ấy đã nói rằng ." anh có muốn trả thù hay không ?" , tôi không biết .. nhưng thời gian đã cho thấy cho dù tôi cố gắng thế nào đi nữa cũng không phải là đối thủ của ông ta

Lúc đó tôi cảm thấy bản thân là một người đàn ông lại vô dụng hơn một cô gái yếu đuối trước mặt này

Tôi quyết định cứu cô ấy ra ngoài thoát khỏi cái nơi như thế này , nhìn khuôn mặt lo lắng cùng với đau lòng của cô tôi lại cảm thấy đau lòng

Đúng như tôi nghĩ ông ta bố trí rất nhiều người bên ngoài mặc dù tôi không đấu lại với ông ta nhưng không có nghĩa là tôi thua những thuộc hạ của ông ta cho nên rất nhanh tôi đã xử lí gần hết nhưng lúc đó ..

Tôi bị một người đàn ông bịt mắt ngăn lại nhưng tôi biết rất rõ người kia là ai , nhưng bây giờ người đó lại hồ hững không hề tỏ ra một chút nào giống như mọi ngày , ông lạnh lùng nhìn tôi khiến tôi thật sự rất bị thương , thì ra không một ai thật sự quan tâm đến tôi cả ngoại trừ cô gái đằng sau lưng tôi đang bảo vệ cô là người duy nhất hiện tại khiến tôi ấm áp , là người duy nhất không có sự giả tạo trong lời nói đối với tôi là một cô gái thuần khiết

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Đình Phương 4

Tôi bị một người đàn ông bịt mắt ngăn lại nhưng tôi biết rất rõ người kia là ai , nhưng bây giờ người đó lại hồ hững không hề tỏ ra một chút nào giống như mọi ngày , ông lạnh lùng nhìn tôi khiến tôi thật sự rất bị thương , thì ra không một ai thật sự quan tâm đến tôi cả ngoại trừ cô gái đằng sau lưng tôi đang bảo vệ cô là người duy nhất hiện tại khiến tôi ấm áp , là người duy nhất không có sự giả tạo trong lời nói đối với tôi là một cô gái thuần khiết

" tránh ra " tôi lạnh lùng nói , hai tay đã nắm chặt con dao trong tay biểu hiện sẵn sàng ứng chiến

" nếu như người không buông cô ta ra đừng trách thuộc hạ không hạ thủ lưu tình " tên bịt mắt nhứ mày lạnh lùng nói , khi tôi đẩy bang chủ cũng đã đoán được thiếu chủ chắc chắn sẽ mềm lòng rồi nhưng lại không cho phép hắn đã thương thiếu chủ dù chỉ một chút chuyện này thực sự làm khó hắn , nhưng thời thế bắt buộc thiếu chủ không chịu buông chịu thì chỉ còn cách duy nhất mà thôi thả đắc tội thiếu chủ một chút chứ không thể để con tim được cứu thoát được

" hừ ..chỉ bằng các người " tôi thực sự tức giận lạnh lùng rút khẩu súng trong ngực ra chia vào đám người trước mặt

Hôm nay dù như thế nào tôi cũng phải giúp cô chạy thoát , tôi cũng không muốn sống cuộc sống như trước nữa cho nên không thể buông tay cô ra cho bọn hắn , nếu như bị bắt về người kia có lẽ cũng sẽ không nghiệm tình cha con mà đối xử tốt với hắn .. chắc chắn là vậy .. ông ta vĩnh viễn chỉ có lợi ích của bản thân ..

" đắc tội " tên bịt mắt hơi khom người một chút rồi ra hiệu cho đám thuộc hạ đằng sau tiến lên còn hắn thì cũng rút súng ra đi tới

" hừ " tôi hừ lạnh chặn trước người Vy Vy

Mặc dù thể lực tôi cũng không phải là yếu nhưng một lần đối mặt với nhiều người như vậy một lúc sức lực dù có lớn đến đâu cũng đã mệt là người nhưng tôi đã quyết sẽ không từ bỏ , đang định đá một tên bên cạnh không ngờ lại bị người đằng sau đá một cước vào bụng ngã khụy xuống đất đau đớn , cảm giác kia thật sự không thoải mái một chút nào

Đang lúc tôi bị thương tên bịt mắt kia lại nhắm tới chỗ Vy Vy đang đứng có lẽ hắn muốn không chế cô cho nên ra hiệu cho đám thuộc hạ lập tức tất cả đều dồn về phía Vy Vy nhằm khống chế cô

" cút " tôi tức giận hét lên cố gắng muốn chạy lại giúp cô nhưng đã không kịp , tôi hiện tại đã bị tên áo đen chế ngự không thể làm gì ngoài trông mắt nhìn Vy Vy bị bắt trở lại , một cỗ bắt lực từ từ dâng lên trong đầu tôi ngay lúc đó

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: ngoại truyện : Đình Phương 5

Tôi không biết suốt cuộc mình trở về như thế nào nhưng lúc tỉnh lại tôi đã phát hiện mình ngủ ở trong phòng , bản thân cảm thấy thật thất bại

Khẽ thở dài , tôi lại nhận được tin tức Vy Vy đã được chồng cô ấy cứu thoát , lúc đó tôi thực sự mới nhẹ nhõm trong lòng canh cánh trong lòng cũng được hạ xuống

Mấy ngày sau trong lúc vô tình tôi bắt gặp được một cô gái bị thuộc hạ của Đình Đức giam giữ , nhưng mà không hiểu tại sao tôi lại cảm thấy cô ta trông rất quen thuộc hình như bản thân đã gặp nhưng lại không nhớ là gặp ở đâu nhân lúc người kia đi khỏi tôi lại cứu cô ta ra

Thật buồn cười là tôi cảm thấy mình quá hiền quá dễ dãi chỉ vì một lý do rất đơn giản đã cứu người như vậy

Cô ta là Diệu Ngọc , nghe tới đây tôi đã biết cô ta là con gái của Diệu Quang người hợp tác với Đình Đức bắt cóc Vy Vy a

Hình như cô ta đã trải qua rất nhiều chuyện cho nên khá trầm lặng , không hiểu vì sao tôi đối với cô ta lại khá thân thiết khó có thể nói nên lời được , tôi coi cô như người em gái của mình vậy . cũng chính vì vậy mà tôi và cô rất tốt

Ngày chủ nhật tôi có việc phải đi ra ngoài một chuyến nhưng khi trở về lại phát hiện bên trong phòng của mình không phải là 1 người Diệu Ngọc mà là có thêm hai người , mà người phụ nữ kia lại nhìn rất giống Diệu Ngọc người còn lại tất nhiên là Đình Đức

Nghe được cuộc đối thoại của bọn họ , tôi dường như đã hiểu được tất cả

Đình Đức vì di vật của em gái mình cũng chính là gì của tôi cho nên mới hợp tác với Diệu Phong bắt cóc Vy Vy để uy hiếp Lưu Diệc và Bắc Nghiêm nhưng lại không thành , Đình Đức vì tới thăm tôi cho nên mới phát hiện ra Diệu Ngọc

Kể cũng rất trùng hợp , Đình Đức lại không biết Diệu Quang có một đứa con gái giống em gái mình như vậy , cũng là sẽ biết nhưng vì hồ sơ về người nhà Diệu Quang ông chưa từng xem qua hầu hết đều để cho thuộc hạ xử lý mà thôi

Gặp được Diệu Ngọc rồi lại gặp được Đình Linh mới biết được toàn bộ sự thật thì ra chính Diệu Quang là người hãm hại Đình Linh năm đó là vì ông ta quá yêu bà cho nên mới thiết kế ra chuyện như vậy nhưng lại không ngờ Đình Linh chính là em gái thất lạc của Đình Đức

Bây giờ tôi đã biết làm sao khi nhìn thấy Diệu Ngọc lại cảm thấy rất quen thuộc , thì ra tôi đã từng thấy ảnh của Đình Linh bên trong ngăn bàn của Đình Đức

Mấy ngày sau tôi cùng với Đình Đức ba người bay về Trung Đông

Ngồi trên máy bay nhìn xuống dưới ..tạm biệt . Trong đầu lại hiện lên những hình ảnh rất đẹp ở nơi này từng chi tiết thật đến đau lòng

Đi thôi ..cũng nên làm lại từ đầu rồi

Bạn đang đọc truyện *Bé Con Của Tổng Giám Đốc Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.